மாணிக்கவாசகர் பரம்பரை

Y73P
N11
119013

ஸ்ரீ பாண்டியவம்ச பாரம்பரை. ஸ்ரீ

MADRAS

செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக்
கொள்ளப்பட்ட
மாதம் பிப்ரவரி வருடம் 84

செப்பனிட்டு முடித்த
மாதம் பிப்ரவரி வருடம் 84

ஆராய்ச்சி உதவியாளரின்
கையொப்பம்.

அநாதிகம்:

பாண்டியவம்ச பாரம்பரை.

இது

திருச்சிராப்பள்ளி
தமிழ் பூர்வோத்ர ஆராய்ச்சி சங்கத்தின்
அங்கத்தவரி லொருவராகிய

தூத்துக்குடி
ஸ்ரீமத். சுவர்ணம் எட்வார்ட் அவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

மதுரை
விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1911

First Edition 1000 Copies.

Registered Copy Right.

இதன் விலை] [ரூ. 1 அணா 8.

Y73P
N11

119013

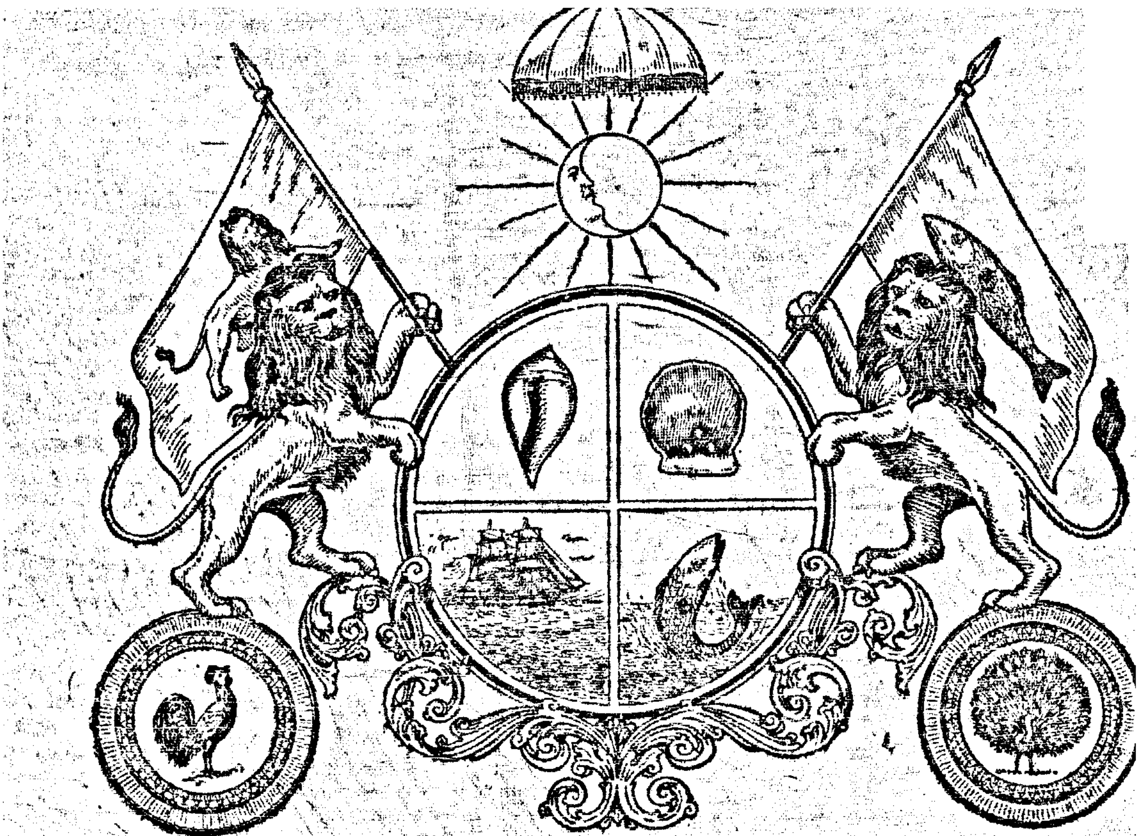

பாண்டியராஜமுத்திராங்கம்.

முகவுரை.

11 SEP 1911 MADRAS

ஸ்ரீ அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த தேவாதி தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட இந்நில வலயத்தின்கண் அண்டசம், உற்பீசம், சுவேதசம், சராயுசமென்னும் நால்வகைப் பிறப்பும், தேவர், மானிடர், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரமென்னும் எழுவகைத் தோற்றமுமாகிய பிரம்மாதி பிபீலிகாபரியந்தமான எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனி பேதங்களிற் சிறந்தது மானுஷ்ய வர்க்கமேயாம்.

இம்மானுஷ்ய வர்க்கமானவை மனு என்பவனால் பிரம்ம, க்ஷத்ரிய, வைஸ்ய, சூத்ரரென்று நான்கு பிரிவுகளாய் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நான்கு பிரிவிலும் மஹா கீர்த்தியும், பராக்கிரமமும் பொருந்தியது க்ஷத்ரிய குலமேயாம். இந்த க்ஷத்ரிய குலமானது சோம, சூரிய, அக்கினி யென்னும் மூன்று முக்கிய பிரிவுகளையுடையது. அவற்றுள் மஹா சிரேஷ்டம் பொருந்திய சோமகுலத்திலுதித்த பாண்டியர்களது வம்ச வரலாறு, வீர பராக்கிரம முதலியவற்றைக்கூறுமிந்நூலுக்குப் "பாண்டிய வம்ச பாரம்பரை" யெனப்பெயர்.

சிலர் அறியாமையினாலும், வேறு சிலர் காய்மகாரத்தினாலும் காலவேறுபாட்டான் மாறுபாடுற்றுக்கிடக்கும் பாண்டியர்களது குலத்தையும், அவர்களது சந்ததியாரையும் பற்றி மனம் போன போக்கில் வரைந்தும், உண்மையை மறைத்தும், வெளியிட்டிருக்கின்றனர். அந்தோ பரிதாபம்! பரிதாபம்!! யாம் அன்னோரியற்றிய நூற்களைக்கண்ணுற்று வருந்துங்கால்; அப்பாண்டியர்களது குலமின்னதென்றும், அவர்களது சந்ததியாரின்னாரென்றும் நூலாதாரத்துடன் உண்மையை விளக்கத்தீட்டின் அஃது இவ்வுலகின்கண் பலரறியாமையால் இகழுமருளையகற்றிப் பரோபகாரமாய் விளங்குவதோடு புண்ணியத்தையும் பயக்குமென்னும் நல்லெண்ணம் எம்முள்ளத்து உதித்தமையால் சிறந்த கல்விமான்களாலியற்றப்பட்ட நூற்களையும், எமது ராஜமாளிகையிலுள்ள பழைய சாசனங்களை

யும், எமது ஆசிரியர்களான மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சின்னையாரும் மோத்
தா, M. X. ஹென்றிலேபோ இன்பகவிராயரவர்களினது அந்தம
கிய உபந்நியாசங்களையும், பாக்களையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு
அரும்பிரயாசத்துடன் இந்நூலை வரைந்து மண்ணுலகின் மாந்தர்
யாவரும் படித்திதன் பயனையடையும் பொருட்டு அச்சிற்பதிப்
பித்து வெளியிட்டேம்.

பாண்டியருடைய சரித்திரத்தைக் கூறுமுன் அவர்களது குல
மின்னதென்றும், அவர்களது சந்ததியாரின்னாரென்றும் வரைய
றுத்துக் கொள்வதவசியமெனப்புலப்படுகின்றமையால் அவைகளை இங்
ஙனம் ஆராய்ச்சி செய்வாம்.

1-வது பாண்டியருடைய குலமென்ன?

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

"பேரணவப் புரவித் தாமா புரிந்துபோர் தொடங்கு மெல்லைச்
சேனைகள் நான்கி னோடுஞ் சித்திர வாக னென்னு
மீனவன் வழுதி மாறன் வெண்மதி மரபில் வந்தோன்
வானவர் முதல்வன் சென்னி வரிவளை யுடைத்து மீண்டோன்"

என்று வில்லி பாரதம் கன்ன பருவம் பதினேழாம் நாள் போர் புரிசருக்கம் ௩௬-வது கவியிலும்

வேறு.

"துங்க வாம்பரி மீனவன் தோன்றலும்
மங்கை வேழ மகன்றகன் றேடின
திங்க ளின்குலச் செல்வனென் றஞ்சியே
எங்கு மோடு மிருட்கண மென்னவே." என்றும்,

"வீறு மம்புலி யின்குல மேன்மையான்
வீறு மம்புலி யின்குலம் விட்டினு
னூறி லொன்று கடமை கொண் டாள்பவ
னூறி லொன்று கடமை கொண் டானரோ." என்றும்.

அருணாசலப்புராணம் வச்சிராங்கத பாண்டியன் சருக்கம் ௰௨, ௰௩-வது கவிகளிலும் கூறப்பட்டுள்ளன. இக்கவிகள் பாண்டியனை

வெண்மதி மரபில் வந்தோனென்றும், திங்களின் குலச்செல்வனென்றும், அம்புலியின் குலத்தானென்றும் கூறுவதால் பாண்டியர்கள் களங்கமற்ற சந்திரகுலத்திலேயுதித்தவர்களென்பது சான்றாகும்.

2-வது பாண்டியருடைய சந்ததியார் யார்?

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

"அரதனுங் கதனு மைந்தன் றனைக்கடி தழைப்பித் தாதி
பரதனு மெனவிப் பாரைப் புரவெனப் பகர்ந்தான் சில
விரதனுங் கதனைக் கேளா துன்முனம் விடை பெற்றானை
இரதனன் மருங்குஞ் சூழப் பதிபுகுந் திறமை செய்தான்".

அதாவது; வச்சிராங்கத பாண்டியன் தன்குமாரனாகிய இரத்தினாங்கதனைச் சீக்கிரத்தில் வரவழைத்து முன் நம் வம்சத்தில் பிரபலவானாயிருந்த பரதன்போல் இராஜ்யத்தைக் காப்பாற்று என்று சொன்னான். அந்த வார்த்தையைக்கேட்பதற்கு முன்னமே மகனானவன் விடை பெற்றுக்கொண்டு இரத, கஜ, துரக, பதாதிகள் புடைசூழ மதுரைக்குப்போய் இராஜ்ய பரிபாலனம் செய்தான் என்று அருணாசலப்புராணம் வச்சிராங்கத பாண்டியன் சருக்கம் ௪௪-வது செய்யுளில் கூறப்பட்டுள்ளதாலும்,

"1-வது பரதன் S. A. Sovereign the son of Dushyanta by Saguntalai after whem India is called பரதகண்டம்".

அதாவது; பரதன் துஷ்யந்தனுக்குச் சகுந்தலையினிடமாய்ப் பிறந்தவன். அவனுக்குப்பின் இந்தியா பரதகண்டமென்றழைக்கப்பட்டது. என்றும்,

2-வது "பரதன் S. A. King of the Lunar race சந்திரகுலத்தோரரசன் his descendants are பரதர் fem பரத்தி."

அதாவது; பரதன், சந்திரகுலத்தோரரசன். அவன் சந்ததியாரே பரதர். பெண்பால் பரத்தி. என்றும்,

3-வது "பரதர் S. (Singular பரதன், Feminine பரத்தி) inhabitants of maritime districts being fishers."

அதாவது; பரதர் பெயர்ச்சொல் பன்மை. ஒருமை பரதன். பெண்பால் பரத்தி. முத்து, சங்கு, மீன் முதலிய படுப்போராகையால் கடற்கரையோரமாய் வசிக்கின்றவர்கள் என்றும் டாக்டர் வின்ஸ்லோ தமதகராதியில் கூறுவதாலும், வீரமாமுனி சுவாமிகளருளிச்செய்த சதுரகராதியிலோரங்கமாகிய பொருளகராதியைத் திறந்து துரியோதனன் குலத்தோரியாரென்று பார்ப்போமாயின், "துரியோதனன் குலத்தோர்=குருகுலத்தார், கௌரவர், பரதர், பாரதர், பௌரவர் என்று காணப்படுவதாலும், J. P. றட்லர் தமது அகராதியில் "பரதர்=பரவர். பரவர்=பரதர்." என்றே வரைந்திருப்பதாலும்,

வெண்பா.

"இரப்பவர்க் கீயக் குறைபடுமென் றெண்ணிக்
கரப்பவர் கண்டறியார் கொல்லோ—பரப்பிற்
றுறைத்தோணி நின்றுலாந் தூங்குநீர்ச் சேர்ப்ப
விறைத்தோறு மூறுங் கிணறு." (பழமொழி)

என்பதில்; அகன்ற அலைமுகத்து நிற்குந்தோணிகளை யோயாமலலைத்துக்கொண்டேயிருக்குஞ் சமுத்திரத்தையுடைய சேர்ப்பனாகிய பாண்டியனே! யென்றும்.

வெண்பா.

"இம்மைபகர் நெஞ்சத்த ரெல்லாருந் தானை
கெடுக்களை நின்றுழல் வரிகல்லாம்—அடம்பம்பூ
வன்னங் கிழிக்கும் அலைகடற் றண்சேர்ப்ப
முன்னை வினையாய் விடும்." (நாலடி)

என்பதில்; அடம்பினுடைய பூக்களை அன்னங்கள் கிழித்து விளையாடும் அலைகள் பொருந்திய குளிர்ந்த சமுத்திரத்தையுடைய சேர்ப்பனாகிய பாண்டியனே! யென்றும் சங்கச்செய்யுட்கள், நெய்தனிலத்தலைவராகிய பரதருக்குரிய கொண்கன், துறைவன், சேர்ப்பன், புலம்பன், மெல்லன் என்னும் நாமங்களில் சேர்ப்பனென்னும் பெயரால் பாண்டியனை யழைப்பதாலும்,

விருத்தம்.

"பப்புரு வாக னென்னும் பரவனைப் பெற்றெ டுத்தாள்
செப்பரும் வலனு யர்த்த பார்த்தனுஞ் செழிய னேக்கி
இப்புவி யாள விந்த மகனைநா னுனக்கே யீந்தேன்
ஒப்புக வென்று மிக்க வுவகையாய்ச் சொற்றாள் மன்னே"

பப்புருவாகனென்னும் பாண்டியனைப் பரவனென "பரதவம்ச சரித்திர சங்கேஷபம்" கூட-விது கவி சாட்சிக்கின்றமையாலும், உண்மையையுற்றுணர்ந்த வித்வசிரோமணிகள் பாண்டியனை வேடர்கோன், வேளாளர்கோன், மறவர்கோன், குறவர்கோன், பள்ளர்கோன், பறையர்கோன், சாணார்கோன், எனக்கூறாமல் மீனவர்கோனெனச் சொல்லுவதாலும்,

விருத்தம்.

"அலைகட லரச செய்யும் நெய்தலுக் கதிப ராஞேச்
வலையது வீசி வேட்டை யாடிட வல்லோ ராகும்
கலையுறு சந்த்ர வம்ச பரவரே பாண்டியர் கண்மார்
குலமதிற் பரவ ரல்லார் பாண்டிய ரென்றல் குற்றம்."

என சமஸ்கிருத வித்வான் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ வெங்கட்டராமய்யர் அவர்கள் குமாரர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சங்கரசுப்பய்யர் அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய "மதுரைப்பாண்டியர்" என்னும் வியாசத்தில் காணப்படுவதாலும்,

"ஓதல் வேட்டல் புரைதீரப் பெரும்பார் புரத்தல்
கரையறு படைக்கலங் கற்றல் * விசயம்."
(சேந்தன் திவாகரம்)

என்னும் க்ஷத்ரியர்க்குரிய அறுதொழில்களிலொன்றாகிய பெரும்பார் புரத்தலின் பொருட்டாய் ஏற்பட்ட கடல்வேட்டை வனவேட்டைகளுள், தேர்ச்சிபெற்ற நெய்தநிலவாசிகளாகிய பரத குலத்தவரே பாண்டியர்களது சந்ததியாரென்பது எவராலும்

* விசயம்=Victory இது போர்செய்து வெற்றி பெறலென்னு மர்த்தத்தையுடையது.

மறுக்கப்படாத சத்யமேயாம் (அறிஞர்களுடையவும், காவ்யகாரிகளுடையவுமீ கருத்ததிது.)

" ஓதலே வேட்டலீதல் உலகோம்பல் படை பயிற்றல்
மேதகு போர்செய் திட்டல் வேந்தர்செய் தொழில்க ளாறே."

எனத் திவாகரத்துக்குப் பின்னானதிய சூடாமணி நிகண்டில் மண்டல புருடன் விசயம் என்பதின் அர்த்தத்தை விளக்கிக்காட்டியிருக்கின்றமையால் ஈண்டு மிம்மொழிக்கு வேறே அர்த்தம் பொருந்தாதாகையால் உலகாள் வேந்தரெல்லாம் சாணார் குலத்தவரேயெனக்கூறும் "அமரர் புராண" ஆசிரியரின் கருத்துப்பிசகென்பாம்.

வெண்பா.

"கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானு மதுவாகப் பாவித்துத் — தானுந்தன்
பொல்லாச் சிறகைவிரித் தாடினாற் போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி." என்னும்

ஒளவையார் திருவாக்கின்படி இலக்கண இலக்கியங்கள் கற்ற வித்வ சிரோமணிகள் இதிகாசபுராண சம்பந்தமான சரித்திரங்கள் வரைவதைக்கண்ணுற்று, அதனைச் சிறிதுங் கல்லாத சிறுவனாகிய யாம் எம்மையும் அவ்வித்வான்களிலொருவனாகப் பாவித்து "பாண்டியவம்சபாரம்பரை" என்னுமிந்நூலை வரையத் துணிந்தனம்.

கல்விக்கடலையுண்ட கவிவாணருக்கு முன் நெறிநின்றறிய அறிவிற் சிறியேன் பல கலைகற்று வெல்லத்துணிந்தோன் போ, சில கலைகற்றுச் சொல்லத்துணிந்த விதனைப் பின்னைச் சொல்லி அன்ன பிழைபோல் எள்ளத்துணியாதென் வெள்ளைச் சொல்லி அன்னபொருளைக் கொள்ளக்கடவீர்களெனப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

உன்னத பரமண்டலத்தில் சருவேஸ்வரனுக்குத் தோத்திரமும், பூலோகத்தில் சுத்தமனதுள்ளவர்களுக்குச் சமாதானமு முண்டாகக்கடவது.

தூத்துக்குடி }
5—8—1910 } சுவர்ணம் எட்வார்ட்.

சிறப்புப் பாயிரம்.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS MADRAS

இஃது

தென்மணவாபுரி அஷ்டாவதானி மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சவிரியர் ஹென்றிலேயோ இன்ப கவிராயர் அவர்கள் பௌத்திரரும், லூயிஸ் அன்னப் பூபதிலேயோ பரதபண்டிதரவர்கள் புத்திரரும், "பரதவம்ச சரித்திர சங்க்ஷேபம்" என்னும் நூலினாசிரியரும், நமது ராஜவாசல் வித்வானுமாகிய மகா-ள-ள-ஸ்ரீ M. X. ஹென்றிலேயோ இன்ப கவிராயரவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

நிலமண்டில வாசிரியப்பா.

மழையது கலைமக ளுருவதை வளர்த்து
விளைபொருளாகச் சங்கும்வெண் முத்தும்
திரைதிரை கொண்ட நெடுங்கடல் சென்று
புரையறு திரையைப் பூர்ணமா யுண்டே
ஆத்தா னுருவென வகன்றுயர் பரந்து
ார்த்தோர் நடுக்குறப் பர்வத மீதெம்
ரசனின் முரசென அலற விடித்து
ரிகதிர் வேலென மின்னியன் னவன்றன்
காடையெனப் பொழிந்த துறை வினன்னீர
டையற மலையினின் றிடையறு தொழுகவப்
ணிக ருவியைப் பள்ளரா முழுகர்
னிடை மறித்துக் கழனியோங் குதற்காச்
றைசெய்து கழனியைச் சீர்பெற வுழுது
றையினெல் விதைகளைக் கழனியிற் றெளித்து
ற்றென் வளர்ந்தபின் னன்கதை நடற்காப்
ம்சங் கின்றவெண் பருந்திரள் மணிகள்
டபூடு வரவே மகிழ்வொடு பொதுக்கித்
முலை மாலையாச் சாத்திய வுழத்தியர்
பிடுங்கும் போது பிசகிலாப் பைங்கதிர்
தடமுலை பாயத் தாளும் பகைமைசேர்

மரகத மணியென வயங்கிடத் தகவாய்
நிரைவளம் பொருந்திய சீர்வளர் பாண்டி
நாட்டினை முறைவழா நெறிவழா தடுநிலை
காட்டியாண் டிடுமா கன்யகே ரிறைவன்
குரைகடல் வளைந்த குவலய முழுதும்
ஒருகுடைக் கீழாள் உசிதவெண் டிங்கள்
கோத்திரத் துதித்த கோமக னெனைய
பார்த்திப ரடிதொழும் பரதமா பூபதி
தன்குலத் துதித்த சார்வ பௌமனும்
மின்செறி சேமிலனும் மீனக் கொடியைச்
சிமய வரையிற்றன் னெல்லையாத் தீட்டி
இமையவர் புகழு மெழிற்குல சேகர
பாண்டியன் றனது பவித்திர நிறைந்து
மாண்டக வோங்கு மைந்தராம் பரதர்தம்
பாரம் பரையைப் பழுதற வசனமாச்
சீரார் சிறப்பொடு செழியர்தம் பிறைபாம்
சிஞ்ஞோர் தொன்கபிரியல் தெக்குரூஸ் மோத்தவால்
மஞ்ஞைவா கனனிகர் வழுதியாள் நாளில்
வரைந்து தந்தனன் வையகத் தினிதுவாழ்
விரிந்த கலைவல மேலோர் களிபெற
இவனு ரோவெனில் எமதுநண் மைத்துனன்
தவறு நலனுஞ் சால்பு முடையவன்
மத்தேஸ் எட்வர்ட் மாண்புடைப் புதல்வன்
சத்திய வசனன் தகவுசேர் கஸ்பார்
எட்வர் டென்னு மெழிற்புரு ஷோத்தமன்
பெட்பா யியற்றும் பெரியதோர் தவத்தின்
சேயனுத் துலங்குஞ் சிறந்த கல்விமான்
வயநற் குணமே இலகுகே ருளத்தன்
தமிழ்ப்பூர் வோத்திர சங்கத்தி லவயவம்
இமிழ்செஞ் சுவர்ன மெட்வர்ட் மன்னே.

சாற்றுங் கவிகள்.

இது

"தோத்திர ஜீவரத்தின" மென்னும் ஜெப நூலினாசிரியராகிய
தூத்துக்குடி மகா-ள-ள-ஸ்ரீ M. X. இராசையா ரூயின் மொறால்
பரதபாண்டியவர்மா அவர்களியற்றிய

பதினான்கு சீரட்டை யாசிரிய விருத்தம்.

தண்ணுலவு பரவைவரு முயர்பஞ்ச சன்னியத்
தானவன் மணிசொரிய வெண்
டரங்கமது கரைகொண்டு சேர்த்திடச் சேர்ப்பரின்
தகைமைசேர் மாதிர் கோத்துத்
தடமுலை பருகுதம் மழலைவாய் மதலைகள்
தாமமா பணிய வந்தத்
தரளநேர் மாலையொளி விசிடக் குமுதமலர்
தழையவிழ் பாண்டி நாட்டை
மண்ணுலவு தென்றிசைத் தாமிர பருணிநதி
வளர்மீனத் துவஜ மெனவே
மாற்றலர்க ளஞ்சிட மேருவினில் நாட்டியே
மனுநீதி முறையி னண்ட
மன்னராம் பாண்டியர்தம் வம்சபா ரம்பரையை
மருவியரூருத் திவ்ய தமிழால்
மதியில்வல இதிகாசர் மலர்மழை பொழிந்திதய
மகிழ்வொடு மொன்னே கொள்ள
விண்ணுலவு பன்னிரு மீனின மகுடமாய்
வேய்ந்துவிவம் பணி மயத்தாய்
விரைகமழ் பூங்கழல் முடிமிசை கொண்டவன்
வீரதனஸ் மறன் வாய்த்தவன்
வில்லுமிழு வுயிரினு விக்கிரன்மு டிதொலைத்த
வெம்பணி வழுதி மரபோன்

வெற்றிமயி லேறுமென் தமையனுஞ் செந்தில்வாழ்
வேலனை நிகர்த்த திறலோன்
பண்ணுலவு கலைவலோன் கஸ்பார்ரெட் வார்ட்பிரபு
பெளரவன் அளித்த சுகுணன்
பண்டித சிரோமணி முத்தமிழ்க் கலைவாணி
பண்பா யணியு மார்பணி
பார்த்தனிகர் மேனியன் சொர்ணமெட் வார்டினிது
பழுதற நன்கு நீட்டிப்
பண்ணரு மெங்குலம் விளங்கிடத் தந்தனன்
பாரிலிவன் வாழ்க மன்னே.

இது
திருவனந்தபுரம் சன் ஜோசப்ஸ் ஹைஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டர்
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ
R. P. குழந்தைசுவாமி B. A., L. T., L. C. P., M. R. A. S.
அவர்களருளிய
அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்.

பன்னரிய பரதகுலப் பாண்டியரின் வம்சபரம் பரையா மிந்நூல், என்னயமும் பெருகுதமிழ் வசனமதி லிசைத்தெவர்க்கு மினிது தந்தான், மின்னுமணி பவளமொடு முத்தமெலாம் வாரியலை வீசுமாற்றுற், பொன்னகரொப் பாந்தூத்துக் குடிவாழ்சு வர்ண மெட்வாட் புலவ ரேறே.

இது
மதுரை செந்தமிழ்ச் சங்கத்து வித்வான்களிலொருவராகிய
பவித்திரமாணிக்கநகர் (கீழக்கரை) மகா-ள-ள-ஸ்ரீ
M. ஜோசப் டையஸ் அவர்கள் சொல்லிய
எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

நிலமக டனக்கு முகமென விளங்கி நெடும்புகழ் வாய்ந்தசிர் மைந்த, தலமதிற் றென்னன் குலமதி லுதித்த தனகமைசேர் எட்வாட் வள்ளல், உலம்புகழ் பாண்டிய பரம் பரையாம் உன்னரு மின்னதன் னூலை, நலந்திகழ் தமிழால் நானிலம் போற்ற நவின்றனன் மானில மாதோ.

இது
யாழ்ப்பாணம் "சன்மார்க்க போதினி"ப் பத்திராதிபரும்,
வலிகாமங்கிழக்கு விவாக ரிஜிஸ்ருருரும், அச்சுவேலி ஜெனன மரண
ரிஜிஸ்ருரும் டிவிஷன் ஆபீசருமாகிய மகா-ள-ள-ஸ்ரீ
ச. தம்பிமுத்துப்பிள்ளையவர்களருளிய
அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பாண்டிய வம்ச பாரம் பரைதனை யறிஞர் மெய்ச்ச
வேண்டிய விளக்கத் தோடு விரிவுறச் செய்தான் கல்வி
ஆண்டிடு தமிழ்ப்பூர் வோத்ர ஆராய்ச்சிச் சங்க வங்கம்
பூண்டிடு சுவர்ணம் எட்வார்ட் புகழ்பெறு புந்தி யோனே.

வெண்பா.

பரதர் குலத்தோன் படர்கோவை மீது
வருதுயியா பாரிகஸ்பார் எட்வார்ட்——டருகுமரன்
தூத்துக்குடி யான் சுவர்ணம் எட்வார்ட் முன்னூல்கள்
பார்த்துரைத்தான் பாரம் பரை.

இது
தூத்துக்குடி அர்ச்சியசிஷ்ட பிரான்சிஸ் சவேரியார் கலாசாலைத்
தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ஸ்ரீரங்கம் மகா—ள—ள—ஸ்ரீ
ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரவர்களியற்றிய
அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பரதகண்ட மதிற்றிகழும் பாண்டியர்தம் பரம்பரையாஞ் சரிதம் தன்னை, வரதகுண னெனவெவரும் வாழ்த்துமெம் வள்ளலாம்

சுவர்ண மெட்வார்ட், காதலா கமலமேனை மென்றனும் விளங்கி டவே கருத்தா லாய்ந்து, சாதமுடனெவர்களுமே. தான்வியப்பச் செந்தமிழாற் சாற்றினு னல்.

இது

முன்னீர்ப்பள்ளம், மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பொன்னம்பலம்பிள்ளை அவர்கள் குமாரரும், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் சி. எம். எஸ். ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதரும், திருச்சிறுப்பள்ளி தமிழ் பூர்வோத்ர ஆராய்ச்சி சங்கத்தின் அங்கத்தவருமாகிய மகா-ள-ள-ஸ்ரீ மு. பொ. ஈசுரமூர்த்திய பிள்ளை அவர்கள் சொல்லிய

கட்டளைக்கலித்துறை.

பாண்டிய வம்ச பரம்பரை யாரும் பகுத்தறிவான்
வேண்டிய வாறு வகுத்துரைத் தான்வெகு நூற்கடலைத்
தாண்டிய தன்மையன் தக்கோன் எனுங்கல்ப ரின்றநயன்
ஈண்டியல் தேர் "சொர்ணம் எட்வார்" எனும் பேர்க் கொண்டவே.

பாண்டியவம்சபாரம்பரை

OFFICE OF THE ... REGISTERED 11 SEP 1917 MADRAS

காப்பு வெண்பா.

உலகெலாம் போற்ற உயர்பாண் டியர்தங்-
குலவியபா ரம்பரையைக் கூற—வலமுடனே
அண்டபகி ரண்டமும மைந்தும்வாக் காலளித்துக்
கண்டுகளித் தோன்கழலே காப்பு.

பாண்டிய நாட்டின் சிறப்பு.

சரஸ்வதியைப்போலுந் தவளநிறமுடைய முகிற்கூட்டங்கள்: புள்ளினமுலாவு மாகாயத்திடைப் பரந்துசங்கு, முத்து, பவள முதலியவை நிரைநிரையாய்க் குவிந்து கிடக்கின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய நெடிய சமுத்திரத்தின்கண்ணே சென்று, அதன் தெண்ணீரையுண்டு, பாவலர்கள்போற்றிய துவாரகாபுரிக் கிறைவனாகிய உவணகேதன் மகாராஜனின் திருவுருக்கொண்டு, கொக்கரைக் கிரீடம்பூண்ட பாண்டியனது நாட்டில் வானகட்டைக்கிரி வளம்பொருந்திய செல்வத்தைத்தந்து தமிழ்முனிவனாகிய அகத்தியன் வாழும் பொதியமலையின்மேல், அப்பாண்டியனின் வேலாயுதம்போல மின்னி அவன் முரசம்போல வொலித்து, அவனது கொடைக்கொப்பாகி மழையைச் சொரிதலினாலுண்டான பால்போன்ற அருவிகள் அம்மலையில் குவிந்துகிடக்கும் யானைக்கோடாதியாய பல செல்வங்களையு மொருங்கே கொள்ளைகொண்டகன்று; தாமிரபருணி முதலிய புண்ணிய நதிகளாகப்பெருகி, கரைபுரண்டோடி மருதநிலஞ்சேர, உழவர்கள் அந்நீரைமடக்கி, பல கால்வாய்கள்வழியாய்க் குளங்களிற் சேர்த்து, நிலங்களை நனைத்து, அருமையான நெல்விதைகளை விதைக்க, அவ்விதைகள் முளைத்துச் செழித்தே வளர்ந்து, திரவியத்தைக் கொண்ட ஈனர்களுடைய தலையைப்போல நிமிர்ந்துநின்று, கொலைத்தொ

மிலபுரியும் நீண்ட கொம்புகளையுடைய மதயானைகளும், காரெரு
மைகளும் முன்சொன்ன குளங்களிற்சென் றுழக்குவதால் ஆண்
வாளைகள் ஆகாயத்திலெழுந்து, அங்கோங்கி வளர்ந்த பலாவின் கனி
களைப்போழ்ந்துடைக்க, அவைகளினின் றொழுகியதேனும், மாமரங்
களிலே வாசஞ்செய்கின்ற மந்திக்கூட்டங்கள் தம் மார்பிற்றூங்கிய
பார்ப்பினங்களுக்கு அம் மாங்கனிகளைக் கொய்தருந்துவதைக் கண்
ணுற்ற முத்தாரம்பூண்ட மத்தகம்போன்ற முலைகளையும், நுண்
ணிய இடையையுமுடைய வுழத்தியர்கள் சங்குகளைக்கொண்டு அம்
மந்திகளையெறிய அம்மந்திகள் சினங்கொண்டு மாங்கனிகளைப் பறித்
து அம்மாதர்கள்மேலெறிய, அப்பழங்கள் சிதறியொழுகிய தேற
லும், மடையூடுசென்று முன்சொன்ன நெற்பயிர்களைப் பூரணமாய்
வளர்க்கவும், அதிலுண்டாகிய கதிர்களின் பாரந்தாங்காமல் செல்வ
மும், ஞானமும் வாய்ந்த பெரியோர்களுடைய சிரங்களைப்போல்
அப்பயிர்கள் தலைசாய்க்க, பழுத்த கதிர்களை மள்ளர்கள் கொய்து
போரமைத்துக் கடாக்களைவிட்டுத் தெளித்து அடுத்தேற்குநர்க்குத்
தாராளமாகக் கொடுத்து, செழிப்பதல்லாமல்; சந்தனமும், அகிலும்
அடர்ந்த வனங்களிலே தங்கன்றை நினைந்து எருமைகள்பொழிந்த
தீம்பாலை ஓதிமப்புட்கள் மிதமின்றி யருந்தியதனால் மயக்குற்று
தாமரைக்கயங்களையடுத்து அம்மரைமலர்களிலே சங்கீன்ற வெண்
முத்துக்களைத் தங்கருவென்று நினைத்து, அடைகாத்து வெட்கும்
வளமுடையதும், வெள்ளியங்கிரிக் கிறைவனாகிய பரமசிவனே பர
தனாகவும், பார்வதிதேவியே பரத்தியாகவும் வந்துதோன்றி மகிழ்ந்
து திருவிளையாட்டயர்ந்தமையால் புண்யபூமியென்றும், பூலோக
மோக்ஷமென்றும் சிஷ்டவரர்களால் புகழ்ந்து கொண்டாடப்பட்ட
தும், கடல், மலை, ஆறு முதலியவற்றால் அரண்பெற்றதுமாகியநாடு
பாண்டியநாடேயாம்.

திருமந்திர நகரச்சிறப்பு.

பூமிதேவிக்குத் திருமுகமண்டலம்போலவும், திலதம்போலவும்,
நேத்திரம்போலவும், திருமங்கலநாண்போலவும், மார்பிலசையாநின்
ற முத்தாரம்போலவும், மகாலட்சுமி வாசமாயிருக்கும் பொற்கமலம்
போலவும் விளங்கி, ஆகாயமளாவிய மாடமாளிகைகளாலும், கூட

கோபுரங்களாலும், வேதவேதியர்கள்வாழும் விஸ்தாரம்பொருந்திய
வீதிகளாலும், வீராதிவீரர்கள் வீற்றிருக்கும் ராஜவீதிகளாலும்,
குபேரசம்பத்தைப்பெற்ற வைசியர்கள்வசிக்கும் வீதிகளாலும், பல்
வகைச்சூத்திரர்கள் வாசஞ்செய்கின்ற வீதிகளாலும், கல்விச்சாலைக
ளாலும், தொழிற்சாலைகளாலும், அன்னசத்திரங்களாலும், அலங்
காரம்பொருந்திய ஆலயங்களாலும், நிறைந்து விளங்குநகர மெது
வென்றால், பரமசிவன் தனது பத்தினியாகிய பார்வதிதேவிக்குத்
திருமந்திரத்தை யுபதேசித்தருளிய திருக்ஷேத்திரமாகிய திருமந்
திர நகரமேயாம்.

அரசியல்.

ஆதியில் திருமாலும் தேவர்களுங்கூடித் திருப்பாற்கடல் கடை
கிறபோது மந்தரகிரியாகிய மத்துச்சுழல தாமேதறியாகியிருந்தும்,
விஷந்தோன்றினபோது அவ்விஷத்தின் சுவாலையடங்க வமுதத்திற்
றோன்றியும், உலகம் குளிர்ச்சிபெறத் தனது சோடசகலைகளைவீசி
யும், எங்கும் பிரகாசிக்கப் பரமன் சடாமுடியின்மீதினிது வீற்றிருக்
கும் வெண்மதிக்குலத்துதித்த யயாதிமகாராஜனின் சந்ததியிற்றோன்
றிப் பாண்டிநாட்டைப் பாரம்பரையா யரசுபுரிந்துவரும் பரதகுலத்
தில் * சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர்தொன் கபிரியேல் தெக்குருஸ் வாச
ரூஸ் மோத்தவாஸ்பரதவர்ம பாண்டியனென்னும் அரசன்தோன்றி,
புலியும், பசுவும் ஓர் துறையில் நீர்பருகவும், சிங்கமும் யானையும் இ
ணைகித்துக் கூடிவிளையாடவும், பூனையுமெலியு மொருமித்துலாவவும்,
எதிரிகளோடவும், வறியவர்கள் நாடவும், துர்ச்சனர்கள்வாடவும்
திருமந்திரநகரில் துஷ்டநிக்ரக சிஷ்டபரிபாலனம்பண்ணி கீர்த்தியு
டன் தர்மசெங்கோல் செலுத்திவருகின்றான். இப்பிரபு பாண்டிய
ராஜசிம்மாசனத்துக்குரித்தான முறையைப் பாண்டியவம்சபாரம்
பரையென்னு மிந்நூலின் கண்ணே தெளிவாகச்சொல்வாம்.

உலகசிருஷ்டிப்பும் ஒப்பீர்வம்ச வரலாறும்.

சிறப்புப்பொருந்திய வுலகமெல்லாம்புகழும்படி தானாய், அனா
தியாய், சரீரமில்லாதவனாய், சகலநன்மைச் சொரூபியாய், சர்வ

* சிஞ்ஞோர்-சிஞ்ஞோர் தொன் என்பதற்கர்த்தம் பிரபுவெனச் சொல்வாம்.

வியாபகனாய், சர்வாதிகாரனாய் விளங்கிய சருவேசுவரன் தம்மையன்றி வேறொன்றுமில்லாதகாலத்தில் வானத்தையும், பூமியையும், சகல சராசரங்களையும் தமது வாக்கினாற் சிருஷ்டித்தபின், ஆதாம் என்னும் ஆதிமனுஷனையும், ஏவாள் என்னும் ஆதிமனுஷியையும் தமது கரங்களாற்படைத்தார்.

ஆதாம் ஏவாளைமணந்து காயின், ஆபேல், சேத்முதலான குமாரர்களைப் பெற்றான். உலகசிருஷ்டிப்புக்குப்பின் 129ம்௵ காயின் தன்னிளைஞனாகிய ஆபேலைக்கொன்று கடவுளின்சாபத்தைப் பெற்றான். அப்பால் 235ம்௵ சேத்தென்பவனுக்கு ஏனோஸ்என்னுங் குமாரன் பிறந்தான். இவனுக்குக் கேனானும், கேனானுக்கு மகலாலியேலும், மகலாலியேலுக்கு யாரேத்தும், யாரேத்துக்கு ஏனோக்கும், ஏனோக்குக்கு மெத்தூசலாவும், மெத்தூசலாவுக்கு லாமேக்கும், லாமேக்குக்கு நோவாவும் சிரேஷ்ட புத்திரர்களாய்த் தோன்றினார்கள். இவர்களுடைய சந்ததியார் பூமியெங்கும் பலுகிப்பரவினார்கள். இவ்வண்ணம் பரவிய பிரஜைகள் மெய்யான தேவனையும், அவரருளிய அருள்வேதத்தையுமறந்து காதல் கவருதல், கள்ளுண்டல், பொய்மொழிதல், ஜநனமறுத்தலென்னும் பஞ்சபாதகங்களையுந்துணிந்துசெய்துவந்தமையால், சர்வவல்லமைச்சருவேசுவரன் கோபமுற்று அவர்களை ஜலத்தினாலழிக்க நினைத்தார்.

அப்போது சத்யவாக்கியமென்னும் பெயர்வழங்கிய நோவாவென்பவன் நீதிமானாக விளங்கினான். இவனுக்குச்சேம், காம், யாப்பேத், என்று மூன்று புத்திரர்களிருந்தார்கள். சேம், காம், யாப்பேத் என்று சரித்திராசிரியர்கள் சொல்லியிருப்பினும் யாப்பேத்என்னுங் குமாரனே சிரேஷ்டன். (அஃதெங்ஙனமெனின்: உலகசிருஷ்டிப்புக்குப்பின் 1556ம்௵ யாப்பேத்தென்பவனும், 1558ம்௵ சேம் என்பவனும், இவ்விருவர்களுக்குப்பின் காம்என்பவனும் பிறந்தான். ஆகையால் யாப்பேத்தென்பவனே சிரேஷ்டபுதல்வன்.) இவர்கள் மூவருங் கலியாணஞ்செய்திருந்தார்கள். மட்டற்ற வல்லபத்தையும், அளவற்றபரிசுத்தத் தன்மையையுங்கொண்டிருக்கிறசருவேசுவரன் நோவாவைநோக்கி: பூமியானது பாவத்தால் நிறைந்திருக்கின்றது. மனுக்கள் தொடக்கமாய் மிருகங்களையும், பூமியிலூர்வனவைகள் தொ

டக்கமாய் ஆகாயத்தில் பறக்கின்ற பறவைகளையும் ஜலத்தினாலழிக்கப்போகின்றோம். ஆகையால் நீ கொப்பேர்மரத்தாலோர் கப்பலைச் செய். அது முந்நூறுமுழநீளமும், ஐம்பதுமுழ அகலமும், முப்பதுமுழ உயரமும், மூன்றடுக்குகளும், அறைகளும், சாளரங்களுமுள்ளதாயிருக்கவேண்டும். அகத்திலும், புறத்திலும், கீல் பூசவேண்டும். நீ உன்மனைவியோடும், மைந்தர்களோடும், அவர்களின் மனைவியர்களோடும் அந்தக்கப்பலினுள்ளே பிரவேசிக்கக்கடவாய். ஊர்வனவற்றிலும், பக்ஷி, மிருகங்களிலும் ஆணும்பெண்ணுமாக வகைக்கொருஜோடும், சுத்தமான மிருகபக்ஷிகளில் ஆணும்பெண்ணுமாக ஏவ்வேழுஜோடுகளையும், உன்னோடு கப்பலில் சேர்த்துக்கொள், உங்களுக்கும், அவைகளுக்கும் வேண்டியவுணவுகளுன்னிடத்திலிருக்கட்டுமென்றார். நோவா கர்த்தர் சொல்லியபடியே செய்தான். சருவேசுவரன் தாம் நினைத்தகாரியத்தை முடிக்கும்படி ஏவினார். உடனே கரியமேகங்கள் தோன்றிக் கண்கள் பிளக்கும்படி மின்னிக் காதுகள் செவிடுபடும்படி முழங்கி, இடிமேலிடியிடித்து நாற்பதுநாள் அல்லும் பகலும் ஓயாது மழைபெய்து வெள்ளமுண்டானது. இவ்வெள்ளமானது பூலோகமெங்கும் பரவி பூமியிலுயர்ந்துள்ள பர்வதங்களுக்குமேல் பதினைந்துமுழ முயர்ந்து நூற்றைம்பதுநாளளவும் அதே நிலையில் நின்றமையால் மனிதரும், மிருகங்களும், ஊர்வன, பக்ஷி முதலியவைகளும் செத்தொழிந்தன. நோவாவும் அவன் மனைவியும், மைந்தர்களும், அவர்களின் மனைவியர்களும், கப்பலிலவர்களோடிருந்த மிருக, பக்ஷிகளுமாத்திரம் மழியாமலிருந்தார்கள். பின்பு நீர் வடியத்தொடங்கினது. நோவாவினுடையகப்பல் அர்மேனியாதேசத்திலுள்ள அராரத்தென்னும் உயர்ந்த மலைச்சிகரத்திற் றங்கிற்று. நீர் வற்றியபின் நோவா முதலானஎண்மரும் மற்றப்பிராணிகளோடு வெளியேவந்து சருவேசுவரனைத் தோத்திரித்தார்கள். கர்த்தர் அவர்களையாசீர்வதித்து இனி யுலகத்தை ஜலத்தினாலழிப்பதில்லை யென்பதற்கறிகுறியாக மேகத்தில் வானவில் தோன்றும்படி செய்வோமென்று அவர்களுக்குச்சொன்னார்.

சருவேசுவரனுடைய ஆசீர்வாதமடைந்த நோவாவினுடைய மைந்தர்கள் மூவரில் நடுவனாகிய சேம் என்பவனுக்கு ஏலாம், அசூர், அர்ப்பக்சாத், லூத், ஆராம் என்று ஐந்துமக்கள் பிறந்தார்கள்.

இவர்களுள் அற்பக்சாத், சாலாவைப்பெற்றான். சாலாகு: ஏபேறுவைப்பெற்றான். ஏபேறு: பேலேக், யொக்தான் என்பவர்களைப் பெற்றான். யொக்தான்: அல்மோதாது, சாலேப், அசர்மாவேத், யாராக், அதோராம், ஊசால், தேக்லா, ஓபால், அபிமேயல், சேபா, ஓப்பீர், எவிலா, யோபாப் என்பவர்களைப் பெற்றான். இவர்களும் இவர்களுடைய சந்ததியாரும், காம், யாப்பேத் என்பவர்களுடைய சந்ததியார்களோடு சினேயார்தேசத்திலே நீர்வளமும், நிலவளமும் பொருந்தியவோர் நல்விடத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அங்கேபோய் வாசம்பண்ணினார்கள். அக்காலத்தி லிவர்களெல்லோரு மொரே பாஷையைப்பேசி வந்தார்கள். இவர்கள் தங்களுடையபெயர் உலகத்தின் அந்தம்வரை பிரகாசிக்கும்பொருட்டு அவ்விடத்திலோர் சிறந்த பட்டினத்தையும், அப்பட்டினத்தோடு ஆகாயமளாவியவோர் கோபுரத்தையுங் கட்டத் தீர்மானித்தார்கள். அவர்களெண்ணத்தின்படியே பட்டினத்தைக் கட்டிமுடித்து கோபுரத்தை மேகமண்டலத்தின்மே லுயரும்படி நாற்பத்தாறு வருஷகாலமாய்க் கட்டிவந்தார்கள்.

அப்போது சருவேசுவரன்: இவர்களெல்லோருமொரேபாஷைக்காரர்களாயிருப்பதினால், ஏககட்டமா யிருந்துகொண்டு தாங்கள் நினைத்தவைகளை யெல்லாம் செய்யலாம். அவைகளைத் தடுத்து நிற்க வல்லவரொருவருமில்லையென் றெண்ணி இறுமாப்புக்கொண்டிருக்கிறார்களென்றுகண்டு, இவர்களுளொருவன் பேசுவதை மற்றொருவரறியாதபடி இவர்கள்பாஷை தாறுமாறாகக் கடவதென்றார். அந்தக்கணமே பாஷை பிரிவுபட ஒருவன் பேசுகிறது மற்றொருவனுக்கு விளங்காமலும், வேறொருவன் சொல்லுவதை இன்னொருவன் கண்டுபிடிக்கக்கூடாமலும் போயினமையால் கல்லைக்கேட்கிறவனுக்கு மண்ணையும், மண்ணைக்கேட்கிறவனுக்குத் தண்ணீரையும், தண்ணீரைக் கேட்கிறவனுக்குக் கயிற்றையும், கயிற்றைக்கேட்கிறவனுக்குக் கம்பையும் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தார்கள். அதனால் அந்தவேலை நிறைவேறாமற்போயினதுமன்றி அங்கே கூடியிருந்தவர்களும் பலபக்கங்களிலும் பிரிந்துபோனார்கள்.

இப்படிப் பிரிந்துபோனவர்களுள் சேமென்பவனுடைய வம்சத்தில் யொக்தானென்பவனுக்குப் பிறந்த பதின்மூன்று மக்களிலொருவனாகிய ஓப்பீரென்பவன் தன்மனைவி, மக்களோடு மணிமருவு மலைகளும், நதிகளும், சோலைகளுந்திகழ் இந்நிலத்தை (நாம் வாசஞ்செய்யுமிந்தத் தேசத்தை, வந்தடைந்தான். நாம் வாசஞ்செய்யுமிந்தத் தேசத்திற்கு பூர்வத்தில் இவனால் ஓப்பீர்தேசமென்று பெயர் வழங்கிவந்தது. எல்லாவளமும் பொருந்திய இந்தத்தேசத்திலே ஓப்பீருடைய சந்ததியார் பலுகிப் பரவினார்கள். அவர்களுக்குள்ளே மேலான பிரபுக்களும், அரசர்களுந்தோன்றி ஒப்பற்றசெல்வத்துடன் வாழ்ந்திருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் மெய்ஞ்ஞானமற்று அஞ்ஞானமென்னு மந்தகாரத்திடையே யமிழ்ந்திக்கிடந்தார்கள்.

ஒப்பீர்தேசத்தில் ஆரியர் வந்த வரலாறு

அக்காலத்தில் வடமேற்கே பல்லாயிரங்காதத்திற் கப்புறமுள்ளதும், ஐரோப்பாக் கண்டத்தி னோர்பகுதியுமாகிய ஸ்காந்திநேவியமென்றவிடத்திலிருந்து ஆரியரென்ற ஜாதியார் புறப்பட்டு நாலாபக்கங்களிலுஞ் சென்றார்கள். இவ்வண்ணம் சென்ற ஆரியருள் ஒருபிரிவினர் மத்திய ஆசியாவின் மேற்குப்பாகத்திலுள்ள துருக்கிஸ்தானமென்னுமிடத்தில் வந்து தங்கினார்கள். இவர்களே கிறிஸ்து பிறக்க இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்குமுன்னே கைபர்க் கணவாயின்மார்க்கமாய் ஒப்பீர்தேசத்திலுள்ளே புகுந்து, சிந்துநதிதீரங்களிற் குடியேறினார்கள். இங்ஙனம் ஸ்காந்திநேவியமென்றவிடத்தினின்று பிரிந்து பற்பலவிடங்களுக்குஞ் சென்ற ஆரியர்களதுபாஷையாகிய ஆரியமானது இலத்தீன், கிறீக், எபிரேயம், சமஸ்கிருதம் முதலிய பல பிரிவுகளாயின. இதில் சமஸ்கிருதம்பேசும் ஆரியர்களே யிங்குவந்து குடியேறினார்கள்.

இவ்வாறு அநேகவருஷங்கள் சென்றபின் ஆரியர்தொகையிலும், பலத்திலுமதிகரித்து ஒப்பீர்தேசத்தின் மத்தியபாகத்தைத் தங்கள் கைவசப்படுத்திக்கொண்டார்கள். இவர்கள்வசித்தபூமிக்கு ஆரியவர்த்தம் (ஆரியவாசம்) என்று சொல்லப்பட்டது. இவர்கள் வந்து குடியேறிய இடத்தைப்பற்றி பாரசீகதேசத்தார் இவர்களைச்

இந்துக்களென்றும், இவர்களாண்டதேசத்தைச் சிந்துதேசமென்றும் பேரிட்டழைத்துவந்தார்கள்.

ஆரியர் கல்வியிற் சிறந்தவர்களாயும், சோதிடசாஸ்திரத்தில் வல்லவர்களாயும் விளங்கினார்கள். அக்காலத்தில் வாழ்ந்திருந்த ஒப்பிர்வம்சத்தரசர்களிடமிவர்கள்சென்று, இன்னநாளையி லின்னவேளையில்சூரியனைப் பாம்புவிழுங்கி இன்னநேரத்தில் கக்கிவிடுமென்றும், அப்பால் இன்னநாளையில் இன்னவேளையில் சந்திரனை யரவு தீண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லியவண்ணமே சூரிய, சந்திர கிரகணங்களுண்டானதைக் கண்டு மெய்ஞ்ஞானமற்றவர்களாகிய ஒப்பிருடைய சந்ததியார் அதிசயித்து இவர்களென்ன பின்வருவதை முன்னுரைக்க வல்லவர்களாயிருக்கிறார்கள்! ஆகையால் இவர்கள் தேவர்களென்பதற்கு ஆக்ஷேபணையில்லையென்று அவர்களுக்குத் தேவாராதனைசெய்துவரத் தொடங்கினார்கள். கபடநெஞ்சுடைய வஞ்சகர்களான அவ்வாரியர்கள் இன்றுதான் தாங்களெண்ணியவெண்ணம் நிறைவேறிற்றென்றகமகிழ்ந்து, காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்னும் முன் ஜாக்கிரதையோடு, தங்களது கனபதவிக்குப் பழுதுவாராமல், தங்களைத் தேவர்களாக அந்த ஒப்பிரவம்சத்தார் பாவிக்கவும், அதனால் தாங்கள்பெரு செல்வாக்கைப்பெற்றுச் சுகமாய்க் காலத்தைக்கழிக்கவுமெண்ணிக் கபடஎண்ணத்துடன் நான்குவேதம், ஆறுசாஸ்திரம், பதினெண்புராணம் முதலியவைகளையுண்டுபண்ணி அவர்களுக்குப் போதித்துவந்தார்கள்.

இவ்வண்ணம் ஆரியர் கற்பித்தவைகளையெல்லாம் ஒப்பிருடைய சந்ததியாரொப்புக்கொண்டமையால் அவர்கள்சொன்னதெல்லாம் வேதமும், வைத்ததெல்லாம் சட்டமும், படைத்ததெல்லாம் தெய்வமுமாகி முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும், நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும், கின்னர, கிம்புருடர் முதலானவர்களுமுண்டானார்கள். ஒப்பிர்வம்சத்தாரின் சாஸ்திரங்களும், இதிகாசபுராணங்களும் அழிந்தொழிந்தமையால் யாம் ஒப்பிர்வம்சத்தாருடைய புராணங்களின்வழியேசென்று இச்சரித்திரத்தைப் பூர்த்திசெய்வதற்கு ஆதாயமாயினதுபற்றி ஆரியர்களெழுதிய புராணங்களின்வழியேசென்று பாண்டியவம்சபாரம்பரையைச் சொல்வோம்.

சந்திரகுல ராஜர்கள் சரித்திரம்.

சகல வேதபுராணங்களினாலே பிரசித்தராயும், மனதினாலே மாத்திரம் அறியத்தக்கவராயும், உருவமில்லாதவராயும், சர்வாந்தர்யாமியாயும், இவ்வளவவ்வளவென்று மதிப்பிடக்கூடாதவராயும், பிறப்பிறப்பில்லாதவராயும், நாரமென்ற பெயரையுடைய ஜலத்தில் வசித்தலினாலே ஸ்ரீமந் நாராயணனென்று சொல்லப்பட்ட அந்தப்பரமாத்மாவினுடைய நாபிக்கமலத்துதித்தவரான பிரம்மா பிரஜாசிருஷ்டிசெய்யவெண்ணிப் பிருகு, புலஸ்தியன், கிருது, அங்கிரசு, மரீசி, அத்திரி, தக்கன், வசிஷ்டன், நாரதனென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்பதுபுத்திரர்களை மனதினாலே சிருஷ்டித்தார். இவ்வொன்பதின்மர்களும் பிரம்மாவுக்குச் சமானஸ்தர்களாயிருந்தபடியினாலே நவப்பிரம்மாக்களென்றழைக்கப்பட்டார்கள். இந்த நவப் பிரம்மாக்களிலொருவனாகிய அத்திரி பிரஜாபதி யென்பவன், தக்கப்பிரஜாபதி யென்பவனுக்குச் சுவாயம்புவமனுவின் சிரேஷ்ட புதல்வியாகிய பிரசூதி யென்பவளிடமாய்ப் பிறந்த இருபத்துநான்குகன்னியருளிருபத்தோராவது கன்னிகையாகிய அனசூயையென்னு மாதை மணந்து அவளிடமாக அழகு, கல்வி, வலி, வெற்றிமுதலாகிய பதினாறுபேறுகளையும் பதினாறுகலைகளாய்க்கொண்ட நிலையான கீர்த்திபொருந்திய சந்திரனையும், துர்வாசனையும், தத்தாத்திரேயனென்ற மகா யோகியையும் பெற்றான்.

சிருஷ்டி, திதி, லயம், திரோபவ, அனுக்கிரகமென்று சொல்லப்பட்ட பஞ்சகிருத்தியங்களின் முதன்மையான படைக்குந்தொழிலைக்கொண்டு, பத்மாசனனாகிய பிரம்மதேவன் அத்திரிப் பிரஜாபதியின் புத்திரனாகிய சந்திரனைச் சகல வோடதிகளுக்கும், பிராமணர்களுக்கும், நட்சத்திரங்களுக்கும் அதிபதியாய் மகுடாபிஷேகஞ்செய்தார். சதுர்முகப் பகவானால் கிரீடாபிஷேகம்பெற்ற சந்திரன் தன்னுடைய மேலான கௌரவத்தைக் காட்டும்பொருட்டு ராஜசூயயாகஞ்செய்தான். அன்றுமுதலிவன் குலத்தவர்க்குச் சந்திரகுலத்தவரென்றும், இவனரசாட்சிசெய்த நாட்டிற்குச் சந்திரநாடென்றும் பெயர்வழங்கலாயிற்று. (சந்திரனுக்குரிய பெயர்களில் இந்துவென்னும் நாமமுமொன்றாகையால் இவனாண்டநாட்டை இந்துநாடென்றும், அந்நாட்டுக் குடிகளை இந்துக்களென்றும் சொல்வதுமுண்டு.)

இவ்வரசன் தானடைந்த மகிமையினாலும், அதிகாரத்தினாலும் மதமுங் கர்வமுமுடையவனாகி, சகலதேவர்களுக்குங் குருவாகிய பிரகஸ்பதியின்மனைவி தாரையென்பவளை யவள் பத்தாவினிடமிருந்த பகரித்துக்கொண்டான். இச்செய்தியைப் பிரகஸ்பதி அன்னவாகனனாகிய பிரம்மாவுக் கறிவிக்க, பிரம்மா சந்திரனிடத்திற்கெழுந்தருளி வந்து, தாரையை அவள் கணவனிடம் விட்டுவிடும்படி புத்திசொன்னார். இன்னமும் ரிஷீஸ்வரர்க ளெல்லோரும் பிரகஸ்பதியின்பொருட்டுச் சந்திரனிடத்திலிரந்து மன்றாடினார்கள். சந்திரன் இவர்களின் வேண்டுதலுக்குக் கிஞ்சித்து மனமிளகாதவனாயிருந்தபடியினாலே யுத்தத்திற்கிடமுண்டாயிற்று.

சிவன் அங்கிரஸினிடத்தில் வித்தைகற்றவராகையால் தமது குருபுத்திரராகிய பிரகஸ்பதியின்பக்கத்தில்தேவசைனியங்களோடு வந்துசேர, பிரகஸ்பதியினிடத்தில் பகைகொண்ட சுக்கிரனும், அவன் சிஷ்யர்களான ஜம்பன், கும்பன் முதலான சகல தைத்ய தானவர்களும் சந்திரனுக்குப் படைத்துணைவரானார்கள். இந்தயுத்தத்தின்போது தேவர்களை யசுரர்களும், அசுரர்களைத் தேவர்களும் வெற்றிகொள்ளவெண்ணி யொருவரையொருவர் வெட்டியும், குத்தியும், தள்ளியும், உதைத்தும், மிதித்தும், அடித்தும், அஸ்திரசஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தும் அட்டகாசஞ் செய்தார்கள். இவ்வகோர யுத்தத்தா லுலகினரெல்லோரும் மனக்கலக்கமுற்றுப் பிரம்மதேவனிடத்தில் சரணம்புக, பிரம்மா பிரசன்னமாகிச் சந்திரனைச் சமாதானப்படுத்தித் தாரையை பிரகஸ்பதியோடனுப்பிவைத்தார். யுத்தம் முடிந்தது. தாரை சந்திரனின்மேற்கொண்ட காமத்தினாலுண்டான யுத்தமாகையாலே இதற்கு "தாரகாமயம்" என்று பெயர் சொல்லப்பட்டது.

தாரை சந்திரனைவிட்டகலுங்கால் கர்ப்பமுடைத்திருந்தவளாகையால் சிறிதுகாலத்துக்குப்பின், அம்புவியோர் வியக்கத்தக்கவோராண்மகவையீன்றாள். பிரகஸ்பதி அக்குழந்தை தன்வித்துக்குப் பிறந்திருக்கலாமென்றெண்ணி யதன்மேலதி விருப்பமுற்றிருந்தார். தாரை குழந்தைபெற்ற செய்தியைச் சந்திரனறிந்தபோது அக்குழந்தை தன்வித்துக்குப்பிறந்ததென்று பிரகஸ்பதியோடு வார்த்தையா

டத் தொடங்கினான். இவர்களிருவரும் பிள்ளையின்பொருட்டு வாதாடுவதைத் தேவர்கள்கேட்டுத் திடுக்கிட்டு ஏது இவ்விருவர்களுக்கும் மீண்டும் சண்டை மூளும்போலிருக்கின்றதே யெனப் பயந்து சண்டைக்குமுன் சமாதானஞ்செய்வதே யுக்தமெனநினைத்து எழுந்தருளிவந்து தாரையைநோக்கி: தையலே! இச் சிறுவன் குருவுக்குப் பிறந்தவனோ? அல்லது உடுபதிக்குப் பிறந்தவனோ? உண்மையையொழியாமற்சொல்லென அவள் அமுதகிரணனுக்கே யிக்குழந்தையைப் பெற்றேனெனக்கூறினாள். அப்படியானால் பிதாவினிடத்தில் பிள்ளையை யொப்புவிக்கும்படி தேவர்கள் சொல்லப் பிரகஸ்பதி குழந்தையைத் தண்ணவனிடத்தி லொப்புவித்தார்.

சந்திரன் அகங்குளிர்ந்து, முகமலர்ந்து மகனைத்தழுவி முத்தமிட்டுக் குழந்தாய் நீ மிகவும் புத்தியுள்ளவனாகையினாலே யுனக்குப் புதனென்னும்பெயர் தந்தேனென்றான்.

சூரியவம்ச வரலாறு.

சர்வலோக கர்த்தாவாயும், பகவானாயுமிருக்கின்ற ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய நாபிக்கமலத் துதித்தவரான பிரம்மா பிரஜா சிருஷ்டி செய்யவெண்ணி நவப்பிரம்மாக்களைப்படைத்தாரன்றோ? அவர்களில் மரீசி என்னும் மகரிஷியின் மைந்தனாகிய காசிபன் என்பவன் தன் பிதாவின் சகோதரனாகிய தக்கனப் பிரஜாபதிக்கு அசிக்கினி யென்பவளிடம் பிறந்த அறுபது பெண்களிலொருத்தியாகிய அதிதியென்பவளை விவாகஞ்செய்து, அவளிடமாய்த் தாதுருமித்திரன், அரியமான், சக்கரன், வருணன், அமிசபகவன், தானி, இருதுவன், விசுவாசன், பூஷன், சவித்திரன், துவஷ்டான், விஷ்ணு வென்னும் பன்னிருசூரியர்களைப் பெற்றான். இப்பன்னிருவர்களில், விசுவாசனென்னும் சூரியன்றான் சூரியகுலத்திற் காதியரசன். இவன் முதல் சூரியகுலக்ஷத்திரியர்களும், சந்திரன் முதல் சந்திரகுலக்ஷத்திரியர்களுமுற்பத்தியானார்கள். இவ்விசுவாசனென்னும் சூரியனுக்குச் சரணியுவென்னும் பெண்ணிடம் வைவச்சுதமனுவும், இம்மனுவுக்கு இளையென்னும் பெண்ணும் பிறந்தார்கள். இவளைச்சந்திர புத்திரனாகிய புதன் மணந்து புருருவனைப் பெற்றான்.

புரூருவச் சக்கரவர்த்தி சரித்திரம்.

அழகு பொருந்திய வமுதகதிரோனின் குலத்துதித்தவனாகிய இவன் சகல சாஸ்திரங்களையும் ஐயந்திரிபறக் கற்றுணர்ந்து, அநேக யாகங்களைச் செய்து சக்கரவர்த்தி யென்னும் பட்டத்தைப் பெற்று, புலியும் பசுவுமோர் துறையினீர்பருகும் படியாயரசியற்றினன். இவன் முதல் சந்திரகுலத்தவர்க்குப் * பரவரென்னும் பரியாயநாம முண்டாயிற்று. இவனோர்நாள் தனது நந்தவனத் துலாவிக்கொண்டிருக்கும்போது ஆடகலோகப் பெண்களிலொருத்தியாகிய ஊர்வசி யென்பவள் மாலைப்பொழுது மலர்கொய்துவர இந்திரகாவிற்குச் சென்றாள்.

அங்கு இவள்வருகைக்காக எதிர்பார்த் தொளித்திருந்த அசுரர்கள் இவளைத் துராகிருதமாய்ப்பிடித்துத் தேரின்மேலேற்றிக்கொண்டு தங்களிருப்பிடத்திற்குச் செல்லுகையில் அவளலறுவதைச் செவியுற்றசக்கரவர்த்தி இதென்ன; ஆகாயத்திலசரீரிபுலம்புகின்றதே யென்றண்ணாந்துபார்த்தான். அந்தரத்தில் வாயுவேகமாகச் செல்லும் இரதமொன்றில் அசுரர்கள் ஊர்வசியைப்பலாத்காரமாய்ச்சிறையெடுத் தேகுவதையும், அவள் புலம்புவதையுங் கண்ணுற்றுச் சக்கரவர்த்தி சாரதியை நோக்கி: ஓ சாரதி! இதென்ன அநீதி! இந்திரலோகசுந்தரமங்கையாகிய ஊர்வசியையல்லவோ வசுரர்கள் சிறைபிடித்தேகுகின்றார்கள். ஐயோ பாவம்! இவளை மீட்க வல்லவரொருவரும் ஆடகலோகத்திலில்லையா? நல்லது சீக்கிரம் இரதத்தைக் கொண்டுவா வெனச்சொல்லி வாய்மூடுமுன்னே சாரதியானவன்

விருத்தம்.

* " இன்ன புரூருவ னாதியா யெங்குலத் தெவர்க்கும்
மன்னு பௌரவர் பரவராய்ப் பெயர்மரு வியதால்
அன்ன சந்திர குலத்தவ ரென்னுநா மத்தின்
பின்னு மிப்பெயர் பிசகறத் துலங்கிய வன்றே."

என்று மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ம. ச. ஹென்றி லேயோன் இன்பகவிராயர் அவர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய " பரதவம்ச சரித்திர சங்க்ஷேபம்." என்னும் நூலிலும், "பரவர்" என்பது "பௌரவர்" என்னும் வடமொழியின் றிரிபு என்று ஸ்ரீலஸ்ரீ சுமங்கலசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய "ஜாத்தியாசாரார்ணவ" என்னும் பிரபந்தத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளன.

மனோவேகத்திலும் அதிவிரைவாய்ச் செல்லக்கூடிய திவ்ய இரதமொன்றைக் கொண்டுவந்து சக்கரவர்த்திக்கு முன்னே நிறுத்தினான். அதிலே அவனேறிக்கொண்டு, தேவர்களாலும் வெல்லுதற்கரிய அந்த வசுரர்களைமறித்து, வில்லைவளைத்துக் கணைகளைத்தொடுத்து, ஊர்வசியை மீட்டு இந்திரலோகஞ்சென்று, தேவேந்திரனைக்கண்டு, ஓ தேவராஜேந்திரா! அக்கிரமமிகுந்த அசுரர்கள் சிறைபிடித்துச் சென்ற ஊர்வசியை இதோ மீட்டுவந்தேன். அவளை யொப்புக்கொள்ளுக வென்று சொல்லி வணங்கினான். ஊர்வசியின் பொருட்டு மனக்கிலேசங் கொண்டிருந்த இந்திரன் அவளைக்கண்டவுடனே ஆனந்தங்கொண்டு புரூருவச் சக்கிரவர்த்தியைப்பார்த்து: கயிலையங்கிரிக்கிறைவனாகிய சிவபெருமானது திருமுடியின்மேல் என்றும் மங்காதொளிரும் வெண்மதிக்குலத்தோய்! நீ மகா பராக்கிரமசாலி. சத்தியம், தருமம், இராஜநீதி முதலிய சுபலட்சணங்களுன்னிடத் திற்றான் குடிகொண்டிருக்கின்றன. ஏனெனில்; இந்த வூர்வசியை அசுரர்கள் சிறைபிடித்தேகுமுன் இவளென் சுவாதீனம். அசுரர்கள் வசம் சிறைப்பட்ட காலத்தில் இவளவ்வசுரர்கள் சுவாதீனம். அவ்வசுரர்களிடமிருந்து இவளை நீ சிறை மீட்டகாலத்திலிவளுனது சுவாதீனம். இது மனுதர்மசாஸ்திரத்தின்விதி. இதை நீ யறிந்திருந்தும் இவளையுனது சுவாதீனப்படுத்திக்கொள்ளாது என்னிடத்திற் கொண்டுவந்த வுனது மேலான்குணத்தை யானென்னவென்று புகழுவேன்? உன்னைப்போலும் மன்னனிப்புவியில் பிறப்பதரிது. ஓ! சக்கரவர்த்தி! நீ இவ்வூர்வசியின்பொருட்டு அதிசிரமப்பட்டு இவளை அவ்வசுரர்களினின்று மீட்டதனால், நீ இவளையழைத்து உன்மனைக்கேகி சுகானுபோகங்களை யனுபவிக்கக்கடவாய் என்று சொல்லி, பின் ஊர்வசியைப் பார்த்து: ஓ பெண்ணே ஊர்வசி! நீ இந்தப் புரூருவச் சக்கரவர்த்தியோடு பிரயாகாபுரிக்குச்சென்று அவன் மனமகிழும் படி யவனைக்கூடி ஓர் புத்திரனைப் பெற்று, அவனிடத்தொப்புவித்து யதாப்பிரகாரம் தெய்வலோகம்வந்து சேரென்று ஆக்ஞாபித்தான்.

தேவேந்திரனது கட்டளைப்பிரகாரம் புரூருவச்சக்கரவர்த்தி ஊர்வசியையழைத்துக்கொண்டு தன்னகர்போய்ச்சேர்ந்து, இரதியும் மதனும்போலிருவருங் கூடிவாழுநாளில் ஆயுவென்னுமோர் புத்தி

ரன்தோன்ற, ஊர்வசி அப்புத்திரனைச் சக்கரவர்த்தியினிடத் தொப்புவித்துத் தேவேந்திரனது கற்பனைப்பிரகாரம் சுவர்க்கலோகத்திற்குச் சென்றாள். புரூருவச்சக்கரவர்த்தி தன்மகன் ஆயுவுக்கு மகுடத்தைச்சூட்டி அரியதவத்தைச் செய்து வீட்டையடைந்தான்.

ஆயுவென்னும் அரசன் சரித்திரம்.

ஆயுவென்பவன் தந்தையினு மெண்மடங்கதிகந் தர்மத்தைச் செய்து, நாகராஜன்மகளை மணந்து நகுஷன், சந்திரவிருத்தன், இரம்பன், இரசி, அனேநசு என்னும் ஐந்துமக்களைப் பெற்று, முதியோனாகி நகுஷனுக்குமுடியைச்சூட்டி, சர்வகாமியார்த்தங்களினின்றும் மனம்வெறுத்து, பூர்வகன்மவினையை நசிப்பித்து, தவஞ்செய்து புண்யலோகமடைய மனத்தைத் திடப்படுத்திச் சுகமே வனத்திற்குச் சென்றான்.

நகுஷராஜன் சரித்திரம்.

இந்த நகுஷனென்னுமரசன் நவகண்டங்களுக்கு மதிபதியாய் மகுடம்பூண்டு, அரசர்க்குரிய பஞ்சசூழினரோடுங்கூடி யரசியற்றி நூறு அச்வமேதயாகங்களைச் செய்து, சுவர்க்கத்திற் கிறைவனாகிய விந்திரனை யோடியொளிக்கும்படியாகத் துரத்திவிட்டு, தானிந்திரப்பட்டத்தைப்பெற்று வாழ்ந்துவருநாளில் யயாதி, சங்கியாதி, பிரயாதி யென்று மூன்று குமாரர்களைப் பெற்று, பழைய விந்திரனின் மனைவியைச் சேரக்கருதி முனீஸ்வரர்களாற் சுமக்கப்பட்ட வோர் பல்லக்கிலேறிச் செல்லும் வழியில் அகத்தியமுனியின் சாபத்தாற் சர்ப்பமாயினன்.

யயாதிமகாராஜன் சரித்திரம்.

சுவர்க்கத்திற்கிறைவனாக விளங்கிய நகுஷராஜனின் சிரேஷ்டபுதல்வனாகிய யயாதியென்பவன் தன்பிதாவின் மகுடத்தைத்தாங்கி இம்மை, மறுமை யென்னு மிரண்டினது தன்மையையுமுணர்ந்து, அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னும் நாற்பொருளையுந்தேர்ந்து

மெய்யானகடவுளினது திருவடியைமனத்திலிருத்தி, நாவல், இறலி, குசை, கிரவுஞ்சம், புட்கரம், தெங்கு, கமுகு என்னும் சப்ததீவுகளினுள்ளோரும் மதிக்கும்படியாயரசியற்றிவருநாளிலோர்நாள் மந்திரிபிரதானி முதலிய உத்தியோகஸ்தர்கள் புடைசூழ மிருகவேட்டையாட வனத்திற்குச் சென்றான்.

சன்மிஷ்டை தெய்வயானை யென்னும் இரு பெண்களின் சரித்திரம்.

ஆடகலோகத்தார் கிடுகிடென நடுநடுங்கத்தக்க வாளாயுதத்தையுடைய அசுரர்குலத் தலைவனாகிய விடப்பன்மன்மகள் சன்மிஷ்டையும், சுக்கிராசாரியின்மகள் தெய்வயானையும் ஒருநாள்கிரீடிக்கும் பொருட்டுத் தோழியர்களோடு பொற்றாமரைத் தடாகத்துக்குச் சென்று நீர்விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தவேளையில் சுழல்காற்றொன்று தோன்றிக் கரையின்மேல் வைக்கப்பட்டிருந்த கன்னியர்களுடைய ஆடைகளையெல்லாம் பந்துபோ லொன்றாகத்திரட்டியோர் மூலையிற் கொண்டுபோய் ஒதுக்கிவிட்டது. மங்கையர்கள் நீராடி வந்து வெகுநேரமானதுகண்டு, தெய்வயானையைத்தவிர மற்றனைவரும் கரையிலேறி மூலையிலொதுங்கிக்கிடந்த வஸ்திரங்களில் தந்தங் கைகளிலகப்பட்டவைகளை ஒவ்வொருவரு மணிந்துகொள்ள இராஜபுத்திரியாகிய சன்மிஷ்டை குருகுமாரியாகிய தெய்வயானையின் வஸ்திரத்தையுடுத்திக்கொண்டாள். அப்பால் தெய்வயானை தீர்த்தமாடிக் கரையில்வந்தபோது தாதியர்கள் சன்மிஷ்டையின் துகிலைக்கொண்டுபோய் அவளுக்குக்கொடுக்க, அவளவ் வஸ்திரத்தைக்கண்ணுற் பார்த்துவிட்டு அது என்னதன்றே இதைவைத்துவிட்டு என் சொந்த ஆடையைக் கொண்டுவாருங்களென்று சொன்னாள். பாங்கியர்களவளை நோக்கி ஓ! அம்மணீ! உமது ஆடையை நம்மிராஜகுமாரத்தியணிந்திருக்கின்றாள். ஆகையால் அவ்வம்மனுடைய துகிலை உமக்குக் கொண்டுவந்தோமென்று சொன்னார்கள். அதற்குள்ளாக அரசன் புத்திரியாகிய சன்மிஷ்டையும் சமீபத்தில் வந்து, தெய்வயானையைப்பார்த்து ஓ குருகுமாரியே! சொற்பமாகியவுன்னுடைய

யானுடுத்திக்கொண்டு எனது விலையேறப்பெற்ற வஸ்திரத்தையுனக்குக்கொடுத்தேன். நீ அதைச் சந்தோஷமாயணிந்துகொள்ளென்று களங்கமில்லாமற் சொன்னாள். அதற்குக் கபடநெஞ்சுடைய வஞ்சகர்களான ஆரியர்கள் குலத்துதித்த வேதியன் மகளான தெய்வயானை அரசகுமாரத்தியை நோக்கி ஓ சன்மிஷ்டாய்! நீ குபேரசம்பத்தையுடையவளாயினுமென்ன! க்ஷத்ரியகுலத்தவள்தானே! உன் வஸ்திரம் உன்னுதற்கரிய விலையேறப்பெற்றதாயினும் நீ யுடுத்தியதை நானெனது கரங்களாற்றொடவும் நியாயமுண்டோ? இல்லையேயென்றாள். தெய்வயானையின் வாய்மொழிகளானவை மாசற்றசன்மிஷ்டையின் மனதைப் புண்படச்செய்தமையால் அவள் கோபமுற்று, என்னடிபேதாய்! உங்கள் குலத்தவர்கள் ஆயிரம் வித்தைகளைக் கற்றவர்களாயினுமென்ன! எங்கள் குலத்தவர்களிடத்திற் கையேந்தி நிற்பவர்கள் தானே. முட்டிபுகும் பார்ப்பாரக்குலமென்ன அவ்வளவு மேன்மை! எங்கள் குலமென்ன தாழ்மை? சீச்சீ போடி போவென்று வாயில்வந்தபடி யெல்லாமவளைத்தூற்றித் தாதியர்களைக்கொண்டு தெய்வயானையைத்தூக்கி ஓர் பாழுங்கிணற்றில் போட்டுவிட்டுச் சன்மிஷ்டை பாங்கியர்களோடு அரண்மனைக்குச் சென்றாள்.

பாழுங்கிணற்றில் தள்ளுண்ட பார்ப்பினி, அக்கிணற்றருகில் முளைத்துப்படர்ந்து, கிணற்றினுள்ளே தொங்கிக்கொண்டிருந்த கொடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு, காமன் மனதைக் கலங்கச்செய்யும் திருநேத்திரங்களினின்றும் முத்தைப்போன்ற நீர்த்துளிகள் மத்தகத்தைப்போன்ற அவளிருமுலைகளின்மேல் சொட்டுச் சொட்டென விழுந்து இருமலைகளின் நடுவிலருவியோடு மாப்போல் அவள் முலைகளுக்கிடையிலோட அழுதுகொண்டிருந்தாள்.

வனத்தில் வேட்டையாடச்சென்ற யயாதிமகாராஜன்பாழுங்கிணற்றினின்று தெய்வயானையை மீட்ட சரித்திரம்.

மிருகவேட்டையாட வனத்திற்குச்சென்ற மதிகுலதிலகனாகிய யயாதிமகாராஜன் வேட்டையாடிக்களைத்துத் தாகவிடாய் தீர்த்துக்-

கொள்ள நல்ல ஜலந்தேடித் தெய்வாதீனமாய்த் தெய்வயானை விழுந்துகிடக்கும் பாழுங்கிணற்றருகில்வந்து அக்கிணற்றினுள்ளெட்டிப் பார்த்தான். அங்கே மின்னலைப்பழிக்கும் காந்திபொருந்திய ஓர் யௌவனப்பெண்ணைக்கண்டு வியப்புற்று, அவளைத் தன்னிருகரங்களாற் பற்றிக் கரையின் மேலேற்றி, மின்னலைப் பார்த்து ஓ பெண்ணே! நீயார்? உன் பெயரென்ன வென்றுகேட்டான்.

தெய்வயானை அரசனை வணங்கிச் சொல்லுகிறாள்: ஓ மலை போன்ற புயத்தையுடைய மன்னனே! நான் அசுரர்குலகுருவாகிய சுக்கிராசாரியின் மகள். என்பெயர் தெய்வயானை. அசுரர்குலத்தலைவனாகிய விடப்பன்மன்மகள் சன்மிஷ்டையோடு தீர்த்தமாடக் குளத்திற்கு வந்தபோது அவளது ஆடையைத்தொட யான்மறுத்ததினாலுண்டான பிணக்கினால் அவள் தோழியர்களைக்கொண்டு என்னைத் தூக்கி இந்தப்பாழுங்கிணற்றிற் போட்டுவிட்டு அந்தப்புரத்திற்கேகினாள். திங்கள்குலதிலகனாகிய நீரென்னைப்பாழுங்கிணற்றினின்று மீட்டிரக்ஷித்தீர். தாங்கள் எனக்குப் புரிந்த சகாயமென்றும் மறக்கத்தக்கதன்று என்றுசொல்லி அரசனிடம்விடைபெற்றுக்கொண்டு தனித்தோர் சோலையையடைந்து, சன்மிஷ்டையின் கொடுஞ்செயலை நினைந்து நினைந்து மனதுருகிக்கொண்டிருந்தாள்.

இங்கே தெய்வயானை தனித்துப் புலம்பிக்கொண்டிருப்பதை விடப்பன்மனுடைய இராசதாதிகளிலொருவன் அவ்வனத்திற்குப் புஷ்பவெட்ட வந்தவிடத்திற் கண்டு, அவள் அங்ஙனம் தனித்துப் புலம்பிக்கொண்டிருக்குங் காரணத்தை ஆதியோடந்தமாக விசாரித்தறிந்து, சுக்கிராசாரியினிடம்போய்ச் சொல்ல, அவன் உடனே மகளிருக்கும் மாஞ்சோலையையடைந்து மகளைக்கண்டு, ஓ, அம்மணீ! உனக்கெய்திய துன்பமென்னவென, அவள் நடந்த விருத்தாந்தமனைத்தையும் ஆதியோடந்தமாகத் தந்தைக்குச்சொல்லிப்பின்னும் சொல்லுகிறாள்: என்பிதாவே! நமது அருமை, பெருமையை அறியாத இந்த விடப்பன்மனையடுத்துத் தினம் பதினாயிரம் பொன் சம்பாதித்துக் காலத்தைக் கழிப்பதைவிட, நமது அருமை, பெருமை தெரிந்த அரசர்களையடுத்துச் சொற்பஜீவனஞ்செய்து, காலத்தைக் கண்யமாகக் கழிப்பதே மேல். ஆகையால்; இனி அரைநாழிகைப்-

பொழுதாகிலும் அற்பனாகிய விடப்பன்மனிடத்தில் காம்தாமதிக்கலாகாது என்று கூறினன்.

சுக்கிராசாரி தன்மகளுக்கு ஆறுதலான வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவள்மனத்தைத் தேற்றி, பின்மகளைப்பார்த்து: என்கண்ணே! நீயும்சிறுபெண், சன்மிஷ்டையும் சிறுபெண், உங்களிருவருக்கு முண்டான சச்சரவினால் யான் தயாளகுணசீலனாகிய விடப்பன்மனை வெறுக்கவென்ன நியாயமிருக்கின்றது? நீ சொல்லுவது பெரும் பிசகு. ஆகையால், அவ்வண்ணஞ் செய்வது கூடாது; என்றாலும் உன்னைக்கொல்லவெண்ணிய சன்மிஷ்டைக்கும், அவள் தோழியர்களுக்கும் நல்லபுத்தி புகட்டி விக்கிறேனென்று சொல்லி அவ்விடத்திற்றானே யோராச்சிரமத்தை யுண்டுபண்ணி மகளோடு அங்கே வாசம் பண்ணினன்.

சன்மிஷ்டை தன்தாதியர்களோடு தெய்வயானைக் கூழியப்பெண்களான சரித்திரம்.

இப்படிச் சிலதினங்கள் சென்றபின் ஓர் நாள் விடப்பன்மன் தன் சபைக்குச் சுக்கிராசாரி வாராததைக்கண்டு விசாரணைசெய்து காரணத்தைச் சாரதியின் வாய்மொழியாலறிந்து, கவலை கொண்டு சுக்கிராசாரி யிருக்குஞ் சோலையிற் சென்று, அவனைக்கண்டு சாஷ்டாங்க தெண்டனிட்டு: சுவாமீ! யான் அறிவில்லாமையோடு அரசியற்றிவருவது தங்களது கடாட்சத்தினாலன்றோ? தேவரீர் இக்குற்ற செய்தியை என் சாரதியின் வாய்ப்பிறப்பாலறிந்து மிகு கவலை கொண்டேன். ஓ சுவாமீ! என் மகள்புரிந்தகுற்றத்தைமன்னித்துத் தாங்கள் தங்களது செல்வக்குமாரத்தியோடு என் நகருக்கெழுந்தருளவேண்டுமென்று மன்றாடினன்.

சுக்கிராசாரி அரசனுக்கு அநேக ஆசிர்வசனங்கள் கூறியபின் அரசனை நோக்கி: மன்னா! உன்னிடத்தில் எனக்குக் கிஞ்சித்தேனும் மனவருத்தங் கிடையாது. என் மகளிடத்தில் கேட்டுக்கொண்டு [illegible] இறைவனும் அவ்வாறே தெய்

வயானையினண்டையிற் சென்று அவளை வணங்கி, ஓ அம்மா! அறியாச் சிறுமியாகிய சன்மிஷ்டை செய்த குற்றத்தை க்ஷமித்தல் வேண்டுமென்று மன்றாடினன். அப்போது தெய்வயானை அரசனை நோக்கி: அசுரர்கள் குலத்தலைவனே! உன்மகள் சன்மிஷ்டையும் அவள் தோழியர்களும் எனக்குச்செய்த கொடுமை க்ஷமிக்கத்தக்கதன்று. ஓ, இறைவனே! அவர்கள் எனக்குப் புரிந்தகொடூரச்செய்கையை நினைக்குந்தோறும் என்னிதயம் நடுங்குகின்றது. நல்லது போனதுபோகட்டும். யானும், எனது பிதாவும் உனது நகருக்கெழுந்தருளவேண்டுமாயின் நான் சொல்லுவதைக்கேள். அதாவது உன் குமாரத்தியும், அவள் பாங்கியர்களும் எனக்குச்செய்த அநீதியின் பொருட்டு அவர்களெல்லோரையும் பணிப்பெண்களாக்குவேனென்று சத்தியஞ்செய். அப்படி உனக்குச் சத்தியத்தைச்செய்யப்பிரியமில்லாத பட்சத்தில் வந்தவழியே சென்று உனது நகர் போய்ச் சேரென்று கடுகடுத்துக் கூறினள். அரசனும் அவள் விரும்பியவாறே சத்தியத்தைச்செய்து, அவர்களிருவரையு மழைத்துக் கொண்டு, நகரையடைந்து தன் மகள் சன்மிஷ்டையையும், அவள் பாங்கியர்களையும் அழைப்பித்து, நீங்கள் குருபுத்திரியாகிய தெய்வயானைக்குச் செய்த துரோகத்தின்பொருட்டு இன்றுமுதல் அவளுக்கூழியப்பெண்களாகக் கடவீர்கள் என்று சொல்லி, அவர்களைச் சுக்கிராசாரியின் மகளோடனுப்பி வைத்தான். அன்றுமுதல் சன்மிஷ்டையும், அவள் தாதியர்களும் தெய்வயானைக் கூழியப்பெண்களானார்கள். தெய்வயானை குளிர்ச்சி பொருந்திய திங்கள் குலதிலகனாகிய யயாதி மகாராஜனின் தயாள குணத்தையும், அவனது அழகையும் ஒருக்ஷணப் பொழுதாகிலும் மறந்தவளல்லள்.

யயாதிமகாராஜன் தெய்வயானையை மணம்புரிந்த சரித்திரம்.

சங்கம்போன்ற கழுத்தினையுடைய சன்மிஷ்டையும், தேனொழுகும் மலர்மாலை சூடிய நெடிய கூந்தலையுடைய தெய்வயானையும், ஒல்லிய இடையினையுடைய அவளுடைய தாதியர்கள் புடைசூழ, ஓர் நாள் நந்தவனத்திற்குச் சென்று, சுகந்த பரிமளமிகுந்த மலர்களை

கொய்து விளையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்தவேளையில் மதிகுல மன்னனாகிய யயாதிமகாராஜன் அவ்வன விநோதங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு கன்னியர்கள் விளையாடிக்கொண்டிருக்கு மிடத்திற்குச்சென்று, அவர்களைக்கண்டு, இவர்களார்? தெய்வஸ்திரீகளோ! நாக கன்னியர்களோ! அல்லது பூமாதர்கள் தானோ வென்று ஆலோசித்துக்கொண்டு நின்றான். அல்லும்பகலும் அவனையே மனதிற்றியானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்குந் தெய்வயானை, திடீரென அங்கு வந்தெய்திய யயாதிமகாராஜனைக் கண்டு, சந்திரனைக்கண்ட சமுத்திரம்போல மனம் பூரிக்க, அரசனைச் சேவித்து, அவனது அழகிய கன்னங்களில் முத்தமிடும் பாவனையாக மலர்களை முகர்ந்துகொண்டு அவனுக்குப் பக்கத்தில் நின்றாள்.

முத்தைப்போன்ற அழகிய பற்களையுடைய தெய்வயானையையும், சந்திரவிம்பம்போன்ற வதனத்தையுடைய சன்மிஷ்டையையும், அன்னத்தைப் பழிக்கும் அழகிய நடையினையுடைய தோழியர்களையுங் கண்டு வியப்புற்ற வேந்தன், தன்னைவந்து வணங்கிய பெண்ணை நோக்கி ஆரணங்கே! நீயார்? உன் பெயரென்ன? ஆகாயத்தில் சந்திரனைத் தாரகைகள் சூழ்ந்து நிற்குமாப்போல் உன்னைப் புடைசூழ்ந்து நிற்குமிக்கன்னியர்களார் எனறுகேட்டான்.

அப்போது தெய்வயானை அரசனை வணங்கிச் சொல்லுகிறாள்: ஓ சத்தியந்தவறாத சந்திரகுல திலகனே! நான் அசுரர் குருவாகிய சுக்கிராசாரியின் மகள். என்பெயர் தெய்வயானை. இதோ நிற்கின்றவள் அசுரர்குலத்தலைவனாகிய விடப்பன்மன் மகள் சன்மிஷ்டை. மற்றவர்கள் அவளுடைய பாங்கியர்கள். சிறிதுகாலத்திற்கு முன் நானிச் சன்மிஷ்டையுடன் அவள் பாங்கியர்கள் புடைசூழத்தாமரைத் தடாகத்திற்குச் சென்று தீர்த்தமாடி வெளியில் வந்தபோதுண்டான பிணக்கினாலிவ ளென்னையோர் பாழுங்கிணற்றிற்றள்ளிச் செல்ல, திங்கள் குலதிலகனாகிய நீர் என்னை யப்பாழுங் கிணற்றினின்றிரக்ஷித்ததுமக்கு இன்னமும் ஞாபகமிருக்கலாம். சன்மிஷ்டை எனக்கிழைத்த தீங்கின்பொருட்டு இப்பொழுது அவளும், அவள் தாதியர்களும், எனக்கூழியப் பெண்களானார்கள். ஓ பரவைசூழுலகையாளும் பார்த்திபனே; உமது அடியாளாகிய யான் பாழுங்கிணற்றினின்றுயிர் தப்பிப் பிழைத்ததும், தேவலோகத்தார் நடுநடுங்கத்தக்க வாளாயுதத்தையுடைய பராக்கிரமசிங்கனாகிய விடப்பன்மன் மகள் சன்மிஷ்டை யென்பவள் அவள் தாதியர்களோடு எனக்கூழியப் பெண்களானதும், உமது கிருபையினாலன்றோ? ஒளிபொருந்திய வாளாயுதத்தையுடைய வள்ளலே! அன்று நீரென்னையந்தப் பாழுங்கிணற்றினின்று கரையிற்சேர்த்து மகிழ்வித்ததுபோல் இன்று என்னை மணம்புரிந்து சதா ஆதரிக்கவேண்டுமென்று வணங்கினாள்.

இந்திரகாவிற் கொப்பாகிய அந்த நந்தவனத்தினழகையும், வாசனைபொருந்திய மலர்களினின்றெழும் நற்கந்தத்தைக் குளிர்ச்சிபொருந்திய தென்றற்காற்றானது நிறைவுண்டு நாற்றிசையிலும் பரப்புவதையும், மலர்களிலே நின்றொழுகுந்தேனை வண்டுகளுண்டு இனிய கீதங்கள் பாடுவதையும், இந்திர தனுவைப்போல் பலவர்ணப்பட்டாடைகளை யணிந்து மங்கையர்கள் உலாவுவதையுங் கண்டு, காமமுற்ற அரசன் தெய்வயானையின் வாய்மொழிகளைக் கேட்டு, கும்பிடப்போன தெய்வம் குறுக்கே வந்ததென மகிழ்ந்து, அவள் மனதைச் சோதிக்கக் கருதி, காமமென்னுங் கரியை ஞானமென்னுமங்குசத்தாலடக்கிச் சொல்லுகிறான். ஓ பெண்மணீ தெய்வயானை! நானோர் க்ஷத்திரிய குலத்தவன். நீயோர் பிராமணகுலத்தவள். க்ஷத்திரியன் பிராமணகுலப் பெண்ணை விவாகஞ்செய்வது மனுதர்ம சாஸ்திரத்திற்கு விரோதம். ஆகையால் நீ அவ்வெண்ணத்தையறவே துறந்துவிடென்று சொன்னான்.

என்றுங் குன்றாத கீர்த்தி வாய்ந்த சந்திரகுல திலகனாகிய யயாதிமகாராஜனை எப்போது காண்பேன் என்றவனைத் திப்பேனென்று அல்லும், பகலும் அதே எண்ணத்தோடு தன் குலதெய்வத்தைப் பூஜித்துவந்த தெய்வயானை, அரசன் சொன்னசொல்லைக் கேட்டு, இடியோசை கேட்ட சர்ப்பம்போல மனம் பதைபதைத்துத் துடிதுடிக்க, ஆ தெய்வமே! இலவுகாத்த கிளிபோலானேனே! நான் செய்த பூஜையின் பலனெல்லாம் வியர்த்தமாயிற்றே! என்று புலம்பி அப்பால், தன் மனதைத் தைரியப்படுத்திக்கொண்டு, நாம் நமதுகருத்தை அரசனுக்குத் தெரிவித்து இன்னமும் மன்றாடுவோம். அரசன்மேல் தெய்வசித்தம் போலாகிறதென்று தேறி, இறைவனை நோக்

கிச் சொல்லுகிறாள். ஓ, மன்மத கணைகளால் மயங்கித் தியங்கு மங்கையர்களின் கொங்கைக ளெழுந்த சிலைபுரிய வல்லகோமானே! நீர் மனுசாஸ்திரவிதிப்படி அரசியற்று மரசனென்று பெரியோர்கள் சொல்லக்கேள்வியுற்றேன். சங்கு, முத்து, பவளமுதலியவற்றை நிரை நிரையாய்க்கொண்ட குளிர்ச்சிபொருந்திய நெடிய சமுத்திரத்தை யாடையாய்ப் புனைந்த புவிய காவலந் திவைப் புரையறப் புரக்கும் பெருமானே! அறம் முப்பத்திரண்டினுள் பெண்போக மொன்றல்லவோ? பேதையாகியயான் அப்போகத்தை விரும்பினால் பெருமானாகிய நீர் எனக்கதை யளிப்பது கடமையன்றோ? வாளைப் பிடித்து வடுவேறிய கரத்தையுடைய வள்ளலே! நீர் இவைகளையெல்லாம் நன்கறிந்திருந்தும் ஒன்றுமறியாதவரைப்போல் விடையளியா திருப்பது குன்றாத நீதிக்கொக்குமோ? ஓ, மலைபோன்ற புயத்தையுடைய மன்னனே! கைநிறைந்த பொன்னினுங் கண்ணிறைந்த கணவனை மேலெனக் கருதுகின்ற பேதையர்களுள் பேதையாகிய யான் ராஜபோகத்தை விரும்புகின்றேன் ஆகையால் நீரெனக்கதையளிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தாள்.

காமன்கணைகளினுங் கூர்மைபொருந்திய தெய்வயானையின் வாய்மொழிகளைக் கேட்டுத் தேனில்விழுந்த ஈயைப்போற்றியங்கிய மன்னன் தெய்வயானையைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான்: ஓ, தேமற் படர்ந்து பருத்த திரண்டதனங்களையுடைய கோதாய்! நீ பெரும் பேதாய். காந்தள்மலர்போன்ற திருக்கரங்களையுடையமானே அறம் முப்பத்திரண்டினுள் பெண்போகமொன்றெனப் புகன்றனையே, அஃதுண்மைதான். கவனி. ஆதியில் எங்கள் ஜாதித்தலைவனாகிய சந்திரன், *பிரகஸ்பதியின் மனைவியாகிய தாரையென்பவளை விரும்பிய பெண்போகமென்னும் தர்மத்தைச்செய்து, புல்லும் பூமியுமுள்ளவரையில் குருத்துரோகி யென்னும் பொல்லாத பெயருக்குள்ளான சரித்திரத்தை நீ யறியாயோ என்றான்.

அதற்குத் தெய்வயானை புன்முறுவல்கொண்டு அரசனைநோக்கி ஓ மலை நிலை குலையினும் மனநிலைகுலையாத மதிகுலமன்னனே! உமது பிதா மகனாகிய அந்தச்சந்திரனென்னுமரசன் பிரகஸ்பதிக்கு வாழ்க்கைப்பட்ட தாரையென்னுந் தையலைத்தழுவியதாலன்றோ பழிமொ

ழிக்காளானான், நானோ இன்னுமொரு புருஷனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டவளல்லவே! நீவிர் என்னை யென தாய் பிதாவினதுமதியின் மேல் மணஞ் செய்துகொள்வீராயின், உலகினரும்மைப் புகழ்வரே யன்றி இகழமாட்டார்கள். தெய்வயானையின் வாய்மொழிகளைக்கேட்ட அரசன் புன்னகைபுரிந்து பின்னும் சொல்லுகிறான்: பாலொத்த மொழியையும், வேலொத்த விழியையுமுடைய பாவாய்! அன்று க்ஷத்ரியகுலப் பெண்ணாகிய சன்மிஷ்டையினுடையைத்தொடுவதற்கஞ்சிப் பின்வாங்கிய நீ, இன்று என்னை மணஞ்செய்யத் துணிந்து முன்வந்ததென்னவெனவினவினான்.

ஆரியர்குலத்துதித்த வேதியன் மகளாகிய தெய்வயானை அழகொழுகும் அரசனின் திருவதனத்தைச் சற்றுநேரம் உற்றுநோக்கிப் பின் சொல்லுகிறாள்: ஓ, என்மனதைக் கொள்ளைகொள்ளவந்த கோமானே! பகைவர் நடுங்குகின்ற வேலாயுதத்தைப் பிடித்துக்காய்ப்பேறிய கரங்களால் என்றென்னைத் தொட்டீரோ, அன்றேதற் கொண்டேயான் க்ஷத்ரியபெருமானாகிய உம்மை மணஞ்செய்யக் கருதி முன்னை வந்தேன். சன்மிஷ்டையின் சரித்திரம் அதற்கு முந்தியதாகையால் அதைக் கவனிக்கத்தேவையில்லையென்றுசொன்னாள்.

வெற்றிமாலையணிந்த யயாதிமகாராஜனானவன் தெய்வயானையின் மனதை நன்றாய்ச்சோதித்தறிந்தபின் அவளைநோக்கி: ஓ, பூரண சந்திரனைப்போன்ற முகத்தையுடையபெண்ணே! நீவிரும்பியவாறே நானுன்னை மணஞ்செய்துகொள்ளத் தடையொன்றுமில்லை, ஆனால் உன் பிதாவினது அனுமதியைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டிய தவசியும். ஆகையால் காலதாமதமன்றி உன் தந்தையினுத்தரவைப்பெற்றுக்கொள்ளென்றான்.

தெய்வயானை அரசனது அந்தமாகிய மொழியைக் கேட்டுச் சந்தோஷமுற்று, அவனது ஆக்ஞைப்பிரகாரம் தன் பிதாவினிடத்தில் உத்தரவைப் பெற்றுக்கொள்ள வெண்ணிச் சுக்கிராசாரியை யழைத்துவரும்படி தாதியர்களை யனுப்பினாள். பாங்கியர்கள் தெய்வயானையின் கட்டளைப்பிரகாரம் அசுரர்குலகுருவாகிய சுக்கிராசாரியை யழைத்துவந்தார்கள். அப்போது தெய்வயானை தன்பிதாவை

வணங்கிச் சொல்லுகிறாள்: ஓ, அசுரர்குலத்தாருடைய ஆசாரத்திற்குரிய என் பிதாவே! இதோ உம்மெதிரில் நிற்கின்றவரே இவர்தானம் தானயாகங்களைச் செய்து, ஆடகலோகத்திலுறைபவரை யோக்யமெய்திக் கச்செய்து, இந்திரபட்டத்தைப்பெற்ற நகுஷமகாராஜனின் புத்திரர்; புருருவச்சக்கரவர்த்தியால் பரவரென்று பரியாயநாமம்பெற்ற பாரத்திபர்கோத்திரத்தின் நிகழ்காலத்தரசர். கொலை, களவு, காமம், சூது, வாது, அக்கிரமமுதலியவற்றை யறவே துறந்து துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டானுக்கிரகர்! வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதத்தையுடையவர். உமது குமாரத்தியாகிய என்னை முந்த முந்தக் கைதொட்டவர்; தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரனைத்தையும்ரக்ஷிக்கும் மன்னாதிமன்னர். மகாவுத்தமர். இவரையான் மணம்புரிய அனுமதி தரவேண்டுமென்றுமன்றாடினாள்.

சுக்கிராசாரி தன் குமாரத்தியினுடைய சாதகத்தைக்கணித்து, இவள் யதிகுலமன்னனுக்கே மனைவியாவாளென முன்னமேயுணர்ந்தவனாகையால் மகிழ்ந்து, மகளைப்பார்த்து: ஓ, என் கண்ணே! உன் சாதகமும் அவ்வாறே யிருக்கின்றமையால், நீ உன்னெண்ணப்படியே திங்களங்குலதிலகனை மணஞ்செய்துகொள்ளத் தடையொன்றுமில்லை யென்றுசொல்லி, மகள் கையைப் பிடித்து மன்னனுகரத்தில்வைத்துத் தாரைவார்த்து, நீவிர் இருவரும் இமயமாதும், இறைவனும் போல் நீடு வாழக்கடவீர்களென்று வாழ்த்தி, விடைபெற்றுத் தன்னிருப்பிடத்திற்கேகினான்.

புஜபராக்கிரமனாகிய யயாதிமகாராஜனானவன் தெய்வயானையையும் அவள் பணிப்பெண்களையும் அழைத்துக்கொண்டு தன்னகருக்குச்சென்று, அசுரர்குலத் தலைவனாகிய விடப்பன்மன் மகளாம் சன்மிஷ்டைக்கு ஓர் மாளிகையை யுதவி, அசுரர் குலகுருவாகிய சுக்கிராசாரியின் மகள் தெய்வயானையோடு மஞ்சிரீ விசித்திர மண்டபத்தில் வாசம்பண்ணினான்.

யயாதிமகாராஜன் சுக்கிராசாரியின் சாபத்தையேற்ற சரித்திரம்.

இந்துவின்குலத்துதித்த இறைவனாகிய யயாதிமகாராஜன் அசுரர் குலகுருவாகிய சுக்கிராசாரியின்மகள் தெய்வயானையினிடமாய்

யது, துர்வசு என்னும் இருகுமாரர்களையும், தெய்வயானையறியாமல் அசுரர்குலத்தலைவனாகிய விடப்பன்மன்மகள் சன்மிஷ்டையினிடமாகத் துர்க்காயு, அனு, பூரு என்னும் மூன்று மைந்தர்களையும் பெற்றான்.

கார்மேகம்போன்ற கரிய கூந்தலையுடைய தெய்வயானை யோர் நாள் தன்மதிக்குலத் தலைவனோடு வசந்தமண்டபத்தின் மேலுப்பரிகையில் உலாவிக்கொண்டிருக்கும்போது, தெருவில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த சன்மிஷ்டையின் மைந்தர்களைக்கண்டு, இச்சிறுவர்கள் யார்? நம் கணவனுடைய சாயலாகவிருக்கின்றார்களே! ஒருவேளை இவர்கள் நம் புருஷனுக்குப் பிறந்தவர்களாக விருப்பார்களோ! என்று சந்தேகித்து, அரசனைநோக்கி; ஓ, உலகுபுகழ் காவலனாகிய என் காதலனே! அதோ வீதியில் விளையாடிக்கொண்டிருக்குஞ் சிறுவர்களாரென்று வினவினாள்.

சோமகுலசேகரன் சற்றுநேரம் அச்சிறுவர்களை யுற்றுநோக்கியபின், ஓகோ! இன்று மோசம்வந்ததேயென்று மனதிலெண்ணி உண்மையைத் தெரிவித்தால் தெய்வயானை நிந்திப்பாளேயென்றஞ்சி, அச்சிறுவர்களை யறியேனென்றான்.

அப்பால் தெய்வயானை தாதியர்களைக்கொண்டு அச்சிறுவர்களை யழைத்து, அவர்களைநோக்கி: ஓ, முச்சுடருக் கொப்பாகிய புத்திரர்களே! நீங்களார்? உங்கள் பெயரென்ன? என்று கேட்டாள்.

தெய்வயானையின் வினவுக்கு மூவரில் முதியோனாகிய துர்க்காயு என்பவன் பின்வருமாறு விடையளிக்கலானான். அஃதெவ்வாறெனின், ஓ, அம்மா! நாங்கள் மூவரும் திங்கள் குலதிலகனாகிய யயாதி மகாராஜனுக்கு, அசுரர்குலத்தலைவனாகிய விடப்பன்மனுடைய மகள் சன்மிஷ்டையின்பாற் பிறந்தவர்கள். என்பெயர் துர்க்காயு, என்பின்னோன்பெயர் அனு, அவனுக்கிளையவன் பூரு என்று விடைகூறினான்.

தெய்வயானை சிறுவர்களுக்கு உத்தரவுகொடுத்தனுப்பிவிட்டு, பொன்முடிசூடிய மன்னாதிமன்னர்களெல்லாம் நித்தம் பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்குவதால் தேய்ந்த பாதங்களையுடைய யயாதிமகா

ராஜனை நோக்கி: ஓ, மன்னனே! சந்திரகுல சிம்மாசனாதிபதியாகிய ராஜாதிராஜனுக்குரிய மனைவியானேனென்றும், சந்திர, சூரியனைப் போலிரு புத்திரர்களைப் பெற்றேனென்றும், இனிச் சந்திரநாடு என் மைந்தர்களுக்குச் சொந்தமென்றுமெண்ணி, எல்லையில்லா மகிழ்ச்சியுற்றிருந்தேனே! ஓ, இறைவனே! என்னையறியாமலென் னூழியப் பெண்ணைக் கூடி மூன்று புத்திரர்களைப் பெற்று, அவர்களையும் என் மக்களது சொத்துக்குப் பங்காளிகளாக்கிவைத்தாயே; ஓ தெய்வமே இவ்வநீதியை யாரிடத்திற் சொல்லுவேனென்று மூர்ச்சையாகிக் கீழேவிழுந்தாள்.

புவியையாளும் மன்னன் தேவி மூர்ச்சித்துப் பூமியில் விழுந்தவுடனே அவள் தோழியர்கள் அவளுக்குச் செய்யவேண்டிய ஆசார உபசாரங்களைச்செய்து மயக்கத்தைத்தெளிவித்தபின் தெய்வயானை தாதியர்களைக்கொண்டு தன் தந்தையாகிய சுக்கிராசாரியைத் தருவித்து, நடந்த விருத்தாந்தமனைத்தையும் அவனுக்குச் சொல்லி அழுதாள்.

சுக்கிராசாரி மகளது துக்கத்தைக்கண்டு மனமுருகி, அரசனது அடாத செய்கைக்காகக் கோபமுற்று, கண்களில் நெருப்புப் பொறி பறக்க இறைவனைச் சற்றுநேரமுற்று நோக்கியபின் சொல்லுகிறான், "ஓ, யயாதி! நீ செய்த அடாத செய்கையின்பொருட்டு வார்த்திகத்தையடையக்கடவாய்" என்று சபித்தான். அப்போது அரசன் மனவருத்தமுற்றுச் சுக்கிராசாரியின் பாதங்களில் விழுந்து, தான் செய்த குற்றத்தை மன்னிக்கவேண்டுமென்று மன்றாடினான். சுக்கிராசாரி அவனது வேண்டுகோளுக்கிரங்கி மன்னனை நோக்கி: ஓ, இறைவனே! உன்மைந்தர்களிலாரும் வாலிபதிசையை யடையுமளவும் நீ கிழத்தன்மையை யநுபவிக்கத்தான் வேண்டும். அவர்களெல்லோரும் யௌவனதிசையையடைந்தபின், நீ உன்னுடைய முதுமையை யவர்களிலொருவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அவனிளமையைப்பெற்று வாழக்கடவாய். உனக்கிஷ்டமானபோது மீண்டும் உன் யௌவனத்தை யவனுக்களித்து வார்த்திகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாமென்று சொல்லிப் போய்விட்டான்.

பார்ப்பானின் சாபத்திற்குள்ளான பார்த்திபர்கோத்திரத்தோன்றிய யயாதிமகாராஜனுக்கு நரை, திரையுண்டாகி இருமல்வா

திக்க, வாயில்நின்று குழற, குழிவிழ வொழுகிய கோழைகளனைவை வைரமணிபூண்ட வத்திரமார்பின்மேல் வழிந்தோட, நெடியசடலது மூலைகையோர் [illegible] மனச்சோர்வுற்று, மஞ்சத்திற்பரப்பிய பஞ்சணையின்மீது சாய்ந்து சஞ்சலப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான். சந்திரநாட்டிலுள்ள அரசனுக்கு வார்த்திக மெய்தியதைக் கேள்வியுற்று, இறைவனுக்கு நல்ல சுகத்தையளிக்கும்படி தத்தங்குல தெய்வங்களுக்கு நித்திய நைவேத்திய பூஜாராதனைகளை நடத்தி வந்தார்கள்.

யயாதிமகாராஜன் தன் கருத்திற்கிணங்காத மைந்தர்களைச் சபித்தகற்றிவிட்டு, தன் வேண்டுகோளிற்கிணங்கிய

பூருவை யாசீர்வதித்து அரசனாக ஆசனமேற்றிய சரித்திரம்.

இவ்வண்ணம் சிலவருஷங்கள் சென்றபின் ஒருநாள் யயாதிமகாராஜனானவன் மைந்தர்களைவரும் வாலிபதிசை யடைந்ததைக் கண்டு சந்தோஷமுற்று, அவர்களையழைத்து என்னருமைக்கண்மணிகாள்! உங்கள் தந்தையாகிய நான் இன்னுமோராயிரம் வருஷம் இப்புவியில் உயிரோடிருக்க விரும்புகிறேன். ஆகையால் உங்களிலொருவன் உங்கள் மாதா மகனாகிய சுக்கிராசாரியினால் எனக்கெய்திய வார்த்திகத்தை ஏற்றுக்கொண்டு யௌவனத்தை யளிக்க வேண்டுமென்று மன்றாடினான். அரசனுடைய வேண்டுகோளிற்கு, யது, துர்வசு, துர்ஹ்யு, அநு என்னும் நான்கு மைந்தர்களும் இணங்கினார்களில்லை. ஆனால் கடைப்பட்டோனாகிய பூரு என்பவன் தந்தையின் மனமகிழ்ச்சிக்கிசைந்து, தன்னிளமையை அரசனுக்குக் கொடுத்து, அவனது முதுமையைத் தான் பெற்றுக்கொண்டான்.

பூருவினது யௌவனத்தைப் பெற்ற யயாதிமகாராஜனானவன் மகிழ்ந்து, பூருவை வாழ்த்தி, மற்றவர்களைத் தாழ்த்தி, சிரேஷ்டனாகிய யதுவைநோக்கி: யது! நீ என் சிரேஷ்ட புத்திரனாகிருந்தும் என்கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்கக் கொஞ்சமும் இணங்கினாயில்லை. ஆகையால் நீ உன்னுடைய சிரேஷ்ட சுதந்தரமத்தனையுமிழந்து

என்னிராஜ்யத்தினின் றப்புறப்படக் கடவாய். உன் சந்ததியார் யாதவர்களென்னும் நாமத்தைப்பெற்று, மது (பால்) விற்று ஜீவனம் பண்ணக்கடவர்கள். நீ அந்தயாதவகுலத்தவர்க் கரசனாயிருக்கக்கடவாயென்றும், இரண்டாவது குமாரனாகிய துர்வசுவைப் பார்த்து: துர்வசு! நீ இந்நாட்டை நீத்துத் தென்னாட்டையடைந்து, தென்னவனென்னும் பெயரைப்பெற்று வாழக்கடவாய். உன் சந்ததியார் அங்கே மீனைப்பிடித்து விற்று ஜீவனம் பண்ணக்கடவர்கள். நீ அம்மீனவர்களுக்கு இறைவனாயிருக்கக் கடவாயென்றும், மூன்றாவது குமாரனாகிய துர்க்காயுவை நோக்கி: துர்க்காயு! நீ இந்நாட்டை விட்டுக் காட்டிற்குச் சென்று காந்தாரகனென்னும் நாமத்தைப் பெற்று வசிக்கக்கடவாய். அங்கே உனது சந்ததியார் வேட்டையாடி ஜீவனம் பண்ணக்கடவர்கள். நீ அந்த வேடுவ வம்சத்தவர்க்கு அதிபனாயிருக்கக் கடவாயென்றும், நான்காவது குமாரனாகிய அனுவைப்பார்த்து: அனு! நீயுமுன் மூத்தசகோதரர்களைப்போல் என்னிராஜ்யத்தினின் றப்புறப்படக்கடவாய். உன் சந்ததியார் புதியராஜ்யங்களையுண்டுபண்ணி அவைகளில் வாசம்பண்ணக்கடவர்கள். நீ இவர்களுக்கு நிருபனாயிருக்கக்கடவாயென்றும் சபித்தகற்றிவிட்டு, தருமவிரோத மின்றித் தக்ககாலங்களில் தனக்கிஷ்டமானபடி சகல போகங்களையும் அனுபவித்துக்கொண்டு செங்கோலையும் செவ்வையாகச் செலுத்திவந்தான்.

காம போகங்களானவைகளுக்கு நாள் மிக இனிமையாகவே அரசனுக்குத்தோன்றினமையால், காம அகத்திற்கு ஓர் முடிவில்லையென அவன் அறிந்து வருந்தி அனுபவத்தாலறிந்து, பூருவையழைத்து, தான் முன் அவனிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட யௌவனத்தையவனுக்குக் கொடுத்துத், தான் முதுமையைப்பெற்று, அவனை ஆசனத்திலேற்றி மகுடத்தைச் சூட்டிவைத்துவிட்டு தவத்தைச் செய்து விடையை எண்ணி வனத்திற்குச்சென்றான்.

பூருவென்னுமரசன் கேகய இறைவனின் புதல்வியான கௌசலையை மணந்து சந்திராட்டுக்குடிகளுக்கோர் குறையும் வாராமல் பாதுகாத்துவந்தான்.

யயாதி மகாராஜனுக்குத் தெய்வயானையின்பால் உதித்த இரண்டாவது புத்திரனாகிய துர்வசு என்பவன், தன் தந்தையின் கற்பனைப் பிரகாரம் தன் சுற்றத்தாரோடு தென்னாட்டை வந்தடைந்து தாம்பிரவருணி நதியோரத்தில் கொற்கை யென்னு மோர்நகரை ஸ்தாபித்துத் தென்னவனென்னும் பெயருற்றுச் செங்கோல்செலுத்திவந்தான். இவன் முதல் சந்திரகுலத்தவராகிய பரவருக்குத் தென்னவரென்றும், இவர்கள் மீனைப்பிடித்து ஜீவனம் பண்ணினமையால் மீனவரென்றும், இக்குலத்தலைவனுக்கு மீனவர்கோனென்றும் பெயர்வழங்கலாயிற்று. இந்தத் துர்வசுஎன்னும் தென்னவனுக்கு வன்னியும், வன்னிக்கு பார்க்கனும், பார்க்கனுக்கு திறையீசனும், திறையீசனுக்கு கரந்தமனும், கரந்தமனுக்கு அண்டதீரனும், அண்டதீரனுக்கு சேர, சோழ, பாண்டியர்களும் உற்பத்தியானார்கள்.

சத்திய வேதாகமத்தில் நோவாவினுடைய மக்கள் சேம், காம், யாப்பேத்தென்று சொல்லியிருப்பினும், யாப்பேத்தென்பவனே சிரேஷ்ட புதல்வனாவதுபோல், அண்டதீரனின் மைந்தர்கள் சேர, சோழ, பாண்டியர்களென்று முறையே குறிப்பிட்டிருப்பினும் பாண்டியனென்பவனே முதியனாவான். இவன் தன்பிதாவாகிய அண்டதீரனுக்குப்பின் அவனது மகுடத்தைப்பெற்று மிகுஆண்மையோடரசியற்றிவந்தான். இவனது பெருமைக்கு வால சூரியனும், தண்மைக்குப்பூரணசந்திரனும், நிலைமைக்கு மேருபர்வதமும், அறிவிற்கு ஆழிய சாகரமும் நிகரிலவெனச் சரித்திராதியர்கள் மிகுதியவனைப்புகழ்ந்து கூறியிருக்கின்றார்கள். இவ்விறைவனது கீர்த்தி உலகத்தினெத்திசையிலும் பரவியதுமன்றி, இவன் குலத்தவர்க்குப் பாண்டியரென்றும், இவனாண்ட நாட்டிற்குப் பாண்டியநாடென்றும் பெயர் வழங்கலாயிற்று. வடக்கே வெள்ளாறும், கிழக்கே மன்னார்குடாக்கடலும், தெற்கே கன்னியாகுமரியும், மேற்கே மேற்குத்தொடர்மலையு மிந்நாட்டிற் கெல்லைகளாம்.

இந்தப் பாண்டியராஜ வம்சத்திற் றோன்றிய மன்னர்களிற் சிலர் மாறன் என்னும் பெயரால் கொற்கை நகரிற் செங்கோல்செலுத்திவந்தார்கள். இவர்களெல்லோரும் சமணமதஸ்தர்கள். கொ

கையைக்கடையியாயாண்ட மாறபூபதியினுடைய மகள் சுலோதை யம்மையைக் குலசேகர பாண்டியன் மணமுடித்தான். மாறனுக்குச் சுலோதை யென்னும் ஓர் பெண்ணை யொழிய வேறொருவனில்லாததால் தன்னிராஜ்யத்தை மருகனுக்குக் கொடுத்து ராஜபட்டமுங் கட்டி வைத்தான்.

குலசேகரபாண்டியன் சரித்திரம்.

வடக்கே சிங்கக்கொடியையுடைய சந்திரகுலராஜவழியில் சுராப்பாண்டியனென்னுமோர் அரசன் தோன்றிச் சக்கராபுரிப்பட்டணத்தை அரசாண்டு வந்தான். இவன் மகன் அமிர்தபாண்டியன். இந்த அமிர்தபாண்டியன் புத்திராபேட்சையினால் பம்பாசரஸின் கரையில் ஓர் காளிகோவிலையமைத்து, அரியதவத்தைச் செய்து, காந்தமாரிஷி யெனப்பெயர் பெற்று, சப்தமாதர்களினுதவியால் ஏழு புத்திரர்களைப்பெற்று, அவர்களைக் காளிதேவியினிடத்தி லொப்புவித்தான். காளிதேவி அப்புத்திரர்களெழுவருக்கும் முறையே காந்தவீரபாண்டியன், குலசேகரபாண்டியன், கூடபாண்டியன், உக்கிரதிஷ்டபாண்டியன், பரஞ்சோதிபாண்டியன், சிம்பலபாண்டியன், கவுண்டலீயபாண்டியன் என்று பெயரிட்டு, சொந்தமைந்தர்களைப்போற் பேணி வளர்த்து, பின், விந்தியமலைச் சாரலிலேயுள்ள காந்த விஞ்சைய நகரத்திலிவர்களையிருத்தி, தாருகாசுரன், சம்பாசுரன் என்னும் ராக்ஷதர்களைச் சங்கரிக்கவுந்தரவருளி, பிதா, மாதாக்களியபக்தர்களோடு மகிழ்ந்திருக்கச் செய்தாள்.

விதர்ப்பதேசத்திலுள்ள தாரிசாபுரிப் பட்டணத்தையாண்ட விஜயபானு மகாராஜாவின் மனைவி மாணிக்கமாதேவி யென்பவள் சூரியகன்னிகை, சந்திரகன்னிகை, நாககன்னிகை, அமரகன்னிகை, சுரகன்னிகை, சுந்தரகன்னிகை, பாலகன்னிகையென்னும் ஏழுகன்னியர்களைப்பெற்றுத் தேகவியோகமாயினபின், அவ்வரசன் கேரளதேசத்து ஆடவராஜன் மகளாகிய வன்னமாதேவி யென்பவளைவிவாகஞ்செய்து கொண்டான். விஜயபானு மகாராஜன் வன்னமாதேவியோடு வாழ்ந்துவரும் நாளில், அவள் சொல்லிய துர்மதியை யரசனுசரித்துப் புத்திரிகளெழுவரையும் வனத்திற் கொண்டுபோய் விட்டான். தந்திமாரிஷி அப்பெண்களெழுவரையும் வனத்திற்

கண்டு அழைத்துக்கொண்டுபோய்த் தமதாச்சிரமத்தில் வைத்து வளர்த்து வந்தார். பிறகு நாரதமுனிவர் தந்திமாரிஷியைக்கண்டு ஓ, தந்திமாரிஷியே! ஆதிசத்தியாகிய காளிதேவிவளர்த்தபுத்திரர்களேழு பேரிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் சக்கராபுரிப் பட்டணத்தையாளும் அமிர்தபாண்டிய மகாராஜனுக்குச் சப்தமாதர்களினுதவியாற்றோன்றியவர்கள். சுவர்ணமதிலாற் சூழப்பட்ட காந்தவிஞ்சை நகரையாள்பவர்கள். மகாவீரப்பிரதாபம் பொருந்திய சூரர்கள். தாருகாசுரன், சம்பாசுரன் என்னும் ராக்ஷதர்களை ஜயித்து இரட்டைத் தேவதத்தமென்னும் சங்குபெற்றவர்கள். சிங்கக்கொடியையுடைய சந்திரகுலத்திலுதித்தவர்கள். இவர்களுக்கு உம்மிடத்திலிருக்கும் ராஜகன்னியர்களைத் தரவேண்டுமென்று கேட்க, தந்திமாரிஷியானவர் இது சேதியை விஜயபானு மகாராஜனுக்கறிவித்து அவனுடைய அனுமதியின் பேரில் சம்மதிக்க, அமிர்தபாண்டியனின் மைந்தர்களெழுவருக்கும் விஜயபானுமகாராஜனின் கன்னியர்களெழுபேருக்கும் இரட்டைச்சங்குத் தாலிகட்டி, மிகுந்த கோலாகல சம்பிரமத்தோடு திருக்கலியாணச் சடங்கை நிறைவேற்றி வைக்க, எல்லாருஞ் சுகமாய் வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

ஓதல், வேட்டல், ஈதல், உலகோம்பல், படைபயிற்றல், போர் செய் திட்டலென்னும் அரசர்க்குரிய அறுதொழில்களில் பெரும் பார் புகழ்தலின் பொருட்டாக ஏற்பட்ட கடல்வேட்டை, வனவேட்டைகளில் ஒன்றாகிய மிருகவேட்டையாடுவதற்குக் காந்தவீரபாண்டியன் தன் சகோதரர்களோடு புறப்பட்டான். இவர்கள் காட்டில் சில நாட்களில் வேட்டையாடிக்கொண்டு தெற்கே வெகுதூரம் சென்றார்கள். காந்தவீரபாண்டியன் ஒரு நாள் வேட்டையாடிக் களைத்துத் தன்னிளையோனாகிய குலசேகரபாண்டியனைப் பார்த்து: தம்பி! தாகமெடுத்தமையால் விரைவில்தண்ணீர்கொண்டுவாவென, குலசேகரபாண்டியன் ஜலங் கொண்டுவருவதற்குப் புறப்பட்டுப் போனான்.

அக்காலத்தில் பாண்டிநாட்டிலே தண்டகாரண்யமென்னும் விஸ்தீரணமான வனமிருந்தது. அந்தவனத்திலே வாசம்பண்ணி

வந்த ராகஸ்தர்களுக்குக் கள்ளிறக்கும் பொருட்டு * ஈழக்குலச்சாணார் அங்கேயுள்ள தால விருட்சங்களில் கலசங்களைக் கட்டித் தொங்கவிட்டிருந்தார்கள். குலசேகரபாண்டியன் அக்காட்டிலே தண்ணீர் தேடி அக்குமிக்குமலைந்து பார்த்தான்; நீரகப்படவில்லை. ஆகையால் பனைமரத்திலேறிக் கலசங்களிலிறங்கிய வமுதத்தைக் கீழேயிறக்கித் தானுண்டு மிருந்ததைத் தன் தமையனுக்குக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தான். கள்ளுண்டமையால் குலசேகர பாண்டியனின் கண்கள் சிவந்திருப்பதை யறிந்த காந்தவீரபாண்டியன் அவனைநோக்கி: நீ உண்டுமிருந்த எச்சிலையோ வெனக்குக் கொணர்ந்தாயென்று கேட்டான்.

அதற்கு குலசேகரபாண்டியன் தன் தமையனாகிய காந்தவீர பாண்டியனைச் சற்றுநேரம் வெறிக்கப்பார்த்து, பின் சொல்லுகிறான்: ஆம், நானென்றாகத்தைத் தவிர்த்தபின் உனக்குக் கொணர்ந்ததுண்மைதான். இது பழிபாகுமோவென்று மூர்க்கத்துடன் வினவினமையால், காந்தவீரபாண்டியன் கோபமுற்று, குலசேகரபாண்டியனைப் பார்த்து, நீசெய்த அடாதசெய்கையின் பொருட்டு நீ எங்களைவிட்டகன்று தென்றேயத்திங்கண் மீன்பிடித்து ஜீவனம் பண்ணக்கடவாய் போவென்று சபித்தகற்றினன்!

அப்போது குலசேகரன் வெறிதணிந்து, நிலையாநின்று தன் விதியை நினைந்து, கண்ணீர்சொரிந்து, தன்னைவளர்த்த காளிதேவியினிடத்திற் சென்று, நடந்த விருத்தாந்த மத்தனையு மவளுக்கறிவித்தான். காளிதேவி குலசேகரனின் வாய்மொழிகளைக் கேட்டு விசனமுற்று அவனைநோக்கி: குழந்தாய்! தமையன் தந்தைக்குச் சமானமானவன். அவனிட்ட சாபத்தை மாற்றுவதற் கென்னாலாகாது. என்றாலும் மகனே! நானுனக்கோர் வரத்தைத் தருகிறேன் கேள்.

* சாணார் - ஓர் சாதியார். இவர்கள் தாண்களை முன்னை நாரைக்காலிற் சேர்த்துப் பனையேறுவோராகையால் (சாண் + நார்) சாணார் என்றும், ஈழமென்னும் கள்ளிறக்குவோராகையால் ஈழக்குலச்சாணார் என்றும் சொல்லப்படுவார்கள். நாடான் என்பது சாணருக்குரிய பட்டப்பெயர். இக்குலப்பெண்ணுக்குச் சாலினி என்றுபெயர். சாலினி என்னும் பதத்திற்குக் கள்ளவிக்கி என்றர்த்தமாகும். நாடான் என்னும் சொல்லை நாடன், நாட்டான் என்னும் பதங்களோடு பொருத்திப் பார்ப்பதுபேதைமையாகும்.

நீ மீன்பிடித்து ஜீவனம்பண்ணிய போதிலும் பொன்முடி புனை பூமியையாளுவாயென் றாசீர்வதித்தாள்.

குலசேகரபாண்டியன் காளிதேவியினது ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்று, பூமிதேவியின் முலைகளையொத்த மலைகளையும், அம்முலைகளிலே நின்று பால் சுரந்தோடுமாப்போல் அம்மலைகளிலே நின்று வழிந்தோடும் அருவிகளையும், காடுகளையுந் தாண்டி, சங்கு, முத்து, பவளமுதலிய கடல்படு திரவியங்கள் ஏராளமாய்க்குவிந்து கிடக்கும் பாண்டிநாட்டில் தாமிரபருணி நதிக்கரையிலுள்ள தென்திருப்பதி என்னுமூரிலே வந்துசேர்ந்து, ஆற்றிலே மீன்பிடித்து விற்று ஜீவனம் பண்ணிவந்தான். இவன் இவ்வண்ணம் காலக்ஷேபம் செய்துவருகிற நாளில், ஓர்நாள் கொற்கைக்கரசனாகிய மாறன் அவ்வழியே வரும்போது நதியில் மீனைப் பிடித்துக்கொண்டிருந்த குலசேகரபாண்டியனைக்கண்டு, இவனோர் இராஜகுமாரனைப் போலிருக்கின்றானேயென்று அவனை அருகே யழைத்து, தம்பி! நீ யார்? உன்னூரெது? என்று வினவினான். அப்போது ராஜகுமாரன் அரசனை வணங்கிச் சொல்லுகிறான்: ஐயனே! யான் சிங்கக்கொடியையுடைய சந்திரகுலராஜவம்சத்தின் சக்ராதிபத்தியத்தை யாளும் அமித பாண்டியனுடைய மகன். என் பெயர் குலசேகர பாண்டியன். காந்திநகரை யாளும் காந்தவீரபாண்டியன் என் மூத்தசகோதரன். அவனென்னெனக்கருளிய அரிய வரத்தைச் சிரமீது தாங்கி வசிக்க மீன்பிடித்து ஜீவனம் பண்ணுகின்றேனென்றான். உடனே மாறன் அதிசயித்து, குலசேகரபாண்டியனைக்கொற்கைநகருக் கழைத்துப்போய், அவனுக்கு வேண்டும்உபசாரங்களைச் செய்து, தன் ஏக புத்திரியாகிய கனகமாலையை அவனுக்குத் திருமணமுடித்து, இராஜ்யத்தையு மவனுக்கேகொடுத்து மகுடத்தையும் சூட்டிவைத்தான்.

குலசேகரபாண்டியன் மீன்பிடித்து ஜீவனம் பண்ணினமையால் மீனக்கொடிகட்டி, காளிதேவியி னனுக்கிரகத்தால் ஆண்மையோடரசு புரிந்துவந்தான்.

முதிர்வேனிற்காலத்தில் பாண்டிநாட்டின் தென்பாகத்துள்ள தாமிரபருணி நதியில் ஜலம்வற்றி, நன்செய், புன்செய்களெல்லாம்

[illegible]று, உஷ்ணம்பொருந்திய மேற்காற்றானது உக்கிரமாய் வீசி ஜீவசெந்துக்களை வாடிவதங்கச் செய்வது வழக்கமாகையால், குலசேகரபாண்டியன் தான் வசிப்பதற்குக் கொற்கைநகர் தகுதியற்றதெனக்கண்டு, தன் நாட்டிலே வடபாகத்துள்ள மணலூரையடைந்து, செங்கோல் செலுத்திவருநாளில் திருவுளக்கற்பனைப்பிரகாரம் வைகையாற்றங்கரையில், நீர்வளம், நிலவளமுள்ள ஓர் நல்லிடத்தில் மதுரையென்னும் திருநகரையுண்டுபண்ணி, அதைப்பாண்டி நாட்டிற்கு ராஜதானியாக்கினான். அன்றியும் இவ்வரசன் தன் நாட்டிலே கடற்கரையோரமாய்த் தனதுபெயரால் ஓர்பட்டணத்தைக் கட்டி அங்கேயும் வசித்துவந்தான். (இதுவே குலசேகரபாண்டியன் பட்டணம்.)

இவ்விறைவன் சிவபக்தனாகையால் அக்காலத்தில் பாண்டிநாட்டிலே மிகப்பிரசித்தி பெற்று விளங்கிய சமண மதத்தை அதம்பண்ணக் கருதிக் காசிக்குப்போய்ச் சைவப்பிராமணர்களைக் கூட்டிவந்து, இடத்திற்கிடம் சிவாலயங்களைக்கட்டி, அவர்கள் ஜீவனத்திற்கு ஏராளமான பூமியையும் மானியமாகக்கொடுத்து, நித்தமும் நைவேத்ய பூஜாராதனைகளை நடத்திவரும்படி ஆக்ஞாபித்தான். அதன்பொருட்டுச் சமணர்கள் குலசேகரபாண்டியனைக் கொல்ல வகைதேடினார்கள். அரசன் அதி ஜாக்கிரதையுடனிருந்து சமணர்களின் துர்ச்செய்கைகளுக்குத் தப்பித்துக் கொண்டான். இவனே பாண்டி நாட்டில் சைவசமயத்தை ஸ்தாபித்த முதலரசன். இவன் உடலும் உயிரும்போலும், மணியும் ஒளியும்போலும், பூவும் மணமும்போலும் மாறபூபதியினுடைய மகள் சுலோசனையம்மனோடு பொருந்திவாழ்ந்து, நெடிய கடல்சூழ்ந்த இப்புடவியையாண்டிட ஓர் மகவைப்பெற்று, அவனுக்குச் சித்திராங்கத பாண்டியனென்று பெயரிட்டு, தக்கபிராயத்திலவனுக்கு முடியைச்சூட்டித்தான் அரிய தவத்தைச் செய்து வீட்டையும் பொருட்டு வனத்துக்குச் சென்றான்.

சித்திராங்கதபாண்டியன் சரித்திரம்.

சித்திரத்தை யொத்தவனாகிய சித்திராங்கத பாண்டியனென்னுமிவன் தமிழ் முனிவனாகிய அகத்தியனைக் குருவாகக்கொண்டு,

சகல சாஸ்திரங்களையுமையந்திரிபறக் கற்றுணர்ந்து, குருபக்தி மேவிட்டபடியினாலே அம்முனிவன் வாழும் மலயமலையைக் கொடியிற்றீட்டி, மலயத்துவஜபாண்டியனென்று உலகோர் போற்றத் தர்ம செங்கோல் செலுத்திவந்தான். இவ்வரசன் சூரியகுலத்துதித்த சூரசேனமகாராஜனின் புதல்வியாகிய காஞ்சனமாலையைக் கலியாணஞ்செய்து, அநேக காலம் பிள்ளையில்லாமல் அரிய தவத்தைச்செய்து, ஓர் பெண்குழந்தையைப் பெற்று, அவளுக்குச் சித்திராங்கியென்று பெயரிட்டு அதிகச்செல்வமாக வளர்த்துவந்தான். சிலர், இவளை அல்லியென்றும், இவளைப் பாண்டவரில் நடுவுள்ளோனாகிய அர்ச்சுனராஜன் மணமுடித்தானென்றும், வேறு சிலர் இவளை தடாதகைப்பிராட்டியென்றும், இவளைப் பரமேசுவரன் மணந்து, சோமசுந்தரபாண்டியனென்னும் பெயருடன் பாண்டிநாட்டை யாண்டானென்றும் சொல்வார்கள்.

பூருமகாராஜனுக்குப்பின் ஆண்ட சந்திரகுலத்தரசர்கள் சரித்திரம்.

சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய பிரமதேவன் பிரஜாசிருஷ்டி செய்யவெண்ணி, நவப்பிரமாக்களைப் படைத்தானன்றோ? அந்நவப்பிரமாக்களிலொருவனாகிய அத்திரி பிரஜாபதியின் புத்திரனாகிய சந்திரனுக்கு புதனும், புதனுக்கு புரூருவனும், புரூருவனுக்கு ஆயுவும், ஆயுவுக்கு நகுஷனும், நகுஷனுக்கு யயாதியும், யயாதிக்கு பூருவும் தோன்றிச் சந்திரநாட்டைச் சக்கர நெறிப்படி ஆண்டுவந்தார்களென்றும், பூருவென்னுமிறைவன் கேகய அரசனின் புதல்வியாகிய கௌசலையை மணம்புரிந்தானென்றும் முன்னமே சொல்லியிருக்கின்றோம். அந்தப்பூருவென்னு மரசனுக்கு செனமேசெயனும், செனமேசெயனுக்கு பிராசினனும், பிராசினனுக்கு சயாதியும், சயாதிக்கு சார்வபூமனும், சார்வபூமனுக்கு செயசேனனும், செயசேனனுக்கு அயுதனும், அயுதனுக்கு குரோதனும், குரோதனுக்கு தேவாபியும். தேவாபிக்கு உருசகனும், உருசகனுக்கு அரிசகனும், அரிசகனுக்கு மதிவானும், மதிவானுக்கு திடனும், திடனுக்கு நீலனும், நீலனுக்கு அரதனமாலையினிடமாய்த் துஷ்யந்தமகாராஜனும் பிறந்[illegible].

துஷ்டியந்த பரதமகாராஜர்களின் சரித்திரம்.

துஷ்டியந்தமகாராஜன் இளமையிலேயே தன் பூமியின் மீனே நிலத்தில், உயர்ந்து பெருத்து விளங்கிய மலைகளையெல்லாம் பெயர்த்தெறிந்து, குடிகளுக்கு யாதொரு குறைவும் வாராமல் பாதுகாக்குந் தன்மையுடையவனாய் விளங்கினான், மகுடாபிஷேகமானபின், தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரைத் தாங்கு பிரகாசிக்குங் கருத்துடையவனாய் மனுசாஸ்திர விதி பிசகாமல் செங்கோல் செலுத்திவருகிறநாளில் ஓர்நாள், பதினெண்ணாயிரம் மந்திரிகளும், ஆறுலக்ஷத்தறுபத்தாறாயிரம் பட்டவர்த்தனரும், மூன்றுலக்ஷத்து முப்பத்திராயிரம் மகுடவர்த்தனரும், இமபண்டிதர், இராஜபுரோகிதர் முதலானவர்களும் புடைசூழக் கோடிசூரியப்பிரகாசமான சிங்காசனத்தின்மீது வீற்றிருக்கின்ற தருணத்தில், சந்திரநாட்டுக்குடிகள்யாவும் திரண்டுவந்து, தங்கள்து வரவைக் காவலாளிகளால் அரசனுக்குத் தெரிவித்து, அவனது அனுமதியின்மேல் கொலுமண்டபத்திற்சென்று அரசனை வணங்கி நின்றார்கள். அரசன் குடிகளுக்குச் செய்யவேண்டிய மரியாதைகளைச்செய்து, யோகக்ஷேமமுங் கேட்டான். குடிகள் அரசனைக் கும்பிட்டு ஓ, அரசனே! நல்ல குலஸ்திரீகளுக்குக் கணவனே தெய்வமென்றும், அறியவேண்டியவற்றை யறிந்த புத்திரர்களுக்குத் தெய்வம் தந்தைதாயே யென்றும், முழுதும் துறந்த மஹாத்துமாக்களுக்கெல்லாம் தெய்வம் ஆசிரியனேயென்றும், மற்றவர்களுக்கெல்லாம் தெய்வம் அரசனே யென்றும், நூல்கள் முறையிடுகின்றன. ஆகையால் எங்களுக்கு யாதொரு குறைவும் வாராமல் பாதுகாப்பதற்கு இறைவனாகிய நீரே உரித்தாளியென்பதற்குச் சிறிதும் ஐயமின்று. ராஜமகாராஜ ராஜேஸ்வரா! நாங்களிடும் பயிர்களைப்பன்றி முதலிய வனவிலங்குகள் வந்து நாசஞ்செய்து போயினமையால் அதனை தேவரீரவர்களுக்குத் தெரிவிக்க வந்தோமென்றார்கள்.

அரசன் குடிகள் மகிழ்வடைய நல்ல பரிசளித்து. நீங்களுங்களில்லங்களுக்குச் செல்லுங்கள். மிருகபய மில்லாதிருக்கத்தக்க ஏற்பாடுகள் செய்வோமென்று சொல்ல, குடிகள் அரசனை வணங்கி விடைபெற்றுச் சென்றார்கள்.

பின்பு ராஜா மந்திரி முதலானவர்களைப் பார்த்து, நாம் சீக்கிரம் வேட்டைக்குச் செல்லவேண்டும். வேடர் முதலானவர்களை வருவியுங்கள். நீங்களும் பிரயாணத்துக்கு முஸ்தீபாயிருங்களென்று கட்டளையிட்டுத் தான் அந்தப்புரத்துக்குச் சென்று, வேட்டைக்குரிய உடையும், முடியும், பல ஆபரணங்களும் தரித்துக்கொண்டு வில், அம்பு, வாள், தண்டு முதலியவைகளைத் தாங்கி, வாயுவேகத்திலும் அதிகமாயோடுங் குதிரையின்மேலேறி வெளிப்பட்டான். அதற்குள்ளே மந்திரி முதலானவர்கள்: தேர், யானை, குதிரை, காலாளாகிய சதுரங்க சேனையையும், வேடர், வலைஞர் முதலியவர்களையும் விரைவாய் அழைத்துக்கொண்டு வந்து வேந்தனோடு கலந்துகொண்டார்கள். அவர்களெல்லாரு மொன்றாகக் கூடிக்கொண்டு முரசு, பேரிகை, டம்மாரம், டங்கா, பூரி முதலாகிய வாச்சியங்கள் சமுத்திரம் போலொலிக்க, மிகுந்த களிப்புடனே பிரயாணப்பட்டுப் போனார்கள். வலைஞர்களும், வேடர்களும் முன்னேபோய்க் காட்டிலெங்கும் வலைகளைக்கட்டி, மிருகங்களெல்லாம் ஒரேமுகமாய்வருவதற்கான சூழ்ச்சியைச் சீக்கிரத்திற்செய்தார்கள். அப்படியே ஒரு முகமாக வரும் சிங்கம், புலி, கரடி, செந்நாய், மான் முதலியவைகளை அரசன் முதலானவர்கள் பார்த்து உடனே தங்கள் தங்கள் வில்லை வளைத்து, நாணேற்றிக் குணத்தொனி செய்து, அர்த்தசந்திரபாணம், முள்ளம்பு முதலியவைகளைச் சீக்கிரமாகத் தொடுத்து இரண்டிரண்டு துண்டாக்கியும், வரையாடு, பன்றி, முட்பன்றி, யானை முதலியவைகளை ஈட்டியாற் குத்திப் பூமியில் வீழ்த்தியும், எண்காற்புள் முதலிய பெரிய பக்ஷிகளின் சிறகுகளை அம்புகளினால் அறுத்துத்தள்ளியும் மனம் விரும்பியபடி வேட்டையாடினார்கள்.

இவ்விதமாக வேட்டையாடிக்கொண்டு வரும்போது ஒரு மானானது அந்த அரசன் பார்வைக்குத் தோன்றியது. அரசன் அதன்மேல் ஒருஅம்பை விட்டான். அந்த அம்பு மானினுடலிற்றைத்தது. மான் மிகுந்த வருத்தத்துடன் அக்கணையைத் தன்னுடலிலேற்று ஓடிற்று. அதனை அரசன் கண்டு தன் மந்திரிமாருடன் அந்த மானைத் துரத்திச் சென்றான். அது அதிவேகமாகவோடி மறைந்தது. அப்போது அரசன் வெயிலின்கோரத்தால் மெய்முழுதும் [illegible]

...த் தாகங்களை தாங்கிப் பக்கத்தில் நிற்கும் மந்திரிமாரைப் பார்த்து: ஓ மந்திரிமாரே! மானைத் துரத்திக்கொண்டு பாலைநிலத்தில் வந்து சேர்ந்தோம். இங்கே எலிகளுக்குப் பாம்பின் படத்தின்நிழலொழிய வேறு நிழல் காணக்கூடவில்லை. தாகவிடாய் அதிகரிக்கின்றது. வியர்வை நீரையொழிய வேறு நீரிங்கில்லையே! நாமிப்போதென்னசெய்வோமென்று கேட்டான். மந்திரிமார்களும் சற்றுலோசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த வேளையில் ஒரு பக்கத்திலிருந்து குளிர்ச்சியான காற்றுப் பாய்ந்துவந்து இவர்கள் மேல் வீசிற்று. அந்தக்காற்று வந்த திசையை நோக்கி: அரசனும் அமைச்சர்களும் சென்றார்கள். இவர்களுக்கெதிரே நல்ல கங்காநதி தோன்றிற்று. அவர்கள் அதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியை யடைந்து, அதிற்படிந்து தாகவிடாய் நீங்கி, அங்கேயோர் விருக்ஷ நிழலிற் சற்றே இளைப்பாறினார்கள்.

பின்பு அரசன் அந்நதியின் விநோதங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு சற்று முன்னேறிச் சென்றான். அங்கே ஒருதவனமொன்று அரசன் பார்வைக்குத் தெரிந்தது. அவன் அதைச் சற்று உற்றுநோக்கும் போது சில முனிவர்க ளெதிரேவரக்கண்டு அவர்களையடுத்து நமஸ்காரம்பண்ணினான். முனிவர்கள் அரசனுக்கு ஆசீர்வாதமளித்தார்கள். பின்பு மன்னவன் அவர்களை நோக்கி: ஓ, சுவாமிகளே! இந்த வனம் மகா விந்தையாயிருக்கின்றதே! இது யாருடையது? என்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள்: இது கண்ணுவமகாமுனிவருடைய ஆச்சிரமமுள்ளவனம் என்று பதில் சொன்னார்கள். அதுகேட்டு வேந்தன் உடனே திடுக்கிட்டு ஓ, சுவாமிகளே! நான் சந்திரகுலத்தரசன். என்பெயர் துஷ்யந்தன். மிருகவேட்டையாடவந்தவிடத்தில் வழிதப்பி இங்கே வந்துவிட்டேன். முனிவர்களிருக்குமிடத்துக்கு அரசர்கள் வரலாகாதே! நானிங்கே வந்ததை ஒருவேளை கண்ணுவர் அறிந்தால் கோபிப்பாரோ? அல்லது போகட்டுமென்று மனங்கொள்ளுவாரோ? என்று பயபக்தியுடன் கேட்டான். அந்த முனிவர்கள் அரசன் சொன்னதைக்கேட்டு ஓ, மதிகுலமன்னனே! கண்ணுவமகா முனிவர் காசிபர்கோத்திரத்திலவதரித்த புண்ணியமூர்த்தி. அவர் எல்லாரிடத்தும் சாந்தமாயிருக்கின்றவர். வேந்தர்களிடத்தி லதிக ...ன்புடையவர். அதிலும் உம்மிடத்தில் விசேஷ பிரீதிகொண்டி... ...வால் உமதுவிஷயத்தில் கோபங்கொள்ளாமல்

மனமகிழ்ந்து ஆசீர்வாதம்பண்ணுவார். நீர்போய் அம்மஹாமுனிவரைத் தரிசித்து ஆசீர்வாதம் பெற்றுப்போம். இப்புவிமுழுமையும் ஓர்குடையின்கீழ் ஆளவல்ல வோராண்மகவைப் பெறுவீர், என்று ஆசீர்வதித்துக் கங்காஸ்நானத்திற்குப் போய்விட்டார்கள். அரசனு மந்திரிகளைக் கூப்பிட்டு, நான் கண்ணுவமஹாமுனிவருடைய ஆச்சிரமத்துக்குப்போய், அவரைத் தரிசித்து வருமளவும் நீங்களிங்கேதானேயிருக்கவென்று சொல்லி அவர்களைநிறுத்திவிட்டுத் தான் அந்த வனத்திற்குட் சென்றான்.

அவ்வனத்தின் சிறப்பை அரசன்கண்டு மகிழ்ந்து, அங்குள்ள யாகசாலைகளையும், ஓமகுண்ட முதலியவைகளையுங் கடந்து, கண்ணுவமுனிவரது பன்னசாலைக்குவந்தான். அங்கே மின்னற்கொடியைப் போன்ற வோர் கன்னிகையக்கண்டு, திகைப்பிரமைகொண்டு, அசையாமல் சற்றுநேரம் நின்று, இது பரிசுத்தவான்களிருக்குமிடம். ஆகையால் இங்கு இக்கன்னிகையைக்கண்டு மையல்கொள்ளப் படாதென்றுணர்ந்து, தனக்குள் ளாலோசிக்கலானான். கண்ணுவமஹாமுனிவர் பிரம்மச்சாரியாச்சுதே. அவருடைய ஆச்சிரமத்தில் இப்பெண்ணிருக்கவேண்டிய காரணமென்ன? நாம் வரும்வழியில் முனிவர்களைச் சந்தித்தபோது, அவர்கள் இப்புவி முழுமையும் ஓர்குடையின்கீழாளவல்ல வோராண்மகவைப் பெறுவீரென்று சொல்லி ஆசீர்வதித்துச் சென்றார்களே! அந்த மகாபாக்கியம் இந்த மங்கையினிடத்திலின்றுதான் தோன்றுமோ! என்னவோ! இக்கன்னிகையினிருப்பின் உண்மையை யறிந்துகொண்டு, அதன்பின் நமது கருத்தை வெளியிடுவோமென்று அம்மாதினருகிற் குறுகினான்.

சகுந்தலாதேவியானவள் முன்னமே கண்ணுவராலும், அக்கண்ணுவரிடத்துவரு முனிவர்களாலும் துஷ்யந்த மகாராஜனது அருமை, பெருமையையும், திருவுருவத்தினையுங் கேள்விப்பட்டவளாதலால், இவனே துஷ்யந்தமகாராஜனென்றுணர்ந்து, ஓர் பொற்பீடங் கொண்டுவந்து அரசனுக்குக்கொடுத்து, அதிலுட்காரச்சொல்லி நாணத்தோடு ஓர் தூண்மறைவிற்போய் நின்றாள். அரசனும் விருப்பத்துடன் அப் பொற்பீடத்தமர்ந்து, தன் கண்களையும், கருத்தையும் அப்பெண்ணின் பேரழகாகிய சமுத்திரத்தில்...

கன்னிகையைநோக்கி: ஓ, பெண்ணே! கண்ணுவமஹாமுனிவர் எங்கேபோனார்? சொல்லென்று கேட்டான். அதற்கு அம்மங்கையாளவள்: ஓ, மகாராஜாவே! இன்னேரம்வரை ஐயர் இங்கேயிருந்தார். இப்போதுதான் சதானந்தர்வந்து அழைத்துப்போயினார். இன்னும் சற்றுநேரத்திற்குள் வருவாரென்று கூறினாள். அரசன் அதுகேட்டு மீண்டும் வினவுகிறான்: ஓ, பெண்களிற்சிகாமணியே! நீயார்? உன் பெயரென்ன? வென, அக்கன்னிகை: நான் கண்ணுவமஹாமுனிவரது புத்திரி, என் பெயர் சகுந்தலையென்று பதில் சொன்னாள். அரசன் அவள் வார்த்தையைக்கேட்டுத் திடுக்கிட்டு ஆ, பெண்ணே; ஆணவம், மாயை, காமியமென்னும் மும்மலத்தையு மடக்கி, என்றும் பிரமசாரியத்தைப்பெற்று பரிசுத்தவான்களுள் பரிசுத்தவானாய்விளங்கும் கண்ணுவமஹாமுனிவர்க்கு நீ புத்திரியானதெங்ஙனம்? உனக்குச் சகுந்தலையென்றுபெயர்வரக் காரணமென்ன? சொல்லென்று கேட்டான்.

அப்போது சகுந்தலை அரசனைநோக்கி: ஓ, மன்னர்கள்மன்னனே! சிலதினங்களின்முன்னே சதானந்தமுனிவரிங்கேவந்தார்; அவரைத் தரிசித்தேன். அவர் என்னைப்பார்த்துவிட்டு, இக்கன்னிகை யாரென்று கண்ணுவமஹாமுனிவரைக்கேட்டார். அதற்கு அவர் என்னுடைய விருத்தாந்தத்தை அவருக்குச் சொன்னார். அப்போது நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். அதைச் சொல்லுகிறேன் கேளும். ராஜேஸ்வரா! மாட்சிமைபொருந்திய மாதவராய் விளங்கும் விஸ்வாமித்ர முனிவரானவர் ஒருகாலத்தில் இமயமலைச்சாரலில் ஐம்பொறிகளையும் ஒருவழிப்படுத்தி, அறிவைப்பிரமத்தினிடத்தே செலுத்தி, அரிய தவத்தைச் செய்துகொண்டிருந்தார். இந்த ராஜரிஷியினுடைய தவமானது இந்திரனுடைய இருதயத்துக்கு மிகுந்த அச்சத்தை விளைத்தமையால் அவன் அவரது தவத்தை யழித்துவரும்படி மேனகையை யேவினான். அவள் நன்றென்று இந்திரனை வணங்கி, இமயமலைச் சாரலில் விஸ்வாமித்திரர் தவஞ்செய்யுமிடத்திற்குச்சென்று தென்றற்காற்று வாடையால் வீசினாள். அவளணிந்திருக்கின்ற சந்தனம், புழுகு, கஸ்தூரி, [illegible]ங்களின் வாசனை இவர் நாசியிலேறவே கண்ணைத்திறந்து

அங்குமிங்கும் பார்த்தார். ஒருவரையுங் காணவில்லை; ஆகா[illegible] அவ்வாசனை வரும்வழியே போகும்போது ஓர் சந்தனமரத்தின்கீழ் மேனகையைக்கண்டு நகுலினை குலைந்த முனிவர் காமவெறிகொண்டு அவள் சமீபத்திற் சென்று ஓ, பெண்ணே! மன்மத பாணங்களால் வருந்துகின்ற வென்னை யாதரிக்கவேண்டுமென்று மன்றாடினார். அவளும் அவருடைய மன்றாட்டிற்கிணங்கினாள். இவ்வண்ணம் விஸ்வாமித்ரமுனிவர்க்கு மேனகையினிடம் யான் பிறந்தேன். என் மாதாவும், பிதாவும் என்னிடத்தில் பிரீதியில்லாமல் என்னை யோரிடத்தில் வைத்துவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். வெயிலினால் [illegible]லெனக்கு வருத்தமுண்டானபோது, நானூறு [illegible] சகுந்தப்பக்ஷிகள் வந்து என்மேல் வெயில்படாதபடி தம்சிறகுகளை விரித்துப் பந்தலிட்டிருந்தன. அப்போது அவ்வழியே வந்த கண்ணுவமஹா முனிவர் என்னைக்கண்டெடுத்துத் தமதாச்சிரமத்திற்குக்கொண்டுவந்து சேர்த்து, எனக்குச் சகுந்தலையெனப் பெயரிட்டு, அதிக அன்புடன் இந்நாள்மட்டும் வளர்த்துவருகின்றார். இதுவே என் வரன்முறையெனச்சொல்லி, அதிநாணத்தோடு தலைகுனிந்து நின்றாள்.

அரசன் சகுந்தலையின் வாய்மொழியைக்கேட்டு, பரமானந்தமடைந்து, இந்தப்பெண் கௌசிக மகாராஜனுக்கு மேனகையென்னுந் தெய்வலோக ஸ்திரீயின்பாலுதித்தவளாகையால் இவ்வளவு அழகாயிருக்கின்றாள். நம் விருப்பத்தின்படி இவளைக் கூடுதல், தகுதியேயென்று மனதிலெண்ணிக்கொண்டு, சகுந்தலையைப்பார்த்து ஓ, பெண்ணே! நீ க்ஷத்திரியபெருமானாகிய கௌசிகமகாராஜனது குமாரத்தியே யாதலின் நானுன்னைக் கூடத்தகும், ஆகையால் நீ என்னை யாதரிக்கவேண்டுமென்றான்.

அப்போது சகுந்தலை அரசனின் வாய்மொழிகளைக்கேட்டு, மிகுந்த நாணத்தால் முகத்தைமுந்தானையினால் மூடிக்கொண்டு சொல்லுகிறாள்:—மகத்துவம் பொருந்திய மன்னர்பெருமானே! இது முழுதுந்துறந்த மஹாத்மாவாகிய கண்ணுவ முனிவருடைய ஆச்சிரமம். நீவிர் இவ்விடத்தில் வந்து முன் பின் யோசியாமல் என்னைக்கூடவேண்டுமென்று சொல்லுவது நிருபராகியவுமக்கு நீதியல்ல. அதுவு[illegible]

ரோமாயின் என்னை அருமையாக வளர்த்த தந்தையாகிய கண்ணுவமஹா முனிவரறிந்தால் அதிக வருத்தப்படுவார். அவர் உம்மை நேரிற் கண்டு வினவுவாராயின் நீவிர் அவருக்கென்ன பதில் சொல்வீரென்று கேட்டாள்.

அதற்கு அரசன்:—ஓ, பெண்ணே! நீயேனஞ்சுகிறாய்? நீ பெண்ணாய்ப் பிறக்குமுன்னமே உனக்குப் புருஷனாயொருவன் பூவில் பிறந்திருப்பானன்றோ? மேலும் பெண்ணைப் பெற்றவர்கள் வேறொரு புருஷனைத்தேடி விவாகஞ்செய்து கொடுப்பாரேயொழிய மனையில் வைத்திருக்கப் போவதில்லை. கண்ணுவரோ மஹா தவசிரேஷ்டர்; மேலும் பிரம்மசாரி. அவரிடத்தில் வருகிறவர்களும் காமத்துரோகிகள்; ஆதலால் அவர்களுன்னை விரும்பப் போவதில்லை. உன்னை எம்மைப்போன்ற ஒருவனுக்கே மணஞ்செய்விக்கப் போகின்றார். க்ஷத்திரிய வம்சத்துதித்த சந்திர குலதிபனாகிய யானே உன்னை மணம்புரிய நேரில் வந்துவிட்டேன். வலியவந்த சீதேவியைக் காலாலுதைத்துத் தள்ளுவதுபோல் என்னை அலட்சியம் செய்வது சரியன்று, ஆகையால், என்னை யாதரிக்கவேண்டும். இதைக்கண்ணுவமஹா முனிவர் அறியாமலிருக்கப்போவதில்லை. அறிந்தாற் களிப்படைவாரேயன்றிக் கோபங்கொள்ளாரென்று மறுமொழி கூறினன்.

சகுந்தலை அரசன் சொல்லியவைகளைச் சற்றுநேரம் தியானித்து, பின் மன்னனை நோக்கிச் சொல்லுகிறாள்:—ஓ, உலகுபுகழ் காவலா! உத்தம க்ஷத்திரிய புருஷோத்தமா! நான் சொல்லுவதைக்கேளும். ஒரு ஸ்திரியானவள் ஒரு புருஷனை மணஞ்செய்யாது கூடினால் உலகினர் பழிப்பதுமன்றி பிறக்கும் புத்திரனுக்கும் வசவுநேரிடும். ஆதலால் எனது தந்தையாகிய கண்ணுவர் வந்தவுடன் தங்கள் கருத்தைத் தெரிவித்து விவாகத்தை நிறைவேற்றி அப்பால் என்னைக்கூடுவது தங்களைப்போன்ற காவலர்களுக்குத் தகுதியேயன்றி, தாங்கள் சொல்லும் வண்ணம் செய்தால் நிந்தைக்கிடமுண்டாகுமென்றாள்.

துஷ்யந்த மகாராஜனானவன் சகுந்தலா தேவியை நோக்கிப் [illegible] சொல்லுகிறான்:—ஓ, பெண்ணே! உன்பிதாவாகிய கண்

ணுவமஹாமுனிவர் வருந்தனையுங் காத்திருந்து, கலியாணஞ்செய்த பின் கூடென்று கூறுவது எவ்வாறிருக்கிறதென்றால்; விஷந் தலைக்கேறிச் சர்ப்பங்கடிப் பூமியில் விழுந்த வொருவனைச் சொஸ்தப்படுத்த அவன் [illegible] மந்திரங்கற்றுவர மலைவாசிகளிடத்திற் சென்று சூரிய கிரஹணத்தை யெதிர்பார்த்துக் காத்துக்கொண்டிருப்பது போலிருக்கின்றது. அதுவரை நான் எவ்வாறு சகித்திருக்கக்கூடும்? ஆனால் உனது கருத்துக்கும், கண்ணுவ முனிவரது எண்ணத்துக்கும், நம்மிருவருடைய வசதிக்கும் பொருந்த நல்லதோர் உபாயஞ் சொல்லுகின்றேன் கேள். அதாவது; விவாகமானது பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம், அசுரம், இராக்கதம், பைசாசமென எட்டுவகைப்படும். இவற்றுள் கேட்பாருங் கொடுப்பாருமின்றி ஆணும் பெண்ணும் தனியிடத்தெதிர்ப்பட்டு, இருவருமனமொத்துக் கூடுவது காந்தருவமணமென்றுசொல்லப்படும். ஆகையால் நாமிருவரும் அந்த விவாகத்தை யனுசரித்துக் கூடுவோமென, சகுந்தலை அரசனை நோக்கிப் புன்னகை காட்டிச் சொல்லுகிறாள்:—நன்றாய்ச் சொன்னீர். நீர் என்னைக் கூடி, இப்போ தமக்கேற்பட்டிருக்குங் காமநோயைத் தீர்த்துக்கொண்டு, பே மேலெழுந்து இந்நகையாட்டி உள்ளிருக்கும் மீனை வெளிப்படுத்தி, விழுங்குராஞ்சிக்கொண்டு தேகத்தில் ஜலம் ஒட்டாமல் உதறிவிட்டுப் போகின்ற மீன்கொத்திப் பறவையைப்போல் பசையற்று; பற்றற்று, எமக்கென்னவென்று சும்மா இருந்துவிடுவீராயின், அப்பால் எனக்கும், என் வயிற்றிற் பிறக்கும் பிள்ளைக்கும் புகலென்னவென்று கேட்டாள்.

அதற்கு அரசன் புன்னகை புரிந்து சகுந்தலையைப்பார்த்து:—ஓ பெண்ணே சகுந்தலை! எம்மைப்போன்ற மன்னவர்களுக்கு வெற்றியையும், பாக்கியத்தையுங் கொடுப்பது தூய்மையாகிய வாய்மையேயாம். அந்த வாய்மையை மறப்பவர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே கேட்டை வருவித்துக் கொள்ளுகின்றார்கள். நானோ சத்தியம் பொருந்திய சந்திரகுலத்திறைவன். வாய்மையை யனுவளவும் மறக்கேன். பெண்ணே! உன்னையும் உன் வயிற்றிற் பிறக்கும் பிள்ளையையும் ஒருபோதுங் கைவிடமாட்டேன்; இது சத்தியம் என்று சொன்னான். அப்பால் சகுந்தலை அரசனைநோக்கி:—[illegible]

குலோத்தமா! நான் உம்மையோர் வரங்கேட்கிறேன், நீர் அந்த வரத்தை யெனக்களிப்பீராயின், நான் உம்மைக் கூடத்தடையில்லையென்று கூறினள், அரசன் அதற்கிசைந்து, சகுந்தலையைநோக்கி :—தேனொழுகும் மலர்மாலையையணிந்த கோதாய்! உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக்கேள். தருகிறேனென்றான். சகுந்தலை இறைவனை வணங்கி, ஓ, மன்னாதி மன்னர்களெல்லாம் பொன்முடி சூடிய சிரம் புவியிற் படவணங்கும் பெருமானே! யானே உமது மகுடத்தரசியென்றும், எனது வயிற்றிற் பிறக்கும் புத்திரனே உமது மகுடத்திற்குரியவனென்றும் ஆகாயவாணி, பூமிதேவி யிவர்களறியச்சத்தியத்தைச் செய்து என்னைக் கூடுமென, அரசனும் அவள் விரும்பியவாறே சத்தியத்தைச் செய்து, ஐந்துவித ஆலிங்கனத்தாலும், பதினாறுவித அதரபானத்தாலும் அவளைக்கூடி மகிழ்வித்து, பின் அவளைப் பார்த்து :—ஓ, என் அன்பிற்குகந்த அணங்கே! காலதாமதமாயிற்று, மந்திரி முதலானோர் என் வருகைக்கெதிர்பார்த்துக்காத்திருப்பார்கள். ஆகையால் நானவர்களோடு என் நகருக்குச் சென்று அப்பால் மந்திரிமார்களையனுப்பி உன்னைத் தருவித்துக்கொள்ளுகிறேன். வருத்தமின்றி விடை கொடென, சகுந்தலை மனவருத்தமுற்று அரசனைப்பார்த்து :—ஓ, என் தலைவனே! தாங்கள் செல்லத் தடையொன்றுமில்லை, ஆனால் என்னைமாத்திரம் மறக்காதிருக்கப் பிரார்த்திக்கிறேனென்றாள். இறைவன் அவள் மனதைத் தேற்றிச் செலவுபெற்று மந்திரிமார்களுடன் கலந்து, காட்டில் நாலாபக்கங்களிலும் பிரிந்து நின்ற சேனைகளனைத்தையு மொருங்கேதிரட்டித் தன்னகர் போய்ச் சேர்ந்தான்.

இங்கே சகுந்தலாதேவியானவள்: சந்திரகுலாதிபனுக்குரிய மனைவியானேனென்றொரு பக்கம் சந்தோஷித்தாலும், கணவனைப் பிரிந்த வருத்தமும், கண்ணுவர்கேள்விக்கென்ன விடைசொல்வேனென்னும் பயமும் அவளை மறுபக்கம் வாதிக்க, அவள் ஒருவகையுந்தோன்றாமல் என்ன செய்வதென்றேங்கிப் பயந்திருந்தாள். அந்தவேளையில் திரிகாலக்ஞானியாகிய கண்ணுவர் அங்கே வந்தார். உடனே கலவியால் வெளுத்த இதழையும், வியர்வை றைந்த முகத்தையும், வேகத்தாற் சிவந்தவிழியையும், பற் ட்ட குறியையும், ஆலிங்கன முதலியவற்றால் கலைந்த

அளகத்தையுமுடைய சகுந்தலை: நாணமும் பயமுமுடையவளாய்க் கண்ணுவருடைய பாதங்களில் விழுந்து, தன்னை மன்னிக்கவேண்டுமென்று மன்றாடினாள்.

கண்ணுவர்: வெளியிற் சென்றது முதல் ஆச்சிரமத்தில் நடந்த யாவையும் ஆதியோடந்தமாகத் தமது ஞான திருஷ்டியாலறிந்தவராகையால் மகிழ்ந்து, சகுந்தலையை நோக்கி: ஓ, அம்மணீ! கல்வியையும், வல்லமையையும், அழகினையும், வாலிபத்தையும், செல்வத்தையுமுடைய குரிசிலைக் கூடிச்சற்புத்திரர்களைப் பெறுவதுதான் உலகில் பெண்கள் பெறும்பேறு. இந்தப்பேறெல்லாப்பெண்களுக்குங்கிடையாது. நீ ராஜரிஷியாகிய விசுவாமித்திர முனிக்குத் தெய்வலோகஸ்திரியாகிய மேனகையினிடத்துப் பிறந்தவளாகையால், அவர்கள் மூலமாகச் சகல பாக்கியங்களையும் சம்பாதித்துக்கொண்டாய். இனி உனக்கொரு குறைவுமில்லை. உன்னுதயத்திலிருக்கின்ற புத்திரனோ! நெடியகடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகை யொருகுடையின் கீழாளும்படியான வல்லமையையுடையவன். உன்னைக் காந்தருவமணம் புரிந்து கூடினவனோ! சத்தியம்பொருந்திய திங்கள் குலதிலகனாகிய துஷ்டியந்தமகாராஜன். நீ அவ்வரசனோடு செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையோமேலானது, இதுவிஷயமாகவுன்பேரில் மகிழ்வேயன்றிமனவருத்தமில்லையென்றார். சகுந்தலை: முனிவரிடத்தில் செலவுபெற்றுத் தன்னிருப்பிடம் போய்ச்சேர்ந்தாள்.

சகுந்தலையானவள் கர்ப்பத்தையடைந்த பத்தாம்மாதம் கர்ப்பவேதனையுண்டாகி யாவரும் விரும்பத்தக்க வோர்புத்திரனைப்பெற்றாள். கண்ணுவமகாமுனிவர் அப்புத்திரனுக்குப்பல ஆசிகள் கூறி, செய்யவேண்டிய சடங்குகளத்தனையுங் கிரமப்படி நிறைவேற்றி, பரதன் (பூலோகநாதன்) என்று பெயரிட்டு, ஐந்துவயதுக்குமேல் வேதாகமங்கள் முதலியவற்றைப்போதித்து, ஏழாம்ஆண்டு முதல் வில்வித்தை, அம்புவித்தை, யானையேற்றம், குதிரையேற்றம் முதலியவற்றைக்கற்பித்து மஹா விருப்பத்துடன் வளர்த்து வந்தார்.

பரதனுக்குப் பன்னிரண்டு வயதான காலத்தில் கண்ணுவர் சகுந்தலையையழைப்பித்து ஓ, அம்மணீ! இனி நீ உன் கணவ துஷ்டியந்த மகாராஜனிடத்திற் சென்று வாழ்ந்திரு. உன்னை

ர்களால் அழைப்பித்துக்கொள்ளுகிறேனென்று சொல்லிப்போனவர் இதுவரை அவ்விதம் அழைக்க மறந்துவிட்டார். ஆகையால், இதோ நிற்கின்ற எனது சிஷர்களிற் சிலரையனுப்பிவைக்கிறேன்; நீ அவர்களை வழித் துணையாகக்கொண்டு காண்டவப் பிரஸ்தம் போய்ச் சேரென்று கட்டளையிட்டார்.

சகுந்தலை கண்வருக்குமுற்று, கண்ணுவமஹாமுனிவர்க்குச் சாஷ்டாங்க தெண்டனிட்டு, ஓ, சுவாமிகளே! இதுகாலவரை யாதாமொருக்குறைவும் வாராமல் என்னை அன்புடன் பாதுகாத்துவந்தீர்கள். எனக்கு மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் தாங்களேயன்றி வேறில்லை. தங்களுத்தரவுப்படியே காண்டவப்பிரஸ்தம் செல்லுகின்றேன். தாங்களிதுவரை என்மேலெப்படிக் கிருபை வைத்திருந்தீர்களோ, அப்படியே இனிமேலும் தயைமறவாதிருக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேனென்று சொல்லி விடைபெற்றுப் புத்திரனைக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு, கண்ணுவரின் சீடரோடு காண்டவப்பிரஸ்தம் போய்ச் சேர்ந்து, அவர்களை ஆச்சிரமத்துக் கேகும்படி விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டுத் தான் மகனோடு ராஜசபைக்குச் சென்று, அரசனைக்கண்டு வணங்கிநின்றாள். அங்கே கூடியிருந்த ஐம்பத்தாறு தேசத்தரசர்களும், மந்திரிமாரும், மகுடவர்த்தனரும், பட்டவர்த்தனரும், இமபண்டிதர், இராஜபுரோகிதர் முதலானவர்களும் சகுந்தலையையும், பரதனையும் உற்றுநோக்கி: ஆ, ஹா! இவர்களார்? இவர்கள் இராஜசபைக்கு வரவேண்டியகாரணமென்ன? இவர்களுக்கு யார் என்ன தீங்குசெய்தார்களோ! வென்று ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குள்ளாலோசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

துஷ்யந்தமகாராஜன் சகுந்தலையையும், மகன் பரதனையும் சற்றுநேரமுற்றுநோக்கி: ஆ, ஹா! நாம்முன்னொருகாலத்தில் வனத்துக்கு மிருகவேட்டையாடச் சென்றபோது இவளைக் கண்ணுவமஹாமுனிவரது ஆச்சிரமத்திற்கண்டு, காந்தருவமணம்புரிந்து கலந்து பிரியும்போது மந்திரிகளையனுப்பி யழைப்பித்துக் கொள்ளுகிறேனென்று சொல்லிவந்தபின் இதுவரை யழைப்பிக்காதிருந்ததினால் மகனோடு இங்கேவந்தாள். வந்தவளைத் தனியே ஏற்பேமாயின் ... நிற்கின்ற நமது புத்திரனுக்கு நமக்குப்பின் மந்திரிமுதலா

னோர் பட்டங்கட்டிவைக்க மாட்டார்கள், இவ்விருவர்களையும் பு புறப் படுத்திவிடுவோமாயின் மனம் நோவார்கள். அதனால்அரசுக்கு கெடுதிநேரிடும். ஆகையால் காரிவர்களை நிராகரிப்போம். அப்போது நாம் சாக்ஷிகளாகவைத்த ஆகாயவாணி, பூமிதேவிஇவர்களில் ஒருவர்வந்து இச்சபையாரறியும்படி சாக்ஷிசொல்லட்டும், என்று மனதுக்குள்ளே தீர்மானித்து, சகுந்தலையைப்பார்த்து: ஓ, பெண்ணே! நீயார்? உன் பெயரென்ன? உன்னருகில்நிற்குஞ் சிறுவனார்? உன்னிருப்பிடமெது? நீவிரிருவரும் இங்கு வரவேண்டிய காரணமென்னவென்று கேட்டான்.

சகுந்தலை திடுக்கிட்டு ஆ! இதென்ன அரசன்நம்மை யாரென்று வினவுகிறார்! இவர் நம்மைப் பகற்காலத்திற் சாவகாசமாய்க் காந்தருவமணம்புரிந்து கூடியவர் தாமே! குறி அறியாதவரைப்போல் வினவுகின்றாரே! இவர் இப்படிக்கேட்குங் காரணமியாது? இவர் தமது செல்வச்செருக்கினால் நம்மை அவமானப்படுத்தக் கருதியிருக்கின்றாரோ? அல்லது உண்மையில் மறந்தாரோ? என்னவோ! எல்லாம் இன்னம் சற்றுநேரத்திற்குள் தெரியவருகிறது. நாம் உண்மையைக் கூறினால் தெய்வம்விட்ட கதியாகிறதென்று தன்னைத்தானே தைரியப்படுத்திக்கொண்டு, அரசனைவணங்கி ஓ, மன்னர்கள்மன்னரே! நான்உமதுமனைவி, இதோநிற்கின்ற சிறுவன் உமதுபுத்திரன், என்னிருப்பிடம் கண்ணுவர் ஆச்சிரமம் என்று கூறினாள்.

அரசன் அவள் வாய்மொழியைக்கேட்டு மனைவியையும், மகனையுங் கண்ணுற்ற மகிழ்ச்சியைப் பரிகாசச்சிரிப்பாகக் காட்டிச் சொல்லுகிறான்: பளா! பளா!! நிரம்ப நேர்த்தி! வெகு யோக்யம், நன்றாயிருக்கிறது, மந்திரிகளே! இதென்ன! ஆச்சரியம்! இதோ நிற்கின்றாளே! இவள் என் மனைவியாம், அவளருகில்நிற்குஞ் சிறுவன் என் முடியைத்தாங்கும் புத்திரனாம், இவள் முன்னும் பின்னுமாகக் கட்டிப்பேசுவது நிரம்ப மேலாயிருக்கிறது, பொய்யை மெய்போலுங் கூச்சமின்றிக் கூறுகின்றாள். பாருங்களென்று ஏளனஞ்செய்து, பின்னும் சகுந்தலையைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறான்: ஓ, பெண்ணே! நீ எனக்கு மனைவியான தெக்காலம்? அவ்வரலாற்றை இச் சபையாரறிய வுரையென்று சொன்னான்.

அரசனது வாய்மொழிகளைக் கேட்டபோது சகுந்தலையின்
மனமானது அச்சத்தால் துடிதுடித்துப் பதைபதைக்கச் சோர்வுற்
றுச் சொல்லுகிறாள்: ஓ அரசரே! நீவிர் இற்றைக்குப் பன்னிரண்டு
வருடங்களுக்குமுன்பு காட்டில் வேட்டையாடிவந்து யாவரையும்
நீங்கி ஒருவராய்த் தனித்துக் கண்ணுவமுனிவரது ஆச்சிரமத்துக்கு
வந்தபோது நானுமக்கு வந்தனஞ்செய்து பொற்பீடமளித்து உட்
காரச்சொல்ல, நீவிருட்கார்ந்து என் வரலாற்றைக்கேட்டு மையலாகி
ஆகாயவாணி, பூமிதேவி இவர்களைச் சாக்ஷிகளாகவைத்து நானே
உமது பட்டத்துத் தேவியென்றும், என்வயிற்றிற்பிறக்கும் புத்திர
னே உமது முடிக்குரியவனென்றும் சத்தியஞ்செய்து, காந்தரு
வமணம்புரிந்து என்னைக்கூடித் திரும்பும்போது ஆட்களையனுப்பி
உன்னை வருவித்துக்கொள்ளுகிறேனென்று சொல்லிவந்தபின் அதை
முற்றும் மறந்திருந்துவிட்டீர். அப்பால் நான் கருப்பவதியாகி ஓர்
புத்திரனைப் பெற்றேன். கண்ணுவமஹாமுனிவர் அப்புத்திரனுக்
குச் செய்யவேண்டிய சடங்குகளையெல்லாம் குறைவறச்செய்து
பரதனென்று பெயரிட்டு நான்குவேதம், ஆயுசாஸ்திரம், அறுபத்
துநான்கு கலைஞானம், மனுநீதியான முதலியவைகளையுங்கற்பித்து
அப்பால் என்னையும், புத்திரனையும், உமதுநகரில் விட்டுவரும்படி
தனது சீஷர்களுக்குச் சொல்ல, அவர்களும் அவ்வாறே எங்களைய
ழைத்துவந்து உமது நகரத்தில்விட்டுப்போயினர். நான் மைந்தனோடு
உமது சபைக்கு வந்தேனெனக் கூறினாள்.

இறைவன் இவ்வசனங்களைக்கேட்டுத் தனது கருத்து நிறைவே
றக் கருதி முகம் வேறுபடச் சொல்லுகிறான்: ஓ பெண்ணே! நா
னென்ன அரசனல்லவா? நான் வேட்டையாடப் புறப்பட்டால் ஒரு
வனாகத் தனித்துப் புறப்படுவேனா? மேலும் நான் முனிவரிருக்கும்
ஆச்சிரமத்துக்கு வரவேண்டிய காரணமென்ன? ஒருவேளை அப்படி
வந்தபோதிலுங்கூட அவ்விடத்திலோர் பெண்ணைக்கண்டால் மோகி
க்கலாமா? அப்படி மோகித்தபோதிலும் அவ்விடத்தில் சம்போகஞ்
செய்யலாமா? அது பரிசுத்தவான்களிருக்கும் ஸ்தலமல்லவா? இவற்
றையெல்லாம் நன்றாயுன்னி யோசித்துப்பார்; அப்படி ஆராய்ந்து
பார்ப்பாயானால் இவையெல்லாம், பொய்யாகுமே யன்றி உண்மை
யாகா [illegible] சிறுவனை யொப்புக்கொள்ள மாட்டான்.

இன்னமும் ஆகாயவாணி, பூமிதேவி இவர்களறிய வுன்னைக் காந்தரு
வமணம் புரிந்தேனென்கிறாய். அது சபைக்கேற்குமா? நான் சந்தி
யந்தவறாதாசியற்றும் சந்திரவம்ச இறைவனல்லனோ? நீ என்மீது
இவ்வண்ணம் அவமானப்படுத்துவது நியாயமாகுமா? உலகாதிப
தியாகிய என்மேல் வல்லடி வழக்கிடத் துணிந்து வந்த வுன்னை இன்
னும் சற்றுநேர மிச்சபையில் நிற்கப்பார்த்திருந்தால், என்ன தெல்
லாமுன்னதெனக் கைக்கொள்வாய். ஆட்சேபனை யில்லை. இனி
அரைநொடிப் பொழுதாகிலும் இவண் நிற்கவேண்டுவதில்லை. வந்த
வழியே செல்லென்று கூற, சகுந்தலை தனவருத்தமுற்று, ஆ!
ஹா!! தெய்வமே! ஆதியிலிந்த அரசனைக்கண்டபோது பெண்கள்
பெறும்பேறு பெற்றேனென்று அதிவிருப்புற்று அன்புடன் கூடிக்
களிப்படைந்திருந்தேனே! இற்றைத்தினம் இவ்வரசன்சொல் அள
வற்ற களிப்பை அதமாக்கிச் சகிக்கக்கூடாத துன்பத்தைக் கொடுத்
ததே! இதற்கென்ன செய்வேனையா! இன்னும் சற்றுநேரமிருந்து
மற்றுங் குறையையும் விவரித்துக் கூறுவோமென்றால் யவலாளி
களைக்கொண்டு தள்ளிவிடுவார்போல் தோன்றுகிறதே! இனி நானெ
ன்ன செய்வேனென்று தியங்கி, தனக்குத்தானே துணிவுகொண்டு
அரசனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறாள்: ஓ அரசசிகாமணி! உலகில்
யாராவதொருவர் கொலை, களவு, காமம், சூது, வாது முதலிய
அக்கிரமங்களிலொன்றைச் செய்தால் அவர்களைத் தண்டிக்கிறது
அரசர் செய்கை. அவ்வரசரே சூது, வாது முதலிய அக்கிரமங்
களுக்குப் பாத்தியப்பட்டால் அவர்களைத் தண்டிக்கிறதார்? ஒரு
வருமில்லை. நீர் உலகாதிபர்; உமது வாக்கிற் கெதிர்வாக்குண்டோ?
இல்லை. பயிருக்காதாரமாயிட்டவேலிதானே பயிரை மேய்ந்
தால் பயிர் விளைவதெங்ஙனம்? மலைபோன்ற புயங்களையுடைய
மன்னர் திலகமே! நீர் என்னைக் கண்டபோது சத்தியவாக்குடனும்,
நிலைபெற்ற அறிவுடனும் இன் சொல்லுரைத்து என்னைக் கலந்து
பிரிந்தபின் கல்லைப்போல் மனமும், காவடமுங் கற்று இப்படிப்
பேசுவீரென்று அப்போது பேதையாகிய யான் சிறிதும் அறியாமற்
போனேனே! மாரிபோற் பொழியுங் கரத்தையுடைய வள்ளலே!
உடலும் உயிரும், மலரும் மணமும், இரத்தினங்களும் அதனது
தேஜஸும்போல இங்கிதமான கணவனுடன் பொருந்தியிருக்க

வாழ்வதல்லாது, அன்னியரைப்போல் பிரிவுற்றுத் துன்பத்தால்
வருந்தித் துயரப்படாநின்ற தோகைமார் என்போது முண்டோ?
இறைவனே! தனக்கு வழிபடுகடவுள், தனக்குண்டாகிய இன்பம்,
தன்னுடைய வலிமை, அழகு இன்னுமுள்ள சுபங்களியாவும் தனது
நாயகனென்றே வந்தித்துச் சிந்திக்கும் பதிவிரதைகளை மனநோவச்
செய்வது விவேகமோ? நீதியோ? தருமமோ? ஐயோ! அநீதியும்,
அசத்தியமும் உம்மிடத்திலிருக்குமாகில், நன்னீதியும், சத்தியமு
மிருக்குமிட மெங்கே? இராஜரேறே! அரசருக்குண்டாகிய பெரு
மை, கீர்த்தி, இன்பம், பேறு, யாகம், வெற்றி முதலிய சகல கரு
மங்களும் கற்புடைய மனைவியைப் படைத்தவர்க்குண்டென்றும்,
அவர்கட்கே உரிமை யென்றும் வேதத்திற் சொல்லி யிருப்பதை
நீரறிந்திருந்தும் என்னையும், அருமை மகனையும் அவமதித்துத் தள்
ளிவிடுவது நியாயமோ? அன்னமேல்! வாழ்வைப் பெற்றாலும்,
தாழ்வைப்பெற்றாலும், இருந்தாலும், இறந்தாலும் கூடப் பொருந்
தி யநுபவிப்பவளாகிய குலநாயகியின்மனந்தளரும்படிபசையற்றுப்
பற்றற்றுப்போகின்றபுருஷரையடுத்தால் அவர் காப்பாரோ? காவல
ரே! ஒரு புத்திரன் பிறக்கவேண்டுமென்று புத்திர காமேஷ்டியாக
மென்ன, தருமமென்ன, விரதமென்ன, நோன்பென்ன, சத்திர
மென்ன, சாவடியென்ன, மடமென்ன, தடமென்ன, சோலையென்
ன, சாலையென்ன, தெய்வ பிரார்த்தனை யென்ன, மந்திரமென்ன,
இயந்திரமென்ன, சக்கரமென்ன, ஔஷதமென்ன இன்னும் என்னெ
ன்னவெல்லாமோ செய்து பிள்ளையைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள். திவ்
யமானகுமாரனைக்கண்டு நீ யாரோ நானறோவென்று வெறுத்தபேர்
களைக் காசினியிலுங்கண்டறியேன். கதையிலுங் கேட்டறியேன். வெ
ற்றி பொருந்திய வேலாயுதமுடைய வேந்தே! இச்சிறுவனை யாரோ
வென்று அவமதித்தால் அந்த அவமதிப்பு உம்மதன்றோ? என்னி
றைவரே! எனிதை யோசிக்கவில்லை? நூறுவாவி வெட்டியபலன்
ஒரு தூரவெடுத்தாற் கிடைக்கும், நூறு தூரவெடுத்த பலன் ஒரு
தடாகம் வெட்டினாற் கிடைக்கும், நூறு தடாகம் வெட்டியபலன்
ஒரு யாகஞ்செய்தாற் கிடைக்கும், நூறு யாகஞ்செய்தபலன் ஒரு
சற்புத்திரனைப் பெற்றாற்கிடைக்கும், நூறு சற்புத்திரர்களைப் பெற்
றபலன் [illegible] இருந்தாற் கிடைக்குமென்று சுருதிமுறை

யிடுவதை நீருணர்ந்திருந்தும் சொற் சோர்வுபடப்போமோ? [illegible]
றலே! இதன்றியும், அரசர்களுக்கு முக்கியமாயிருக்கவேண்டிய [illegible]
குற்றமற்ற இல்லாளும், சொல்லுதற் கருமையான மைந்தனும்,
சத்தியவாக்கும், நன்னீதியும், நடுவு நிலைமையுமாம். அஷ்டதிக்கும்
புகழ்ஸ்தம்பம் நாட்டிய பட்டாபிஷேக பார்த்திபர் குலதிலகமே!
உமது புத்திரன் பிறந்தபோது இவன் ஆதிதூந்த அம்புவியனைத்து
மோர்குடையின்கீழாள்வான், செய்தற்கரியயாகங்களையெல்லாஞ்
செய்வானென்று அசரீரிவாக்குப்பிறந்ததே! அந்தோ! அப்போக்
கொத்த அருமை மைந்தனையும், அம்மைந்தனை யீந்தவன்புடனின்ற
என்னையும் ஆதரிக்கவேண்டும் ஆண்டவரே யென்று வணங்கினாள்.

சகுந்தலை சொற்ற மொழியினைத்தனதுஞ் செவியுற்ற துஷ்டிய
ந்தமகாராஜன் சிறிது நேரம் மௌனஞ்சாதித்து, பின்பு சொல்லுகி
றான்: ஓ, பிறை போன்ற நெற்றியையுடையபெண்ணே! முன்னே,
நானுன்னை யின்னாளென்றறிய மாட்டேனே! என் சும்மா டன்னிப்
பன்னிப் பேசுகின்றாய்? நீ அன்னம்போல் நடந்து முன்னிருந்த
இடம்போய்ச் சேரென்றனைக்கிருக்குச் சொல்லிவிட்டு, வேறுசிந்தனை
செய்து கொண்டிருப்பவன் போல அரசன் உள்ள முடைந்து விசன
ப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

சகுந்தலை அரசனைநோக்கி: ஓ, மின்னொளி பொருந்திய வாளாயு
தத்தையுடைய மன்னவரேறே! நீர் பூர்வத்தில் கண்ணுவர் ஆச்சிரம
த்துக்குவந்து சத்தியஞ்செய்து, என்னைக்காந்தருவமணம் புரிந்து,
சரச வார்த்தைகள் மொழிந்து, இருவர் மனமும் ஒன்றெனக்கலந்தா
னென்னை இல்லாளாக அநுபவித்ததுண்டு. அப்போது சொல்லிய
சத்தியத்தை இப்போது மறந்து பேசுவது தர்மமோ? உமதுமர
மமோ? எனது கர்மமோ? அறியேன். இதுவுமது குற்றமில்லை.
என்னுடைய தீவினைப்பயனேயாகும். அறிவிற் சிறந்த என் தாயும்,
தந்தையும், நான் பிறந்தஅன்றே என்னைத் துறந்துவிட்டார்கள்.
இப்போது என்பர்த்தாவாகிய நீரும் என்னை வெறுத்துவிட்டீர். என்
னைப்போலும் தீயபாவிகள் உலகில் வேறிருக்க மாட்டார்கள். கௌ
சிகமகாராஜனுக்கும், மேனகைக்கும் பெண்ணாய்ப்பிறந்தும், கண்
வமுனிவரால் வளர்க்கப்பெற்றும், இவ்வண்ணங் குலதிலகனையீன்ற [illegible]

ரிய மனைவியாய்ச் சிறந்தும், சூரியனைப்போன்ற வீரியனைப்பயந் ம் என் துன்பம் நீங்கிற்றில்லை! ஆகிலும் இவ்வுலகில் நல்லோர், ல்லோர், புருஷாள், ஸ்திரீகள், பசு, பட்சி முதலிய எல்லாவற் றையுங் காத்தழிக்கும் வல்லோனாகிய கடவுள் ஒருவனுண்டன்றோ? அவன் சித்தம்போலாகட்டும். என்று சொல்லிச் சகுந்தலை தன் மகன் கையைத்தன்கரத்தாற்பற்றி, அரசனைப்பார்த்து: மதிகுலந் தழைக்கவந்த மன்னரே! நீர் சுகமாய் வாழ்ந்திரும். நாங்கள்செல்லு கின்றோமென்று சொல்லி மகாவருத்தத்தோடு ராஜசபையைவிட்டு இரண்டடி யெடுத்து வைத்தாள்.

மலையது நிலை குலைபினும் மனநிலை குலையாத மதிகுல மன்னவனின் சித்தம் வேறுபட, அரசன் இன்னமும் ஆகாயவாணி, பூமிதேவி என் வரவில்லை! நாம் பொய்முதலாகிய குற்றங்களை நீக்கி அரசு செய்தாலும் தற்போது இந்தச்சகுந்தலைக்காக இச்சபையாரறிய உள்ளதை இல்லையென மறுத்தோமே! அதனால் தானோ வரவில்லை? அல்லது இன்னு மென்ன நேரிடப்போகின்றதோ தெரியவில்லையே! கண்ணுவர் சாபாநுக்கிரக சாமர்த்தியரன்றோ? அவர் இவ்விருத்தாந்தத்தை யறிந்தால் கனவருத்த மடைவாரே! என்று பல பல சிந்தனைகள் செய்து தன் கருத்தைச் சகுந்தலையின் மீது வைத்து வாடியிருந்தான். அந்தத்தருணத்தில் மேக சஞ்சாரமற்ற நீனிறம் பொருந்திய ஆகாயமானது திடீரெனக் கர்ச்சித்து ஓ, அரசனே! இந்தச் சகுந்தலை மகாபதிவிரதை. ஆதியிலிவளை நீ கூடும்போது என்னைச் சாக்ஷியாக வைத்துக் கூடினை. இவள் சொல்லியவை யாவும் உண்மையே. இனித்தடையின்றி அவளையேற்று அச்சிறுவனுக்குப் பட்டங்கட்டு. அவனால் உன் வம்சத்துக்குப் பெருமையுண்டாகு மென்று சபையாரறியக்கூறிய அசரீரி வாக்கை அரசன் கேட்டு ஆனந்தங்கொண்டு ஆசனம் விட்டெழுந்தோடிவந்து சகுந்தலையினது கரங்களைப்பற்றியழைத்து ஆசனத்திருத்தி, சிறுவனாகிய பரதனை வாரித்தழுவி முகத்தோடு முகமணைத்து முத்தமிட்டு, சபையாரைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றான்: கேளுங்கள் சபையோர்களே! லகாலத்துக்கு முன்னம் வேட்டையாடக் காட்டிற்குச் சென்ற து கண்ணுவ மகாமுனிவருடைய ஆச்சிரமத்தைக்கண்டு அங்கே

சென்றேன். அவ்விடத்தில் இந்தச் சகுந்தலையைக்கண்டு மைய கொண்டேன். அப்பால் இவள் விரும்பிய வண்ணம் இவள் வ ற் பிறக்கும் ஆண் மகவுக்கே என் மகுடத்தைச்சூட்டுவதாக வா களித்து, ஆகாயவாணி, பூமிதேவி இவ்விருவரையும் சாக்ஷியாக வை த்துக் காந்தருவமணம்புரிந்து கூடினதுண்மைதான். ஆனால் ஆட்க ளையனுப்பி யழைப்பித்துக்கொள்ளுகிறேனென்று சொல்லி விட் வந்தேனே யொழிய, கூறியபடி யழைப்பித்துக் கொள்ளவில்லை. அதன்மேல் இன்று இவள் என் சபைக்கு வந்து விட்டாள். வந்தவளைத்தனியே யேற்பேனாகில், எனக்குப்பின் என்மைந்தனாகிய இச்சிறுவனுக்குக்கிஞ்சித்துமரியாதைத்தாழ்வுவருமோவென்றயோசித்து, அன்று சாக்ஷிகளாக வைத்த ஆகாயவாணி, பூமிதேவி இவர்களிலொருவர் வந்து சாக்ஷி சொல்லுந்தனையு முண்மையை வெளிப்படுத்தாதிருக்க வேண்டுமென்று தாறுமாறான உத்தரவு கொடுத்து வந்தேன்.

இப்போது அசரீரி உங்கள் முன் சாக்ஷி கூறியபடியால், இனி இப்புத்திரனை எனக்குப் பின்னரசனாகக்கொண்டு, என்னிடத்தில் நடந்துகொண்டது போல இவனிடத்திலும் நடந்து கொள்ளுங்களென்று சொல்லி, பின்பு அரசன் மனைவியையும் மகனையுமழைத்துக்கொண்டு, அந்தப்புரத்துக்குச் சென்று, மனைவியைக் கூடிக்குலாவிச் சகல இன்பத்தையு மனுபவித்து, உலக இன்பத்தின்மேல வெறுப்புற்று பின் மறுமைப்பயனையடையக் கருதி, தன் மைந்தனாகிய பரதனை அழைத்து ஆசனத்தில்வைத்து, வேத வேதியர்களாசிகூற, ஐம்பத்தாறு தேசத்தரசர்களும், மந்திரி, பிரதானி முதலானோரும் வணங்கிக் கொண்டாட, மகுடத்தைச் சூட்டிவைத்து விட்டு; தான் மனைவியோடு காட்டிற்குச்சென்று கடுமையான தவத்தைச்செய்து சில நாட்களுக்குப்பின் இருவரும் பரமபதஞ் சேர்ந்தார்கள்.

இங்கே பரதமகாராஜனென்பவன் மனுசாஸ்திரவிதி பிசகாமல் செங்கோல் செலுத்தித் தேவர்களாலுஞ் செய்தற்கரிய யாகங்களையெல்லாஞ்செய்து, "ஸாம்ராட்" என்னும் மாட்சிமைப்பட்டத்தைப் பெற்று, தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரனைத்தையும் பாதுகாத் கேகயமகாராஜனின் புதல்வியாகிய சுனந்தை என்னும் மாதை

...புரிந்து வாழ்ந்தான். இவ்வரசன் முதல் சந்திரவம்சத்தாருக்கு ...ரெனவும், அம்மரபினர் காதைக்குப் பாரதமெனவும், அவனரசி...ய நாட்டிற்கு பரதகண்டம் அல்லது பாரதவருஷமெனவும் ...ர் வழங்கலாயிற்று. கடலாடையுடுத்த நிலந்தையன்பொடு ...கிய வெற்றிமாலையணிந்த புயத்தினையுடைய பரதனுக்கு இணை ...வார், பூதூபவிஷ்ய வருத்தமானமெனுந் திரி காலங்களினு மனு ...ல்வர்த்தியர்களிடை மாநிலமன்னருளொருவருமிலர் என்றே பல ...ருங் கூறுவர்.

பரதமகாராஜனுக்குப் பின்னாண்ட அரசர்கள் சரித்திரம்.

பரதமகாராஜனின் புதல்வூன் பௌமினி, இவன் தசாணவர்த்தன் மகளாகிய விசையை மணந்து சுகோத்ரனென்பவனைப் பெற்றான். சுகோத்ரன் விமராஜனின் புதல்வியாகிய கௌசலையைக் கலியாணஞ்செய்து அவளிடமாக அஸ்தினைப்பெற்றான். இவனே அஸ்தினபுரியைக் கட்டுவித்து அங்கரையே ராஜதானியாகக்கொண்டு அரசியற்றிய முதலரசன். இவ்வரசனுக்கு நிகும்பனும், அவனுக்கு அரசர்மீளியும், அரசர்மீளிக்கு சவ்வருணனும், சவ்வருணனுக்கு சூரியனின் குமாரத்தியாகிய தபதி என்பவளிடமாகக் குருவென்பவனும் பிறந்தார்கள். இந்தக்குருவென்னும் அரசனால் பரதவம்சத்தாரெல்லோரும் குருகுலத்தார் அல்லது கௌரவர்களென்று அழைக்கப்பட்டதுமன்றி இவனாண்ட நாட்டிற்குக் குருக்ஷேத்ரமென்றும், பெயர் வழங்கலாயிற்று. இவ்வரசன் மகத தேசாதிபதியின் மகளாகிய சுவாலையை மணம்புரிந்து பரிச்சித்தென்னும் மன்னவனைப் பெற்றான். பரிச்சித்து என்பவன் கேகய ராஜனின் புதல்வியாகிய சுபத்திரையை விவாகஞ்செய்து பிரதீபனென்பவனைப் பெற்றான். பிரதீபன் விமன் புதல்வியாகிய சுனந்தையை மணந்து சந்தனு என்னுமரசனைப் பெற்றான். இந்தச்சந்தனுவென்பவன் வசுராஜனுக்குப் பிறந்தவளும், தாசராஜனால் வளர்க்கப்பட்டவளும், வியாசமுனிவனைப் பயந்தவளும், சகல சற்குணங்களுமொருங்கமைந்தவளும், அழகிற் சிறந்தவளும், சத்தியவதியென்றும்,

மச்சகந்தியென்றும், பரிமளகந்தியென்றும் முப்பேர்கொண்டவளுமாகிய உத்தமியைக்கூடி, சித்ரவீரியனென்னு மன்னவனை யீன்றான். இவ்வரசனுக்கு திருதராஷ்டிர மகாராஜனும், பாண்டுமகாராஜனும் மைந்தர்களாய்ப் பிறந்தார்கள். திருதராஷ்டிர மகாராஜன் காந்தாரதேயத்திறைவனின் குமாரத்தியாகிய காந்தாரியை மணஞ்செய்து துரியோதனாதியர்களைப் பெற்றான். பாண்டுமகாராஜன் குந்திதேவி, மத்திராதேவியென்னு மிரு மங்கையர்களை விவாகஞ்செய்து தருமன், வீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சகாதேவன் என்னும் ஐந்து புத்திரர்களைப் பெற்றான். இவர்களே பஞ்சபாண்டவர்கள். இவ்வைவருள் நடுவிளோனாகிய அருச்சனராஜன் தீர்த்தயாத்திரையாகத் தெற்கே வந்தபோது தென்னாட்டிற் செங்கோலோச்சிய சித்திராங்கத பாண்டியன் மகளாகிய சித்திராங்கியை மணமுடித்தான். (இவளையே அல்லியென்றும், தடாதகைப் பிராட்டியென்றும் இவளைச் சிவபெருமான் விவாகஞ்செய்து மதுரையை யாண்டாளென்றும் சில நூல்கள் கூறுவதாக முன்னமே சொல்லியிருக்கின்றேன்.) அருச்சுனமகாராஜனுக்குச் சித்திராங்கியினிடமாகப் பப்புருவாகன பாண்டியனுதித்தான். இவனை உக்கிரபாண்டியனென்றும், புலேந்திர பாண்டியனென்றும் சொல்வாருமுளர்.

பாண்டியராஜாக்களின் வம்ச வரலாறு.

பப்புருவாகனனெனப் பெயர்வழங்கிய புலேந்திரபாண்டியன் வணங்காமுடிமன்னனாகிய துரியோதன மகாராஜனின் ஏக சகோதரியாகிய துற்சடையின் குமாரத்தி சலந்தாரி என்பவளைக் கலியாணம்செய்து வீரபாண்டியனென்னுங் குமாரனைப் பெற்றான். (இவனைத் தென்றிசை இந்திரனென்றும், சின்ன அருச்சுனனென்றும் சில நூல்கள் கூறுகின்றன.) இந்தவீரபாண்டியனுக்கு அபிஷேகபாண்டியனும், அபிஷேகபாண்டியனுக்கு விக்கிரமபாண்டியனும், விக்கிரமபாண்டியனுக்கு இராஜசேகரபாண்டியனும், இராஜசேகரபாண்டியனுக்கு குலோத்துங்கபாண்டியனும், குலோத்துங்கபாண்டியனுக்கு அனந்தகுணபாண்டியனும், அனந்தகுணபாண்டியனுக்கு குலபூஷணபாண்டியனும், குலபூஷணபாண்டியனுக்கு இராஜேந்திரபாண்டியனும், இராஜேந்திர பாண்டியனுக்கு இராஜேசபாண்

டியனும், இராஜேசபாண்டியனுக்கு இராஜகெம்பீரபாண்டியனும், இராஜகெம்பீர பாண்டியனுக்கு பாண்டியவங்கியதீப பாண்டியனும், பாண்டியவங்கியதீப பாண்டியனுக்கு புரந்தரசித்தபாண்டியனும், புரந்தரசித்தபாண்டியனுக்கு பாண்டியவங்கியதாபபாண்டியனும், பாண்டியவங்கியதாப பாண்டியனுக்கு சுந்தரேசபாதசேகரபாண்டியனும், சுந்தரேசபாதசேகரபாண்டியனுக்கு வரகுணபாண்டியனும், வரகுணபாண்டியனுக்கு இராஜராஜபாண்டியனும், இராஜராஜபாண்டியனுக்கு சுகுணபாண்டியனும், சுகுணபாண்டியனுக்கு சித்திரவிரதபாண்டியனும், சித்திரவிரதபாண்டியனுக்கு சித்திரபூஷணபாண்டியனும், சித்திரபூஷணபாண்டியனுக்கு சித்திரத்துவஜபாண்டியனும், சித்திரத்துவஜபாண்டியனுக்கு சித்திரவருமபாண்டியனும், சித்திரவருமபாண்டியனுக்கு சித்திரசேனபாண்டியனும், சித்திரசேனபாண்டியனுக்கு சித்திரவிக்கிரமபாண்டியனும், சித்திரவிக்கிரமபாண்டியனுக்கு இராஜமார்த்தாண்டபாண்டியனும், இராஜமார்த்தாண்டபாண்டியனுக்கு இராஜசூடாமணிபாண்டியனும், இராஜசூடாமணிபாண்டியனுக்கு இராஜசார்த்தூலபாண்டியனும், இராஜசார்த்தூலபாண்டியனுக்கு துவஜராஜமாறனும், துவஜராஜமாறனுக்கு இராஜகுலோத்தமபாண்டியனும், இராஜகுலோத்தமபாண்டியனுக்கு அயோதனப் பிரவீணபாண்டியனும், அயோதனப்பிரவீணபாண்டியனுக்கு இராஜகுஞ்சரபாண்டியனும், இராஜகுஞ்சரபாண்டியனுக்கு உக்கிரசேனபாண்டியனும், உக்கிரசேனபாண்டியனுக்கு சத்துருஞ்சயபாண்டியனும், சத்துருஞ்சயபாண்டியனுக்கு வீரபராக்கிரமபாண்டியனும், வீரபராக்கிரமபாண்டியனுக்கு பிரதாபமார்த்தாண்டபாண்டியனும், பிரதாபமார்த்தாண்டபாண்டியனுக்கு விக்கிரமகஞ்சுகபாண்டியனும், விக்கிரமகஞ்சுகபாண்டியனுக்கு சமரகோலாகலபாண்டியனும், சமரகோலாகலபாண்டியனுக்கு அதுலவிக்கிரமபாண்டியனும், அதுலவிக்கிரமபாண்டியனுக்கு அதுலகீர்த்திபாண்டியனும், அதுலகீர்த்திபாண்டியனுக்கு கீர்த்திபூஷணபாண்டியனும், கீர்த்திபூஷணபாண்டியனுக்கு வம்சசேகரபாண்டியனும், வம்சசேகரபாண்டியனுக்கு வம்சசூடாமணிமாறனும், வம்சசூடாமணிமாறனுக்கு பிரதாபசூரியபாண்டியனும், பிரதாபசூரியபாண்டியனுக்கு வம்சத்துவஜபாண்டியனும், வம்சத்துவஜபாண்டியனுக்கு திரிபுமர்த்

தனபாண்டியனும், திரிபுமர்த்தனபாண்டியனுக்கு சோழவம்சாந்தகபாண்டியனும், சோழவம்சாந்தகபாண்டியனுக்கு சேரவம்சாந்தகபாண்டியனும், சேரவம்சாந்தகபாண்டியனுக்கு பாண்டியவம்சேசபாண்டியனும், பாண்டியவம்சேசபாண்டியனுக்கு வம்சசிரோமணிபாண்டியனும், வம்சசிரோமணிபாண்டியனுக்கு பாண்டீசசேகரபாண்டியனும், பாண்டீசசேகரபாண்டியனுக்கு குலத்துவஜபாண்டியனும், குலத்துவஜபாண்டியனுக்கு வம்சவிபூஷணமாறனும், வம்சவிபூஷணமாறனுக்கு சோமசூடாமணிமாறனும், சோமசூடாமணிமாறனுக்கு குலசூடாமணிமாறனும், குலசூடாமணிமாறனுக்கு இராஜசூடாமணிமாறனும், இராஜசூடாமணிமாறனுக்கு பூபசூடாமணிமாறனும், பூபசூடாமணிமாறனுக்கு குலேசபாண்டியனும், குலேசபாண்டியனுக்கு அரிமர்த்தனபாண்டியனும் தோன்றிப் பாண்டியநாட்டைப் பரிபாலித்துவந்தார்கள்.

பரமசிவனே பரதனாகவந்து மீனைப் பிடித்து, பரதன்மகளை மணம்புரிந்த சரித்திரம்.

இந்த அரிமர்த்தனபாண்டியன் மாணிக்கவாசகரென்னுந் திருவாதவூரரை மந்திரியாகக்கொண்டு மநுசாஸ்திர விதிப்படியாய்ச் செங்கோல் நடாத்திவருங்காலத்தில் சங்கு, முத்து, பவளமுதலியவற்றை நிரைநிரையாய்க் குவித்துக்கொண்ட குளிர்ச்சிபொருந்திய தென்றிய சமுத்திரக்கரையருகேயுள்ள தண்டுறைப்பாக்கத்தைத் திரிபுவனமென்னும் அடப்பனொருவர் பரிபாலித்துவந்தார். இவர் மதுரை மீனக்கொடிநாயகனுக்கு மெய்யன்பரும், மற்றைய அடப்பனார் மாரைக்காட்டிலும் முன்னதபதவிபெற்றவரும், நற்குணசீலருமாக விளங்கினர். இவர்க்கு எல்லாப் பாக்கியங்களுங் குறைவில்லாதிருந்தும் புத்திரபாக்கியமாத்திரமில்லாதிருந்தது. அதனால் அடப்பனார் மனம்வருந்தித் தமது பத்தினியாகிய கருணைவல்லியோடு ஒருமைப்பட்டு அநேகவிதமான தருமத்தைச்செய்துவந்தார். இவர்கள் இப்படிப் பிள்ளைக்காக வருந்தி அரிய தவத்தைச் செய்துவருங்கால் தேர்நாள் வெள்ளிப்பஞ்சிரிக்கைமலைமேவிய பரமசிவன் அனந்

...ய பார்வதிதேவிக்கு வேறே தனியிடத்திருந்து சித்தர்களும் ...அரிதாகிய நான்குவேதத்தின் சிறந்தபொருளை விவரித்துச் சொல்ல, அத்தருணம் அங்கயற்கண்ணம்மை எக்காரணத்தினாலோ ...வன்சொல்லுவதை அசட்டைசெய்து அன்பில்லாமற்கேட்க, அதுதெரிந்து சிவபெருமான் கோபங்கொண்டு தேவியைப்பார்த்து, அஞ்ஞானத்தையுடைய பெண்களைப்போல நாம் சொல்லுகின்ற வேதத்தினுடைய பொருளைப் பொருட்செய்யாது அசட்டைசெய்த குற்றத்திற்குத் தண்டனையாக நித்தமுங் கொலைசெய்வதையே தொழிலாகக்கொண்ட தண்டுறைப்பாக்கத்தலைவனுக்கு நீ மகளாகக்கடவாயென்று சபித்தார். அப்போது தேவி நடுக்கமுற்றுப் பரமசிவனது பாதங்களைப்பணிந்து ஓ, சுவாமீ! உம்மைவிட்டுப்பிரிந்து பேதையாகியயான் ஜீவிப்பதெங்ஙனம்? அடியாளுக்கருளுமென, பசுபதி தனது பத்தினியைப்பார்த்து: ஓ, பாகம்பிரியாளே! எமது சடாமுடியின்மேல் படாடம்பரத்துடன் விளங்காநிற்கும்வெண்மதிக் குலத்துதித்த குலசேகரபாண்டியன் தன் தமையனின் சாபத்தால் மீன்பிடித்து ஜீவனம் செய்துவருங்காலத்தில், அதேகுலத்திற் றோன்றிய கொற்கைக்கரசனென்பான் றன்மகளைமணம்புரிந்து தென்மதுராபுரியில் தருமசெங்கோல் செலுத்திவந்தானன்றோ? அவன் வம்சத்துதித்த அரிமர்த்தனபாண்டியனென்பவன் இப்போது அம்மதுரையில் கிரீடாதிபதியாய் வீற்றிருக்கிறான். அவன் குலத்தார் சங்கு, முத்து, பவள முதலிய கடல்படு திரவியங்களைக் கைக்கொள்ளும்பொருட்டு அங்கே சமுத்திரக் கரையோரமாய் வாசஞ் செய்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு யாதொரு குறைவும் வராமல் பாதுகாக்கவும், அவர்கள் கைக்கொள்ளுந் திரவியத்தில் ஆறிலோர் பகுதியையறவிட்டு மதுரைமீனக் கொடியோனுக்குச் செலுத்தவும், அங்கங்கே பட்டங்கட்டிமார்களையும், அடப்பன்மார்களையும் நியமித்திருக்கிறார்கள். இந்த அடப்பன்மார்களுள் திரியம்பகனென்றொருவன் தர்மவானாக தாழை சூழ்ந்த தண்டுறைப்பாக்கத்தில் வாசம் பண்ணுகின்றான். அவனுக்குக் குழந்தையில்லை. ஆகையால் அவன் மிகவும் மனம் வருந்தித் தனது மனைவியாளோடும்மை நோக்கி அரிய தவ...ஞ் செய்து வருந்துகின்றான். அவன் மேலியாங் கிருபை...ம். ஆதலின் நீ அந்த அடப்பனின் மனைவியாகிய வருண

வல்லியின் பாற்சென்று மகளாய்ப் பிறக்கக்கடவாய். நீ அந்தத் தலைவனுக்கு மகளாய்ப் பிறந்து அவனன்பு பெருகும்படி வளர்ந்து பக்குவமான காலத்தில் நாம் வந்து உன்னைக் கலியாணஞ் செய்து கொள்வோம். நீ வருந்தப்படவேண்டாம். போவென்று தேவிக்குச்சொல்லி விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டு, தான் தனித்தோரிடத்திலிருந்து மனைவியைப் பிரிந்த வருத்தத்தால் துக்கித்துக்கொண்டிருந்தார். அத்தருணம் அங்கு வந்தெய்திய விநாயகரும், வேளும் மாதாவைக் காணாமையால் கவலைகொண்டு வாயில் காப்பவனாகிய நந்திதேவனை வினவ, அவன் நடந்த சமாசாரத்தை யிருவருக்குந் தெரிவித்தான். அப்போது சிறுவர்களிருவருங் கோபங்கொண்டு தங்கள் தாதை வைத்திருந்த வேத சாஸ்திரங்களைக் கொள்ளைகொண்டு இவைகளினாலல்லவோ இப்படியாயிற்றென்று அவைகளைச் சமுத்திரத்திற் போய்விழும்படி யெறிந்தார்கள். பரமசிவன் இச்செய்தியையறிந்து நந்தியை நோக்கி: ஓ! இத்தருணம் சிறுவர்களை இங்கு ஏன் வரவிடுத்தாய்? அவர்களை வரவிடுத்ததாலல்லவோ இப்படியாயிற்றென்று கோபித்து, நீ செய்த பிசகிற்காக நீ ஒரு சுறாமீனுருக் கொண்டு கடலிற்சென்று சாஸ்திர ஏடுகளை யுனது சிரமீது சுமந்து தண்டுறைப்பாக்கத்தருகே ஜீவிக்கக்கடவாய். போவென்று சபிக்க நந்தியும் அவ்வண்ணமே சென்றான்.

இவ்வண்ணமாய் வருணவல்லியின் பாலுற் பவித்துப் பிறந்த பார்வதி தேவிக்கு, திரியம்பகனென்னும் அடப்பனார் முத்தும் பவளமுங் கலந்து கோத்தமாலையும், உட்கட்டுத் தாலி முதலிய ஆபரணங்களையுங் கழுத்திலும், சவடிக்கடுக்கன், சனிவளையம், உருக்குமணி, தண்டொட்டி, மேலீடு, ஓன்னப்பூ, கன்னப்பூ முதலியவைகளைக்காதிலும், கரண்டைக்காய் மோதிரம், காப்பு, கைக்கட்டுப்பவளம், வங்கி முதலியவைகளைக் கையிலும், பாடகம், தண்டை, பீலி, சிலம்பு முதலியவற்றைக் காலிலும், இன்னமும் தங்கள் குலத்துக்கேற்ற ஆடையாபரணங்களையுஞ் சூட்டி அன்போடு வளர்த்து வந்தார். உலக மாதாவானவள் அடப்பனாரின் அன்பு பெருக மாணிக்கத்தீபம்போல் ஜொலித்து, கொங்கைகள் சொர்ணக்கும்பம்போல் புடைத்து கண்டவர்மனமுங் கண்ணுங் கவர்ந்திட வனப்பு வாய்ந்து வளர்ந்து பெதும்பைப்பருவத்தை நீத்து மங்கைப்பருவத்தை யடைந்தாள்.

சிவபெருமானது சாபத்தை யேற்ற நந்திதேவன் கடலிலெறியப்பட்ட சாஸ்திர நூல்களைத் தனது சிரமேற்கொண்டு, அச்சமுத்திரத்திலோடும் கப்பல், தோணி முதலியவற்றை வேகங்கொண்டு மோதியுடைத்து அதுகளிலேற்றிய சரக்குகளுடன் கவிழ்த்தியும், அக்கடலில் சஞ்சரிக்கின்ற மீன் முதலிய ஜந்துக்களை யெல்லாந் தன் கொம்பினாற் பீறி நாசமாக்கியும், கடலைக் கலக்கி மேலே பாய்ந்தெழுந்து மேகக்கூட்டங்களைக் கலைத்தோட்டியும் இவ்வண்ணமாக ஓயாதொழியாது தொல்லைகள் செய்து வருவதைக்கண்ட பரதரும், வலைஞர்களும் மனமூர்க்கங்கொண்டு அந்த மீனைக் கொல்லத் தங்களாலானமட்டும் முயற்சி செய்து பார்த்தார்கள்; கூடவில்லை. அது கண்டு அவர்களெல்லோருமொன்றாகத்திரண்டு தங்களடப்பனாரண்டை சென்று முறையிட்டுக் கொண்டார்கள். அப்போது அடப்பனார் மனவருத்தமுற்று அம்மீனைப் பிடிப்பதற்குத் தனது கிளைஞர்கள் புடைசூழ அலைவாய்க் கரைக்குச்சென்று ஓர் படவிலேறி நின்று பெரிய வோர் கயிற்று வலையைக்கொண்டு வீசினார். அந்த மகாமீனானது அவரேறிநின்ற படவைத் தன் கொம்பினாற் குத்தி யுடைத்தது. அப்போது அடப்பனார் படகு உடைந்ததைக்கண்டு, மற்றோர் தோணிமேற் பாய்ந்து நின்று வேறோர் வலையை வீசினார். அந்தத் துஷ்டஜந்து அந்தத் தோணியையும் மோதியுடைத்தது. அதுகண்டு கடற் சேர்ப்பனாகிய அடப்பனார் இன்னொரு சோங்கிலேறி நின்றுகொண்டு மற்றோர் வலையை யெறிந்தார். அந்தச் சுறுமீன் அவரேறி நின்ற அந்தச் சோங்கையும் சுக்கல் சுக்கலாயுடைத்தது. துறைக்காவலனாகிய அடப்பனார் ஒரு உயிரே பலவுடல்களிலும் புகுந்தாற்போல வெவ்வேறு தோணி, படகு, சோங்கு முதலியவைளிற் பாய்ந்து, பாய்ந்து நின்று வலைகளைப் பாய்ச்சினார். அந்த மீன் அவரெறிந்த வலைகளிலகப்படாமல் முன்னே வீசினால் பின்னே கிளம்பியும், பின்னே யெறிந்தால் முன்னே யெழுந்தும், வலப்புறஞ் சென்றால் இடப்புறங் காணப்பட்டும், இடப்புறஞ்சென்றால் வலப்புறந் தோன்றியும் பலவாறு தொந்தரை செய்ததேயொழிய அகப்படவில்லை. அதனால் அடப்பனார் மனச் [illegible]ற்று எஞ்சிய தன்னினத்தவரோடு கரையிற்சேர்ந்து இதற் [illegible] செய்வதென்றாலோசித்தும் ஒன்றுந் தோன்றாதவராய்

மனஞ் சலித்துக் கடைசியாய் அந்த மீனைப்பிடிக்கும் பரதனெவனோ அவனுக்குத் தனது செல்வக்குமாரத்தியாகிய திரைசேர் மடந்தையைக் கலியாணஞ் செய்துகொடுப்பேனென்று பறையறைவித்தார்.

அந்தக்காலத்தில் கயிலையங்கிரியிலெழுந்தருளியிருக்கும் பரமசிவன் பார்வதி தேவியைத் தம்மிடத்துக் கழைத்துக்கொள்ளச் சிந்தமானார். அஃதெவ்விதமோவெனில்:

மீதல, பூதல, பாதலமென்னுந் திரிலோகங்களிலுந் தங்களுக்கிணையான ஜாதியாரில்லை யென்றகங்கார சிந்தையுடையவராகிய பரதர் குலத்திலே பிறந்த திரைசேர் மடந்தையாகிய பார்வதியைப் பசுபதி மணம் புரிவதெப்படியென்று தனக்குள்ளே சிந்திக்கலானார். அதாவது நாம் நமது முழுச்சம்பிரம கோலாகலத்துடன் தண்டுறைப்பாக்கம் சென்று தலைவனைக்கண்டு நாம் பரமசிவனென்று அவனுக்குச் சொல்லி, திரைசேர்மடந்தையை மணமுடித்துக்கொடென்று கேட்போமாயின் இவனாரடா ஜாதியற்றவன் இங்குவந்து பெண்ணைக் கேட்கிறான், இந்தச்சடையாண்டிக்குக்கட்டிக்கொடுக்கவோ நான் நேராத கோவிலெல்லாம் நேர்ந்து தவமிருந்து ஓவியம் போன்ற வோர் பெண்ணைப்பெற்றேன் சீச்சீ! போ போவென அவமதித்தால்பின்னை யாமென்ன செய்வது? அத்தால் நமக்கும் நம்மோடுவந்த தேவர்களுக்கும் அவமானமாகுமே! என்று பலவாறாகப் பலமுறை யோசித்துக்கடைசியாய் பரதனுருக் கொண்டுபோய்ப் பரதனென்று சொல்லி. பரதன் [illegible] சொல்வதே யுக்தி யெனத்தீர்மானித்து ஓர் தோளிலே மீன்கூடையும், மறுதோளிலே மணிவலையும், இடுப்பிலே இருண்ட கச்சையும், அதிலே சொருகிய சிற்றரிவாளுந் துலங்க மீசையை முறுக்கி ஒப்யார நடைநடந்து, சங்குகளையடுக்கி, முத்துக்களைச் சுண்ணமாக்கிக் கட்டப்பட்ட ஆகாயமளாவிய உப்பரிகைகள் மேலே சமுத்திரத்தின் கண்ணுண்டாகிய செம்பவளச் செடிகள் கொடிகளை வீசி அழகைச் செய்கின்ற செல்வம் பொருந்திய தண்டுறைப்பாக்கத்திலே வந்து சேர்ந்து, அலைகடற்றிரவியங்களெல்லாம் அளவின்றிக் குவிந்து கிடக்கும் அடப்பனார் வீட்டுவாயிலிற் சென்று தனது வரவைக் காவலாளிகள் [illegible] சேர்ப்பனுக்கறிவித்து அவருடைய அனுமதியின்மேல் அரண்மனைக்குட் சென்று தலைவனை வணங்கி நின்றார்.

அப்போது அடப்பனார் தம்மை வந்து வணங்கிய பரதனது பிரார்த்தனையையும், அவனது அழகையுங் கண்டு ஆனந்தங் கொண்டு தம்பி! நீயார்? உன்னூரேதென்று வினவினார். அப்போது பரதனுருக்கொண் டெழுந்தருளிய சிவனானவர் அடப்பனாரைப்பார்த்து: ஐயா! நான் சப்த சமுத்திரங்களுஞ் சூழ்ந்திலங்கும் பூவில் வசிக்கும் பரதருக்கெல்லாம் தலைவனாக மதுரையில் வாழும் பெரிய பரதனுடைய மகனென்று சொன்னார். அதுகேட்டு அடப்பனார் அவரைப்பார்த்து: ஐயா! நங்குலத்தார் யாவராலும் அகப்படுத்தக்கூடாத பெரிய சுறா மீனொன்று இவ்வூரருகில் கடலிற் கிடந்து பாற்கடலை மந்தரகிரி எவ்வாறு கலக்கியதோ அவ்வாறு கலக்கிக் கஷ்டப்படுத்துகின்றது. அம்மீனை நீ பிடிப்பாயாகில் மகாலக்ஷ்மிக்கொப்பாய் விளங்குகின்ற எனது ஏக புதல்வியை யுனக்குமணஞ்செய்துதருவேனென்றார். அதுகேட்டு பரமசிவன் அவ்வண்ணமே ஆகட்டுமென்று அடப்பனாரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு சமுத்திரக் கரைக்கு விரைந்துசென்று, அங்கே கரையில் வைக்கப்பட்டிருந்த வோர் வள்ளத்தைக் கடலிற்றள்ளி அதிலேறிக்கொண்டு சங்குகளை வீசுகின்ற சமுத்திர அலைகளைக்கீறிக்கொண்டோடும்படியாய் வள்ளத்தைச்செலுத்தி வலையைக்கையிலெடுத்து ஓ வேலே! என்றுச்சரித்துக்கொண்டு மார்புறவீசினார். அந்தக்ஷணமே கொடிய சுறாவானது தனது துஷ்டசெய்கையனைத்தையுமொழித்து, தலைநசுங்குண்ட சர்ப்பம்போல [illegible] அச்சவலைக்குட்சிக்கியது. முக்கண்ணனாகிய சொக்கலிங்கப்பெருமானானவர் அதைக் கரையிற்கொண்டுவந்து சேர்த்தார். அப்போது மீனவன் குலமாக்களும், ஏனையவலைஞர்களும் தேனைக்கண்டு வண்டுகள் மொய்க்குமாப்போல் அம்மீனைக் கண்டு வந்து கூடினார்கள். இதுசெதி அடப்பனார் செவிக் கெட்டியபோது அவர் மிகவும் ஆச்சரியத்துடன் வாரிக் கரைக்கெழுந்தருளி வந்து அம்மகரமீனைக் கண்ணுற் கண்டு களிப்புற்று, இவனே எமது மகளுக்குகந்த மணாளனென்று சொல்லி அளவுரு மகிழ அவனை யரண்மனைக்கழைத்துப்போய் ஆசனத்தி லெழுந்திருக்கச் செய்து, கள்ளொழுகும் வாழையும், நண்ணிய நிடையையுமுடைய வலைச்சியர்கள் குரவையிடவும், வண்டுகள் மொய்க்குங் கூந்தலையும், தேமற்படர்ந்த பருத்த [illegible]கைகளையுமுடைய கடைசியர்கள் கொம்மையாட்டயரவும், பஞ்

சப் பறைகளும் சப்த சமுத்திரங்களுக் கொப்பாய் முழங்கவும் [illegible]க்கொண்ட பாம்புக் கச்சையணிந்த அந்தப் பரதனுக்குத் தடம்[illegible]ருந்திய முத்து மாலையணிந்த மாபரத்தியைத் திருக்கலியாணஞ் செய்து கொடுத்தார். இச்சம்பவத்தைக் கண்ணுற்ற பரதர் யாவரும் மகிழ்ச்சியுற்று இவன் நம் குலத்திலோர் தெய்வத் தன்மைபொருந்திய புருஷோத்தமனென்று சொல்லி அவனுக்குத் தூப, தீப ஆராதனைகளைச் செலுத்தினார்கள். அப்போது திருக்கலியாணக் கோலங்கொண்ட பரமசிவனானவர், பார்வதி தேவியோடு ஆகாசத்திலே விடைமேலேறித் தங்கள் தங்கள் சுயரூப வடிவுகொண்டு தோன்ற, சுறவுருக்கொண்டு கரையிற் கிடந்த நந்தி தேவனும் தன்னுருக்கொண்டு முன்னே நிற்க இத்திருக்காட்சியைக் கண்ணுற்ற அடப்பனாரும், அவர் குலமாக்களும், ஏனையோரு மதிசயித்து வணங்கித் தோத்திரிக்க, பார்வதி தேவியும், பசுபதியும், நந்திதேவனும் அவர்களையாசீர்வதித்து மறைந்தார்கள்.

அரிமர்த்தன பாண்டியனுக்குப்பின் மதுரையை யாண்ட மன்னர்கள் சரித்திரம்.

பின்பு அரிமர்த்தன பாண்டியன் அதிவல்லமையோடரசியற்றி, புஜபல பராக்கிரமம் பொருந்திய வோர் புத்திரனைப் பெற்று அவனுக்கு ஜெகநாத பாண்டியனென்று பெயரிட்டு, தக்க பிராயம்வந்தபோது மகுடத்தைச் சூட்டி ராஜ்யத்தை யொப்புவித்துத்தான் தவத்தைச் செய்து வீட்டையும் பொருட்டுக் காட்டிற்குச் சென்றான். இந்த வுலகம் புகழுஞ்ஜெகநாதபாண்டியனுக்கு வீரவாகுபாண்டியனும், வீரவாகு பாண்டியனுக்கு விக்கிரமவாகு பாண்டியனும், விக்கிரமவாகு பாண்டியனுக்கு பராக்கிரமவாகு பாண்டியனும், பராக்கிரமவாகு பாண்டியனுக்கு சூரதபாண்டியனும், சூரதபாண்டியனுக்கு வாகுவலபாண்டியனும், வாகுவலபாண்டியனுக்கு குங்குமபாண்டியனும், குங்குமபாண்டியனுக்கு கர்ப்பூரபாண்டியனும், கர்ப்பூரபாண்டியனுக்கு காருண்யபாண்டியனும், காருண்யபாண்டியனுக்கு புருஷோத்தம பாண்டியனும், புருஷோத்தம பாண்டி[illegible]

சத்துருசாதன பாண்டியனும் புத்திரர்களாய்த் தோன்றிப் பாண்டி நாட்டை முறையாய் ஒழுக்கத்துடன் செங்கோல் செலுத்தியாண்டு உலகத்திலுள்ள சத்துருக்களெல்லாரு மஞ்சும்படி வெகு கீர்த்தி யோடு வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

அப்பால் இந்த சத்துருசாதன பாண்டியன் குலமகளாகிய தன் பட்டத்துத் தேவியினிடம் சுந்தர பாண்டிய னென்னுமோர் குமா ரனையும், தன் தாசியினிடம் வீரபாண்டியனென்னுமோர் புத்திர னையும் பெற்றான். இந்தவீரபாண்டியனென்பவன் அதிவீரம் பொருந் தியவனும் மகா தந்திரசாலியுமாயிருந்தபடியினாலே சத்துருசாதன பாண்டியன் தனக்குப்பின் தனது பட்டத்துக்குரியவன் வீரனே யாவானெனக் குறித்தான். அதனால் சுந்தரபாண்டியன் தம்பிதா வாகிய சத்துருசாதன பாண்டியனைப்பகைத்துக் கொன்றுவிட்டு அவன் மகுடத்தைத்தான் சூடிக்கொண்டான். அப்பால் தனது வலிமைபொருந்திய சேனைகளைக்கொண்டு சேர, சோழராஜாக்களை ஜயித்து, வீரபாண்டியனையும்மதுரைராஜ்யத்தினின்றப்புறப் படுத்தி வெற்றிமாலை புனைந்து விஜய லட்சுமி கொண்டாட அரசியற்றிவருங் காலத்தில் பனைமாலையணிந்த சோழபதி யானவன் இரத்தினங்களை யும், அழகிய தோழியர்களையும் அவனுக்கு வரிசையாகக்கொடுத்து, தன் மகளை விவாகஞ்செய்வித்து அவன் காலில் விழுந்து சமாதானஞ் சொல்லித் தன்னாட்டை முன் போலச் சொந்தமாகப் பெற்றுக் கொண்டு தன்னிருப்பிடம் போய்ச் சேர்ந்தான்.

இது செய்தியை யறிந்த சோழன் குலச்சிறையென்னும் தன் மந்திரியையும், அளவற்ற திரவியங்களையும், ஆனை தேர் முதலிய வைகளையும் பாண்டியனுக்குச் சீதனமாகக் கொடுத்து, தன்குமாரத் தியையும் மணஞ் செய்வித்துத் தன்னாட்டைப் பெற்றுக் கொண்டு திரும்பிப் போனான்.

பாண்டியராஜன் தன்மையிற் சிறந்த குலச்சிறையென்னும் மந் திரியைத் துணையாய்க் கொண்டு உலகத்தை யாண்டுவருங் காலத் தில், முன் செய்த தீவினைப்பயனாக உடம்பிலே கூனுண்டானது. அப்போது அரசன் தன் சமண குருக்களை யழைத்துத் தன் கூன் [illegible] பல மந்திர யந்திரங்களைச் செய்வித்தும் அது சுகப்பட

வில்லை. அப்பால் தன் மந்திரியாகிய குலச்சிறையினுடைய வேண்டு கோளுக் கிசைந்து சைவ குருக்களையழைத்து அவர்கள்வசம் தன் குறை யொப்புவித்தான். அவர்கள் அரசனுடைய கூன் நிமிரும்படி செய் தார்கள். அரசன் அதுகண்டு சைவசமயமே மெய்யென்றும், சம ணர்மதம் பொய்யென்றுஞ் சொல்லி, தனது நாட்டில்வாழும் சமண ர்களையெல்லாங் கழுவிலேற்றுவித்து, தான் சைவமதத்தை யனுட்டி த்து வந்தான்.

இவ்வரசன் தன்மனைவியர்களான மங்கையர்க் கரசியோடும், வாணி திசவரியோடும் மிகுகுணமாய் வாழ்ந்துவருங்காலத்தில்புத்திர சந்தானமில்லாமையால் மனவருத்த முற்று உண்டியைத்துறந்து, உடுப்பதை மறந்து, அரசைவெறுத்து அல்லற் பட்டுக்கொண்டிருந் தான்.

பாண்டியநாடு அநுலோமர்வசமான சரித்திரம்.

சத்துரு சாதனபாண்டியனுக்குத் தாசிவயிற்றிலுதித்த வீர பாண்டியனென்னும் அநுலோமன் சமயம்பார்த்திருந்து, சேனை களைத்திரட்டிக்கொண்டுபோய்ச் சுந்தரபாண்டியனை யெதிர்த்துக்கடும் போர்புரிந்து அவனைச் சொரித்து மதுரைக் கரசனானான். இவ் வண்ணம் பாண்டியநாட்டிற்கிறைவனான அநுலோமபாண்டியனைப் பூர்விகபாண்டியவம்சத்தார் அங்கீகரிக்கவில்லை. அதனால் வீரபாண் டியன் அவர்களை மதுரைநகரினின்றப்புறப்படுத்தி அவர்களுக்குந் தன்னாற் கூடியமட்டும் தீங்கு செய்துவந்தான். மதுரைநகரினின் று துரத்தப்பட்ட பாண்டியவம்சத்தார் தங்களினத்தார் வாசஞ்செய் துவந்தபவித்திரமாணிக்கநகர், வேம்பாறு, வைப்பாறு, தூத்துக்குடி, காயல், பின்னைக்காயல், காயல்பட்டணம், கொற்கை, ஆத்தூர், முக்காணி, வீரபாண்டியன்பட்டணம், திருச்செந்தூர், ஆலந்தலை, குலசேகரன்பட்டணம், மணப்பாடு, தாழை, கூடுதாழை, கூட்டப்பனை, உவரி, இடிந்தகரை, கூட்டப்புளி, கன்னியாகுமரிமுதலிய ஊர் களிற்போய்த் தங்கினார்கள். சிலர் சேரமண்டலத்தில் [illegible]

சேரமண்டலத்திலும், மற்றவர்கள் இலங்கைத்தீவிலும்போய்க் குடியேறினார்கள். இந்த வீரபாண்டியனைக் குலோத்துங்க சோழ ராஜன் கி-பி 1064ம்ஆண்டு ஜயித்து அவனைத் தனக்குக் கப்பங் கட்ட ஏற்பாடுசெய்துவிட்டு, அப்பால் காஞ்சீபுரத்திலதி பிரபல்யமாகவிருந்த பல்லவரையும் ஜயித்து வடக்கே துங்கபத்திரா நதியையுந் தெற்கே கன்னியாகுமரியையுந் தன்னாட்டிற் கெல்லைகளாக ஏற்படுத்தினான்.

மதுரைக் கரசனாகிய வீரபாண்டியன் புத்திரசந்தானமில்லாமலிறந்தபடியால் பழையபாண்டியர்களுடைய வைப்பாட்டிபிள்ளைகள் கிளம்பிவந்து தாங்களே பாண்டியநாட்டிற்குச் சொந்தக்காரரெனச் சோழனிடத்தில் வாதித்தார்கள். சோழனும் அவர்களை யொப்புக்கொண்டு 1100ம்ஆண்டு சோமசேகரனென்னும் அநுலோமனைப்பாண்டியநாட்டிற்கரசனாக்கி வைத்துவிட்டுச் சோழன் 1113ம்வருஷம் மரணமானான்.

மதுரை ராஜ்யம் மகம்மதியர்வசமான சரித்திரம்.

சின்ன ஆசியாவில் மதினபுரியில் அரசுசெலுத்திய கபிபுமுகம்மது வம்சத்தில் கி-பி 1122ம்வருஷம் செயித்திபுராகிம் என்னும் சுல்தான் பிறந்தான். இவனிளமையிலேயே சகல சாஸ்திரங்களையு மையந்திரிபறக் கற்றுணர்ந்து தக்க பிராயத்தில் மகுடத்தைத் தரித்து அரசியற்றிவந்தான். அக்காலத்தில் வர்த்தகவிஷயமாய் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று சுயநாட்டிற்குத் திரும்பிய அரபிதேசத்து வர்த்தகரிற்சிலர் சுல்தானிடத்திற்குச் சென்று ஓர் முத்துமாலையையவனுக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தார்கள். அரசன் அம்மாலையை மகிழ்ச்சியோடேற்று இம்மாலையை நீங்களெங்கே கொண்டீர்களென வர்த்தகர்களை வினவினான். அதற்கு அவர்கள் உத்தரமாக ஓ, மன்னா! இந்துமஹாசமுத்திரத்தில் இலங்கைத்தீவுக்கு [illegible] கன்னியாகுமரிக்கு நேர்வடக்கில் பாண்டியநாடென்

ஒரு ராஜ்யமிருக்கின்றது. அதுமிகுந்த செல்வ வளமுள்ளது. அதற்கு ராஜதானி மதுரை; மீனகேதனக்கொடியுடைய ஓர் அரசன் பாண்டியனென்னும் பெயராலங்கே அரசுசெலுத்தி வருகின்றான். அங்கே சங்கும், முத்தும், பவளமு மெத்தவுண்டு. அந்நாட்டில் இம்மாலையைக் கொண்டோமென்றார்கள். அரசன் அன்புடன் வர்த்தகர்களுக்கு ஆசார உபசாரங்களைச்செய்து அவர்களை யனுப்பிவிட்டுப் பாண்டியநாட்டின்மேல் பேராவல்கொண்டு அதை எவ்விதமும் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்றெண்ணி தனது மைத்துனனாகிய செய்யிதுலாப்தீன் என்பவனோடும், மதிவல்லோர்களாகிய செயித்காதிறு, செயித்முகைதீன் என்பவர்களோடும் பாண்டியநாட்டின்மீது படையெடுத்துப்போக ஆலோசனைபண்ணினான். அவர்களும் அதற்குச் சம்மதித்தார்கள். பாண்டியநாட்டின்மீது படையெடுத்துச் செல்லுவதற்குத் தனதுசேனை போதாதிருப்பதைச் சுல்தான்கண்டு [illegible]நகர் பாதுஷாவுடைய வுதவியை வேண்டினான். பாதுஷாவும் அவன் மனது வேண்டுகோளிற்கிசைந்து தன்னுடைய தளகர்த்தர்களில் அதிபராக்கிரமசாலியாகிய அப்பாஸ் என்பவனையும், அவனுடைய கைவின்கீழ் ஓர் தொகையான சேனையையும் சுல்தானுக்குக் கொடுத்துதவினான். இபுராகிம் சுல்தான் தன் ஜேஷ்டகுமாரனைப் பட்டத்தில் வைத்துவிட்டு 116[illegible]ம்வருஷம் மதினாபுரியைவிட்டுப்புறப்பட்டு மக்காநகரையடைந்து அந்நகர்த்தலைவனாகிய சாம்சுதீன் என்பவனை அவன் சேனைகளோடு தன் சேனையில்வந்து சேரும்படி அழைத்துக்கொண்டு கடற்றுறைப் பட்டணமாகிய சிட்டாநகர் வந்துசேர்ந்து அந்நகர்த் தலைவனாகிய சிக்கந்தரையும் அவன் சேனைகளோடு தன் சேனையில் வந்து சேரச்செய்து, அத்துறையிலேயே கப்பல்களைக் கூலிக்கமர்த்தித் தன்னுடன்வந்த சேனைகளையும், சேனைத்தலைவர்களையு மவைகளிலேற்றிக்கொண்டு தான் தன் பத்தினிமார்களோடு மற்றோர் கப்பலிலேறிக்கொண்டு கீழ்த்திசையைநோக்கிப் பிரயாணமானான். கப்பல்கள் யாதோர் வருத்தமுமின்றிக் கண்ணனூர்த்துறையில்வந்து சேர்ந்தன. இதையறிந்த கண்ணனூர்த்தலைவன் சுல்தானிடம் தூதுவர்களையனுப்பி வந்தகாரணமென்னவென்று கேட்டான். அதற்கு இபுராகிம் சுல்தான் தான்வந்த நோக்கத்தைத் தூதுவர்களுக்குத் தெரிவித்து, பாண்டியநாட்டிற்குச் செல்லு [illegible]

…அவர்சளை வேண்டினன். தூதுவர்க ளிதுசெய்தியைக் …ளர்த்தலைவனுக் கறிவித்து அவனுடைய அனுமதியின்பேரில் …ரனைச் சேனைகளோடழைத்துக்கொண்டு கொச்சி, கொல்லம், …ந்தி யென்னும் நகரங்களைத் தாண்டிப்பாண்டியநாட்டெல்லையிற் …ண்டுவந்து சேர்த்துவிட்டுச் சுல்தானிடத்தில் செலவுபெற்றுச் …றனர்கள். சுல்த்தான் தன் சேனைகளோடு பாண்டியநாட்டினுட் பிரவேசித்தான்.

அப்போது அதிலோமபாண்டிய வம்சத்துதித்தோனாகிய திருப்பாண்டியனென்போன் பாண்டியநாட்டிற்கிறைவனாக மதுரையில் வாசஞ்செய்தான். அவன் சகோதரர்களிருவர். அவர்களிலொருவனாகிய விக்கிரமபாண்டியன் பவித்திரமாணிக்கநகரில் (கீழக்கரை) இளவரசாய் வீற்றிருந்தான். மற்றவன் கோப்பாண்டியன். இவன் சேனைகளுக்கெல்லா மதிபதியாகக் காயல்ப்பட்டணத்தில் வசித்துவந்தான். பாண்டியநாட்டெல்லையுள் இபுராகிம் சுல்தான் சைனியம்வந்து புகுந்தமையைத் தூதுவர்கள்வந்து கோப்பாண்டியனிடம்சொல்ல, அவன் திடுக்கிட்டு மதுரைக்கோடி அரசனாகிய திருப்பாண்டியனுக் கறிவித்தான். திருப்பாண்டியன் மதுரைராஜ்யம் உள்நாட்டுக் கலகத்தால் பலவீனமுற்றிருப்பதை யுணர்ந்து சுல்த்தானை எதிர்ப்பதிற் பயனில்லையெனக்கண்டு கோப்பாண்டியனோடு தன் மனைவிமக்களையு மழைத்துக்கொண்டு திருப்பதிக்கோடி யொளித்துக்கொண்டான்.

அப்பால் பாண்டியநாட்டெல்லையுட்புகுந்த இபுராகிம் சுல்த்தான் பாண்டியசேனா வீரர்களோடு போர்தொடுத்து அவர்களை முறிய அடித்துக் கொற்கைக்கோட்டையை அக்கினிக் கிரையாக்கி இடைக்கிடையே சிறு சிறு யுத்தங்கள் செய்துகொண்டு வைப்பாற்றுமருங்கில்வந்து சேர்ந்தான். அதிலோமபாண்டியரின் அரசாட்சியைப்படியோடு தொலைத்துப்போடவேண்டுமென்று அல்லும் பகலுமதே சிந்தையாய்க் கங்கணங்கட்டிநின்ற பழையபாண்டியரின் சந்ததியாராகிய அவ்வூர்வாசிகள் இபுராகீம்சுல்த்தானின்வரவையறிந்து தங்களெண்ணத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள இதுவேதருணமென்றுன்னி …சென்று சுல்த்தானுக்கு நல்வரவு கூறினர்கள். சுல்த்தான் அவர்

களை அன்போடேற்று அனேகஉபசாரங்களைச்செய்து இந்நாட்… யாவன்? அவனது விருத்தாந்தமென்ன வென்று வினவினன். அ…கு அவர்களுத்தரமாக பிரபுவே! தற்காலம் இந்நாட்டிற்கிறைவன் திருப்பாண்டியன், அவனது ராஜதானி மதுரை, இவன்பெரு…ரசனேயொழிய உண்மையிலிவனைச் சட்டைசெய்வாரொருவருமி… அவனுக்கிளைய சகோதரர்களிருவர், அவர்களிலொருவன்… விக்கிரமபாண்டியன், அவன் பவித்திரமாணிக்கநகரில் இளவரசாய் வீற்றிருக்கின்றான். மற்றவன் கோப்பாண்டியன், இவன் சேனாத்தலைவனாகக் காயல்ப்பட்டணத்தில் வாசஞ்செய்துவந்தான். உ… சேனை தென்முகமாகப் பாண்டியநாட்டினுட் புகுந்ததைத் தூதுவர்கள்வந்து அவனுக்கறிவித்தார்கள். இதைக் கேட்டவுடனே அவன் திடுக்கிட்டு மதுரைக்கோடித் திருப்பாண்டியனுக்குத்தெரிவித்தான், திருப்பாண்டியன் உம்மை எதிர்ப்பதற்குப்போதிய பலமற்றவனாயிருந்தபடியால் தன் மனைவிமக்களோடு கோப்பாண்டியனையழைத்துக்கொண்டு திருப்பதிக்கோடி யொளித்துக்கொண்டான். பவித்தி…மாணிக்கநகரிற்சென்று விக்கிரமபாண்டியனை ஜயிக்கில்பாண்டியநா… உங்களதேயென்று சொன்னர்கள். இவர்களது வாய்மொழிகளால் கன்னிநாட்டின் நிலைமையையுணர்ந்த சுல்த்தான் மகிழ்ச்சியுற்று நல்லது மித்திரர்காள்! பாண்டியநாட்டை ஜயித்தபின் னுங்கட்கு நல்லபரிசளிப்போமென்று ஆசைவார்த்தை சொல்லியவர்களை யனுப்பிவிட்டு, றாம்நகர் பாதுஷாவின் சேனாத்தலைவனாகிய அப்பாஸ் என்பவனையும், சிட்டாநகர்த்தலைவனாகிய சிக்கந்தர் என்பவனையும் ஓர் பெருந்தொகையான சேனைகளோடு மதுரைக்கனுப்பி அந்நகர்க்கோட்டையைப்பிடித்து நமக்கறிவியுங்களென்று கற்பித்தான். அவ்வண்ணமே அப்பாஸ் சேனைகளை நடத்திக்கொண்டு மதுரைக்குச் சென்று கோட்டையைப்பிடித்து சிக்கந்தரை மதுரைக்கதிபதியாக மகுடாபிஷேகம்பண்ணி அங்கே வைத்துவிட்டு, தான் சுல்த்தானிடம் போய்த்தெரிவித்தான்.

இபுராகிம் சுல்த்தான் மகிழ்ந்து அப்பாஸ் என்பவனையும், மற்றைய சேனைத்தலைவர்களையும், சேனைகளோ டழைத்துக்கொண்டு பவித்திரமாணிக்கநகர் போய்ச்சேர்ந்து பத்துநாள் கொடிய போரி…ற்றி, விக்கிரமபாண்டியனையும், அவன் புத்திரர்களான இந்…பாண்

...ந்திரபாண்டியன் என்பவர்களையும், அவன் மருமக்களையும்,
சேனாதலைவர்களோடு சேனைவீரர்களையுங் கொன்றுபவித்திரமாணி
க்க நகரைக்கைக்கொண்டு அங்கே மனைவிமக்களோடு மகிழ்ந்து வாழ்
ந்திருந்தான். இவன் அன்னியமதஸ்தர்களைப் பலாத்காரமாய்த்தனது
மார்க்கத்திலுட்படுத்திப் பாண்டியநாட்டிலே அநேகம் பள்ளிவாசல்
கள் கட்டிக் கொடுங்கோலரசு புரிந்துவந்தான். இவனரசு பாண்
டியநாட்டில் பன்னிரண்டு வருஷமும் ஏழுமாதமும் நிலைத்திரு
ந்தது.

மதுரைராஜ்யம் மீண்டு மநுலோமர் வசமான சரித்திரம்.

அப்பால் வடக்கே திருப்பதிக்கோடியொளித்திருந்த திருப்
பாண்டியன் பாண்டியநாட்டின் சிறைத் தூதுவர்களாலறிந்து, பூர்
விக பாண்டியவம்சத்தாருக்கு வேண்டிய உதவிசகாயங்களைச் செய்
வதாகச் சத்தியவாக்களித்துச் சமாதானப்படுத்தி, தெலுங்கு தேசா
திபதியினிடமிருந்துபெற்ற ஐந்துலட்சம் சேனைவீரர்களோடு பாண்
டியநாட்டிற் பிரவேசித்து மதுரையையாண்டிருந்த சிக்கந்தரை
யோடத்துரத்தி, கோட்டையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு பின்பு பவி
த்திரமாணிக்க நகரமெய்திக்கொடிய போரியற்றி இபுராகீம் சுல்த்
தானைக்கொன்று தானும் போரில் காயப்பட்டு தன்குமாரனாகிய சம
ரகோலாகல பாண்டியனுக்கு முடியைச்சூட்டி வீர சுவர்க்கத்தை
யடைந்தான். இபுராகீம் சுல்த்தானுடைய சடலத்தைப் பவித்திர
மாணிக்க நகருக்கருகேயுள்ள ஏர்வாடி என்னும் ஊரிலடக்கம் பண்
ணினார்கள். அந்தக்கல்லறையை நாளிதுவரையி லங்கே காணலாம்.
சுல்த்தான் மரணமானபின் சிக்கந்தர் சுல்த்தானுடைய சந்ததியா
ரோடு சமரகோலாகலனிடம் சரண்புகுந்தான். அவ்வரசனவன்
இபுராகீம் சுல்த்தானுடைய சந்ததியாருக்குச் சில கிராமங்களைமானி
யமாய்க் கொடுத்துதவினது மன்றிச் சிலரை இராணுவவீரர்களாக
வும் சேர்த்துக்கொண்டான். பிட்டாநகரத் தலைவனாகிய சிக்கந்த
[illegible] பின்னவன் சடலம் மதுரைக்குத் தெற்கே திருப்பரங்குன்ற
[illegible]கேயுள்ள ஓர் சிறு மலையிலடக்கம் பண்ணப்பட்டது.

ஆகையால் அன்றுமுதலின்று வரை அம்மலைக்குச் சிக்கந்தர் ம[illegible]
னப் பெயர் வழங்கலாயிற்று.

பரதர்நாடு பிரிக்கப்பட்ட விவரம்.

சமரகோலாகலபாண்டியனென்பவன் மிகுந்த புத்திக்[illegible]
யுள்ளவனாகையால், அவனது காலத்தில், பாண்டியநாடெங்கும் சமா
தானமுண்டாயிருந்தது. இவன் பூர்விக பாண்டியவம்சத்தாருக்குத்
தன்பிதா வாக்களித்தபிரகாரம் தெற்கே கன்னியாகுமரி முதல் வட
க்கே பாம்பன் வரையில் கடற்கரையோரமாய் நூற்றெண்பது மயில்
நீளமுள்ள பூமியையவர்களுக்குக் கொடுத்து, தானும், தனக்குப்
பின் மதுரைக்கதிபதியாக வரும் தனது சுற்றத்தாரும் அவர்களிட
த்திலியாதா மொரு கப்பமும் வாங்குவதில்லையென்றும், அவர்கள்
கையாடிவருஞ் சமுத்திரத்திலும் அச்சமுத்திரத்திற் கொழிக்கப்
படும் சங்கு, முத்து, பவளமுதலிய பொருள்களிலும் தனக்கும் தன்
பின்சந்ததியாருக்கும் யாதொரு பாத்தியதையுமில்லையென்றும்,
1176-ம் வரு ஒருடன்படிக்கை பண்ணிக்கொண்டான். இந்த உட
ன்படிக்கையால் பூர்விகபாண்டிய வம்சத்தாருக்கும், அநுலோமபா
ண்டியவம்சத்தாருக்குமுள்ள பிணக்குத் தீர்ந்தது. பாண்டியர்க
ளென்னும் பெயரானது பூர்விக பாண்டியவம்சத்தாருக்கும், அநு
லோமபாண்டிய வம்சத்தாருக்கும் பொதுவாய் வழங்கிவந்தமை
யால், பூர்விக பாண்டியவம்சத்தார் தங்களைச் சுத்த சந்திர வம்சத்
தாரெனக் காட்டும்பொருட்டு, தங்களைப் பரதகுலபாண்டியர்களெ
னச் சொல்லிவந்ததுமன்றித் தாங்களநுலோமரிடமிருந்து பிரித்துக்
கொண்ட பூமிக்குப் பரதர்நாடு அல்லது பரவர்தேசமெனவும் பெய
ரிட்டழைத்து வந்தார்கள்.

பரதகுல பாண்டியர்கள் தங்களுள் அரசாட்சிசெய்ய வல்லமை
யுள்ளவர்களாக ஐவரைத்தெரிந்தெடுத்து அவர்களைத் தங்களுக்குத்
தலைவர்களாக ஏற்படுத்தினார்கள். இவர்களைவரும் பஞ்ச திருவழு
தியர்களென்னும் பெயரால் கொற்கைக்கருகேயுள்ள அயல் தட்டு[illegible]
வாழ்ந்திருந்தார்கள். இவர்கள் தங்கள் நாட்டைப் பா[illegible]
குப் புதிபபட்டண்கட்டி மார்க்கங்களையும், அ[illegible]

...மிகு வல்லமையோடாண்டு வந்தார்கள். இந்தத்தலைமை யா... நாகமநாயக்கனின் புத்திரனாகிய விசுவநாதநாயக்கன் காலம் வரை நிலைத்திருந்தது. (இந்தத்தலைமைவழக்கத்தை யனுசரித்துத் தான் நமது தற்காலத்திறைவர்கள் பிறவூர்களுக்குத் தலைவர்களை ஏற்படுத்தும்போது ஐவரைத்தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். முதலாவது கொம்பஞ்ஞ அடப்பனார் (மாருத்தலைவர்) இரண்டாவது அடப்பனார், மூன்று, நாலு சிதாதிக்காரிருவர், ஐந்தாவது ஊர்க்கணக்கப்பிள்ளை.)

மதுரை ராஜ்யம் நாயக்கன்மார் வச மான சரித்திரம்.

மதுரையையாண்ட அநுலோமபாண்டியருள் கடைசியாயாண்டவன்பெயர் சந்திரசேகரபாண்டியன். இவன் கல்விச்செல்வத்திலும், பொருட்செல்வத்திலும் மிகவுங் குறைந்தவனாயிருந்தான். வீரசோழனென்பவன் தஞ்சையிலிருந்து படையெடுத்துவந்து இவனை ஜயித்து நாட்டையும் பறித்துக் கொண்டான். தனது ஆசனத்தையிழந்த அநுலோமனானவன் அக்காலத்தில் பெரு பிரபலமாயிருந்தவிஜயநகராதிபனாகிய வீரசிம்மராயலு என்பவனிடம்போய்முறையிட்டான். ராயலு சந்திர சேகரனின் வேண்டுகோளுக்கிசைந்து, தன் சேனைத்தலைவர்களிலொருவனாகிய நாகமநாயக்கனையழைத்து நீ சேனைகளோடுசென்று சோழனை வென்று அவன் வசப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் பாண்டிய நாட்டை மீட்டு, அதைச் சந்திரசேகரனிடமொப்புவித்துவா என்று கட்டளையிட்டான். நாகமநாயக்கனும் அவ்வண்ணமே படையெடுத்துச் சென்று சோழனை வென்று அவன் வசப்படுத்திக்கொண்டிருந்த பாண்டியனுடைய நாட்டை மீட்டு, அதைச் சந்திரசேகரனிடமொப்புவிக்காமல் தனதாக்கிக்கொண்டான். இச்செய்தி விஜயநகராதிபனுக் கெட்டியபோது, அவன் அதிக கோபங்கொண்டு நாகமநாயக்கனுடைய மகன் விசுவநாதநாயக்கனையழைத்து நீ சேனைகளோடு மதுரைக்குச் சென்று உன் பிதாவைக்கொன்று ...க் கொய்துவாவென்று சொல்லியனுப்பினான். விசு... ...சென்று தன் பிதாவைக்கொன்று அவனது

சிரசை வீரசிம்மராயலு அண்டையிற் கொண்டுபோய்ச் ... தான். இதனிடையே சந்திர சேகர பாண்டியன் புத்திர சந்தானமில்லாமலிறந்து போனபடியால் ராயலு பாண்டியநாட்டை விசுவநாதநாயக்கனுக்குக் கொடுத்து ராஜபட்டமுஞ் சூட்டிவைத்தான். அநுலோமருடைய ராஜ்ய பாரமானது இவ்வண்ணம் நாயக்கன்மார் வசமாயிற்று.

பரதர்நாடு நாயக்கன்மாராதீனப்பட்டு மகமதியர்வச மான சரித்திரம்.

மதுரைக்கரசனான விசுவநாத நாயக்கன் காஞ்சிபுரத்திற் கருகேயுள்ள மெய்ப்பேடு என்னுங் கிராமத்தில் ஓர் ஏழை வேளாளன் குடும்பத்திற் பிறந்த அரியநாயக மென்பவனைத் தன் சமஸ்தானத்திற்கு முகாமைக்காரனாகச் செய்து அவனுக்கு முதலியார் என்னும் பட்டத்தைச்சூட்டி, அவனைத் தென்னாட்டில் திக்குவிஜயம்செய்து ஆங்காங்குள்ள சிற்றரசர்களிடம் கப்பம்வாங்கி வரும்படி கற்பித்தனுப்பினான். அரியநாயகமுதலி விசுவநாத நாயக்கனுடைய உத்தரப்படி சென்று கப்பம்வாங்கிக்கொண்டு பரத நாட்டெல்லையுட் புகுந்தான். அப்போது காயல்என்னுமூரில் வாசஞ்செய்துவந்த பஞ்ச திருவழுதியர்கள் அரியநாயகமுதலி வந்தகாரணத்தை விசாரித்தறிந்து தாங்கள் பூர்வீக பாண்டியருடைய சந்ததியாரென்றும்; சந்திர குலதிலகனாகிய யயாதி மகாராஜனின் மைந்தன் துர்வசுமுதற்கொண்டின்றைட்டைப் பாரம்பரையாயாண்டு வருகிறவர்களென்றுஞ்சொல்லிக் கப்பங் கட்டுவதற்கு மறுத்துவிட்டார்கள். அது கண்டு அரியநாயகமுதலி பஞ்சதிருவழுதியர்களைப் பயங்காட்டியும், புத்திமதிகளைச் சொல்லியும், தன்னாற்கூடிய சாமர்த்தியங்களை யெல்லாஞ்செய்தும் பார்த்தான். வெல்லக் கூடாமற் போயிற்று. அதனால் அவன் கவலை கொண்டு மதுரைக்குத் திரும்பிப்போய் வேந்தனாகிய விசுவநாதநாயக்கனைக்கண்டு வணங்கி ஓ! மன்னனே! உமது கட்டளைப் பிரகாரம் நமது நாட்டில் திக்குவிஜயம்செய்து கொண்டு பரவர் தேசஞ்சென்றேன். அது கன்னியாகுமரிக்கு வடக்காய் கீழ்கரை யோரமாய்ப் பாம்பன் வரையில் வியாபித்திருக்கின்றது. அதின் நீளம் நூற்றொன்பது மைல். அதை பூர்வீக பாண்டியவம்ச ... ...ர்களான

பாண்டியவம்ச பாரம்பரை.

...ர் பஞ்ச திருவழுதியர்களென்னும் பெயரா லரண்டு வருகிறார்கள். அவர்களைவரும் திருநெல்வேலிக்குக் கிழக்கே பாண்டியர்களுடைய பழைய ராஜதானியாகிய கொற்கை நகரத்திற் கருகே காயலென்னுமூரில் வாசஞ்செய்கிறார்கள். அவர்கள் புஜபலம் பொருந்தியவர்கள். அவர்களிடத்திற் போய்க் கப்பங்கேட்டேன். அவர்கள் அம்புலிக் குலத்தோனாகிய யயாதி மகாராஜனின் சந்ததியாரென்றும், ஆதிமுதற் கொண்டு அந்நாட்டையாண்டு வருவோரென்றுஞ்சொல்லிக் கப்பந் தர மறுத்துவிட்டார்கள். அவர்களிடத்திலெவ்விதமுங் கப்பம் வாங்கிவர வேண்டுமென்னு மெண்ணத்தோடு நான் கற்றவித்தைகளை யெல்லாஞ்செய்து பார்த்தேன். பலிக்கவில்லை. ஆகையாலிது செய்தியைத் தங்களுக்குத் தெரிவிக்க இங்குவந்தேனெனக்கூறினான். அந்தக்ஷணமே விசுவநாத நாய்க்கன்நால்வகைத் தானைகள் சூழப்புறப்பட்டுக் காயல்பட்டூருக்கருகேவந்துசேர்ந்தான். விசுவநாத நாய்க்கனுடைய சேனைப்பலத்தைப் பஞ்ச திருவழுதியர்கள் கண்டு அவனோடெதிர்ப்பதற்குத் தங்கள் சேனைப்பலம் போதாதென்றுணர்ந்து, தங்களிலொருவரோடு விசுவநாத நாய்க்கன் மல்யுத்தம்புரிந்து ஜயிப்பானாயின் அவன் சொல்லுகிறபடி நாங்கள் கப்பங்கட்டுகிறோம்; அப்படி ஜயிக்காத விஷயத்திலவன் எங்களுக்குக் கப்பங்கட்டவேண்டும். இந்த உடன்படிக்கை அவனுக்குச்சம்மதமாகில் யுத்தத்திற்கு வரச்சொல்லென்று தூதனிடஞ் சொல்லியனுப்பினார்கள். விசுவநாத நாய்க்கனும் அதற்குச் சம்மதித்தான். பஞ்ச திருவழுதியர்களில் மூதன்மையான உக்கிர பாண்டியனென்பவனுக்கும், விசுவநாதநாய்க்கனுக்கும் மாறமங் கலத்தில்மல்யுத்தம் நடந்தது. இருவரும் ஒருவரையொருவர் வெற்றிகொள்ள வெண்ணி வெகுநேரம் யுத்தம் செய்தார்கள். கடைசியாய் நாய்க்கனே ஜயித்தான். அதனால் மற்றையநான்கு வழுதியர்களும் மனவருத்தமுற்று இனி பரதநாட்டையாளுவதிற் பயனில்லையென்று நாட்டை நாய்க்கன் வசம்விட்டுக் காட்டிற்குச் சென்றார்கள். இவ்வண்ணம் பரதர் நாடு நாய்க்கன்மார்வசமாயிற்று. அப்பால் மகா மொகலாய வம்சத்தைச் சார்ந்த தாமர்லேன் என்பவனுடைய சந் [illegible] இத்த-பேபர் என்பவன் டில்லிக்குச் சக்கரவர்த்தியானகால [illegible] நாடு அச்சக்கிரவர்த்தியின் வசமாயிற்று.

பரதகுல பாண்டியர் கிறிஸ்து மதானு சாரிகளான விவரம்.

நித்தருமுந்தொழில் நடாத்துமா வுத்தமனாகிய கர்த்தா [illegible] தர் ஆதியிலே ஆண் பெண்ணிருவரைப் படைத்து அவர்கள் [illegible] யனந்தகோடி பிரஜைகளைப் பிறப்பித்து அவர்களை யுலகத்தினெத்திசையிலும் பரவச்செய்தாரன்றோ? அவ்வண்ணம் பரவிய பிரஜைகள் தங்களைச் சிருஷ்டித்த தேவனைமறந்து அவருடைய கற்பனைகளைத் துறந்து பல பாதகங்களையும் செய்யத் துணிந்தமையால் சர்வ வல்லவர் கோபமுற்று அவர்களை ஜலத்தாலழித்துத் தமது பக்தனாகிய நோவாவினுடைய சந்ததியைக்கொண்டு திரும்பவும் உலகத்தை நிரப்பினாரென்றும், நோவாவின் மைந்தர்கள் மூவரில் நடுவுள்ளோனாகிய சேம் என்பவனுடைய சந்ததியில் யொக்தான் என்பவனுக்குப் பிறந்த பதின்மூன்று மக்களில் ஒருவனாகிய ஒப்பீர் என்பவனே முந்தியவனாயிந்தச் சிந்துதேசத்தை வந்தடைந்தவனென்றும், அவன் சந்ததியில் பல பிரபுக்களும் அரசர்களுந்தோன்றி வெகு செல்வத்துடன் வாழ்ந்திருந்தார்களென்றும், அவர்களெல்லோரும் மெய்ஞ்ஞான மற்றவர்களாயிருந்தார்களென்றும், அப்பாலவர்கள் ஆரியருடைய போதகத்தைக் கைக்கொண்டார்களென்றும் முன்னமே சொல்லியிருக்கின்றோம். இங்ஙனம் அஞ்ஞானமென்னும் அந்தகாரத்திலமிழ்ந்திய ஒப்பீருடைய சந்ததியாரைச் சர்வ வல்லவ சருவேசன் மீண்டும் இரக்ஷிக்கக் கருணைகூர்ந்தார். அஃதெவ்விதமோவெனில்; மகமதியர்கள் பரதகுல பாண்டியருக்குமிகவும் நெருக்கிடை செய்து, அவர்களனுபவித்துவந்த சலாபங்களையும், கப்பல், தோணி, படகு முதலியவைகளையும் தனதாக்கிக்கொண்டு, தங்கள் மார்க்கத்தை யவர்கள் கைக்கொள்ளும் பொருட்டுப் பலாத்காரஞ்செய்து வந்தார்கள். ஆகையால் பரதர் தங்கள் தேசத்தையும், வருமானத்தையும் இழந்ததுமன்றித் தாங்கள் அனுசரித்து வரும் வேதத்தையுங் கைநெகிழக் காலம் வந்ததைப்பற்றி மிகவுந் துக்கித்தார்கள்.

அந்தக்காலத்தில் திருமந்திர நகரில் விக்கிரம [illegible] ரோர் கோன் கனிருந்தான். இவன் [illegible]

...த்துமன், அடக்கமும் விடாமுயற்சியு முடையவன். இவன் பரத
...டினின்று மகமதியர்களை யப்புறப்படுத்தும் விதமென்னே
...ன்று பலநாட் சிந்தையிற்கொண்டு கடைசியாய், போர்த்துக்காலி
...வனின் உதவியைநாடிச் செல்லுவதே உத்தமமென்று தனக்
...னே தீர்மானித்து, கடல்படு திரவியங்களையும், தன் நாட்டின்
அபூர்வ பொருள்களையும் கப்பலொன்றில் வெகுவா யேற்றிக்கொ
ண்டு, பல வளமும் பொருந்திய போர்த்துக்கால் நாட்டை நாடிப்
...ப்பட்டான். இவனேறிய கப்பலானது பலநாளுங் கடலலையைத்
...ண்டிக் கடைசியாய் போர்த்துக்கால் நாட்டை யடைந்து, தேசஸ்
திரிற்சென்று லிஸ்போன்மாநகர் போய்ச் சேர்ந்தது. அந்தக்
காலத்தில் இமானுவேலரசருடைய குமாரனாகிய மூன்ருவது ஜொ
வாம் என்பவர் போர்த்துக் காலிராஜ்யத்தை ஆண்டுகொண்டிருந்தார்.
இவ்வரசனது பெயரும் கீர்த்தியும் உலகத்தி னெத்திசையிலும் பர
வியிருந்தன. பரதகுலபாண்டியனுகிய விக்கிரமபாண்டியன் தான்
கொண்டுவந்த பாண்டியநாட்டின் செல்வப்பொருள்களைக் கொண்டு
போய் அவ்வரசருக்குக் கொடுத்து அவரைக் கண்டுகொண்டான்.

போர்த்துக் காலிறைவர் கீழ்த்திசைச் செல்வனை அன்போடு
வரவேற்று, புலம்பனுக் காசனமளித்து அவனது ஆடையாபரணங்
களையும் அவன் கொணர்ந்த அபூர்வப்பொருள்களையும் பார்த்து அதி
சயித்து நீவிர்யாவர்? உமது தேசம் யாது? இங்கெழுந்தருளிய
காரணமென்ன? வென்று வெகு ஆவலுடன் கேட்டார். அப்போ
து விக்கிரமபாண்டியன்: மன்னு! நான் பொன்னியையும் பூமியெனப்
பெயர் வழங்கிய பரதகண்டத்தின்கண் செல்வம் பொருந்திய பாண்
டியநாட்டைப்பாரம்பரையாயாண்டுவந்த பரதகுலத்திலுதித்தவன்.
என் பெயர் விக்கிரமபாண்டியன். வல்மன மூர்க்கராகிய வடுகரும்,
மகமதியரும் படையெடுத்துவந்து எங்கள் நாட்டை யபகரித்துக்
கொண்டதுமன்றி, எங்கள் ஜீவனத்துக்கும், கீர்த்திக்குங் காரணமா
யிருந்த சலாபங்களையுந் தனதாக்கிக்கொண்டு எங்களை நாளுவிதங்க
ளாலும் துன்பப்படுத்தி வருகின்றார்கள். ஆகையால் அவர்கள்
செய்யும் கஷ்ட நிஷ்டூரங்களைச் சகிக்கக்கூடாமல் தங்களுதவியைநாடி
...டத்தோடிங்குவந்து உமது திருமுக தரிசனம் பெற்
...சிமைபொருந்திய மண்டலாதிபா! தேவரீர் கிரு

பைகூர்ந்து எங்கள் பகைவரை எங்கள் நாட்டினின் றோட்டி எங்
களிராஜ்யத்தை யெங்களுக்களிக்கவேண்டு மென்று சொல்லி வணங்
கினான். மதிநுட்பிரபுவின் சாதுரியமான வசனங்களைப் போர்த்
துக்கால் மன்னர் கேட்டு மகிழ்வோடு கூடிய மனக்கவலைகொண்டவ
ராய்க் கடற் சேர்ப்பனின் திருமுகத்தைப் பார்த்து: பிரபு! நீர் கவ
லைப்படவேண்டாம். கடவுள் கிருபை செய்வார். ஆனால் நாமும்மிடம்
ஒன்றைக் கேட்டுக்கொள்வதொன்றுண்டு. அதாவது; நீருமது மூதாதை
கள் வழிபாடனுசரித்துவரும் இந்து மார்க்கத்தைத் துறந்து, மெய்
யான சருவேசுரனுற் போதிக்கப்பட்ட சத்திய வேதத்தைக் கைக்
கொள்ளுவீராகில் நீவிர் கேட்டுக்கொண்ட அத்தனையும் சத்தியமா
ய்ச் செய்வோம். மேலும் உமக்கும், எமக்கும் இப்போதேற்பட்ட
சிநேகமானது எப்போதும் நீடித்திருக்குமென்று கூறினார். பரத
குலபிரபு போர்த்துக் காலரசனை வணங்கி ஓ, மன்னு! உமது விருப்
பத்தின்படியே யாகட்டுமென்றொப்புக்கொண்டான்.

அப்பால் ஜொவாம் அரசர் ஓர் நாளைக்குறிப்பிட்டு, தமது பண்
டிதர்களும், பிரபுக்களும், சேனைவீரர்களும் புடைசூழ, பரதகுல பிர
புவை யழைத்துக்கொண்டு போர்த்துக்காலென்னும் பதனைவ நாட்
டிற்கு விசேஷ அடைக்கலமும், பாதுகாவலுமாகிய அர்ச்சியசிஷ்ட
அந்தோனியார் தேவாலயத்திற்குச் சென்று, தானும் தன் பத்தினி
யும் அந்தத்துரைச் செல்வனுக்கு ஞானப்பிதாவும் மாதாவுமாயி
ருக்க, லிஸ்போன் நகரதிமேற்றிராணியார் அப்பிரபுவுக்கு போர்த்
துக்கால் மன்னருடைய திருநாமத்தைச் சூட்டித் திரித்துவைக தேவா
திதேவனின் நாமத்தால் ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார். மெல்லனுகிய
பிரபு சிந்துகாவம் அவ்விறைவருடைய அதிதியாக அங்கு தங்கி
வேண்டும்போது தனக்கும் தன்னினத்தவர்க்கும் வேண்டுமுதவி
தருவோமென்னும் பலமான வார்த்தைப்பாடும், அதிவிசேஷமும்
நூதனமுமான அத்தேசத்துப் பொருள்களையும் அரசர் கொடுக்கப்
பெற்றவனாகி, ஜொவாம் என்னும் பரதகுலப்பிரபு திரும்பித் திரு
மந்திரநகர் வந்து சேர்ந்தான். அதன் பின் போர்த்துக்காலிறைவர்
தமது பிரதிநிதியாக கொச்சியில் வாழ்ந்த கவர்னருக்கு ஓர் நீண்ட
கடிதத்தை யெழுதி அதில் முத்துக்குளித்துறையில் வாழும் பரத
குலபாண்டியருக்கும், விசேஷமாய் தூத்துக்குடி...

ஞானப்புத்திரனாகிய ஜோவாம் என்பவருக்கும் வேண்டும்போது வேண்டுமுதவிபுரியவேண்டு மெனக்குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இந்நிருபத்தைக் கண்ணுற்ற கொச்சி கவர்னர் ஓர் தூதுவனைத் தூத்துக்குடிக்குப் புதுக்கிறீஸ்தவனாகிய ஜோவாம் என்னும் பிரபுவின்பாலனுப்பி உமக்கும், உமது குலத்தவர்க்கும் வேண்டும்போது வேண்டுமுதவிபுரியும்படி போர்த்துக்கால்நாட்டில் லிஸ்போன் நகரான்மனையி லெழுந்தருளியிருக்கும் மாட்சிமைதங்கிய எங்கள் ராஜா நிருபமனுப்பியிருக்கிறார். ஆகையால் நாங்கள் செய்யவேண்டிய உதவி யென்னவென்று அறிந்துவரும்படி சொன்னார். அத்தூதுவனானவன் தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தை யடைந்து போர்த்துக்கால் நாட்டிற்குச்சென்றுவந்த பிரபு ஆரென்று விசாரித்தறிந்து கொச்சிக்கவர்னர் அறிந்துவரும்படி சொல்லியனுப்பிய விஷயங்களை அவன் முன் விண்டான். தூதுவன் சொல்லியவற்றைப் பரதகுல பிரபு கேட்டு அகமகிழ்ந்து அத்தூதுவன் கையிலோர் முத்துமாலையைக் கொடுத்து, கூடியசீக்கிரம் கவர்னரண்டைக்குத் தூதுவர்களையனுப்பி யறிவிப்பேனென்று அவருக்குத் தெரிவித்து, இந்த முத்து மாலையை அவருக்கு நான் வெகுமதியளித்ததாகக்கொடு என்று சொல்லியனுப்பினான். தூதுவனும் அவ்வண்ணமே கொச்சிக்குச் சென்று கவர்னரைக்கண்டு ஜோவாம் சொல்லியனுப்பியபடியே செய்தான்.

பரதகுலபாண்டிய வம்சத்தார் தங்கள் நாட்டில் மிகுந்த சந்சலத்தோடு மகமதியருடைய கொடுங்கோலின் கீழ் வாழ்ந்துவரும் நாளில், தூத்துக்குடியில் ஓர் மகமதியன், ஓர் பரதன் காதுகளிலணிந்திருந்த குண்டலங்களிலொன்றைப் பலாத்காரமாய் ஈர்த்தெடுத்துவிட்டான். அந்தக்காலத்தில் இச்செய்கையானது பரதகுலத்தவருள் மகா நிந்தையாய்க் கருதப்பட்டுவந்தமையால் அந்தப் பரதன் அவ்விடத்திற்றானே அந்த மகமதியனை யடித்துக் கொன்று போட்டான். இதனால் மகமதியர்களுக்கும், பரதர்களுக்குமிடையில் சண்டையுண்டானது. அநேகமாயிரம் பரதருயிரிழந்தார்கள். அப் [illegible] பலவூர்களினின்றும் பரதருக்குப் படைத்துணை மகமதியர் [illegible]ரென்று பழிக்குப் பழிவாங்கினார்கள். அப்போது கரை [illegible]ருக்கப்பட்ட பரதகுலத்தவரைக் கருவறுக்கக் கருதி

மகமதியர்கள் கடல்மார்க்கமாய்வந்து பலத்த யுத்தமும் [illegible]ப்புகளுஞ் செய்தார்கள். மகமதியர்களுடைய யுத்தமும் [illegible]ப்பானது பரதகுலத்தவரை நடுநடுங்கச் செய்தமையால் பரதகுல பிரபுக்கள் தங்கள் பிரஜைகளைத் தாங்களே தண்டிக்கிறதென்னு முடன்படிக்கையின் பேரில் மகமதியர்களைச் சமாதானப்படுத்திக்கொண்டார்கள்.

இந்த வுடன்படிக்கை பரதகுலப் பிரபுக்களிலொருவனாகிய ஜோவாம் என்பவனுக்குப் பெருந்த மனவருத்தத்தைக் கொடுத்தபடியால் அவன் பரத குலத்தார் வாழும் ஒவ்வொரூரினுமுள்ள கொணகன்மார்களை யெல்லாம் திருமந்திர நகரில் வந்து கூடும்படி ஓலையெழுதியனுப்பினான். ஜோவாம் என்பவன் அஞ்சாத துணிவும், எஞ்சாத தைரியமும், தொடுத்த காரியத்தைச் சிதைவுறாது முடிக்கும் வீரப்பிரதாபமும் பொருந்தியவனென்பதைச் சேர்ப்பன்மாரெல்லோரும் நன்கறிந்தவர்களாகையால் அவன் விடுத்த ஓலையைக்கண்ணுற்றவுடனே புறப்பட்டுத் தூத்துக்குடியில் வந்து சேர்ந்தார்கள். இவ்வண்ணம் வந்து கூடிய துறைவன்மார்களையெல்லாம் ஜோவாம் வரவேற்று விருந்தளித்து, அவர்களுக்குத் தேனினுமினிமை பொருந்திய வோரரிய பிரசங்கத்தைச்செய்து சுதேசாபிமானத்தையும், சுஜனாபிமானத்தையுமூட்டி நாமேன் மகமதியர்களுக்குக்கீழ்ப்படிய வேண்டும்? அரசனிருக்கப் பட்டணமழிந்த கதையாகவன்றோ இருக்கிறது. இதோ கொச்சிநகரில் போர்த்துக்கீஸ் கவர்னரொருவரிருக்கின்றார். அவர்பால் சென்று மகமதியர்களால் நமக்கேற்பட்டிருக்கும் கஷ்டநிஷ்டூரங்களையெல்லா மெடுத்துரைத்து அவரிடத்திலுதவி கேட்போமாயின் அவர் தடையின்றி நமக்குதவி செய்வாரென்று சொன்னான். இவ்வாலோசனையானது எல்லோருடைய மனதுக்கும் திருப்திகரமாயிருந்தபடியால் புலம்பன்மாரெல்லோருமதற்குச் சம்மதித்தார்கள். ஆகையால் அந்தக்ஷணமே கொச்சிக்குச் சென்று போர்த்துக்கீஸ் கவர்னரிடத்திலுதவி கேட்கும்படி எழுபது தலைவன்மார்களைத் தூதனுப்பத் திட்டஞ்செய்தார்கள். ஜோவாம் என்னும் பிரபு கொச்சிநகர்க்கவர்னருக்கு ஓர் நிருபத்தை எழுதி, அதில் "பிரபுவே! இதோ வுமது உதவியை நாடி உம்மிடத்தில் வருகிற எனது சகோதரர்களுக்கு நீர் வேண்டுமுதவி புரிவதோடு அவர்[illegible] பரதியடைவதற்கு வேண்டிய வுபாயங்களையும் செய்து [illegible]

வேண்டியது" என்று குறித்து, அதைத் தூதுவர்கள் கையிற் கொடுத்தான்.

திருமந்திர நகரினின்று கொச்சி நகர்க்குப் புறப்பட்ட பாண்டிய ஸ்தானாபதிகள் எழுபதின்மரும் பூமா தேவியின் முலைகளென விளங்கி ஆகாயமளாவிய மலைகளைத்தாண்டிக் கொச்சிநகரையடைந்து, போர்த்துக்கீஸ் கவர்னரைக் கண்டு வணங்கி ஜொவாம் கொடுத்த நிருபத்தையவர்வச மளித்து தாங்கள் வந்த வரலாற்றைக்கூறி எவ்விதமுந் தங்களுக் கபயந்தந்திரக்ஷிக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

காருண்ய பிரபுவாகிய கொச்சி கவர்னர் பரதகுல பிரபுவாகிய ஜொவாம் என்பவனுடைய கடிதத்தைப் பார்த்துவிட்டு மகிழ்ச்சியோடு அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய சங்கையைச்செய்து, பின் சொல்லுகிறார்: பரதகுலபாண்டிய பிரபுக்களே! ஆதிநடுமுடிவில்லாதவரும், ஆக்கல், காத்தல், அழித்தலென்னும் முத்தொழில் வல்லவரும், அதிநல்லவருமாகிய கடவுள் அனேகமாயிரமைல்களுக் கப்பாலுள்ள போர்த்துக்காலி ராஜ்யத்தினின்றெங்களை இச்சிந்து தேசத்திற்கொண்டுவந்து சேர்த்ததற்காக நானெனது முழுமனப் பூர்வமாயவருக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செலுத்துகிறேன். ஸ்தானாபதிகளே! எங்கள் மாக்ஷிமைதங்கிய போர்த்துக்கால் மன்னராகிய சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன் ஜொவாம் என்பவருக்காவது அவர்பிதாவாகிய முதலாவது இமானுவேலரசருக்காவது உங்களுடைய சிந்துதேசத்தை ஜயித்து அதன் செல்வத்தைத் தானும், தனது தேயத்தவர்களு மனுபவிக்கவேண்டு மென்கிற எண்ணம் அணுவளவுங்கிடையாது. அந்தத் துரெண்ணத்தோடு நாங்களிந்தியாவுக்கு வரவுமில்லையென்று மெய்யாகவே யுங்களுக்குச்சொல்லுகிறோம். நாங்களிங்குவந்ததினுண்மையான நோக்கமென்னவென்றால்; உங்கள் ஆசியாகண்டத்திலே யுதித்து, உலகத்திலுள்ளமதங்கள் யாவும் பொய்யென்று தமது போதனைகளாலும், செய்கைகளாலும் பிரத்தியட்சமா யெல்லோருக்கு மெண்பித்த மெய்யான ...னாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய வேதத்தைப் போதித்து, [illegible]க்காரெல்லோரையும் சத்தியதிருச் சபையென்னுமோர் குடை-

நிழலின்கீழ் நிலைநிறுத்தி அவர்களை நற்கதியடையச் செய்யவேண்டுமென்கிற நல்லெண்ணமேயொழிய மற்றப்படியல்ல. தென்னிந்தியப் புதல்வரே! கடவுளுக்குச் சித்தமுண்டானால் உங்கள் நாட்டில் மட்டுமல்ல, சூரியனுடைய ஒளி எங்கெல்லாம் வீசுமோ அங்கெல்லாம் சென்று போர்த்துக்கால் வீரர்களின் வீரச்செய்கைகளைக் காட்டவென்று சத்தியவேதத்தைப் போதிக்கவே நாங்கள் கங்கணங்கட்டிப் புறப்பட்டோம். தொன் ஜொவாம் அரசர்காலத்தில் உலகமெல்லாம் ஜயிக்காவிடினும் உலகத்திலுள்ளவர்களெல்லோரும் கிறிஸ்துவினுடைய வேதத்தைத் தங்கள் செவிகளாற் கேட்கும்படியாவது செய்வோம். சேர்ப்பன்மாரே! உங்களிடத்தில் நான் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்ளும் மன்றாட்டொன்றுளது. அதாவது: உங்கள் சகோதரனாகிய விக்கிரமபாண்டியன், எங்கள் மன்னனாகிய ஜொவாம் என்பவரிடத்திற்சென்று, அரசருடைய விருப்பத்தின்படி ஞானதீட்சை பெற்று ஜொவாம் என்னும் பெயரோடு திரும்பிவந்து சுயதேசம் சேர்ந்தானன்றோ? அந்த நாள்முதலாக எங்கள் மாட்சிமைதங்கிய போர்த்துக்கால்மன்னர் தமது ஞானப்புத்திரனாகிய அந்தப்பிரபுவின் மேலும், அவர் பந்துக்களாகிய வுங்கள் மேலும் மிகு கவனத்தைச் செலுத்திவருகின்றார். உங்கள் சகோதரராகிய அந்தப்பிரபு மாட்சிமைதங்கிய போர்த்துக்கால் மன்னரின் சபையில் அம்மன்னருடைய வேண்டுகோளுக் கமைந்து எவ்வாறு நடந்துகொண்டாரோ அவ்வாறே நீங்களும் இன்று என் விண்ணப்பத்திற்கிசைந்து எனக்குச் செவிசாய்க்க மன்றாடுகிறேன். அதாவது: உண்மையும், சத்தியமும் பொருந்திய கிறிஸ்துமார்க்கக் கொள்கையின்படி நாமெல்லோரும் ஒரே தாய்தந்தையின் பிள்ளைகள். எப்படியென்றால், ஆதாமென்னும் ஆதித்தந்தைக்கு ஏவாளென்னும் ஆதித்தாயின் வயிற்றிற் பிறந்தவர்கள் ஆகையால் நாமெல்லோரும் ஏக சகோதரர்களென்பதற்குக் கிஞ்சித்தும் ஐயமின்று. சகோதரர்களாகிய நாம் ஒருவரையொருவர் சினேகிக்கக் கடமைப்பட்டவர்களாயிருக்கிறோம். சர்வ வல்லவ சர்வேஸ்வரனின் கற்பனையுமதுவே. எங்ஙனமெனில்; முதலாவது, எல்லாவற்றையும் பார்க்க சர்வேஸ்வரனைச் சினேகிக்கிறது. இரண்டாவது, தன்னைத்தானே சினேகிக்குமாப்போல் மற்றெல்லோரையும்

கின்றது. எனது பிரிய சகோதரர்களே! நீங்களுங்கள் சத்துருக்க
ளால் நெருக்கப்பட்டு வருந்தும்போது உங்கள் சகோதரனாகியநான்
உங்களை யவர்கள் கையிருந்து மீட்க வல்லவனாயிருந்தும் மீட்காதி
ருப்பேனாயின் நான் கிறிஸ்துவனாயிருந்தும் கிறிஸ்துவினுடைய கற்
பனையைக் கைக்கொள்ளாத பாதகனாகின்றேன். அடைக்கலம்புகுந்
தோரை அபயங்கொடுத்துக் காப்பதுவே அரசருக்கழகு. அதுவே
க்ஷத்திரியர்களுக் கிருக்கவேண்டிய முக்கியகடமைகளிலொன்றாகும்.
சகோதரர்களே! நாமெல்லோரு மேகோபித்துப்பாண்டியநாட்டில்
நடத்தப்போகின்ற யுத்தத்தில் கடவுள் நம்பக்கம் வெற்றியையளிக்
கும்பொருட்டு நீங்களெல்லோரும் அவருடைய சத்தியசுத்தோலிக்
கு திருச்சபையிற் சேர்ந்து அவரை ஆராதிக்கவேண்டும். அப்பால்
நாம் யுத்தமுஸ்திப்புச் செய்வோமென்று சொல்லியகன்றார்.

கொச்சிதேசாதிபதியினுடைய வாய்ப்பிறப்பைக்கேட்ட பட்ட
க்கட்டிமார்கள், கனவருத்தமுற்று, ஆ தெய்வமே! இதென்ன?
பனையேறிவிழுந்தவனை மாடேறிமிதித்தகதையாகவல்லோ இருக்
கின்றது. அந்நேகம நம்மதுமதத்தைக்கைக்கொள்ளமாட்டோமென்று
மறுத்துவிட்டு இங்கேவந்தோம். இவர் கிறிஸ்துமார்க்கத்தை யனு
சரிக்க வற்புறுத்துகின்றார். இதென்ன அநீதி! என்று மனங்குழைந்
தார்சிலர், இக்கற்றவனுக்குத் தெய்வமேதுணையென மவுனஞ்சா
தித்தார்சிலர், நமது பிதாமாதாக்களனுசரித்துவந்த வேதத்தை என்
னதான்வந்தபோதிலும் கைநெகிழ விடப்படாதென்றார்சிலர், நம்
குலத்தவர்யாவராலு மகப்படுத்தக்கூடாத சுறவைப்பிடித்து, தான்
பரதனென்று சத்தியத்தைச்செய்து தன்பெறைப்பாக்கத் தலைவனா
கிய திரியம்பகனென்னும் அடப்பனார்மகளுக்கு வாசனைபொருந்திய
மலர்மாலைசூட்டி. நம் குலத்தாரோடு ஐக்யமான பரமசிவனைத்
தொழுவதை விடோமென்றார்சிலர், துவாரகாபுரிக் கிறைவனாகிய
ஸ்ரீகோபாலகிருஷ்ணனையும், அவன் பாரதயுத்தத்தில் நம்மவர்க்குச்
செய்த சகாயத்தையும் மறக்குதல் நியாயமோவென்றார்சிலர், இவ்
பகுதிகளில் ஸ்நானம்செய்து, திருக்ஷேத்திரங்களைத் தரிசித்துக்
[illegible]ண்டுபோய்க் காசிவிஸ்வநாதனைத் தோத்தரிக்கும்பாக்யம் போச்
[illegible]யார் சிலர், பாதலமுழுவதும் வியாபித்து வேர்கள்செல்ல
[illegible]கள்வியாபித்துத் தளிர்க்கவுஞ் சமுத்தி

ரத்திலே மாமரவடிவமாகநின்ற சூரபன்மனைமாய்த்த, வெற்றியொ
ருந்திய வேலாயுதத்தைக் கையிற்பிடித்து, தெய்வானைமோர்பக்க
மும் வள்ளிநாயகி மற்றோர்பக்கமும் வீற்றிருக்கச்செயந்தியென்னுந்
திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் சுப்பிரமணியக்கடவுளைத் து
திக்கும்பாக்கியம் போச்சுதேயென்றார் சிலர், இவ்விதமாகப்பலரும்
பலவிதமாய்ச்சொல்லித் துக்கிப்பதைத் கண்டசிலர் நீங்களென்ன
தற்காக இங்கு வந்தீர்கள்? சமயோசிதமென்னு முபாயத்தை மறந்
தீர்களா? இந்தவேளையில் நாம் கவர்னர்கருத்துக்கிசைந்து ஞானதீ
க்ஷையைப் பெற்றுக்கொள்வோம். நம்நாட்டினின்று மகம்மதியர்க
ளைத் துரத்தியோட்டியபின் புதியமார்க்கத்தையகற்றிப் பழையவே
தத்தைக்கைக்கொள்வது வருத்தமல்லவே? இப்பொழுது கவர்னர்
கருத்துக் கிணங்காவிடிலோ துணுக்கர்தொல்லை யொழிந்தபாடில்லை.
ஆகையால்நாமெல்லோருமேகோபித்து கவர்னர்துரையினிடம்சென்
று அவர்சொல்லுகிறபடியே. கிறிஸ்துசமயத்தை. யங்கீகரிப்போமெ
ன்று சொன்னார்கள். இந்தக் கருத்தானது எல்லோருக்கு மொத்
திருந்தபடியால் யாவருமதற்குச் சம்மதித்தார்கள்.

அந்தக்ஷணமே பாண்டியஸ்தானாதிபதிகள் கொச்சிதேசாதி
பதியினிடத்திற்குச் சென்று மாட்சிமைதங்கிய தேசாதிபதியே!
நாங்கள் யாவரும் உமது விருப்பத்தின்படியே. கிறிஸ்துவின்மறை
யைக் கைக்கொள்ள ஆயத்தமாயிருக்கிறோமென்று அவருக்குத் தெரி
வித்தார்கள்.

119013

அப்போது அந்தக் கவர்னர்துரை அகமகிழ்ந்து அவர்களைத் தேவ
வாலயத்திற்கழைத்துப்போய்சுவாமிநாதருக்காகிய சங்கைக்குரிய
பிடமிக்கேல்ஸ் என்னுங் குருவானவரையும்,சங்கைக்குரியசிற்கோபு
பொர்ப்பாவென்னுங் குருவானவரையுங்கொண்டு அவர்கள் எழுபதி
ன்மருக்கும் ஞான திட்சைபீந்து பின் கவர்னர் யுத்தமுஸ்திப்பு செய்
து மேலேசொன்ன இருகுருக்களோடு கோண்தன்யார்களையும், சேனா
வீரர்களையுங் கப்பலிலேற்றிக்கொண்டு தூத்துக்குடித் துறைமுக
தில் வந்துசேர்ந்து மகம்மதியரோடு கொடியபோரியற்றி அவர்களை
சிறைப்படுத்திப்பாதநாட்டைமீட்டார். அப்போது மகம்மதிய
கள் கொச்சிக் கவர்னரைவணங்கித் தாங்கள் பாதரிடமி[illegible]
கரித்த கப்பல், தோணி முதலியவற்றைக் [illegible]

இனி அவர்களைப் பகைக்கோமென்று சத்தியத்தைச் செய்து பரதர் காட்டிலிருந்து மீண்டார்கள்.

இவ்வண்ணம் கவர்னர் மகமதியர்களிடமிருந்து பெற்ற கப்பல், தோணி முதலியவற்றைப் பரதருக்குத் திரும்பக்கொடுத்து மூப்பது ஊர்களிலே இருபதினாயிரம் பரதரை சத்தியவேதத்திலுட்படுத்தி, அவர்களுக்குத் தங்கள் தேசத்தில் ஒவ்வொரு குடும்பத்தாருக்கும் வழங்கிவரும் எத்வார்த்து, ரூபின், மொறால், தெக்குரூஸ், பீரிஸ், மெந்திஸ், பர்னாந்து, லேயோன், மிராந்த, வாயிஸ், வாஸ், சொவ்சா, பிம்மேந்த, கோஸ்தா, கர்வால்யோ, பல்தானு, மிகியேர், காரு, கோமஸ், ரோச், டிவோட்டா, டாட்ரூஸ், பிரீத்து, மொரங்தேர், வல்தாரிஸ், பிங்தோ, ரவ்வேல், தமேல், பச்சேக், றொட்ரிகோ, கொறெய்யா, அல்போன்சோ, லம்போர்த்து, மோத்தா, மஸ்கிறேஞ்ஞ, போபால், மொறாயிஸ், தவி, லோப்ஸ், மச்சாடோ முதலான பட்டப்பெயர்களை யளித்து, சத்யகத்தோலிக்கு திருச்சபையினின்று வழுவாது நடப்பதற்கான புத்திமதிகளை யவர்களுக்குச் சொல்லி, தேச காப்பின்பொருட்டு தூத்துக்குடி, பின்னைக்காயல், மாப்பாடு, கன்னியாகுமாரி, வேம்பாறு, வேதாளைமுதலிய விடங்களில் கொஞ்சம் சேனைகளையும், அந்தச் சேனைகளுக் கதிபதியாயப் பின்னைக்காயலிலோர் தளகர்த்தனையும் வைத்துவிட்டுத் தன்னிருப்பிடம் போய்ச் சேர்ந்தார்.

இச்சம்பவமானது கி-பி 1532ம்வருஷம் நடந்தேறியது. பரதகுல பாண்டியர்கள் தேசத்தில் சத்துரு பயமின்றி மகா சந்தோஷத்தோடு சங்கு, முத்து, பவள முதலிய கடல்படுதிரவியங்களைக்கைக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார்கள். ஆனால் இவர்கள் முன் தீர்மானித்தவாறே கத்தோலிக்க மார்க்கத்தைக் கைசோரவிட்டுப் பழைய அஞ்ஞான மார்க்கத்தைத் தழுவிக்கொண்டு குடுமிமெடுத்தாலொருங்,காவடிசுமந்து திரிவாரு மாயினர். இவர்கள் செய்யும் அலங்கோலத்தைக் கண்ட கத்தோலிக்குக் குருக்கள் இவர்களுக்கு ஞானோபதேசம் செய்து இவர்களின் செய்கையைக் கண்டித்த போதிலும் குருக்களுடைய வார்த்தைகளை இவர்கள் செவியிற் கொள்ளவில்லை. இவ்விதமாய் ஆம்புலியின்குல அரசவமைந்தர்கள் அஞ்ஞானமெனும் அந்தகாரத்தி லமிழ்ந்து வருஷகாலம் அலைந்து திரிந்தார்கள். சர்வ வல்லப

சருவேசுரன் இவர்களை இரட்சிக்கக் கருணை கூர்ந்து பிரான்சிஸ்கு சவியேரென்னும் சற்குருவை யிவர்களுக்காக வனுப்பிவைத்தார்.

அர்ச்சியசிஷ்ட பிரான்சிஸ்கு சவேரியார் சரித்திரம்.

இவர் இரக்ஷண்யாப்தம் 1506ல் ஸ்பாஞ்ஞியாவைச் சேர்ந்த நவாரென்னும் இராச்சியத்தில் உத்தம கோத்திரத்திலுதித்து அர்ச்-இஞ்ஞாசி லொயோலாவினுடைய சற்போதகனைக் குட்பட்டு இலௌகீகசுக செல்வங்களை வெறுத்து மோட்ச பேரின்பத்தை மாத்திரம் ஆசித்தவராய் சன்யாசத்தை யனுசரித்து ஜெறோ மென்ற, மேற்றிராணியார் கையினால் குருப்பட்டத்தைப் பெற்றுப் போர்த்துக் கால் நாட்டையடைந்து, மூன்றாவது ஜோவாம் அரசரின் அனுமதியைப் பெற்றுச் சிந்துதேசம் வந்து கோவைப்பட்டணத்தில் வேதோபதேசம்செய்து கொண்டிருந்தார். அந்தக் காலத்தில் தென்தேசத்திலேயுள்ள பரதகுலத்தார் தாங்கள் புதிதாய்க் கைக்கொண்ட கிறிஸ்துவினுடைய மார்க்கத்தைக் கைதுறந்துவிட்டு அஞ்ஞானிகளோடு கூட அஞ்ஞானிகளா யலைந்து திரிகிறார்களென்று கேள்விப்பட்டார்.

இந்தச்செய்தி இவர் செவியிற்பட்டவுடனே அந்தப் பரமாத்மாவானவர் தான் எப்படியாவது அந்தப்பரதர் தேசம்சென்று அந்த ராஜகோத்திரத்தாரைப் பழுதற்ற வேதநெறியில் நிலைநிறுத்தவும், அஞ்ஞானிகளுக்கு கிறிஸ்துவினுடைய வேதத்தைப் போதித்து ஞானஸ்நானங் கொடுக்கவும் வேண்டுமென்கிற ஆசையினால் கோவை மேற்றிராணியாரிடம் சென்று அவருடைய உத்தரவைப் பெற்றுக் கப்பலேறிச் சங்கும், முத்தும், பவளமும் வெகுவாய்க் குவிந்து கிடக்கும் பரதர்தேசத்திலே வந்து சேர்ந்தார். அவர் அங்கே தமிழ்ப்பாஷையைக் கற்றுப் பரதர்வாழும் ஒவ்வொரூரிலுஞ் சென்று வேதோபதேசஞ் செய்து, பழைய கிறிஸ்துவர்களை நன்னெறியில் நிலைநிறுத்தி, அநேக அஞ்ஞானிகளுக்கும் புதிதாய் ஞானஸ்நானங் கொடுத்து, பரதருடைய குடுமியையும், பூணூலையும் களைவித்து அவர்களைச் சைவநெறியினின்று முற்றும் மாற்றியபின், அளவிறந்த தொகையான கிறிஸ்துவர்களை விசாரிக்கவும், அஞ்ஞானிகள் புதி

தாய் சத்தியவேதத்திற் சேர விரும்புகிறவர்களுக்கு ஞானோபதேச
ங் கற்பிக்கவும் தன்னாலே தனிமையாய்க் கூடாதென்று கண்டு, மீன
வன் கோத்திரத்தில் உத்தம நற்குணமுள்ளவர்களாய் குருப்பட்ட
த்திற்கு யோக்கியமான சில வாலிபர்களைத் தெரிந்து அவர்களைத்
தன்னோடு அழைத்துக்கொண்டுபோய் கோவைப்பட்டணத்தில்
அர்ச்சிய சிஷ்ட சின்னப்பர் (சம்பாவுல்) கல்விசாஸ்திர மடத்தில்
விட்டுப்பின் அவ்விடத்திலிருந்து சில குருக்களை ராயல் பதுர்வாத்
திஷன்மேற்றிராணியாருடைய அனுமதியின்மே லழைத்துக்கொ
ண்டு வந்து, தூத்துக்குடி, காயல், பின்னைக்காயல், மணப்பாடு முதலி
யூர்களிலுள்ள கிறிஸ்தவர்களை விசாரிக்க நியமித்து, பின் தென்னவன்
கோத்திரத்தாரின் சிறுவர்க்கு வேதசாஸ்திரத்தைப் போதிக்க ஓர்
குருமடத்தை மாப்பாட்டிலே ஸ்தாபித்து, சூரபன்மனென்னும் இரா
க்ஷதன் வசித்ததும், அந்தராக்ஷதன் மாமரவடிவமாகச் சமுத்திரத்
திலே நின்றதும், சுப்பிரமண்யன் தனது வலிமைபொருந்திய வேலா
யுதத்தால் அம்மாமரத்தைப் பிளந்து வீழ்த்தியதும், அதனால் “மா
ப்பாடு” என்று பெயர் வழங்கிவந்ததுமாகிய அந்நகரத்திற்கு
மணப்பாடு (மணம் - மகிழ்ச்சி, பாடு - இடம், மகிழ்ச்சிபொருந்திய
இடம்) என்று பெயரிட்டு யாவரும் அப்பெயரால் தானே அவ்வூ
ரையழைக்கும்படி செய்தார். அன்றுமுதல் இன்றளவும் அவ்வூரு
க்கு மணப்பாடென்றே பெயர் வழங்கிவருகிறது. அதனருகே
யுள்ள மலைக்குக் கந்தமாதன மலையென்று பெயர். அந்தமலையிற்
றான் சூரபன்மனுடைய மாளிகையிருந்தது. ஓர்காலத்தில் அந்த
மலை வெகு செல்வங்களையுடையதாயிருந்ததாகப் புராணங்கள்
சாக்ஷிக்கின்றது. இப்பொழுது அங்கு நமது இரக்ஷகராகிய கிறி
ஸ்து சிலுவைப்பத்திராசனங் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கின்றார்.

சவேரியார் பரதருக்காக எவ்வளவு சிரமப்பட்டாரென்றும்
அவர் இக்காலத்திலுள்ள கத்தோலிக்கக் குருக்களைப்போல் பரத
ரைத் தூஷித்து இம்சிக்காது நேசித்தாரென்றும் காட்டும் பொரு
ட்டு அவர் சேசுசபையை ஸ்தாபித்த அர்ச் இஞ்ஞாசி லொய்யோ
லாவுக்கெழுதிய கடிதங்களுள் ஒன்றை இங்கே தமிழில் மொழிபெ
[illegible]த்[illegible]வாம்.

கிர். லெ. (13)

1543-௵ வசந்தகாலமாகிய மேய்௴ 23௳

தூத்துக்குடி.

“உரோமாபுரியில் (சேசு) சபையதி சிரேஷ்டரும் சங்கைக்குரிய
பிதாவுமாகிய இஞ்ஞாசியூஸ் அவர்களுக்கு.

நம்முடைய கர்த்தராகிய யேசுக்கிறிஸ்துவின் அனுக்கிரகமும்
புண்ணியத்தின் பெறுபேறும் சதா நமக்குதவியாகவிருந்து சகாயிக்
கக்கடவன ஆமென்

போர்த்துக்காலிலிருந்து இந்தியாவிற்கு நாங்கள் செய்த எங்
களுடைய யாத்திரையைப்பற்றி யோர் நீண்ட கடிதம் நான்
கோவைப் பட்டணத்திலிருந் துமக்கெழுதினேன். ஏனென்றால்,
அதுவே உமது விருப்பமாகவிருந்தது. எனது உத்தம மதுரமான
பிதாவே! நானிப்பொழுதுசெய்த கன்னியாகுமரிப் பிரயாணத்தில்
நேரிட்ட சில விசேஷ சம்பவங்களையும் உமக்கறிவிக்கிறேன்.

கோவைப்பட்டணத்தின் மடத்திலிருந்து சில சுதேச மாணாக்
கருடன் நான் புறப்பட்டேன். இந்த மாணாக்கர் தங்கள் பாஷையை
முதலே தேவாலய ஊழியங்களுக்கு வேண்டிய சட்டதிட்டங்க
ளைக் கற்றுக்கொண்டிருந்தவர்களும், இப்பொழுது குருப்பட்டங்களுக்
கடுத்ததானங்களி லிருப்பவர்களுமேயாம். சிலவருஷங்களுக்குமுன்
மனந்திரும்பிக் கிறிஸ்துவர்களானவர்களின் ஒவ்வொரு கிராமங்க
ளையும் சந்தித்து ஊடறுத்துக்கொண்டே சென்றோம். போர்த்துக்
கீசர் வாசம்பண்ணுவதற்கு இந்த இடங்கள்மிகவும் பாழும், பலனற்
றதுமாகவிருக்கின்றது. இங்கிருக்கும் குடிஜனங்களாகிய கிறிஸ்து
வர்களுக்குப் போதிக்கக் குருக்களில்லை. அவர்கள் பேருக்குமட்டும்
கிறிஸ்துவர்களேயொழிய மற்றொன்றும் அவர்களுக்குத் தெரியாது.
பூசை சொல்லுவதற்கு அவர்களுக் காருமில்லை; விசுவாசமந்திரம்,
பரமண்டலமந்திரம், பிரியதத்தமந்திரம், சருவேஸ்பரனுடைய பத்
துக் கற்பனைகள் இவைகளைப் படிப்பித்துக் கொடுப்பதற்கு அவர்க
ளுக் காருமில்லை. ஆகையால் நானிங்குவந்த நாள்முதல் இதுவே
இராப்பகல்வேலையாயிருக்கிறேன். நான் வெகு சுறுசுறுப்புடன்
ஊரூர்தோறும் ஒன்றன்பின் னொன்றாய்ப்புகுந்து, இ[illegible]

னஸ்நானம்பெறாத குழந்தைகளுக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுத்தேன்.
இவ்விதமாய் இடதுகையிதுவென்றும், வலதுகையிதுவென்றும்
விவரம்தெரியாத சிறுவர்களைக் கிறிஸ்துவர்களாக்கினேன். அப்பொ
ழுது அந்தச் சிறுவர்கள், ஏதாவது சிலமந்திரங்களை அவர்களுக்கு
நான் படிப்பித்துக் கொடுத்தாலொழிய என்னைச் செபம்பண்ணவா
வது, சாப்பிடவாவது, நித்திரைசெய்யவாவது விடமாட்டார்கள்.
“பரலோகவிராச்சியமானது இப்படிப்பட்டவர்களுடையதாக விருக்
கின்றது.” என்றதை முதன்முதல்நான் அநுபோகத்தாலறியும்படி
யாயிற்றென்று கண்டுகொண்டேன். நான் தெய்வபற்றுத லற்றவ
னுலேயன்றி அவர்களுடைய பத்திக்குரிய விண்ணப்பத்தைத்
தள்ளிவிட என்றைக் கூடவில்லை. அப்படியே நானும் பிதாவுடை
யவும், சுதனுடையவும், இஸ்பிரீத்து சாந்துவுடையவும் நாமத்தினு
லேயென்ற மந்திரத்திலடங்கியிருக்கும் விசுவாச இரகசியத்தைஇவர்
களுக்குப் படிப்பிக்கத்தொடங்கி, இப்படியே என்னாலுலையும்தொ
டங்கிக்கொண்டேன். அப்பால் அவர்களுக்கு அப்போஸ்தலர்களு
டைய மந்திரமாகிய விசுவாசப் பிரமாணத்தையும், பரமண்டலமந்
திரத்தையும், பிரியதத்தமந்திரத்தையும் படிப்பித்தேன். அவர்க
ளுள் மிக்கமேலான புத்திக்கூர்மையுள்ள பிள்ளைகளைக்காண்கிறேன்.
வேதபோதகங்களைப் படிப்பிக்கும்படியான திராணியுள்ள யாவரே
னும் அவர்களுக்குக் கிடைக்குமானுல் அவர்கள் மேலான கிறிஸ்து
வர்களாவார்களென்பதற் கையமில்லை.

ஒருநாளென்னியாத்திரையில் வழிவிலகி அஞ்ஞானிகளிருக்கு
மோர் கிராமத்திற்குப் போனேன். அங்கே கிறிஸ்துவனுகும்படி
ஒருவனுக்கேனும் மனதிருக்கவில்லை. இதையடுத்த சுற்றுப்புறங்க
ளிலுள்ள ஊர்களில் சகலரும் மனந்திரும்பிக் கிறிஸ்துவர்களாகவே
யிருந்தும், இவர்களதற்குட்படாதிருந்தார்கள். ஏனென்றால் இன்ன
மும் அஞ்ஞானியாகவேயிருக்கிற தங்களதிபதி தன் ஜனர்களப்படி
யாகக்கூடாதென்று ஆக்ஞாபித்திருக்கிறதாகச் சொன்னுர்கள். அங்
கே கர்ப்பிணியாகவிருந்த வோரிஸ்திரீ மூன்றுநாளாகப் பிரசவவே
தனைப்பட்டுப் பிழைக்கமாட்டாளென்று அநேக ரெண்ணவும்
அப்படியே கைவிடவும்பட்டிருந்தாள். அவளுக்காக அவர்கள்வேண்
டிக்கொண்ட வேண்டுதல்கள் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. ஏனென்

றல் அஞ்ஞானிகளின் தெய்வங்களெல்லாம் பசாசுகளாகையால்
அப்படிப்பட்ட பசாசுகளை வணங்கும் கெட்டவர்களாகிய அவர்களு
டைய வேண்டுதல் சருவேசுவரனுடைய பார்வைக்கு அருவருப்
பாகவிருந்தது. நான், என்னோடு வந்தவரொருவருடன் வியாதிக்
காரியின் வீட்டிற்குப்போய், நம்பிக்கையோடு கடவுள் நாமத்தை
யழைக்கவாரம்பித்தேன். நானோர் அன்னியதேசத்தி லிருக்கிறே
னென்பதை மறந்துவிட்டேன். “பூமியும் அதிலடங்கிய சகலமும்
கடவுளுடையவே, பூச்சக்கரவாளமும் அதில் உஜ்ஜீவிக்கும் சகல
பிராணிகளும் அவருடையவே” என்னும் அந்தவாக்கியம் என்ஞாப
கத்திற்கு வந்தது. ஆகையால் நான் அவளுக்கு ஓர் துவிபாஷிகைக்
கொண்டு நம்வேத விரகசியத்தின் பிரிவுகளை விவரித்தறிவிக்கும்படி
செய்தேன். தேவ கிருபையால் நாங்களிவளுக் குபதேசித்ததை
விசுவாசித்தாள். கடைசியாக, நீ, கிறிஸ்துவளாக விரும்புகிறுயா?
என்று நானவளை வினவினேன். வெகு சந்தோஷத்துடன் நான்
அப்படியாக விரும்புகிறேனென்று அவளெனக்குப் பதில் சொன்
னுள். அப்பொழுது நான் அவள் முன்பாக ஓர் சுவிசேஷத்தைவா
சித்தேன். இப்படிப்பட்ட வசனங்கள் இப்பிரதேசங்களில் வாசிக்
கக் கேட்கப்பட்டது முதன்முதல் இப்பொழுது தானென்றெண்ணு
கிறேன். நானவளுக்கு முறைப்படி ஞானஸ்நானங் கொடுத்தேன்.
சங்கதிகளை நீட்டாமல் யேசுக்கிறிஸ்துவை விசுவாசித்து அவர்மேல்
தன் முழுநம்பிக்கையாவும் வைத்த இந்த நல்லாத்துமா உடனே பிர
சவித்தாள்! அப்பால் நானவள் புருஷனுக்கும், அவள்பிள்ளைகளுக்
கும், குழந்தைக்கும், (பிறந்த அன்றுதானே) முழுக்குடும்பத்திற்
கும் ஞானஸ்நானங் கொடுத்தேன். சருவேசுவரன் இந்தவீட்டிற்
செய்த புதுமையானது அக்கிராமம் முழுவதும் அதிசீக்கிரத்திற்
பரவிற்று. அப்பொழுது நான் அவ்வூர்த்தலைவர்களிடத்திற்போய்
சருவேசுவரனுடைய நாமத்தினுல், அவருடைய குமாரனுகிய யே
சுக்கிறிஸ்துவின்மேல் மாத்திரம் சகலபாவிகளின் இரட்சண்யம்ஸ்தா
பிக்கப்பட்டிருப்பதினுல், அவரையே கைக்கொள்ளவேண்டுமென்று
கற்பித்தேன். அதற்கவர்கள் தங்களெஜமானனுடைய உத்தரவில்
லாமல் தங்கள் முன்னோர்களனுசரித்துவந்த வேதத்தைக் கைவிடக்
க்கூடாதென்றார்கள். அப்பால் நானந்த எஜமானனுடைய...

விசிப்பிடத்திற்குப் போனான். இவன் தன்னுண்டவனுக்கு அவ்வூ
ரார் செலுத்தவேண்டிய வரிப்பணத்தை வசூல்செய்ய அங்கு வந்தி
ருந்தான். நான் வேதத்தைப்பற்றிப் பேச இவன் கேட்டபோது
கிறிஸ்தவனாயிருப்பது நல்லதென்றே நானும்விரும்புகிறேன் என்று
வெளியிட்டதுமல்லாமல், யேசுகிறிஸ்துவின் வேதத்தை அனுசரிக்க
விருப்பமுள்ளவர்கள் யாவரும் அதைத் தழுவிக்கொள்ளலாமென்று
அனுமதியுங்கொடுத்தான். ஆனால் மற்றவர்களுக்கிவன் இந்த நல்
லாலோசனையைச் சொல்லிக்கொடுத்து அனுமதி தந்தானாயினும்,
தானதின்படி நடந்தானில்லை. எப்படியும் அவ்வூரிலுள்ள பிரதானி
கள் சகலரும் குடும்பசகிதங் கிறிஸ்தவர்களானார்கள். இந்த முன்
மாதிரிகையை யனுசரித்து அந்தந்த வகுப்பாரும், பிராயத்தாருமா
கிய சகலரும் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள். இந்த அலுவலை இப்
படி முடித்துக்கொண்டு கேமே ஆத்துக்குடிக்குப் போனோம். அங்
கிருந்த ஜனங்கள் எங்களை மதிக பக்ஷத்தோடு கைக்கொண்டார்கள்.
ஆதலால் இந்தவிடங்களில் அனேக ஆத்துமாக்களை ஆதாயப்படுத்
திக் கொள்ளலாமென்னும் நம்பிக்கை எங்களுக்குண்டாக ஆரம்பித்
தது.

புதுக்கிறிஸ்துவர்களான இவர்கள் மட்டில் *கவர்னர் மிகவும்
மித்தின பக்ஷமுள்ளவராகயிருக்கிறார். மகமதியரால் இவர்களுக்கு
நேரிட்ட சல்லியங்களில் நின்றும், இவர்களைக் காப்பாற்றும்பொரு
ட்டு மகமதியர்களுக்கு விரோதமாக இவர்களுக்கு வேண்டியவுதவி
கொடுத்துக் கொஞ்சக்காலந்தானாயிற்று. கடற்கரையோரமாக வசி
க்கும் இவர்களில் பெரும்பாலாரும் முத்துக்குளிப்போர் தங்களையும்,
தங்கள் சமுசாரங்களையும் முக்கியமாக முத்துக்குளிக்குந் தொழி
லாற் காப்பாற்றுவோர். இப்படியிவர்கள் இந்தச் சிலாபங் குளிக்க
உபயோகப்படுத்திவரும் கப்பல்களைக் கொஞ்சக்காலத்திற்கு முன்
னே மகம்மதியர் அபகரித்துக் கொண்டுபோயிருந்தார்கள். கவர்னர்
இதையறிந்த பொழுது பலமான கப்பற் கூட்டங்களுடன் படையெ
டுத்துவந்து மகம்மதியரைத்தாக்கி, அனேகரைக்கொன்று கொலைப்
படுத்தி, மற்றவர்களைப் புறங்காட்டியோடும்படி செய்து, அவர்களு
டைய கப்பல்களனைத்தையும் பிடுங்கிக்கொண்டார். இதில் தனவா

* இவர் கொச்சிக் கவர்னரேயாம்.

ன்களுக்கு அதாவது: தனவான்களாயிருந்த புதுக்கிறிஸ்தவர்களு
க்கு அவரவர் சொந்தக்கப்பல்களைத் திருப்பிக்கொடுத்தது மல்லாமல்
ஏழைக்கிறிஸ்துவர்களுக்குத் தாம் மகம்மதியரிடத்திற் பறித்துக்
கொண்ட மரக்கலங்களை நன்கொடையாகவும் கொடுத்துத், தமது
வெற்றியை இப்படிப்பட்ட உதாரத்துவம் பொருந்திய செய்கை
யால் முடிசூட்டினார். ஏனென்றால், இந்தவெற்றியில் கடவுள் தம
க்குச் செய்தவுதவியைத் தாமறிந்தனுபோகப்பட்டது போலவே,
கிறிஸ்துவர்களும் தாமவர்கள் மட்டிற் கொண்டிருக்கும் பெரிதான
சினேகத்தை அனுபோகத்தாலறிந்து தம்மையும், அவர்கள் அப்ப
டியே சினேகிக்கும்படியாக இப்படிச்செய்தார். மகம்மதியரில் எவ
ரேனும் பாதகனை எதிர்த்துப்பார்க்கவியலாத விதமாக அழியோடு
அறப்புண்டு தரையோடு தரையாய்க் கீழே விழுந்தார்கள். எவ
னொவன் அவர்களில் பலசாலிகளாய்க் காணப்பட்டானோ அவனவ
னும், அவனுடைய தலைவர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள். இப்படிப்
பட்டகாரணங்களைக்கொண்டு புதுக் கிறிஸ்தவர்களாகிய அவர்கள்
கவர்னரைத் தங்கள் பிதாவாகவே பாவிக்கிறார்கள். கவர்னரும்
அவர்களைத் தமது பிள்ளைகளாகவே பாவிக்கிறார். புதிதாக நடுவல்
செய்யப்பட்டிருக்கிற கர்த்தருடைய முந்திரிகைத் தோட்டமாகிய
இவர்களை என்னுடைய பராமரிப்புக்கு இவர் எவ்வளவு இரக்கவுருக்
கத்துடன் ஒப்படைத்தாரென்றுமக்கு நான் சொல்ல மிகவும் அசாத்
தியமாகவேயிருக்கின்றது. சத்திய வேதத்திற்கு நித்திய பிரயோஜ
னமும், சரித்திராகமத்திற்குச் சரியான சங்கதியுமாக. மதிக்கத்தக்க
ஓர் பெரிதான ஏற்பாடானது அவரது சித்தத்தில் உறுதியாய்ப்
பதிந்திருக்கின்றது. (அதாவது) ஒருவர்க்கொருவர் அனேகதூர
மகன்று, சிதறுண்டு கிடக்கும் இப்புதுக்கிறிஸ்துவர்களைத் திரட்டிக்
கூட்டி ஓர்தீவில் பெயர்த்துநாட்டி நாகரீகப்படுத்த நாட்டமுடைய
வராயிருப்பது மன்றி அவர்களுடைய க்ஷேமலாப சீர்திருத்தங்களை
யும், நீதிநியாய நேர்மைகளையும் விசாரணைசெய்து நியாயஞ்செலுத்
திக் காப்பாற்றத்தக்க ஓர் அரசனையும் அவர்களுக்குக்கொடுக்க எண்
ணங்கொண்டிருக்கின்றார்.

இந்த இந்தியாவின் கவர்னராகிய இவர், வேதத்தின் பாரம்பரி
த்துக்காகவும், பரிசுத்த நாமத்தி னிமித்தமாகவும் பல பெரிதான

பாடுகளையும், பிரயத்தனங்களையும் பரிசுத்தபிதா (அர்ச்-பாப்பு)மாத்
திரம் அறிவாரேயானால், இப்படிப்பட்ட இவருடைய இடையரு
முயற்சிக்கும், ஜாக்கிரதைகளுக்குத் தக்கபடி வியந்து காட்டுமோர்
அடையாளத்தைக் கற்பிக்காது விடாரென்று நானுறுதியாக நம்பு
கிறேன். உமக்கு மிது நன்மையாகத் தோன்றுமாயின், இவரு
டைய ஊழியங்கள் தமக்கெவ்வளவோ சந்தோஷத்தைக்கொடுக்கிற
தென்று இவருக்கெழுதும்படி செய்ய நீர் தெண்டிக்கலாம். இத
னால் கிறிஸ்துவர்களை இந்தக் கவர்னருடைய பராமரிப்புக்கு ஒப்பு
விக்கவேண்டுமென்பது என் கருத்தன்று, இந்த விஷயத்தில் பரி
சுத்தபிதாவி னிருதயத்திற் பற்றி யூன்றியிருக்கும் பாசப்பற்றுதல்
போல் மற்றெவருக்கு மிருக்கவே மாட்டாது; அது நிச்சயம். ஆனா
ல் நமது கர்த்தராகிய யேசுவின் மந்தையாடுகளாகிய இந்தப் புதுக்
கிறிஸ்துவர்களை அஞ்ஞானிகளாகிய ஓநாய்கள் பீறிக் கிழிப்போ
மபாதபடி ஓயாக்காவலும், உழைப்பும், விசுவாசப் பரம்புதலுக்கு
வேண்டிய இடையரு முயர்ச்சியும், எடுத்துக் கொள்ளுகிற வேதப்
பற்றுதலும் கரிசனமுமுள்ள இந்தக் கவர்னரை மெச்சிக் கொள்ள
வேண்டியவிதமாய், புகழ்ந்து கொண்டாடவேண்டிய அளவாய்,வர்
தனஞ்சொல்லவேண்டிய முறைபாய் மாத்திரஞ்செய்து உற்சாகப்
படுத்தவேண்டு மென்பதே என்னுடைய கருத்து. எப்படியும்
நீராவது இவருக்கோர் காகிதமெழுத வேண்டுமென்று நான் உம்மை
வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் அப்படி நீரெழுதுமோர்
கடிதமானது இவருக் கெவ்வளவோ மனவுற்சாகத்தைப் பிறப்பிக்கு
மென்று எனக்கு நன்றாய்த் தெரியும்.

இது வன்றியே நீரும், சபையார் சகலரும் தேவவூழியத்தி
லிவர் செய்யுமுதவிக்காகவும், இவருடைய நல்ல காரியங்களில் இடை
யரு முயற்சிக்காகவும் இவருக்காகக் கடவுளைப் பிரார்த்தித்துக் கொ
ள்ளுங்கள். ஏனென்றால் "நன்றாய்த் தொடங்கினவ னல்லவே,
தொடங்கிபரியந்தம் அதைக் கடைப்பிடித்து உறுதி சாதிப்பவனே இர
ட்சிக்கப் படுவான்." ஏனென்றால் தெய்வத்தின் முடிவற்ற நன்
மைத்தனத்தை முற்றும் நம்பிக்கொண்டும், உம்முடையவும் இன்
[illegible] சபையார் சகலருடையவும் ஜப, தப, பிராயச்சித்தப் பொறு
[illegible] நம்பிக்கையுள்ளவனாக விருப்பது மன்றி, இங்கு இக்

சீவியத்தில் இல்லா திருந்தாலும், இங்குள்ள வெல்லாப் பாக்கியங்
களையும் வென்று வெட்டும்படி செய்யும் அந்த மேலான பாக்கியசிலா
க்கியம் அமைந்ததும், ஆசீர்வதிக்கப் பட்டதுமாகிய அங்கு, அவ்வு
லகை ஜீவியத்திலாவது நாம் ஒருவரை யொருவர் தரிசிப்போமென்று
நம்பியிருக்கிறேன்.

இப்படிக்கு

சேசுக்கிறீஸ்வில் உமதுகுமாரன்

பிரான்சீஸ்.

இன்னமும் இந்த மகாத்துமா எழுதிய கடிதங்களும், செய்த
அற்புதங்களும் பலவுள. அப்பால் சேசுசபையைச் சேர்ந்த சங்கைக்
குரிய அந்தோணிக் கிரிமினாலி என்னும் குருவானவர் 1546ம் வருஷம்
பரதர் தேசத்தில் வந்து சேர்ந்தார். சவேரியார் அவரை அக்காலத்
தில் பரதர் தேசத்தில் வசித்துவந்த சுவாமீன குருக்களுக்கும், துற
வறவார்த்தைப் பாடுகொடுத்த (சுவாதீனமற்ற) குருக்களுக்கும் சிரே
ஷ்டராக நியமித்துத், தான் திருவாங்கோடு ராஜ்யத்தில் வேதம்போ
திக்கச் சென்றார். அங்கேயிவர் வேதத்தைப் போதித்து வருங்கா
லத்தில் இந்தியாவிலுள்ள போர்த்துக்கால் உத்தியோகஸ்தர்கள்
நாளுக்கு நாள் கர்வங்கொண்டு அஞ்ஞானிகளின் முன்பாகவும், புது
க்கிறிஸ்துவர்களின் முகதாவிலும் நடத்தி வரும் பலவித துஷ்டாட்
டங்களும், துர்நடத்தைகளும் சத்தியவேதத்துக்கு நிந்தையையும்,
அவமானத்தையும் வருவிக்கிறதையும், பெரிய உத்தியோகஸ்தர்
கள் பண ஆசையினால் கைக்கூலிவாங்கிக் கொண்டு அஞ்ஞானிகளை
மேலான உத்தியோகங்களுக் குயர்த்தியும், கிறிஸ்துவர்களைத் தாழ்
த்தியும் சில ஏழைக்கிறிஸ்துவர்களை மிருகங்களைப்போல் அஞ்ஞானி
களுக்கு அடிமைகளாக விற்றும், கொச்சி அரசன் போர்த்துகீச
ருக்குப் பகுதி கட்டுகிறவனாயிருக்க அங்கு ஞானஸ்நானம் பெற்ற
கிறிஸ்துவர்களின் சொத்துக்களை யெல்லாம் அவ்வரசன் பறிமுதல்
செய்வதைக் கவனியாமலும் இப்படியான அநேக காரணங்களால்
கிறிஸ்துவேதம் தழைக்கத் தடைப்பட்டிருப்பதை இந்தியாவின்
ராஜ பிரதிநிதி (விசிறே) அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு
பிரயாணம் போகவுந்தேசித்து, தூத்துக்குடிக் கெழுதி அங்கே

ந்த சங்கைக்குரிய பீ. மான் சில்லாஸ் (P. mansilhas) என்ற குருவானவரைத் தருவித்து அவ்விடத்து ஞானகாரியங்களை மேற்பார்க்கும்படி அவருக்கொப்புவித்து விட்டுத், தான்கொச்சிக்குச் சென்று இந்தியாவின் (வைகர் ஜெனரல்) ஆதி சிரேஷ்ட குருவாகிய பீ. மிக்கேல்வாஸ் என்பவரைச் சந்தித்து தம்முடைய யாத்திரையின் காரணத்தை அவருக்கறிவித்தார். அப்போது சங்-பீ. மிக்கேல்வாஸ் என்ற அந்தமேற்புக் குருவானவர் தாம் போர்த்துக் காலுக்குப் புறப்பட ஆயத்தமாயிருப்பதாகவும், தாம் அங்குபோய்ச் சேர்ந்தவுடன் போர்த்துக்கால் மன்னராகிய மூன்றுவது ஜொவாம் அரசரைச் சந்தித்து இச்செய்தியை யவருக்குத் தெரிவித்துத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்வதாகவும் சொன்னதின்மேல் சவேரியார் போர்த்துக் காலரசருக்கு இந்தியாவில் போர்த்துக்கலதிகாரிகள் செய்யும் அக்கிரமங்களைப் பற்றியும், யாழ்ப்பாண அரசனின் அக்கிரமமான செய்கையைப்பற்றியும் ஓர் நீண்டகடிதத்தை வரைந்து அதை அரசருக்குக் கொடுக்கச் சொல்லி பீ. மிக்கேல்வாஸ் என்னுங்குருவானவர் கையிற் கொடுத்து அவரைப் போர்த்துக் காலுக்குக் கப்பலிலேற்றி யனுப்பி விட்டுத், தாம் இன்னொரு உருவிலேறிக் கொண்டு இந்தியாவின் வைசிராயைச் சந்திக்கச் சென்றார். அப்பொழுது இந்தியவைசிராயாகிய தொன் அல்போன்சோ தெ. சொயிசா என்பவர் கம்பாயா வென்னும் நகரிலிருந்தமையால் சவேரியார் அங்கே போய்ச் சேர்ந்து அவரைச் சந்தித்து, தாம் வந்த வரலாற்றை யவருக் காதியோடந்தமாயறிவித்து, பின்பு மன்னார் தீவிலுள்ள ஜனங்கள் தம்மை அங்கு வந்து வேதோபதேசஞ்செய்யும் படி கேட்டுக் கொண்டதாகவும், தமக்கு அங்கு போவதற்கு வசதிக் குறைவாயிருந்த படியால் தூத்துக்குடியிலிருந்த குருவானவரொருவரையங்கே யனுப்பி வேதோபதேசஞ் செய்து அநேகருக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுத்ததாகவும், மன்னார் தீவு யாழ்ப்பாணத் தரசனின் ஆட்சிக்குட் பட்டிருக்கின்றமையால் அவ்வரசன் தன்தேயத்தில் கிறிஸ்து வேதம் பரம்புவதைக் கேள்விப்பட்டுப் பொறாமைகொண்டு, புதுக்கிறிஸ்துவர்களைப் பலவித சரீரதண்டனைபண்ணியும், அவர்களுடைய காணி பூமி முதலிய வஸ்துகளைப் பறிமுதலாக்கியும், இன்னமும் அவர்களை விலங்கிட்டு [illegible] சிறையடக்கியும் இவ்வண்ணம் பேசாலையென்னுமரில்

கடையரில் புதுக்கிறிஸ்துவர்களான ஆண், பெண் அறுநூறுபேரைக் கொன்றும், இந்துமதக் குருக்களைத்தவிர வேறெந்தமதக் குருக்களும் அங்கு வரத் தடைவைக்கப்படாதென்று பறைபறைவித்தும் சருவ வல்லவசருவேசுரன் அந்த ராஜாவின் குமாரனையும், அவன் மந்திராலோசனைச் சபையாரனைவரையும் கிறிஸ்துவின் மெய்யான வேதத்தை யனுசரிக்கச் செய்தமையால் அரசன் கோபங்கொண்டு அவர்களெல்லோரையுங் கொன்றுனென்றும், இவ்வண்ணம் அவன் செய்த அடாவடியான செய்கைகளனைத்தையும் வகுத்துரைத்து அவ்வரசன் தன்றமையனிடமிருந்து அபகரித்துக்கொண்ட அவனது ராஜபட்டத்தைப்பறித்து அவன் தமையனுக்குக் கட்டுவேமாயின் கிறிஸ்துவேதம் அவ் விலங்கைத்தீவில் மேன்மேலும் தழைத்தோங்குமென்றும், அதற்காகவேண்டிய யுத்த வெத்தனங்களை யுடனே செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டார்.

இந்தியாவின் வைசிராயாகிய சொயிசா என்பவர் சவேரியாரைப்பற்றி முன்னமே கேள்விப்பட்டிருந்தவராகையால் அவர் தம்மைச் சந்தித்து நேரிற் பேசிக்கொண்டபின் அவர்மேலதிக நம்பிக்கையுண்டாகி கன்னியாகுமரியிலும், தூத்துக்குடியிலு மிருந்த சேனைத் தலைவர்களுக்கு திருபமனுப்பிக் கூடியஅளவு சேனைகளைத் திரட்டி நாகப்பட்டணம்சேர்ந்து சமயம்பார்த்து யாழ்ப்பாண நாட்டைப்பிடித்து அரசனைக் கைதிப்படுத்தி அவன் தமையனை ஆசனத்திலேற்றிச் சத்துருக்களைச் சவேரியாரிடத்தி லொப்புவிக்கக் கட்டளையிட்டார்.

பிரான்சீஸ்கு சவேரியார் கம்பாயாவிலிருந்து புறப்பட்டு, மலையாளக்கரையில் அநேக அற்புதங்களைச்செய்து, ஆயிரக்கணக்கா[illegible] அஞ்ஞானிகளுக்கு ஞானஸ்நானம்கொடுத்து, கிறிஸ்துவேதத்திலுட்படுத்திக் கொச்சியில்வந்து அங்கே மூன்றுமாதகாலமாய்த் தாமதித்திருந்தபின், இதுவரையில் நாகபட்டணத்தில் படை யாயத்தப்படுத்தியிருக்குமென் றெண்ணி, அங்குபோக உருவிலேறி, நெடுந்தீவு, மன்னார்தீவு முதலிய விடங்களிலிறங்கி, அநேகபுதுமைகளைச் செய்து, அங்குள்ளவர்களைக் கிறிஸ்துவர்களாக்கி, நாகப்பட்டணம் சேர்ந்து காரியங்களைப் பார்க்குமளவில், அங்கே யா[illegible]

ஆயத்தமுமின்றிப் போர்த்துக்கீசருடைய கப்பல்கள் தொகையிற் குறைந்தும், முதலிற் சுத்தவீரர்களாய் விளங்கிய சேனாதிபதிகள் தாங்கள் போர்த்துக்கீசரென்பதையும், கிறிஸ்துமதாநுசாரிகளென்பதையும் மறந்தும், ராஜநிந்தனையும், தேவதூஷணமும் பேசக் கேட்டு ஆச்சர்யமடைந்தார்.

இன்னமும் படையாயத்தமில்லாதகாரணமென்னவென்று சவேரியாராராயும்போது, கொஞ்சகாலத்துக்குமுன் பைகோவாவிலிருந்து விலையேறப்பெற்ற சரக்குகளை யேற்றிக்கொண்டுவந்தகப்பலொன்று கடும்புசலிலடிபட்டு யாழ்ப்பாணத் துறையிற்போய்ச் சேர, அக்கப்பல்மாலுமியும், அவனோடுகப்பலிலிருந்தவர்களும் யாழ்ப்பாணத்தரசனுக்கு ஓர் பெருந் தொகையான பணத்தைக் கொடுத்துத் தங்களையும், தங்கள் கப்பலையும் மீட்டதுமன்றி, அக்கப்பற்காரர்களே அரசாங்கத்தார் அவ்வரசன்மேல் படையெடுப்பதையும் தடைப்படுத்தியதாயறிந்து வெகு கவலைப்பட்டார்.

அப்பால் சவேரியார் திருவாங்கோட்டுக்கு யாத்திரையாகி உருவிலேறிப் போகும்வழியில், சமுத்திரத்தில் வெகுதூரத்தில் இலங்கைத்தீவு அவர் பார்வைக்குத் தென்பட்டது. அப்போது சவேரியார் அத்தீவுக்குநேரே தமதுகரங்களையுயர்த்தி "ஆ! நிர்ப்பாக்கியமான தீவே! நீ குற்றமற்ற கிறிஸ்துவர்களின் பிரேதங்களால் மூடப்பட்டிருக்கிறாய், உன் பலபக்கங்களிலுமிருந்து உதிரம் ஆறுயோட வுன்னைத் தரிசிக்கிறேன்" என்று புலம்பியழுதார். பின் மன்னார்தீவில் அவர் வந்து சேர்ந்தபோது கண்டியிலிருந்து தன் விரோதிகளுக்குத் தப்பி அங்கேவந்து ஒதுங்கியிருந்த கண்டிராஜனை அவன் குடும்பத்தோடு சத்தியவேதத்தி லுட்படுத்தினார்.

அப்பால் சவேரியார் மனத்துணிவோடுயாழ்ப்பாணநகர்சென்று அந்தக் கொடிய அரசனுக்குச் சத்தியவேதத்தைப் போதித்தார். அவ்வரசன் தான் கேட்கும் இரண்டு கேள்விகளுக்குப் போர்த்துக்கீசருடன்படுவாராயின் தான்கிறிஸ்துவனாகத் தடையில்லையென்று சொன்னான். சவேரியார் அதென்ன கேள்விகளென்று வினவ, அரசன் முதலாவது, போர்த்துக்கீசர் இந்தியாவிலுள்ள அரசர்களோடு என்ன உடன்படிக்கை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ

அதே உடன்படிக்கைப்பிரகாரம் என்னோடும் நடந்துகொள்ள வேண்டும். இரண்டாவது வேதமாறுதலின்பொருட்டுஉண்டாகுங் கலாபனையை யடக்க ஓர் கூட்டம் போர்த்துக்கீஸ் போர்வீரர்களைத் தனது பராமரிப்பிலிருக்கச் செய்யவேண்டுமென்றான். சவேரியார் அதற்குப் பதிலுத்தாரமாக இந்தியாவின் வைசிராய்க்குச் சொல்லி அப்படியே செய்வேனென்று அவ்வரசனனுப்பிய ஸ்தானாபதியோடு புறப்பட்டு 1548ம்௵ பங்குனி௴ 20௳ கோவைப்பட்டணம் போய்ச் சேர்ந்தார்.

இதன்மத்தியில் சவேரியார் போர்த்துக்காலரசருக்குச் சங்பி - மிக்கேல்வாஸ் என்னுங் குருவானவர் வசம் கொடுத்தனுப்பிய கடிதத்துக்கு நல்லமறுமொழி கிடைத்ததுமன்றி "யாழ்ப்பாணத்தரசன் செய்த பழிக்குப்பழி இதுவரை இந்தியாவின் வைசிராயாகிய கொயிசா வாங்காதிருப்பாராயின் இப்பொழுது அந்த வைசிராய்ஸ்தானத்தைக் கைக்கொள்ளுகிற தொன்காஸ்திரோ வென்பவர் அதை நிறைவேற்றக் கடவர்" என்று அதிற் குறிக்கப்பட்டிருந்தது.

இந்தியாவின் புதிய வைசிராயாகிய காஸ்திரோ என்பவர் பாசிம்பட்டணத்தில் வந்திருக்கும் செய்தியைச் சவேரியார் கேள்விப்பட்டு தம்மோடு வந்த ஸ்தானாபதியை அவ்விடத்திற்றானே நிறுத்திவிட்டுத் தாம் பாசிம்பட்டணத்தைச் சேர்ந்து, வைசிராயைத் தரிசித்தார். புதிய வைசிராயும் மிகுந்த ஆவலோடவரை வரவேற்று, அவர் வந்தகாரணமென்னவென்றுகேட்டார். சவேரியார் யாழ்ப்பாணத்தரசனின் இருகேள்விகளையுந் தெரிவித்து, இதுவிஷயமாய் அவ்வரசன் தம்மோடனுப்பிய ஸ்தானாபதிகோவையில் காத்திருக்கிறானென்றும் அறிவித்தார். புதிய வைசிராய் யாழ்ப்பாணத்தரசனின் இருகேள்விகளுக்குமிசைந்து, அந்தோனியு மொனிஸ்பரேத்து என்னும் தளகர்த்தனை நூறு போர்த்துக்கீஸ வீரர்களோடழைத்துச் செல்லவும், கோவையில் தாமதித்திருக்கும் ஸ்தானாபதிக்கு ஓர் விருந்தளிக்கவும், அவ்வரசனுடைய பிரசைகளெல்லோரும் ஞானஸ்நானம் பெற விரும்பினால் அக்கொண்டாட்டத்திற்குச் செல்லும் செலவிற்குப் பின்வாங்காதிருக்கவுங் கற்பித்தனுப்பினார்.

சவேரியார் இந்திய வைசிராய் சொல்லியபடியே கோவையில் ஸ்தானாபதிக்கு ராஜவிருந்தொன்றளித்து, அங்கேயிருந்த தளகர்த்தரையும் அவனுக்குதவியாய் நூறு வீரர்களையு மழைத்துக்கொண்டு, ஸ்தானாபதியோடு யாழ்ப்பாணம்போய்ச் சேர்ந்தார். ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தரசன் முன்சொன்ன வாக்குப்பிசகி அவர்கள் அங்கு வந்து சேர்ந்தபின் யுத்தஞ்செய்து துரத்தினபடியால் சவேரியார் மனவருத்தமுற்று, நாகபட்டணத்தையடைந்து, அங்கே நின்று மயிலாப்பூருக்குப்போய் அவ்விடத்தில் அர்ச்தோமையாருடைய கல்லறையைத் தரிசித்துக்கொண்டு, இன்னமும் இந்தியாவுக்குக் கிழக்காயிருக்கும் தேசங்களில் சென்று வேதம் போதிக்கப் பிரயாணமானார்.

ஜோவாம் தெக்குருஸ் பாதவர்மபாண்டியன் என்னும் விக்கிரம பாண்டியனின் மகுடாபிஷேகம்.

அந்தக்காலத்தில் தூத்துக்குடியில் தொன்ஜூசை அராஜூ என்னுமோர் போர்த்துக்கீஸ் பட்டவர்த்தனிருந்தார். பரதர் தேசத்தினின்று மகம்மதியர்களைத் துரத்திப் பரதகுலபாண்டியர்களுக்கு வேண்டியுதவிகளைச் செய்தவரான கொச்சிக் கவர்னர் தமது உத்தியோகத்தினின்று விடுபட்டு போர்த்துக்கால் சென்று ராஜதரிசனம் பண்ணினார். போர்த்துக்காலரசர் அவருக்கோர் விருந்தளித்து இந்தியாவின் சீரை விசாரித்தார். கவர்னர் தமது காலத்திலிந்தியாவில் நடந்த சம்பவங்களை யெல்லாம் அவருக்குச் சொல்லி, பரதகுலத்தாருக்கோர் அரசனைக்கொடுக்க வேண்டுமென்று தம்மிறைவனிடத்தில் மன்றாடினார். செல்வம் பொருந்திய போர்த்துக்காலரசராகிய சிஞ்ஞோர் சிஞ்ஞோர் தொன் ஜோவாம் என்பவர் கவர்னருடைய விருப்பத்திற்கிசைந்து தமது ஞானப்புத்திரனாகிய ஜோவாம் என்பவனையே பரதகுலபாண்டியருக்கரசனாக நியமிக்கக்கருணைகூர்ந்தார். அதிசெல்வந்தனெனில்; தயாளகுண சீலனாகிய அவ்வரசர் இந்தியாவின் வைசிராய்க்குமோர் பொற்சிலுவையையும், ஓர் நிருபத்தையும் அனுப்பி, [illegible]த்தில் நீர் தூத்துக்குடிக்குச் சென்று, அங்கே எமதுஞானப்புத்திரனாகிய ஜோவாம் என்னும் பிரபுவைச்சந்தித்து, அவ[illegible] யாம் பரதகுலத்தவர்க்கு அரசனாய்த்தெரிந்து கொண்டோமென்று சொல்லி, நம்குலராஜாக்கள் ராஜஅடையாளமாய்த் தரித்துவருவதும், நாம் வெகுமதியாய் அளித்திருப்பதுமாகிய இரத்தின ம[illegible]திய இப்பொற்சிலுவையை அவரது திருவாபரணமாகச் சாத்தி, அவருக்குரிய நாமத்தின் முன்னே * சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் † தொன் என்னும் பட்டத்தையுங்கொடுத்து, மகுடாபிஷேகச் சடங்கை நிறைவேற்றியுமது ஸ்தானம்போய்ச்சேரும்" என்று கற்பித்திருந்தார். அரசருடைய கடிதத்தைக் கண்ணுற்ற வைசிராயான தொன் காஸ்திரோ என்பவர் உடனே தூத்துக்குடிக் கவர்னருக்கு இதுசெய்தியை முன்கடிதத்தின் மூலமாயறிவித்துப் பின் தாமேனர், கப்பலேறித் தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தில் வந்து சேர்ந்தார்.

தூத்துக்குடிக் கவர்னர் இந்திய வைசிராயை அன்போடும், கண்ணியத்தோடும் வரவேற்று, அவர் வந்தகாரணத்தைப் பரதர் தேசமுழுதும் அறிக்கைசெய்தார். இதையறிந்த ஒவ்வொரு ஊர்த் தலைவர்களும் நவநவமான ஆடையாபரணங்களை யணிந்துகொண்டு, தத்தம் பரிவாரங்களோடு பிரயாணப்பட்டுத் திருமந்திர நகர்வந்து சேர, அந்நகரோ அமராவதியையும், அழகாபுரியையும் இருபாதங்களால் மிதித்து மகாலட்சுமி கடாட்சம் பொருந்தி விளங்கிற்று.

குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தலென்னும் ஐந்நிலங்களுக்கும் பாண்டியனே தலைவனென்பதை அறிவிக்கு மாப்போல பஞ்சபறைகளுமுழங்க 1548-ம் ௵ வைகாசி௴ சுபதினத்தில் பரதகுல பிரபுக்களும், பட்டவர்த்தனரும், மகுடவர்த்தனரும் இந்தியாவின் வைசிராயையழைத்துக்கொண்டு ஜோவாம் என்னும் கோனகனுடைய மாளிகையிற் சென்று அப்பிரபுவுக்கு நறுங்கலவைகளைப் பூசி, உலகுவிலைமதிக்கற்கரிய பூந்துகிலை மருங்கினிற் சாத்திப், பல

* சிஞ்ஞோர் சிஞ்ஞோர் என்பது போர்த்துக்கீஸிய பாஷையில் இராஜாதிராஜன்.

† தொன் என்பது போர்த்துக்கீஸ் அரசகோத்திரத்தாரின் பட்டப்பெயர்.

விதானத்துடனாபரணங்களையணிவித்து, பகைவர்கடுநடுங்கத்தக்க வாளாயுதத்தை இடையிற்சேர்த்து, பன்னிரு சிங்கங்கள் தாங்கிய பொன்னாசனத்தின் முன்னே கொண்டுவந்து நிறுத்தினார்கள்.

அப்போது தொன்குசை அரானாவென்னும் தூத்துக்குடி கவர்னர் நவமணிகளழுத்திய பொற்கிரீடத்தையும், போர்த்துக்காலரசரனுப்பிய பொற்சிலுவையையும் ஓர் பொற்றட்டில் வைத்துத் தமது கரங்களிலேந்தி நிற்க, சங்கைக்குரிய என்றி என்றிக்கெஸ் என்னுங்குருவானவர் தூபத்தையும், சங்கைக்குரிய பீ. பிரான்சிஸ் என்றிக்கெஸ் என்னுங்குருவானவர் தீபத்தையும், சங்கைக்குரிய அல்போன்ஸ் சிப்பிரியானி என்னுங்குருவானவர் தீர்த்தத்தையுமேந்தியுதவிசெய்ய, முத்துக்குளித்துறையின் சிரேஷ்டகுருப் பிரசாதியாகிய சங்கைக்குரிய அந்தோனி கிரிமினலி யென்னுங்குருவானவர் வேதவாக்கியங்களை யுச்சரித்து தீர்த்தத்தையும், தூபத்தையும் சுத்தி மந்திரிக்க, இந்திய வைசிராயாகிய தொன் காஸ்திரோ என்பவர் தமது திருக்கரங்களால் பொற்சிலுவையைத் தொட்டெடுத்து ஜொவானது மார்பில் வனைந்து, பின் பொற்கிரீடத்தை யிருகரங்களாலுந் தாங்கி நின்று யாவரும் கேட்கும்படி (போர்த்துக்கிஸ்பாஷையில்) "நாம் எமது மாட்சிமைபொருந்திய போர்த்துக்கால் மன்னவராகிய மூன்றாவது ஜொவாம் அரசருடைய ஆக்ய கற்பனைப்பிரகாரம் உம்மை சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தோன் ஜொவாம் என்னும் நாமத்தோடு தெக்குருஸ் என்னும் பெயரையும் சேர்த்து சிஞ்ஞோர் சிஞ்ஞோர் தோன்ஜொவாம் தெக்குரூஸ் என்னும் நாமத்தோடு பரதகுலத்திற் கதிபதியாகவும், பாண்டிநாட்டிற் கரசனாகவும் உமக்கு மகுடாபிஷேகம் செய்கின்றோம்" என்று சொல்லி, கொண்கனுடைய திருச்சிரமீது மணிமுடியைச் சூட்டினார். உடனே வேதபோதகர்கள் தேதேயூம் என்னும் தோத்திரப்பாடலைப் பாட, தென்னவன் குலமாக்கள் யாவரும் ஆர்ப்பரித்துத் தங்கள் தங்கள் சிரமிசை திருக்கரங்களைக் கூப்பி, பின்னமில்லாத மன்னனே! நீரென்றும் பெருமையாய் வாழ்கென வொலித்தார்.

அப்பால் வெண்முத்துக்களாற் செய்த சிங்கமுகத் தண்டிகை ஆசனே எழுந்திருக்கச்செய்து, இடையர்கள் ஆச்சிவிகையைச்

சுமந்துசெல்லவும், பட்டவர்த்தனரும், மகுடவர்த்தனரும், பரதகுலப் பிரபுக்களும், பெரியோரும் தண்டிகையைச் சூழ்ந்துவரவும், ஒரு புறம் போர்த்துக்காலதிகாரிகளும், அவர்கள் சேனைவீரர்களும், மறுபுறம் பரதரது சேனைத்தலைவர்களும், சேனைவீரர்களும், அணியணியாய் நடந்துசெல்லவும், செம்பிநாட்டுத் தேவர்களென்னும் ஆப்பனூர் மறவர்கள்சேனை அம்பும், வில்லும், கதாயுதங்களுந் தாங்கி ஆயிரக்கணக்காக முன்னேசெல்லவும், மாட்சிமைபொருந்திய போர்த்துக்கேசியரின் ஐந்து திருக்காயக் கொடியும், மீனவர் துவஜங்களாகிய சேல், காளை, சேவல், மயில், யானை, கருடன், அன்னம், மகரம், கிளி, அரவம், கனகம், முரசு, சிங்கம், அநுமான், பன்றி, பனை, சங்கு, சிப்பி, கப்பல், புலி, யாளியுமாகஇருபத்திரண்டு கொடிகளும், யானை, தேர், ஒட்டகங்களின்மேல் நின்றசைந்து செல்லவும், பொன்னாற்செய்த பரிகைகளும், நெடிய வெண்முத்துக்குடைகளும், மயிலிறகுக்குடைகளும், ஆலவட்டங்களும், அசைதடிகளும் இடையிடையே பிடித்துச் செல்லவும், சேலைப்போன்ற கண்களையும், மலைகளைக் கொப்பாகிய முலைகளையுமுடைய மாதர்கள் வெண்சாமரைகளைக்கைகளிலேந்தி யிருபுறமுமிரட்டவும், தேனினுமினிமை பொருந்திய வனையுடைய பாவையர்கள் ஆடவும், வெள்ளித்தடிகளை யேந்திக் கட்டியர்கள் எச்சரிக்கவும், அதிர்வெடிகள் அதிரவும், சங்குமணிபூண்ட கடைசியர்கள் குரவையிடவும், முத்துமணி பூண்ட வலைச்சியர்கள் கொம்மைபாட்டயரவும், பவளமணிபூண்ட அளத்தியர்கள் விளரிப்பாட்டைப் பாடவும், வண்ணார் இரட்டைப்பாவாடைவிரிக்கவும், தேவர்கள்மலர்களைச் சொரியவும், கடலொலியையும், மழையொலியையும்மாற்றப்பலவகை வாத்தியங்கள் முழங்கவும், இவ்வண்ணம் திருப்பொலியும் மந்திரகரை வலம்பெறவந்து பரதபூபதியினுடைய அரண்மனையிற் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். அரசன் சிவிகையை விட்டிறங்கி, பூர்வபரத சக்கரவர்த்தியைப்போல் சிங்காசனத்திலெழுந்தருளினான்.

அப்போது முத்தமிழ் வித்வசிகாமணிகள் தசாங்கவாழ்த்தைக் கூறி, நானிலத்தில் பகைவரை வென்று அரசினை நடாத்தும் பொருட்டு மெய்யாங் கடவுளாகிய வானவர் கோனவ் வரங்களைப் பொழிக வெனவாழ்த்தியபின், செந்நெல் வயல்சூழ் [illegible]

னைவன் குலத்துப் பட்டவர்த்தனரும், மகுடவர்த்தனரும் செறிந்தெழுந்து, தேவேந்திரனது முடிசிதறும்படி வளையை யெறிந்த கன்னவனே! உமது பெட்புறுங் கற்பனைகளை எங்கள் சிரமேற்கொண்டு நாட்கழிப் போமென்று சத்தியத்தைச் செய்தார்கள். அப்பால் பரதகுலப் பெரியோரும், பிரபுக்களும், பிரசைகளும் அரசனைக் கும்பிட்டுவணங்கியபின், பரதநாட்டுக்குடிகள் யாவரும் அரசனைக்கும்பிட்டு நின்றார்கள். அரசன் அவரவர்க்குரிய ஆசனத்தில் அவர்களையமரும்படி கடைக்கண்ணாற் கனித்து, பொன்னாபரணங்களையும், வஸ்திராபரணங்களையும், வாகனவகைகளையும், வைரவர்க்கிகவையோ தகவெனவாறாய்த் தீந்தபின், குடிமகார்கும்நாவிதர், வண்ணார், மறவர், குறவர், பறையர், பாணர், சாயவண்ணார், மாலைகட்டிகள், கெம்மார், ஓச்சர், ஓட்டர் ஐந்துவகைக்கம்மியர், குயவர், பள்ளர், மூன்றுவகை வாணியர் இவர்களுக்குந்தக்கன கொடுத்தனுப்பியபின், போர்த்துக்காலதிகாரிகளுக்கும், சேனவீரர்களுக்கும் விருந்தளித்து ஆசாரத்தோடு விடைகொடுத்து அவர்களையும் அனுப்பி விட்டுத் தானும் தனது மந்திரிமாரும், மகுடவர்த்தனரும், பட்டவர்த்தனரும், பரதகுலப் பிரபுக்களும், பெரியவரும் போசன சாலையிற் சென்று, இந்திரலோகத் தமுதினுமேலாய அறுசுவையோடு கூடியவமுதை மூக்கனியுந் தேனுங் கலந்தருந்திக் களித்தபின்னர், யாவரும் அரசனிடம் விடைபெற்று மீண்டார்கள். இந்திய வைசிராயும் மீனவர் கோனிடம் செலவு பெற்றுத்தன்னிருப்பிடம் போய்ச் சேர்ந்தார்.

சிந்நோர் சிந்நோர் தொன்மிஜவாம் தெக்குரூஸ் பரதவர்ம பாண்டியனென்னும் அரசன் தயை, தாட்சணியம், நீதி, நெறிமுதலியவற்றில் வழுவற்றவனாய்ப் பூர்வவழுதியர்களுக் கொப்பத் தன்னரசை நடாத்திவந்தான்.

வேதாவளை யுத்தம்.

சங்கைக்குரிய அந்தோனி கிரிமினலி என்னுங் குருவானவர் பரதர் தேசத்திலேயுள்ள குருக்களுக்கு சிரேஷ்டராய்ப் பின்னைக் [illegible]ம் செய்து வந்தார். அவர் அங்கே நின்று புறப்பட்

டு பரதர் தேசமெங்கும் சுற்றித்திரிந்து குருக்களை விசாரித்து வருவது வழக்கம். இவர் இராமேசுவரத்திற்குச் சமீபத்திலுள்ள வேதாளை என்னு மூரில் வலையர், கடையர் முதலானவர்களுக்குப் புதிதாய் ஞானஸ்நானம் கொடுத்து அங்கே அர்ச்சிய சிஷ்டவிந்சேந்சியார் கோவிலையுங் கட்டுவித்தார். போர்த்துக்கல் தேசத்தார் தேவகாப்பின் பொருட்டு அங்கேயோர் சிறிய சேனையை வைத்திருந்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் பரதர் தேசத்திலிருந்த போர்த்துக்கால் சேனைகளுக் கெல்லாம் தலைவனாகிய எம். ஜொவாம் பர்னாந்தெஸ் கொறேயா (M. Jeau Fernandez Coriea) என்பவனும் வேதாளைக் காவலிலேயே வசித்து வந்தான். இவனும் அடிக்கடி சிலகாப்புச் சேனைகளோடு வேதாளைக்கு வந்து போவது வழக்கம். இராமேசுவரமென்னுந் தீவானது இராமன் திருவணை யென்று சொல்லப்படும் சேது அணையால் தேசத்தோடு சேர்க்கப் பட்டிருந்தது. அங்கே எழுந்தருளியிருக்குஞ் சேதுநாதனைத் தெரிசிக்கப் பரதகண்டத்தின் பலபக்கங்களிலுமிருந்து திரள் திரளாக ஜனங்கள் வருவதுண்டு. மதுரையை ஆண்டு வந்த பூர்விக பாண்டிய ராஜாக்கள் மறவர்களை இந்தச் சேது அணைக்குக் காவல் காவலராக நியமித்து, அவர்களுடைய தலைவனுக்கு இராமநாதபுரத்தை மானியமாய்க் கொடுத்து சேதுபதி என்னும் பெயரால் அவனுக்கு மகுடத்தைச் சூட்டி, ஆண்டு வரும்படி செய்தார்கள். இந்துக்கள் கூட்டங் கூட்டமாய் இராமேசுவரத்திற்குத் திருயாத்திரை செய்வதைக் கண்ணுற்றுக்கண்டு பொறாமைகொண்ட போர்த்துக்கால் சேனைத்தலைவன் அப்படிச்செல்லும் ஜனங்களைத் தடுக்கப்பன்முறையும் எத்தனித்தான். இவனது நோக்கத்தையறிந்த அந்தோனி கிரிமினலி என்னுங்குருவானவர் அவனை அப்படிச் செய்யவொட்டாமல் தடுத்து, அவனுக்குப்புத்திமதிகளைச் சொல்லிக் கண்டித்து வந்தார். சேது அணையானது அகோரமான அலைகளால் மோதப்பட்டு, அனேக இடங்களில் சேதப்பட்டிருந்தது. அந்த அணைமேல் ஜனங்கள் செல்லுவது இவனது மார்பின்மேல் நடப்பது போலிவனுக்கு அவ்வளவு வருத்தமாயிருந்தது. ஆனபடியால் அடுக்குப் புத்தியுள்ள அந்தத்தலைவன சற்குருவின் நற்போதனையைக் கேளாது சமயம் பார்த்திருந்து அணையை யிடித்து யாத்திரைக் காரரைச் செல்லவொட்டாமற் [illegible]

னது துஷ்டத்தனமான செய்கையால் இராமேசுவரத்திற்கு ஜனங்கள் திருயாத்திரையாகச் செல்லுவது தடைப்பட்டது.

அக்காலத்தில் அந்தக் கோவிலின் வரும்படியைக் கொண்டு தங்கள் முழுக்குடும்பத்தையுங் காப்பாற்றிவந்த பிராமணர்களுக்குப் போர்த்துக்கீசர்பேரிலும், அவர்கள் அனுசரித்து வந்த கிறிஸ்து மார்க்கத்தின் பேரிலும், அவர்களுடைய மதத்தைக் கைக்கொண்டு, அவர்களுக்குத் தங்கள் தேசத்திலிடங் கொடுத்த பரதகுல பாண்டியர்கள் பேரிலுங் கோபமுண்டாகிப் போர்த்துக்கீசரையும், அவர்களால் ஞானஸ்நானம் பெற்றகிறிஸ்துவர்களையுங் கொன்று, தங்கள் தெய்வத்துக்குப் பலிகொடுக்கவேண்டுமென்று கங்கணங்கட்டிக்கொண்டு, சேது அணைக்குக் காவற் காரர்களாகிய மறவர்களை அவர்கள் மேல் போருக்கேவி விட்டார்கள். ஓர் உலக அதிகாரி புத்திக்குறைவாற் செய்த காரியத்தைப் பிராமணர்கள் வேதக்கலாதியாகச்சோடித்துவிட்டமையால், இராமநாதபுரத்தார் ஐந்நூறு பேரடங்கிய ஓர்சேனையைத் திட்டம்பண்ணி, திடீரென வேதாளையிற் சென்று தாக்கினார்கள். அவர்களை அங்கிருந்த போர்த்துக்கீஸ் வீரர்கள் பின்னிட்டோடும்படி செய்தமையால் தோற்றோடிய மறவர்கள் அக்காலம் மதுரையில் தேசாதிபதியாயிருந்த நாயக்கனிடத்திற் போய் உதவி கேட்டார்கள். நாயக்கன் அவர்களுக் குதவியாக ஆறுயிரம் வீரர்களையனுப்பினான். அவர்கள் போர்த்துக்கீசரால் வெட்டிவிடப்பட்ட சேது அணையைச் சீர்ப்படுத்த விரைந்து சென்றார்கள். இராமநாதபுரத்தாருடைய சேனையும் அந்தச்சேனையோடு சேர அப்படைவீரர்களின் தொகை பதினையிரமாயிருந்தது.

அப்போது போர்த்துக்கீஸ் சேனாதிபதி சத்துருக்களின் வல்லமையைக் கண்டு பயந்து தன்னிருப் பிடமாகிய பின்னைக் காயலிற் போய்த்தன் புத்திக் குறைவான செய்கையை நினைந்து கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

இராமன் திருவணையைச் சரிப்படுத்தச் சென்ற வீரர்கள் அதைச் சீர்ப்படுத்தி விட்டு, வேதாளை என்னுமூரிற் புகுந்து அங்கு கிறிஸ்துவர்களை வாளுக்கிரையாக்கினார்கள். இது செய்தி ... வாய்த் தெக்குரூஸ் என்னும் பரதகுலாதிபதியினுடைய

செவிக் கெட்டியபோது அந்த அரசன் ஐயாயிரம் பரதவீரர்களை அங்கு அனுப்பத் தீர்மானித்தான். இதுசெய்தியைத் தூத்துக்குடிக் கவர்னர் அறிந்து பருனுந்தீஸ் கொரேயா என்னும் சேனைத் தலைவனையழைத்து, அவனுக்கு ஐந்நூறு போர்த்துக்கீஸ் வீரர்களைக் கொடுத்து, அவர்களை ஐயாயிரம் பரதவீரர்களோடு அழைத்துக்கொண்டு வேதாளைக்குப் போய்ச் சத்துருக்களோடு யுத்தஞ்செய்யக் கட்டளையிட்டார். சேனைத் தலைவன் கவர்னருடைய உத்தரவுப்படி வீரர்களோடு கடல் மார்க்கமாய் வேதாளையிற் போய்ச் சேர்ந்தான். அவர்களோடு அந்தோனிக்கிரிமினலி என்னுங் குருவானவரு மிருந்தார். இந்து மார்க்க வீரர்களோடு, கிறிஸ்துமத வீரர்கள் பலமுறைமோதியும் பலத்த சேதத்துடன் பின்னடைந்தார்கள். அப்போது போர்த்துக்கால் சேனைத்தலைவன் படகேறி யோடிப்போகயத்தனிப்பதைப் பரதவீரர்கள் கண்டு, தங்கள் சிரேஷ்டகுருவானவருக்கறிவித்தார்கள். அப்போதுஅவர் அந்தச் சேனைத்தலைவனிடம் சென்று, ஓ சேனாதிபதியே! இந்த யுத்தமானது உனதுமூடத்தனமான செய்கையாலுண்டானது. உன்னால் எத்தனையோ கிறிஸ்துவர்களுயிரிழந்தார்கள். நீ இப்பொழுது உன்னோடுவந்த சேனா வீரர்களையுத்த களத்தில் விட்டுவிட்டோடுவது நியாயமல்ல, சத்துருக்களுடன் சமாதான உடன்படிக்கை செய்து கொள்வதே உத்தமமென்று சொன்னார். அப்போது சேனாதிபதியானவன் குருவானவரைநோக்கி, “ஓ, சுவாமி! இந்தக் காட்டுமிராண்டிகளோடு சமாதான உடன் படிக்கை செய்து கொள்வதற்கு எனக்குச் சாத்தியப்படாது, அது எங்களரசுக்கும் யோக்கியதை யாகமாட்டாது. நீர் உயிர் தப்பிப்பிழைக்க வேண்டுமாயின் என்னோடு படகில் வந்து சேரும். நீ ரென்னோடு வராத பட்சத்தில்உமதுயிருக்குத்திங்குவந்து சம்பவிக்கும்” என்று சொன்னான்.

அப்போது அவர்சேனாதிபதியினுடைய அந்த மில்லாதபதிலைக் கேட்டு, மனவருத்த முற்று, மற்றைய வீரர்களையுங்கப்பல், படகு முதலியவைகளிலேறித் தப்பியோடும்படி கட்டளையிட்டார். குருவானவருடைய கற்பனைப் பிரகாரம் எஞ்சிய போர்த்துக் கீஸ்வீரர்கள் மட்டும் தப்பியோடினார்கள். பரதவீரர்கள தற்துடன்படவில்

அதினால் குருவானவர் சேனாதிபதியோடு படகேறிச் செல்லுவதை [illegible] பரதரோடு நின்றுவிட்டார்.

அப்போது பரதவீரர் யாவரும் ஒன்றுகூடித் தங்களில் அதிசாமர்த்தியமுள்ள ஜுசை அந்திரைவரேத் என்பவனைத் தங்களுக்குத் தளகர்த்தனாக நியமித்து, யுத்தத்தை நடத்தினார்கள். அந்தோனி கிரிமினி சுவாமியாரோ கடற்கரையோரமாய் நின்றுகொண்டு, காயம்பட்ட கிறிஸ்துவ வீரர்களுக்குத் தேவ திரவிய அநுமானச் சடங்குகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டும், அவர்களைப் படகுகளிலேற்றி யனுப்பிக்கொண்டுமிருந்தார். அந்தத்தருணத்தில் எதிரிகளாற் சுடப்பட்ட வெடிக்குண்டுகளில் ஒன்று, சிறு பிராயமுதலே தேவ ஊழியத்திற்குழைத்து வந்தவரும், எங்கும் சங்- அந்தோனி கிரிமினாலி என்னுங் குருவானவரைப் பின்தொடர்ந்து வந்தவரும், பின்னைக்காயலில் பரதகுல பிரபுக்கள் வம்சத்தைச்சேர்ந்தவருமாகிய லூயிஸ் அல்போன்சோ என்னும் உபதேசியார் மேலே பட்டது. அவர் அவ்விடத்திலேயே குருவினண்டையில் தமது பிராணனைவிட்டார். குருவானவர் உபதேசியாருடைய மரணத்தைக்கண்டு மனக்கிலேசங்கொண்டு, பரத வீரர்களை நெருங்கிவரும் சத்துருக்களைக்கண்டு பிரமித்து, கிறிஸ்துவ வீரர்களை நோக்கி: ஓ "கடவுளினிடத்தில் எனக்கு விசேஷபிரியமுள்ள சகோதரர்களே! நீங்கள் பயப்படாதேயுங்கள். நீங்கள் உங்களுடைய சுயநலத்தைக் கருதி யுத்தத்துக்குப் புறப்படவில்லை. கிறிஸ்துவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவே புறப்பட்டீர்கள். கிறிஸ்துவர்களைக் காக்கும்பொருட்டு உங்களிரத்தத்தைச் சிந்தப் பின்வாங்காதேயுங்கள். இதோ மோக்ஷ ராஜ்யத்தினுடைய வாசல் திறந்திருக்கின்றது. நாம் நமது சத்தியவேதத்துக்காகப் பிராணனைக் கொடுப்போமாயின் நாம் மரணித்த அந்தக்ஷணமே அந்த மோக்ஷ ராஜ்யத்திற் போய்ச்சேருவோம்" என்று அவர்களுக்குச் சொல்லிச் சத்துருக்களுக்கு முன்னே சென்று முழந்தாட்படியிட்டு, இருகரங்களையும் விரித்து, வானத்தையண்ணாந்து பார்த்துமன்றாடினார். அப்பொழுது முதல் வந்த [illegible]கண்டு அவரை யொன்றுஞ்செய்யாமற் றாண்டிப்போயிற்று. இரண்டாங்கூட்டமும் அப்படியே கடந்து சென்றன. மூன்றாவது [illegible] வந்தபோது அதிலிருந்த துலுக்கனொருவன் அவரை ஈட்

டியாலே குத்தினான். மற்றவர்களவருடைய வஸ்திரத்தைக் கழற்றினார்கள். அப்போது அவர் அதிக வருத்தத்துடன் கோவிலுக்குப்போய் பிராணனைவிட உத்தேசித்து எழுந்திருந்தார். அந்த வேளையில் இன்னொருவன் அவருடைய மார்பில் ஈட்டியாற் குத்தினான். அந்தக்குத்தையும் அந்த மகாத்துமா வாங்கிக்கொண்டு திரும்பவுமெழுந்திருந்தார். மூன்றாமுறையாக மற்றோர் வீரன் அவரை ஈட்டியாற் குத்தி அவர்கழுத்தையும் வெட்டிக்கொண்டுபோய் ஓர் கொம்பில் அந்தத்தலையைக் குத்தித் தங்களூர்க் கோபுரத்தின்மேற் கட்டி வைத்தான். முன்சென்ற இருகூட்டத்தாரோடும் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்த பரதவீரர்கள் தங்கள் குருவானவருடைய பரிதாபமான மரணத்தைக் கேட்டு நடுக்கமுற்று, மேலும், மேலும், அதிகமதிகமாக வந்துகொண்டிருக்கும் சத்துருக்களுக்குத் தப்புவதற்காகக் கடற்கரைக்கோடி அங்கே நங்கூரமிட்டிருந்த கப்பல்களிலும், படகுகளிலுமேறி போயினார்கள். பிந்திச் சென்ற தளகர்த்தனும் அவனுடைய காப்புச் சேனைகளும் சத்துருக்களால் கொல்லப்பட்டார்கள். மற்றவர்கள் அந்தச் சமுத்திரத்திலிருக்கப்பட்ட சிறு தீவுகளிலாவது நீந்திப்போய் உயிர்பிழைக்கலாமென்றுத் தேசித்துத் தண்ணீரிற் பாய்ந்தார்கள். அவர்களுள் நன்றாய் நீச்சுத்தெரிந்தவர்கள் தவிர மற்றவர்கள் கடலிலழுந்தி இறந்தார்கள். இந்த யுத்தத்தின்போது வெடிக்குண்டுக் கிரையானோரும், கடலிலழுந்தி இறந்தோரும் எத்தனைபேரென்று கணக்கிடப்பட்டபோது, நாற்றில் தொன்னூறெனத் தெரியவந்தது. (இவ்வண்ணம் வேதாளையில் வேதத்துக்காகப் பிராணனைக் கொடுத்த வேதசாக்ஷிகளினுற்சவத்தை நாம் கொண்டாடவேண்டியது கடனே) இந்தச் சம்பவமானது 1549-ம் ௵ ஜுன் மாதத்திலே நிகழ்ந்தது. அப்பால் போர்த்துக்கீசர் பெருஞ்சேனைகளைத்திரட்டி, அதே வருஷத்திற்றானே மறு யுத்தங்கொடுத்து மறவர்களை முறியவடித்து, யுத்த நஷ்டத்துக்கீடாக இராமநாதபுரத்திலேயே மறவர்களுடைய செலவிலோர் கோவிலைக்கட்டி வாங்கிக் கத்தோலிக்குக் குருக்களால் அதைப் பிரதிஷ்டை பண்ணினார்கள்.

திரிகோணமலை யுத்தம்.

எம்பெருமானான சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன் ஜொவாம் தெக்குருஸ் பரதவர்ம பாண்டியன் அரசனாக மகுடம்பூண்டு மூன்று வருஷங்கள் பூர்த்தியாவதற்குமுன் இரண்டு பெரும் யுத்தங்கள் [illegible]ப்ப நேர்ந்தன. அவைகளிலொன்று, முன்சொன்ன வேதாளையுத்தம், மற்றொன்று, இலங்கை திரிகோண மலையுத்தமேயாம்.

திரிகோணமலை யுத்தத்தைப்பற்றிச் சுருக்கமாய்ச் சொல்வாம். அதாவது; அப்போது திரிகோணமலையை யாண்டிருந்த அரசன் தேகவியோகமாயினமையால், அவ்வரசனுடைய குமாரனுக்குக் குழந்தைப்பருவத்திற்றானே முடியைச்சூட்டி, மந்திரி முதலான உத்தியோகஸ்தர்கள் அரசாட்சியை நடத்தி வந்தார்கள். சிறுவனுக்கு எட்டு வயதானபோது வேறொரு அரசன் படையெடுத்துவந்து இச்சிறுவனைத்துரத்தி ஊரைப்பறித்துக்கொண்டதுமன்றி அவனுடைய வுயிரையும் வாங்க வகைதேடினன். ஆனால் அந்தச்சிறுவனை ராஜவம்ச பிரபுக்களிலொருவன் வெகுதூரத்தில் வைத்து ஆதரித்துவந்தான். அந்தப்பிரபு ! அச்சிறுவனை அங்கு வைத்திருப்பது தனக்கு அபாயமெனக் கண்டபோது மிகவும் உண்மையும், விசுவாசமுமுள்ளவர்களான நாற்பது பௌத்த குருக்களைச் சிறுவனோடுசேர்த்து அவர்களைக் கப்பலிலேற்றித் தூத்துக்குடிக்கு அனுப்பிவைத்தான். அவர்கள் யாவரும் தூத்துக்குடியையடைந்து பரதகுலபாண்டிய அரசனிடத்தில் சரணம் புகுந்தார்கள். அந்த அரசன் இந்த அரசகுமாரனுடைய பிறப்பையும், பிராயத்தையும், குணத்தையும், சௌரியத்தையும் அச்சிறுவனுக்கு நேர்ந்துள்ள கொடுமையையுங் கண்டுருகி, அந்த வாலகுமாரனையும், அவனோடுவந்த பௌத்தகுருக்களையும் வெகு இரக்கத்தோடேற்று, அவர்களுக்குத் தன்னாலானமட்டும் உதவி புரிவதாக வாக்களித்து, அவர்களைத் தூத்துக்குடி விசாரணைக்குருவாகிய சங்கைக்குரிய என்றி என்றிக்கெஸ் என்னுங் குருவானவர்வசம் அனுப்பி, அவர்களுக்கு வேதோபதேசஞ்செய்து ஞானதீட்சை கொடுக்கும்படி கற்பித்தான். குருவானவர் அவர்களெல்லோருக்கும் ஞானஸ்நானம் கொடுத்தபின், தென்னவர்கோமான் ஓர் இராணுவத்தைத் [illegible]ச்செய்து, திரிகோணமலை அரசனையும், அவனோடுவந்த நாற்ப[illegible] கப்[illegible]ம், மற்றைய பரதவீரர்களை ஏழுகப்பல்

களிலுமேற்றி, திரிகோணமலைக்குச்சென்று அங்கே அரசுசெலுத்தி வரும் அரசனைத்துரத்தி, அந்தஸ்தானத்தில் புதிதாய் ஞானஸ்நானம் பெற்ற இந்த இளவரசனை வைத்துவிட்டு வரும்படி கப்பல் சேனைத் தலைவனாகிய சுவக்கின் மரியான் பீரிஸ் என்பவனுக்குக் கட்டளையிட்டான். அரசனது ஆக்யாபனைப் பிரகாரம் கப்பற்றலைவன் கப்பல்களை நடத்திக்கொண்டுபோய்த் திரிகோணமலையைச் சருவினன். அப்போது திரிகோணமலையை யாண்டிருந்த அரசனோ தன் முழுப்பலத்தோடும் அந்நகரைத்தாங்கி நின்றமையால் பரதவீரர்களால் ஜயிப்பதற்குக் கூடாமற்போயிற்று. சர்வவல்லவரும் அதிநல்லவருமாகிய கடவுள், அந்த வாலிப அரசனையும், அவனோடு சேர்ந்த நாற்பதுபேர்களையும் தமக்கு ஊழியர்களாகத் தெரிந்துகொண்டமையால் பரதருடைய கப்பல்சேனை மிகுந்த சேதத்துடன் திரும்பித் தூத்துக்குடியை வந்தடைந்தது. அப்போது இளவரசனும், அவனோடுவந்த நாற்பதுபேர்களும் இவ்வுலக செல்வங்களைத் துறந்து கோவைக்குச்சென்று அங்கே சங்கைக்குரிய சேசுசபைக் குருமாரால் நடத்தப்பட்டுவந்த அர்ச்சியசிஷ்ட சின்னப்பர் (சம்பாவுல்) கல்விசாஸ்திரமடத்தை யடைந்து கல்விப்பயிற்சியிலும், சன்மார்க்க வொழுக்கங்களிலும் தேர்ந்து, குருப்பட்டம் பெற்றுத் தனது சகோதரர்களான மற்றக்குருக்களோடு மிகுந்த பக்ஷத்தோடும், நல்ல சுகத்தோடும் வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

அர்ச் சவேரியாருடைய மரணம்.

பொன்விளையும் பூமியெனப் புகழ்பெற்ற இச்சிந்து தேசத்திலே சவேரியார் வேதத்தைப் போதித்தபின், கப்பலிலேறி மலாக்கா, தெர்நாட், அம்போயினு, மர்க்கசார், மோர்என்னும் தீவுகளிலெல்லாம் கிறிஸ்துவினுடைய மெய்யான வேதத்தைப் போதித்துக்கொண்டு பிலிப்பைன் தீவில் போய்ச்சேர்ந்தார். இந்தத்தீவானது 1521-ம் வருஷமுதற் கொண்டு (Spain) இஸ்பாஞ்ஞியா தேசத்தரசனுடைய ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்தது. அந்தத்தீவின் பிரதானபட்டணமாகிய மணிலாநகரில் வாசஞ்செய்யும் ஸ்பாஞ்ஞியா தேசத்துக் கன்னியர்களைச் சந்திக்க அவர்களிருக்கும் மடத்திற்குப் போனார். அவர் அங்கே அவர்களைச்சந்தித்து அம்[illegible]த்தைக் [illegible]

...ண்டு வரும்போது ஓசரையில் அதிசயபனிமய மாதாவின் ...பமொன்று ஸ்தாபித்திருப்பதைக் கண்ணுற்றார். எப்பொழு... மறு ஞானப் புத்திரர்களாகிய பரதகுலத்தவரை மறவாத... அப்பொழுது அந்தமடத்தின் சிரேஷ்டகன்னிகையை நோக்கி "அம்மா! தக்ஷண இந்தியாவின்கண் பரதரென்றோர் சாதியார் வசிக்கின்றார்கள். சர்வவல்லப சருவேசுரனுடைய கிருபையினால் நான் அவர்களிலொருவர் பாக்கியில்லாமல் எல்லோருக்கும் ஞானஸ்நானம் கொடுத்தேன். அவர்கள் கிறிஸ்துவினுடைய வேதத்தைக் கைக்கொண்டு கொஞ்சக்காலந்தானாயிற்று. என்றபோதிலும் அவர்களிலனேகர் வேதத்துக்காகப் பிராணனைக்கொடுத்து, வேதசாக்ஷிகளின் மகுடத்தைப் பெற்றார்களெனக் கேள்விப்பட்டு மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தேன். அந்தக் குமரிகுல கிறிஸ்துவர்களுக்கு மாக்ஷிமை பொருந்திய போர்த்துக்காலராசர் ஓர் அரசனைக் கொடுத்திருப்பதாகவும், அவ்வரசன் தூத்துக்குடியில் வாசம்பண்ணுவதாகவும் கடிதங்களின் மூலமாயறிந்தேன். அந்தக்குலத்தார் மேல் எனக்குள்ள பாசபற்றுதல், இம்மையிலும் மறுமையிலும் மறக்கத்தக்கதன்று. அவர்களுடைய ஆத்தும, சரீர நன்மைக்காக நானென்னுடைய அநுதினஜபத்தில் வேண்டிக்கொள்ளுகிறதுபோலவே, நீங்களும் உங்களோடு இம்மடத்தில்வசிக்கும் மற்றக்கன்னிகாஸ்திரிமார்களும் மன்றாடப் பிரார்த்திக்கிறேன். அவர்களுக்கு பரிசுத்த தேவதாயின் ஞாபகத்தை நினைப்பூட்டும்பொருட்டு இதோ இந்தப்பீடத்தின் மீது எழுந்தருளியிருக்கும் பரிசுத்த பனிமயமாதா சொரூபத்தைத் தூத்துக்குடிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்றும்மை மன்றாடுகிறேன்." என்றார். அப்போது அம்மடாதிபதியானவள் அவரைப்பார்த்து: ஓ மாதவ முனிவரே! அந்த அதிசயபனிமய மாதாவின் சொரூபமானது இந்த மடத்தின்கண் வாழுங் கன்னியரின் விசேஷ பாதுகாப்பின் பொருட்டு ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கின்றமையால், தாங்கள் விரும்பிய வண்ணம் தூத்துக்குடிக்கு அனுப்பிவைக்கக் கூடாததைப்பற்றி வருத்தப்படுகிறேன். ஆகையால் மன்னிக்க வேண்டுமென்று மிகுந்த தாழ்மையோடு மன்றாடினாள். அந்த முனிவரானவர் அம்மடா... த்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு கப்பலிலேறிச் சப்போ... தீவிற்போய்ச் சேர்ந்தார். அங்கே அவர் இரண்டரை வருஷமளவும் சுற்றித்திரிந்து அநேக புதுமைகளைச் செய்து அளவிறந்த ஆத்துமாக்களைச் சத்தியவேதத்திலுட்படுத்திக்கொண்டு வரும் நாளில் கோவைப்பட்டணத்திலிருந்த சேசு சபைக்குருக்கள் அவரைச்சில முக்கிய காரியங்களினிமித்தம் சீக்கிரத்திலே வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவர்களுடைய வேண்டுகோளின்படி அந்த மகாத்துமாவானவர் அத்தீவினின்று புறப்பட்டு வரும் வழியில் சீனக்கரையருகேயுள்ள சஞ்சியான் என்னும் தீவில் தங்கினார். அங்கேயும் அவர் கிறிஸ்துவினுடைய வேதத்தைப் போதித்துக்கொண்டு வரும் நாளில் நோயின் வாய்ப்பட்டு 1552-ம் ௵ டிசம்பர்மீ 3ம்உயாகிய வெள்ளிக்கிழமை பகல், மத்தியானத்துக்குமேல் மரணமானார். இத்தப்பிரதாபமான செய்தி பரதர் தேசத்தில் வந்தெட்டியபோது அவர்கள் தங்கள் ஞானப்பிதாவுக்காகத் துக்கங் கொண்டாடினார்கள்.

தொன் ஜொவாம் தெக்குரூஸ் பரதவர்ம பாண்டியனென்னும் அரசனானவன் நீதி நிறையும், சாதிமுறையும் தவறாது ஐந்துவருஷம் அரசாண்டு மகுடத்தைத் தனது குமாரனுக் கொப்புவித்துத் தான் 1553-ம் ௵ மரணமானான்.

சிஞ்ஞோர் சிஞ்ஞோர் தொன் மிக்கேல் ஜொவாம் தெக்குரூஸ் பரதவர்ம பாண்டியனின் அரசியல்.

மாக்ஷிமை தங்கிய இவ்வேந்தனை ஞானத்தில் சனகனுக்கும், தைரியத்தில் புத்தனுக்கும், சௌரியத்தில் இராமனுக்கும், வீரியத்தில் பாண்டவர்க்கும் இணையெனச் சொல்லலாம்.

இவ்வரசனுடைய பிதா அரசியற்றிய காலத்தில் பரதகுல பாண்டியர் சில இக்கட்டுகளையநுபவித்து வந்தபோதிலும் இவனுடைய காலத்தில் அவைகள் யாவும் நீங்கிக்குடிகள் சுகமாய் வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

இம் மகுடாதிபதியினுடைய காலத்தில் நிறைவேறிய சில சம்பவங்களை இங்கே சுருக்கமாகச் சொல்வாம்;

அர்ச்—பிரான்சிஸ்கு சவேரியார் சஞ்சியாவென்ற தீவில் மரணமானதையும், கடவுள் அவர்மூலயமனேக அற்புதங்களைச்செய்தருளுவதையும், மெனிலாப் பட்டணத்தின் மடாதிபதியானவர் கேள்விப்பட்டபோது, அந்தப் புண்ணியவானின் எண்ணத்தை நிறைவேற்றக்கருதி, அவர் விரும்பிய அதிசய பனிமயமாதா சொரூபத்தை யோர் பெட்டியில் வைத்து, சந்த எலேனு என்னும் கப்பலிலேற்றித் தூத்துக்குடிக்கு அனுப்பினார். அந்தக் கப்பலானது 1555-ம் வருஷம் ஆகஸ்டு மாதம் 9-ம் உ தூத்துக்குடியை வந்தடைந்தது. சங்கைக்குரிய பீ. மிங்கேல்வாஸ் என்னும் சேசுசபைக்குருவானவர் கப்பலுக்குச் சென்று அந்தத்திவ்யதாயின் சொரூபத்தையிறக்கிவந்து போர்த்துக்கீசரால் கட்டப்பட்ட அர்ச். சின்னப்பர் (சம்பாவுல்) தேவாலயத்தில் பரதர் மாதா வென்னும் பெயரால் ஸ்தாபித்தார்.

அக்பருக்கு 1556-ம் வருஷம் ஜெனவரிமீ டில்லியில் சக்கரவர்த்தியாக மகுடஞ் சூட்டியபோது, அக்கொண்டாட்டத்திற்கு, இவ்வரசன் தனது ஸ்தானாதிபதியாக சவியேர் அல்போன்ஸ்ருயின் என்பவனைத்தெரிந்து அவனிடமாய் விலையுயர்ப்பெற்ற ஓர் முத்துமாலையைக் கொடுத்தனுப்பி அதை டில்லி சக்ரவர்த்திக்களிக்கச் செய்து அவனுடைய அன்பைப் பெற்றான்.

இம்மினவர் கோமானுடைய காலத்தில் போர்த்துக்கலிராஜ்யத்தில் நடந்தேறின முக்கிய சம்பவமாவது: யாதெனின், போர்த்துக்கலிராஜ்யத்தாருடைய பெருக்கும், புகழுக்கும் காரணமாயிருந்த தொன் இமானுவேலரசருடைய புத்திரனாகிய தொன் ஜொவாம் என்னும் அரசர் தனது சிரேஷ்ட புத்திரன் முன்னமே காலஞ்சென்று போயினமையால், காலஞ்சென்ற புத்திரனின் புத்திரனாகிய தொன் செபஸ்தியான் என்னும் மூன்று வயதுக் குழந்தைக்கு முடியைத் தந்து தாம் ராஜபட்டம் பெற்ற முப்பத்தாறும் வருஷமாகிய 1557ம் ஆண்டு மரணமானார். இது செய்தியை எக்குலத்தவர் களறிந்தபோது மகாவருத்தத்துடன் துக்கங்கொண்டாடினார்கள். தொன் ஜொவாம் அரசருடைய இளைய குமாரனாகிய கர்தினல் தொன் ஹென்றி என்பவர் நாலாவது பவுல் என்னும் பரிசுத்த பாப்பரசரின் அநுமதியைப்பெற்று தமது மூத்த சகோதரனின் புத்திரற்கு மகுடத்தைச் சூட்டித் தாம் ராஜ்பத்தையாண்டு வந்தார்.

1557ம் வருஷம் மார்ச்சுமீ 4ம் உ யைக்கொண்ட "Este Sancta" என்னும் திருபத்திரிகையால் கோவைப்பட்டணத்தை அதிமேற்றிராசனஸ்தானமாகவும், 'Pro Exellenti' என்னும் திருபத்திரிகையால் கொச்சியை மேற்றிராசனஸ்தானமாகவுமுயர்த்தி, தென்னிந்தியாவையும் இலங்கையையும் கொச்சி மேற்றிராணியாருடைய ஞான ஆளுகைக்குட்படுத்தப்பட்டதுமன்றி, கீழ் சமுத்திரத்தில் போர்த்துக்கீசருக்காதீனமான நாடுகளுக்கெல்லாம் கோவையை வைசிராய்ஸ்தானமாகவும் நியமிக்கப்பட்டது.

கோவையைச் சார்ந்த சல் சட்டென் என்னும் மாகாணத்தில் வேதத்துக்காகப் பிராணனைத்தந்த ஐவரிலொருவராகிய பிரான்சிஸ் அரானா வென்பவருக்குப் பிதாவின் சகோதரராகிய தொன்க்ஸ்பார் அரானா வென்பவர் கோவைக்கு முதலதி மேற்றிராணியாராக 1560ம் வருஷம் தமது மேற்றிராசனம் வந்து சேர்ந்தார்.

தொன்மிக்கேல் ஜொவாம் தெக்குருஸ் பரதவர்ம பாண்டியனென்னும் எம்மரசன் ஒன்பதுவருடம் தர்மசெங்கோலோச்சி தனதொரே குமாரத்தியாகிய தோனாமரிய மர்கீத்தெக்குருஸ் ஆத்தாளுக்கு முடியைத்தந்து 1562-ம் வருஷம் மரணமானான்.

சிஞ்ஞோரா, சிஞ்ஞோரா தோனமரிமர்கீத் தெக்குருஸ் ஆத்தாளின் அரசியல்.

தொன்மிக்கேல் ஜொவாம் தெக்குருஸ் பரதவர்ம பாண்டியனுக்கு ஒரே குமாரத்தியன்றி வேறுசந்ததியில்லாததால்; பாரரும் பரதகுலத்திற்கு இவளே அரசியாக நியமனம்பெற்றாள். இவள்காலத்தில் பின்னைக்காயலில் வாழ்ந்த பரதகுலத்தவர்க்குக் காயல்பட்டண மகம்மதியர்களால் நேர்ந்த அனேக இடையூறுகளினின்றுமவர்களை இரட்சித்து, மகம்மதியர்களை மடக்கி யொடுக்கினாள். இக்குமரியானவள் முன்னிந்தப் பாண்டிய நாட்டையாண்ட சித்திரவாகனபாண்டியனின் தவப்புத்திரியாகிய சித்திராங்கதை (அல்லி)க்கொப்ப ஆண்டு, அவள் (சித்திராங்கதையின்) பெயரால் இப்பாண்டியநாட்டிற்குக் கன்னிநாடு அல்லது குமரிநாடு என்னும்

[illegible]ந்த பெயரை யிவள்புதுப்பித்து, மூன்றுவது வருடம் பாதசேனை-[illegible]த்தலைவனும், தனது தாயின் சகோதர புத்திரனும் வீர செம்பீர [illegible]ம்பாரபுருஷோத்தமனுமாகிய லூயிஸ் எஸ்தேவான்பீரிஸை மண[illegible]த்து, அம்மகா பிரபுவுக்கே மகுடத்தையுஞ்சூட்டினுன். இந்தப்பிரபு [illegible]சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன் லூயிஸ் எஸ்தேவான் தெக்குரூஸ் [illegible]பீரிஸ் பரதவர்ம பாண்டியனென்னும் பெயரோடு ஆசனமேறினுன்.

சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் லூயிஸ் எஸ் தேவான் தெக்குரூஸ் பீரிஸ் பரதவர்ம பாண்டியனின் அரசியல்.

இவ்வரசன் மகுடம் பூண்டமுதல் வருஷமாகிய 1565ம்ஆண்டு முதல் 1566, 1567, 1568, 1569, 1570ம் ஆண்டுகளிலும், அப்பால் 1575 முதல் 1576, 1577, 1578-ம் ஆண்டுகளிலும் அதன்மேல் 1581ம் ஆண்டுமுதல் 1582, 1583ம் ஆண்டுகளிலும் முத்துச்சலாபம் தொகுப்பாய்க் கட்டப்பட்டமையால், பரதநாடு செழித்து அதன் குடிகள் க்ஷேமமடைந்தார்கள். அரசனும் அறிவோர்கூட்டமையைக் கைக்கொண்டு அநேககலாசாலைகளையும், கோவில்களையும் கட்டுவித்ததுமன்றி, போர்த்துக்கீசர் வேம்பாறு, தூத்துக்குடி, புன்னைக்காயல், ஆழ்வார்திருநகரி, மணப்பாடு, கன்னியாகுமரி முதலிய விடங்களில் கைத்தொழிற்சாலைகளை ஸ்தாபித்து அதிகலாபத்தைச் சம்பாதித்தார்கள்.

இந்த அரசன் பரதநாட்டை ஆண்டுவருங்காலத்தில் 1578ம் ௵ போர்த்துக் காலரசனுகிய தொன் செபஸ்தியான் துருக்கியரோடு போராடச் சென்றவிடத்திலிறந்தமையால், அவ்வரசனின் சிறிய பிதாவாகிய கர்தினல் தொன் என்றிஎன்பவர் பட்டத்துக்கு வந்தார். இவருடையகாலத்தில் போர்த்துக்கா லரசாட்சிக்குட்பட்ட நாடெங்கும் கிறிஸ்துவேதம் முன்னிலுமென் மடங்கதிகமாய்ச் செழித்தோங்கியது. இந்த அரசனும் 1580ம்௵ மரணமாயினமையால், போர்த்துக்காலரசர் குடும்பத்தில் மகுடத்திற்குப் பாத்தி[illegible]ரொருவரு மில்லாமற் போயிற்று. அதுகண்டு போர்த்துக்[illegible]சத்தார் தங்களுக் கரசனுக தொன் அந்தோனி யென்னு

மோர்பிரபுவைத் தெரிந்துகொண்டார்கள். இதுசெய்தி இஸ்பானியா (Spain) தேசத்தரசனுகிய இரண்டாவது பிலிப்பு என்பவனுடைய செவிக்கெட்டியபோது அவ்வரசன் விவாகசம்பந்த [illegible] படி போர்த்துக்காலிராஜ்யம் தனக்காகவேண்டுமென்று அமராடி அத்தேசத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். இதுவரை போர்த்துக் காலரசர்களா லாண்டுவந்த நாடுகளுக்கெல்லாம் இவனேயரசனுஞன்.

அக்காலத்தில் வழங்கிவந்த யூலியான்பஞ்சாங்கத்தைப் பரிசுத்த பிதாவாகிய பதின்மூன்றும்கிறகோரியென்னும் பாப்பரசர்திருத்தி அப்பஞ்சாங்கத்திற் குறைவாயிருந்த பத்துநாட்களையுங் கூட்டி 1581ம்-௵ சத்தியவேத ராஜ்யமெங்கும் அதை வழங்கிவரும்படி கட்டளையிட்டார். (இதைத்தான் கிறகோரிபாப்புபஞ்சாங்கமெனச் சொல்லுவார்கள்.)

எம்மதிகுலத்திறைவன் எதிரொருவரில்லாமல் இருபத்தைந்து வருஷம் அரசாண்டு, உற்றூர், பெற்றூர், உறவினர்யாவரும் சூழ்ந்திருக்க கிறிஸ்துவனுக்குரிய கடைசிக்கருமங்களையெல்லாங் குறைவறப்பெற்று 1590ம்ஆண்டு நித்திய சமாதானவீட்டை யடைந்தான்.

சிஞ்ஞோர் சிஞ்ஞோர் தொன்ஜெரோணிமூஸ் தெக்குரூஸ்பீரிஸ் பரதவர்மபாண்டியன் அரசியல்.

தேவர்களாலும் செய்தற்கரிய யாகங்களை யெல்லாம்செய்து "ஸாம்ராட்" என்னும் உன்னதபதவிபெற்று பட்டாபிஷேக பரதனின்கோத்திரத்திற்கிறைவனுக, தொன் லூயிஸ்எஸ்தேவான் தெக்குரூஸ் பீரிஸ் பரதவர்மபாண்டியனென்னும்அரசனுக்குப்பின், அவன் குமாரனுகிய தொன்ஜெரோணிமூஸ் தெக்குரூஸ் பீரிஸ் பரதவர்மபாண்டியனென்பவன் பட்டத்துக்கு வந்தான்.

இவ்வரசனுடையகாலத்தில் கொச்சியில் மேற்றிராணியாரா யிருந்த மகாகனத்துக்குரிய அந்திரேயாஸ் தெ. சாந்தமரிய[illegible] வர் போர்த்துக்காலுக்கும், ஸ்பானியாவுக்கும் அரசனுகி[illegible]

டாவது பிலிப்புவுக்கு ஓர் நிருபத்தையெழுதி, கொச்சிமேற்றிராசன ஆளுகைக்குட்பட்ட வங்காளம், கொரமாண்டல்சமுத்திரக்கரை, ஒரிசா, பெகு முதலான தொலைதூரங்களுக்குச்சென்று ஞானவிசாரணை செய்வது வெகு கஷ்டமாயிருக்கிறது. ஆகையால் அங்கே கடற்கரையோரமாய் ஓர் மேற்றிராசனத்தை யேற்படுத்துவது வெகு பிரயோஜனமாயிருக்குமென்று வேண்டிக்கொண்டதின்பேரில், அவ்வரசன் இதுவிஷயத்தைப்பற்றி ஐந்தாம்பவுலென்னும் அர்ச் - பாப்பானவருக்குமிகு தாழ்மையாய் ஓர் விண்ணப்பத்தை யெழுதித் தெரிவிக்க, அதை அவர் மகா மேன்மைதங்கிய திருச்சபையின் கர்தினால்மாரோடுகலந்து ஆராய்ச்சி செய்தபின், கொரமண்டல் கடற்றுறையில் மயிலாப்பூர் என்னுமிடத்திலுள்ள அர்ச் - தோமையார்கோவிலை மேற்றிராசனக்கோவிலாகவும், மகாசங்கைக்குரிய தொன் செபஸ்தியான் தெ. சாந்து பேதுரு என்பவரை அதின் முதல் மேற்றிராணியாராகவும் 1606ம் ௵ நியமித்து, அம்மேற்றிராசனத்துக் காதினமாய் இரண்டுலட்சம் ரேயிஸ் என்னும் நாணயத்தையும், அம்மேற்றிராசனக்காரியங்களை நடத்துவதில் மேற்றிராணியாருக்குத் துணையாயிருக்கும்படி யேற்பட்டவேதியர் மூவரின் சம்ரக்ஷணைக்காக ஒவ்வொருவருக்கும் நாற்பதினாயிரம் ரேயிஸ்என்னும் நாணயத்தையும், பராமரிப்புக்காரர் அல்லது பிரதிபாலனர் என்னும் உத்தியோகத்தைப் பார்த்துவருவோரின் ஜீவனத்துக்காகத் தொண்ணூறாயிரம் ரேயிஸ்என்னும் நாணயத்தையும், பிலிப்புஅரசனுடையவருமானத்தினின்று அல்லது இந்துதேச அரசாட்சியின் வருமானத்தினின்று கொடுக்கும்படியாகவும், மயிலைமேற்றிராணியார் குருவாட்சியிலும், அதிகாரத்திலும், வருமானத்திலும் கோவையதிமேற்றிராணியாருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்றும் தீர்மானித்தார். அதை ஒப்புக்கொண்டு ஸ்பாஞிய அரசனும் மயிலை மேற்றிராசனத்தை யாதரித்துவந்தான். இதேகாலத்தில் பரதர்தேசமானது மயிலை மேற்றிராசனத்துக்குள்ளானபோதிலும், அந்தத்தேசம் கொச்சிமேற்றிராசனத்துக்கு அதி சமீபமாயிருந்தபடியால், மயிலைமேற்றிராணியாருடைய வேண்டுகோளின்படி கொச்சிமேற்றிராணியாரே அடிக்கடி பரதர்தேசத்தில்வந்து ஞானகாரியங்களை நிறைவேற்றிப்

மீனவர்கோமானான தொன்ஜெரோணிமூஸ்தெக்குருஸ் பீரிஸ் பரதவர்ம பாண்டியன் இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும், பாரசீகத்திலும் அனேக சலாபங்களைக் கட்டித் தன் முன்னோர்களுக்கொப்ப வெகு கெம்பீரமாகச் செங்கோல் செலுத்தி, தான் மகுடம் பூண்ட இருபத்தைந்தாம் வருஷமாகிய 1615-ம் ௵ நாற்பத்தொன்பது பிராயமுள்ளவனாய் மரணமானான்.

சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன்மிக்கேல் ஜெரோணி மூஸ்தெக்குருஸ் பீரிஸ் பரதவர்ம பாண்டியனின் அரசியல்.

அழகு பொருந்திய மீனகேதனமானது அகன்ற ஆகாயத்திலே கெம்பீரமாய்ப்பறக்கவும், அழகிய அன்னப்பக்ஷிகள் தாமரைத் தடாகத்திலே நீந்தி விளையாடுமாப்போல் சங்கு, முத்து, பவள முதலிய கடல்படு திரவியங்களைக் கொள்ளும்பொருட்டு தூரதேசங்களினின்று தூய்மையான வெண்ணிறம் பொருந்திய பாய்களை விரித்தோடிவருங் கப்பல்களணுகச்செய்யவும், பசிய குதிரைகள் பூட்டிய ஒற்றையாழியையுடைய இரதத்திலேயெழுந்தருளிய செங்கதிரோனுடைய கிரணங்களால் பளபளவென ஜொலிக்குஞ் சமுத்திர அலைகளானவை பரதர்வாழ்க, பரதர்குல பிரபுக்கள் வாழ்க, பரதகுலத்திறைவன் வாழ்கவென்று சப்திக்கவும், பார்த்தவர் கேட்டவர் யாவரும் பரமானந்தமடையும்படி பரதர் நாடு செழித்து க்ஷேமமுற்றிருந்தது.

சொல்வதற்கரிய செல்வம்பொருந்திய இந்நாட்டைத் தொன் ஜெரோணிமூஸ் தெக்குருஸ் பீரிஸ் பரதவர்ம பாண்டியனென்னும் பார்த்திபனுக்குப்பின் ஆளுவதற்கு அவன் குமாரனாகிய தொன்மிக்கேல் ஜெரோணிமூஸ் தெக்குருஸ் பீரிஸ் பரதவர்ம பாண்டியனென்பவன் ஆசனமேறினான்.

இவ்வரசன் அரசினர்க்குரிய பஞ்சகுழுவினரோடுங்கூடி யரசியற்றிவருங்காலத்தில், செல்வம் பொருந்திய போர்த்துக்கால் நாட்டிலே சுய ஆட்சியின்பொருட்டுக் கலகமுண்டாயிற்று.

கால் தேசத்தார் ஸ்பாநிய அரசனோடு அமராடித் தங்களிராஜ்யத்தைப் பிரித்து அதற்கு பிரகான்சாநாட்டின் பிரபு ஒருவரை நாலாவது ஜோவாம் என்னும் பெயரோடு 1640-ம் வருஷம் ஆசனத்திலேற்றினார்கள். போர்த்துக்கீசருடைய ஆதீனத்திலிருந்து ஸ்பாநியருடைய அரசனின் ஆட்சிக்குள்ளான நாடுகளெல்லாந் திரும்பவும் போர்த்துக்கீசர் வசமாயிற்று.

பாரதர்தேசத்திலே வசித்துவந்த போர்த்துக்கீசர் நாளுக்கு நாள் அகங்கார கர்வங்கொண்டு அந்நாட்டுக்குடிகளை மிருகங்களைப்போல் நடத்தத் தலைப்பட்டார்கள். செழியர் கோமானுன தொன்மிக்கேல் ஜெரோனிமூஸ் தெக்குருஸ் பிரீஸ் பாதவர்மபாண்டியன் தன்னுட்டில் போர்த்துக்கீசர் செய்துவரும் அடாத செய்கைகளைக் கவனிக்கும்படி அக்காலத்தில் தூத்துக்குடியிலிருந்த போர்த்துக்கீசருடைய சேனைத்தலைவனுக்கும், கவர்னருக்கும் அடிக்கடி சொல்லி வந்தான். அவ்விரு உத்தியோகஸ்தர்களும் சுயநலங்கருதியவர்களாய், மற்றைய போர்த்துக்கீசரைக்காட்டிலும் அயோக்கியர்களுமாயிருந்தமையால், தென்னவர்கோமான் சொல்லியவைகளை யவர்கள் கவனிக்கவில்லை. அதனால் எம்மிறைவன் மேலாவிலறிவிக்கக் கருதி இந்திய வைசிராயிடமும், போர்த்துக்கால் மன்னவரிடமும் பிரியாது பண்ணினான். அவர்களும் அன்னவனுடைய முறைப்பாட்டைக் கவனித்தார்களில்லை. ஆகையால் பரதகுலாதிபதி கோபங்கொண்டு கலகம் பிறந்தால்தான் நியாயம் பிறக்குமென்னும் எண்ணத்தோடு முன்சொன்ன கவர்னரையும், சேனைத்தலைவனையும் தலை வேறு, உடல் வேறாகும்படி வெட்டி, மற்றவர்களை நடுநடுங்கும்படி செய்யென்று தனது சேனைத்தலைவனுக்குக் கட்டளையிட்டான். பாதகுலபாண்டிய சேனைத்தலைவனுகிய ஜோவாம் அந்தோனி எத்வார்த்து என்பவன் அரசனின் கட்டளையை நிறைவேற்றிப் போர்த்துக்கீசரைத் திடுக்கிடச்செய்தான்.

இது சேதி லிஸ்போனுக்கெட்டியபோது மாகதிமை பொருந்திய நாலாவது ஜொவாம் என்னும் அரசர் உடனே பரதகுலபாண்டிய அரசனைக்கைது செய்தனுப்பும்படி கோவையிலிருந்த இந்திய [illegible]ருக் கட்டளையிட்டார்.

இந்திய வைசிராய் தம்மிறைவரின் ஆக்யாபனைப் பிரகாரம் ஓர் கப்பற் சேனையை யாயத்தப்படுத்தி, தூத்துக்குடிக்குச் சென்று பரதகுலாதிபதியைக் கைது செய்து, அவனைப்போர்த்துக் கீசருக்குமுன்னே கொண்டுபோய் நிறுத்தும்படி அக்கப்பல் சேனைத்தலைவனுகிய கொஸ்தந்தீனு டெரோஞா என்பவனுக்குக் கற்பித்தார்.

அந்தத்தளபதியானவன் தூத்துக்குடியை யடைந்து, பரதரோடு போராடி, அவர்களுடைய அரசனைப்பிடித்து, அவனுடைய கைகளுக்கு வெள்ளி விலங்கிட்டுக் கப்பலிலேற்றிக்கொண்டு போய்ப் போர்த்துக்கால் தேசத்து மன்னருக்கு முன்னே நிறுத்தினான். அப்போது அவ்வரசர் எம்மிறைவனை நோக்கி: நீர் கவர்னரையும், சேனைத்தலைவனையுங் கொன்ற காரணமென்னவென்று வினவினார். அவருக்கு உத்தரமாக எம்பெருமான், போர்த்துக்காலதிகாரிகள் தன்னுட்டில் செய்துவந்த அக்கிரமங்களை யெல்லாம் வரிசையாய் எடுத்துச் சொல்லியபின், இவைகளுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து அவர்களை எச்சரிக்கும்படி தூத்துக்குடியிலிருந்த கவர்னருக்கும், சேனைத்தலைவனுக்கும் பன்முறை நேரிலும், எழுத்தின் மூலமாகவும் தெரிவித்தேன். அவர்கள் நான் சொல்லியவைகளைக் கவனித்தார்களில்லை. ஆகையால் இது விஷயத்தைப்பற்றி இன்னின்ன தேதிகளில் இந்தியாவின் வைசிராய்க்கும், மாகதிமை பொருந்திய மன்னவராகிய உமக்கும் எழுதித்தெரிவித்தேன். அந்த விண்ணப்பங்களை வைசிராயாவது, நீராவது கவனியாததால் என்னுடைய நாட்டில் எனக்கும், என்னுடைய பிரஜைகளுக்குமுள்ள உரிமையைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்காக கவர்னரையுஞ் சேனைத்தலைவனையும் வெட்டிக் கொல்ல உத்தரவளித்தேன். அப்படி அவ்விருவர்களையும்வெட்டிக்கொன்றது, எங்களுக்கும் போர்த்துக்காலரசாங்கத்தாருக்கும் 1532-ம் வருஷம் நடந்தேறிய உடன்படிக்கையின்படி நியாயமேயொழிய, அநியாயமில்லை யென்று பதில் சொன்னான்.

பரதகுலத் திறைவனது வாய் மொழியைக் கேட்டபோது, போர்த்துக்காலரசர் எம்மிறைவனின்மேற் குற்றமில்லை யென்று கண்டு, அம்மதிகுலமன்னவனைக் கைதிப்படுத்தியதற்காக அவனிடத்தில் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டதுமன்றி, அவனுக்கு

[illegible] அபூர்வப் பொருள்களையும், தம்முடைய ஞாபகச் சின்னமாகப் [illegible]கந்களமுத்திய வேர்ப்பொற்குருசையும் வெகுமதியாகக் [illegible]த்து, மிகுந்தமரியாதைகள் செய்து, பின், பரதர் தேசத்திற்குப் பயணப்படுத்தி யனுப்பிவைத்தார்.

வேப்பமாலையணிந்த வெண்மதிக்குலத் திறைவனாகிய மாக்ஷிமை பொருந்திய எம்மரசன், திருமந்திர நகர்வந்துசேர்ந்த மூன்றும் மாதமாகிய 1641ம் ஆண்டு ஆவணிமீ 28உ பரதநாட்டைத் தனது புத்திரனாகிய தொன் சவியேர் மிக்கேல் தெக்குரூஸ் பீரிஸ் பரதவர்மபாண்டிய னென்பவனுக் கொப்புவித்துப் பரலோக பிராப்தியானான்.

சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன்சவியேர் மிக்கேல் தெக்குரூஸ் பீரிஸ் பரதவர்ம பாண்டியனின் அரசியல்.

மின்னொளி பொருந்திய வாளாயுதத்தையுடையமீனவர்கோமானாகிய இவன், தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரனைத்தையும் பாதுகாத்து, தனது ஏக புதல்வியாகிய தோனா ஆனாள் மரிய கிறீஸ்தியானாள் தெக்குரூஸ் பீரிஸ் என்னும் மாதைத் தனது சகோதரியின் புத்திரனாகிய சவியேர் ஹென்றி கொறேயா என்பவனுக்குத் திருமணமுடித்து, தன் மகுடத்தையு மவனுக்குத் தந்து, தான் ஆசனமேறிய ஐந்தாம் வருடமாகிய 1646ம் ஆண்டு மரணமானான். இவ்வண்ணம் பீரிஸ் குடும்பத்தில் நான்கு மன்னர்கள் அரசு செலுத்தியபின், அவ்வரச பட்டமானது கொறேயா குடும்பத்துக்கு மாறியது.

சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன்சவியேர் ஹென்றி தெக்குரூஸ் கொறேயா பரத வர்மபாண்டியனின் அரசியல்.

குளிர்ச்சி பொருந்திய வெண்மதிக் குலத்திறைவனாகிய இவன் தன் அம்மானுடைய மகுடத்தைப்பூண்டு நீதி, நிறை தவறாமல் செங்கோல் செலுத்திவருங் காலத்தில், செல்வம் பொருந்திய போர்த்துக்கீசரின் கீழ் நாட்டு வர்த்தக விருத்தியைக்கண்டு பொறாமை கொண்ட ஒலாந்தர் இந்தியாவிலும், அதைச்சேர்ந்த தீவுகளிலும் வியாபாரம் செய்யக் கருதி, அதற்காகவோர் வர்த்தக சங்கத்தை யேற்படுத்தி வியாபாரத்தை நடத்திவந்தார்கள். இந்த வர்த்தகக் கூட்டத்தார் தங்களுக்குத் தலைநகரமாக ஒலாந்த அரசாங்கத் தாருக்குக் கிழக்குத் தேசங்களிலுள்ள காணியாட்சிகளுக்கெல்லாம் தலைநகரமாய் விளங்கிய ஜாவா தீவின் வடகரையோரமாயுள்ள பத்தாவியா என்னும் நகரத்தைத் தெரிந்து கொண்டார்கள். இவர்கள் முகாந்தரமின்றிப் போர்த்துக்கீசரோடு அடிக்கடி சண்டையிட்டு வந்தார்கள்,

ஒலாந்தருடைய சேனாதிபதியாகிய (W M. Jacobson caster) வில்லியம் ஜாக்கப்சன் காஸ்டர் என்பவன் இலங்கையிலடைந்த வெற்றியானது பரதர்நாட்டிலும் அவர்கள் கால்வைக்கக்காரணமாயிற்று.

அஃதெப்படியெனில் :—ஆதிகாலந்தொடங்கி இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும், பாரஸீகத்திலும் பரதகுலத்தவரே முத்துச்சலாபத்தைக் கட்டி வந்தார்கள். அவர்களாலெடுக்கப்படும் முத்துக்களே உலகத்தில் முதல்தரமானது. பரதர் இலங்கையில் மரிச்சுக்கட்டி, கொண்டச்சி, குதிரைமலை, மன்னார் முதலிய விடங்களிலும், இந்தியாவில் பவித்திர மாணிக்கநகர், தூத்துக்குடி, காயல், வீரபாண்டியன் பட்டணம், கன்னியாகுமரி, திருவனந்தபுரம் முதலிய விடங்களிலும் குளிக்கப்படும் முத்துக்களின் வருமானத்தை விசாரித்தறிந்த வில்லியம் ஜாக்கப்சன் காஸ்டர் என்னும் ஒலாந்தருடைய சேனாபதி எவ்விதமம் அந்தச் சலாபத்துறைகளைக் கைக்கொ[illegible]

மென்று கருதி, ஏழுகடற்றுறைக்கும் அதிபனாகிய பரதகுலாதிபதி யாம்செய்யும் தூத்துக்குடியில் ஓர் கூட்டம் கப்பற்சேனை யோடு 1646ம் ஆண்டு வந்திறங்கினான். எம்பெருமானான தொன் சவியேர் ஹென்றி தெக்குரூஸ் கொறேயா பரதவர்ம பாண்டியன் ஆசனமேறி இன்னமும் ஐந்து மாதங்கள் பூர்த்தியாகவில்லை. அதற்குள்ளாக உலாந்தரோடியுத்தம் செய்ய நேரிட்டது. அந்தக்காலத்தில்பரதருடைய தேசத்திலே போர்த்துக்கீஸ் வீரர்கள் மிகவும் சொற்பமாயிருந்தார்கள். பாண்டியர்கோன் தன்னால் கூடிய அளவுசேனைகளைத் திரட்டி உலாந்தரோடியுத்தம் செய்து அவர்களை ஜயிக்கமாட்டாமல் பின்னடைந்தான். உலாந்தர் தூத்துக்குடியைஜயித்தபின், அங்கேயிருந்த போர்த்துக்கீசரை அப்புறப்படுத்திவிட்டு, பரதர் போர்த்துக்கீசரோடு பண்ணிக் கொண்டிருக்கும் உடன்படிக்கையை ரத்துச்செய்துவிட்டு, தங்களோடு ஓர் புதிய உடன்படிக்கை செய்து கொள்ள வலுவந்தம் பண்ணினார்கள். செழியர் கோமான் அதற்குச் சம்மதியாததால் பரதருக்கும், உலாந்தருக்கும் மீண்டுங் கலகமுண்டானது. உலாந்தரோ வெனில், பரதகுலத்தவரையும், அவர்களனுசரித்துவரும்ரோமான் கத்தோலிக்கு மார்க்கத்தையும் அடியோடு தொலைத்துப் போடவேண்டுமென்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டார்கள்.

உலாந்தருடைய தீர்மானத்தையறிந்த கைதவன் அர்ச் - சின்னப்பருடைய தேவாலயத்தில் சங், பி. மிக்கேல்வாஸ்என்னுங் குருவானவரால் பரதர் மாதாவென்னும் நாமத்தோடு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பரிசுத்த பனிமயமாதா சொரூபத்தையும், அர்ச் - சின்னப்பர் (சம்பாவுல்) சொரூபத்தையும், போர்த்துக்கீசருடைய கோட்டைக்கோவிலில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்த அர்ச் - மாதரசிமாதா, அர்ச் - அந்தோனியார், அர்ச் - ராயப்பர் (சம்பேதுரு) சொரூபங்களையும் எடுத்துக்கொண்டுபோய், தூத்துக்குடிக்குமேற்கே போர்த்துக்கீசருடைய ஆதீனத்துக்குட்பட்ட சிவன்தான் குளத்தில் அர்ச் - ஸ்நாபக அருளப்பருடைய கோவிலில வைத்தான். அப்பால் மூன்றுவருடங்கள் சென்றபின், உலாந்தர் சிவன்தான்குளத்தையும் பிடித்துக்கொண்டமையால், பரதகுலாதிபதி தூத்துக்குடியிலிருந்து கொண்டுபோன சொரூபங்களோடு அங்கேயிருந்த அர்ச் - ஸ்நாபகஅருளப்பருடைய சொரூபத்தையு மெடுத்துக்கொண்டுபோய்ப் பாண்டியருடைய பூர்

வீகராஜதானியாகிய கொற்கைநகரில் தேவாலயத்தில் ஸ்தாபித்தான். பதிதர்களான உலாந்தரோவெனில், தூத்துக்குடியிலிருந்த அர்ச் - சின்னப்பர்கோவிலையும், அர்ச் - மாதரசி மாதாகோவிலையும், சிவன்தான்குளத்திலிருந்த அர்ச் - ஸ்நாபக அருளப்பர்கோவிலையும் இடித்துத் தரையோடு தரையாக்கினார்கள். உலாந்தர் பரதர்தேசத்திலே பத்துவருஷகாலமாய்க் கொடுங்கோலோச்சியபின், 1656ம்வருஷம் கோட்டைப் போர்த்துக்கீசருக்கே ஒப்புவித்தகன்றார்கள். வாசனை பொருந்திய வேப்பமாலையணிந்த வெண்மதி குலதிலகனாகிய தொன் சவியேர் தெக்குரூஸ் கொறேயா பரதவர்மபாண்டியன் என்னும் அரசன் தூத்துக்குடியிலும், சிவன்தான் குளத்திலுமிருந்து கொற்கைக்குக் கொண்டுபோன அர்ச் - சொரூபங்களையெல்லாம் திரும்பவும் தூத்துக்குடிக்குக் கொண்டுவந்து தனது மாளிகையின் மேலுப்பரிகையில் ஸ்தாபித்தான்.

அப்பால் அவ்வரசன் பரதர் மாதாவென்னும் பரிசுத்தபனிமயத்தாய்க்கோர் கோவிலைக் கட்டிமுடித்து, ஓர் சித்திரவிரதத்திலே அர்ச் - பனிமயமாதா சொரூபத்தையும், மற்ற அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களுடைய சொரூபங்களையும் எழுந்தருளச்செய்து, திருமந்திரநகரைச் சுற்றிவந்து தேவாலயத்திலே ஸ்தாபித்து, அந்த ஆலயத்தையும் பிரதிஷ்டைசெய்வித்தான். இச்சம்பவமானது 1658ம் ஆண்டு நிறைவேறியது.

அதேவருஷத்தில்போர்த்துக்கீசர் தூத்துக்குடி, யாழ்ப்பாணம், மன்னார்முதலிய இடங்களையெல்லாம், உலாந்தருக்குச்சமாதானத்தோடொப்புக்கொடுத்தார்கள். பரதகுலாதிபதி பரதநாட்டிலும், இலங்கையிலும் குளிக்கப்படும் சலாபத்திலுடைய வருமானத்திலிருந்து மூன்றிலொருபாகத்தை உலாந்தருக்குக் கொடுப்பதாக அவர்களோடு ஓர் சமாதான உடன்படிக்கை செய்துகொண்டான்.

திருமந்திரநகர் தேவாலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இவ்வ பனிமயத்தாய்: ஏழுகடற்றுறைகளில் வாழும் எமது இங்கள்கோத்திர குலமகளாகிய பரதருக் கபயந்தந்தாதரித்து, அன்றுமுதலின்றுவரை மிக்க புதுமைகளைச் செய்துவருகின்றாள்.

பரவைபடியும் திருப்பாதங்களையுடைய திங்கள்குலக் கோமானாகிய எம்பிறைவன், அநேக சலாபங்களைக்கட்டி அபரிமிதமான செல்வத்தைப்பெற்று, அநேக தானதர்மங்களைச்செய்து, அர்ச்-பனிமயத்தாயின் ஆசிர்வாதத்தைப்பெற்று, இருபத்தைந்துவருடம் [illegible]செங்கோல்செலுத்தி, தனது புத்திரனாகிய தொன் ஜோசப் ஹென்றி தெக்குரூஸ் கொறேயா பரதவர்மபாண்டியனுக்குத்தனது மணிமுடியைத்தந்து 1671ம் ஆண்டு மரணமானான்.

சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன்ஜோசப் ஹென்றிதெக்குரூஸ் கொறேயா பரத வர்மபாண்டியனின் அரசியல்.

மாரனுக் கொப்பாகிய அழகையும், குபேரனுக்கொப்பாகிய சம்பத்தையும், சந்திரனுக்கொப்பாகிய கீர்த்தியையுமுடைய இவ்வரசன், சந்திரகுலத்தவராகிய பரதருக் கிறைவனாக ஆசனமேறிய காலத்தில் "வேதமோதிய வேதியர்க்கோர்மழை, நீதிமன்னர் நெறியினுக்கோர்மழை, காதல்மங்கையர் கற்பினுக்கோர்மழை" என்றவாறு மாதமும்மாரிபெய்து, வருஷமுப்போகம் விளைந்து பரதநாடு செழித்துக் குடிகள்யாவரும் க்ஷேமமுற்றிருந்தார்கள்.

கொக்கரைக்கிரீடம்பூண்ட கோமானாகிய இவ்விறைவனுக்குச் சகலபாக்கியங்களுங் குறைவில்லாதிருந்தும், புத்திரசந்தானமில்லாமையால் மனக்கவலைகொண்டு 1680ம்௵ கர்த்தருடைய நித்திய சமாதானவீட்டையடைந்தான்.

சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன் எஸ்தேவான் தெக்குரூஸ் பூபாலராய பரத வர்ம பாண்டியனின் அரசியல்.

மீனவர்கோமானான தொன் ஜோசப் ஹென்றி தெக்குரூஸ், கொறேயா பரதவர்மபாண்டியன் புத்ரசந்தானமில்லாமலிறந்ததனை பாண்டியநாட்டுப்பட்டங்கட்டிமார்களும், அடப்பன்மார்களும்,

பரதகுலபிரபுக்களும் திருமந்திரநகரில் ஓர் மகாசபைகூட்டி, மரணமான எம்பிறைவனின் சகோதரியின் புத்திரனும், [illegible] குணங்களுமொருங்கே வாய்ந்தவனும், பரதநாட்டின் பொக்கிஷதாரியுமாகிய எஸ்தேவான் பூபாலராயன் என்னும் புருஷோத்தமனைப் பரவைசூழுலகில்வாழும் பௌரவர்க்கிறைவனாகத் தெரிந்து அவனை சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன் எஸ்தேவான் தெக்குரூஸ் பூபாலராய பரதவர்ம பாண்டியனென்னும் பெயரோடு ஆசனத்தேற்றினார்கள்.

இவ்விறைவன் தனது ஏக புதல்வியான தோனா ஆனாள் மரிய அம்புரோசாள் தெக்குரூஸ் பூபாலராயாள் என்னும் மாதை உவரி அடப்பனாரின் குமாரனாகிய கபிரியேல் கோமஸ் என்னும் பிரபுவுக்கு மணம் புரிவித்து, தானாசனமேறிய ஆறுமாண்டு (1686ம்௵) மரணமாயினமையால், இவ்விறைவனின் மருமகனான கபிரியேல் கோமஸ் என்னும் புருஷோத்தமனே சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன் கபிரியேல் தெக்குரூஸ் கோமஸ் பரதவர்ம பாண்டியனென்னும் பெயரோடு சிம்மாசனமேறினான்.

சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன் கபிரியேல் தெக்குரூஸ் கோமஸ் பரதவர்ம பாண்டியனின் அரசியல்.

பொதிய வெற்பனாகிய இவன் புதனின் புத்திரசிகாமணிகளாகிய பரதவம்ச சிரோமணிகளுக்கு அரசனாக ஆசனமேறிய ஏழாமாண்டு (1693ம்௵ மாசிமீ 4ம்உ) போர்த்துக்கா விராஜ்யத்தில் ராஜ வம்சத்திற் பிறந்து சேசு சபையிற் சேர்ந்து குருப்பட்டம் பெற்றவரான சங்கைக்குரிய ஜோவாம் ஹெக்தோர் தெபிரித்தோ பெனாரா வென்னும் அருளானந்த சுவாமிகள் சேது நாட்டில் ஓரியூரில் வேதத்திற்காகத் தமது பிராணனைக் கொடுத்தார்.

மாக்ஷிமை பொருந்திய போர்த்துக்கா லரசாங்கத்தாருடைய உலக ஆட்சியானது பரதநாட்டில்நின்றெடுபட்டுப்போனபோதிலும், அவர்களுடைய மார்க்க ஆட்சியானது இன்றிருப்பதைக் காட் [illegible] அன்று நூறுமடங் கதிகம் செல்வாக்கைப் பெற் [illegible]

டைய தேசத்திலேயுள்ள கோவில், குருசடிகளை மேற் பார்க்கவும், அவைகளின் வருமானத்தைக் கையாடி அந்நாட்டிலுள்ள குருக்களைப் போஷிக்கவும், தேவாலயத்தின் ஊழியத்திற்கு வேண்டிய பணிவிடைக்காரர்களை நியமிக்கவும், ஆகாத கிறிஸ்தவர்களைத் தண்டிக்கவும் ஓர் அதிகாரப் பத்திரத்தை, முப்பது வருஷ காலமாய் மதுரை ராஜ்யத்திலுழைத்து வந்தவரும், அப்பால் போர்த்துக்காலி ராஜ்யத்தினின்று கிழத்திசைக் கனுப்பப்படும் குருக்களுக்கு அதிசிரேஷ்டருமாயிருந்த சங்கைக்குரிய பால்த்தசார் தெ. கோஸ்தா என்னும் குருவானவருடைய வேண்டுகோளின்படி மாக்ஷிமை பொருந்திய போர்த்துக்கால்மன்னவராகிய இரண்டாவதுபேதுரு(Peter II) என்பவர் பரதர் கோமானுக்கருளினர்.

மன்னர் புகழும் தென்வர் கோமானாகிய இவன் மார்க்கவரசாட்சியிலும், உலக அரசாட்சியிலும் மகா ஞானவானும் நிறைந்த தர்மவானுமாய் விளங்கி, பதினான்கு வருஷம் செங்கோல் செலுத்தி, மகுடத்தைத் தனது மைந்தனாகிய தொன் ஜுசை ஓரவிஸ் தெக்குரூஸ் கோமஸ் பரதவர்ம பாண்டியனென்பவனுக்குத் தந்து, 1700ம் ஆண்டு பரமபதமடைந்தான்.

சிஞ்ஞோர் சிஞ்ஞோர் தொன் ஜுசை ஓரவிஸ் தெக்குரூஸ்கோமஸ் பரதவர்ம பாண்டியனின் அரசியல்.

குமரிச் சேர்ப்பனாகிய இவ்விறைவன் தன் பிதாவின் மகுடத்தைத் தாங்கி அறிவுடைமை, அன்புடைமை, அருளுடைமை, பொருளுடைமை, பொறையுடைமை, வலியுடைமை, ஒழுக்கமுடைமை முதலியவற்றைப் பெற்று கடுஞ்சொல், அழுக்காறு, சினம், பேராசை, பொய்மை முதலியவற்றை நீக்கிப் பெரியோர்கள் ஓதிக்கும் நன்னெறிகளிற் சிறப்புற்று, ஸ்ரீ பரதர் மாதாவின் பாதாம்புஜங்களைத் தனது சிரமேற் கொண்டு பதினாறு வருஷம் அரசு புரிந்து, பரதநாட்டைத் தனது புத்திரனாகிய தொன் கபிரியேல் ஆரோக்கியம் தெக்குரூஸ் கோமஸ் பரதவர்ம பாண்டியனென்பவனுக் கொப்புவித்து, 1716ம் ஆண்டு மரணமானான்.

சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன்கபிரியேல் தெக்குரூஸ் கோமஸ் பரதவர்ம பாண்டியனின் அரசியல்.

குளிர்ச்சி பொருந்திய நெடிய சமுத்திரத்தையும், சமுத்திரக் கரையையுமுடைய உசிதனாகிய இவன் அரசு புரிந்து வருங்காலத்தில், பிராஞ்சு ஈஸ்ட் இந்தியா கம்பேனியாருடைய அரசாட்சிக்குட்பட்ட சந்திரநாகூரில் வேதம் போதிக்க ஜுஜூஸ் சேசு சபைக்குருக்கள் முதலாவதாக 1733ம் ஆண்டு கம்பேனியாருக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொண்டார்கள்.

ஒரிசா, வங்காளம், பெகு, கருமணற்கரை முதலான தேசங்களெல்லாம் 1606ம் ஆண்டு முதல் திருமயிலை மேற்றிராணியாருடைய ஞானவாளுகைக்குட்பட்டிருந்தமையால், பிராஞ்சுகம்பேனியார் ஷை சேசுசபைக் குருக்களுடையவிண்ணப்பப் பத்திரத்தை, திருமயிலைநகரின் எட்டாவது மேற்றிராணியாராகிய மகா சங்கைக்குரிய தொன் ஜுசை பிஞ்ஞேரா என்பவர்க்கனுப்பினார்கள். அவர் அதைப்பார்வையிட்டு சில கண்டிப்பான நிபந்தனையின் பேரில் 1736ம் ஆண்டு ஜெனவரி மீ 16ம் உ அங்கீகாரம் செய்தார்.

குருகுலக் கோமானாகிய எம்மிறைவன் அநேக சலாபங்களைக் கட்டி, அபரிமிதமான சம்பத்தைப் பெற்று, ஆதிபரத சக்கரவர்த்திக் கொப்ப பரத நாட்டுக் குடிகளைப் பாதுகாத்து, செங்கோலைத் தன் சேயனுக் கொப்புவித்து, 1736ம் ஆண்டு பாக்கியமான மரணத்தையடைந்தான்.

சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன்மிக்கேல் பேதுரு தெக்குரூஸ் கோமஸ் பரதவர்ம பாண்டியனின் அரசியல்.

அம்புலியின் குல அரசனாகிய இவன் தன் தந்தைக்கொப்ப தானும் வெகு கெம்பீரமாய் அரசியற்றி வருங்காலத்தில், மாக்ஷிமை

பொருந்திய இங்கிலீஸ்காரர் மகமது ஆலி என்பவனைத் தக்ஷணத்துக்கு நவாபாக ஏற்படுத்தி, அவனுக் குதவிபுரிந்து வந்தார்கள். இவன் பன்முறை பரதரைச்சருவித், தோல்வியுற்றதனால், உரோசங்கொண்டு பலமான யுத்த எத்தனங்களுடன், கடைசியாக 1747ம் வருஷம் தூத்துக்குடியை வடபுறமாய் வந்து தாக்கினான்.

இந்த யுத்தத்தின்போது உலாந்தர் பரதருக்குதவிசெய்ய மறுத்துவிட்டார்கள். இதற்குக் காரணம் கத்தோலிக்கர்களான பரதர், உலாந்தருடைய புரோட்டஸ்டாண்டு மார்க்கத்தைக் கைக்கொள்ள மறுத்ததேயாம்.

பரதரோ தைரியத்தைக் கைவிடாமல் மகமதுஆலியை யெதிர்த்தார்கள். பரதர் தேசத்தின் நாலாபக்கங்களிலுமிருந்து பரதருக்குப் படைத் துணைவந்துகொண்டேயிருந்தது. இரண்டுநாளாக மகமதுஆலியோடு யுத்தம் செய்து களைத்த பரதசேனைத்தலைவனாகிய குரூசை அந்தோனி மொந்தேர் என்பவன், தனது பசியையாற்றிக்கொள்ள அகத்திற்குச் சென்றபோது, அவன் மனைவி அவனைச் சற்றுநேரம்வெறிக்கப்பார்த்து: ஓ, வீரப் பிரதாபம் பொருந்திய எம்மனாள! நீவிர் சத்துருக்களை ஜெயிக்காது உம்முடன் வந்த வீரர்களை யுத்தகளத்தில்விட்டு அன்னமருந்த வந்தபடியால் நானுமக்கு அகப்பையைக் கையிற் பிடித்துச் சோறு போடமாட்டேனென்று கூறினாள். அப்போது சேனைத்தலைவன் தன் மனைவியின் சுதந்திரியத் தன்மையைக் கண்டு சந்தோஷமுற்று, அவளைநோக்கி: ஓ, பெண்ணே! உன்னெண்ணப்படியே இதோசென்று எதிரியைவென்று அதன்பின் வந்து அன்னமருந்துகிறேனென்று சொல்லிப் போர்முகஞ்சென்று, ஆலியைத் துரத்தியோட்டி அவன் சேனையை அதம்பண்ணி, மிஞ்சியவர்களைக் கெஞ்சும்படி சிறைசெய்து, மனைக்கேகி மனைவியினிடம் அன்னம் வாங்கிப்புசித்தான். அதன்பின் மகமதுஆலி பரதர்தேசத்தின்மீது படையெடுக்க ஒருபோதும் துணிந்தவனல்ல.

வாசனைபொருந்திய வேப்பமாலை யணிந்த கைதவனாகிய எம்பெருமான் தனது குமாரத்தியாகிய தோனாமரிய ஆனாள் ஐடா (Edda) தெக்குரூஸ் கோமஸ் பூபாலராயாள் என்பவளை, கஸ்பார் அந்தோனிக்குரூஸ் வாஸ்விக்ரோரியா என்னும் மீனவனுக்கு மணமுடித்து, அவனுக்கே 1750ம் வருஷம் தனது மணிமுடியையுஞ் சூட்டித் தானிளைப்பாறினான்.

இவ்வண்ணம் கோமஸ் குடும்பத்தில் நாலு மன்னர்களாண்டபின் அரசுரிமை வாஸ்கோத்திரத்திற்கேகினது.

சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன்கஸ்பார் அந்தோனி தெக்குரூஸ் வாஸ் விக்ரோரியா பரதவர்மபாண்டியனின் அரசியல்.

புகழ், கல்வி, வலி, வெற்றி முதலாய பதினாறு பேறுகளையும் பதினாறு கலைகளாய்க்கொண்ட வெண்மதிக் குலத்திறைவனாகிய இவன் ஜொவாம் பிலிப்புவாஸ் என்பவனுடைய சிரேஷ்டகுமாரன். இந்தவாஸ் குடும்பத்தாருடைய வாசஸ்தானம் தாமிரபருணி நதிக்கரையின் சங்கம ஸ்தானத்திலிருக்கும் புன்னைக்காயல். இவன், ஞானம், கல்வி, கேள்வி, தானம், பொறை, ஈவு, இரக்கம், தேவதாபக்தி முதலியவை யாவும் ஒருங்கே வாய்ந்த உத்தமன். கார்நிறமேனியையும், ஆண்சிங்கத்தின்பார்வையையுமுடையவன். இவன் பரதகுலாதிபனாய் விளங்கிய தொன்மிக்கேல் பேதுருதெக்குரூஸ் கோமஸ் பரதவர்ம பாண்டியனென்பவனுடைய குமாரத்தியை மணந்து சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன்கஸ்பார் அந்தோனி தெக்குரூஸ் வாஸ் விக்ரோரியா பரதவர்ம பாண்டியனென்னும் பெயரோடு செழியர்க்கிறைவனாகச் சிம்மாசனமேறினான்.

இவ்விறைவன் அரசுபுரிந்து வருங்காலத்தில் தலைமுறை தலைமுறையாய் இலங்கைத்தீவில் வர்த்தகஞ்செய்துவந்த பரதவர்க்கு இக்கட்டுண்டானது. அஃதெவ்வாறெனின்; ஜெரார்ட்வான் விரிலாந்து (Gerard Van Vreeland) என்பவன் உலாந்திலிருந்து இலங்கைத் தேசாதிபதியாய்க் கொழும்புவந்து சேர்ந்தபின் இலங்கையில் ரோமான்கத்தோலிக்கு மார்க்கத்தை அடியோடு தொலைக்கவெண்ணிக் "கத்தோலிக்கர் பொதுக்கூட்டங்கள் கூடப்படாதென்றும், அவர்கள் கத்தோலிக்குக் குருக்களைக்கொண்டு தேவ திரவிய அநுமானங்களை நிறைவேற்றப்படாதென்றும், உலாந்தருடைய சபை

...ளைக்குள் கத்தோலிக்குக் குருக்களாவது உபதேசிமார்களாவது இருக்கப்படாதென்றும்" கட்டளையைப் பிறப்பித்து "அதை மீறுகிறவர்களுக்கு முதல் தடவைக்கு ஐம்பது இறயால் (ஒரு இறயால் என்பது பன்னிரண்டணா) அபராதமென்றும், இரண்டாவது தடவைக்கு நூறு இறயால் அல்லது ஆறுமாதம் மறியல் என்றும், கத்தோலிக்குக்குருமார் உலாந்தருடைய எல்லைக்குள்இருப்பதாகக் காட்டிக்கொடுப்போருக்கு ஐஞ்ஞூறு இறயால் இனமளிப்பதாகவும்" 1753-ம்௵ ஓர் சட்டத்தை யுண்டுபண்ணி, அதை 1754-ம்௵ ஜெனவரிமீ முதல் தேதி முதல் அனுசரணைக்குக் கொண்டுவந்தான்.

இலங்கைக் கவர்னருடைய கொடிய சட்டத்திற்கஞ்சிக் கத்தோலிக்கரான பரதர் வர்த்தகவிஷயமாய் இலங்கைக்குச் செல்லுவதை நிறுத்தினார்கள். பரதர் தேசத்திலே நின்று நவதானியங்களாவது, துணிமணிகளாவது, ஆடுமாடுகளாவது (கப்பல்களில்) இலங்கைக்குப்போகாமல் தடைப்பட்டமையால் இலங்கையில் பெரும் பஞ்சமுண்டாயிற்று.

ஜெரார்ட்வான் கிரிலாந்து என்பவனுக்குப் பதிலாக லூபர்ட் ஜேன் பாரன் வானெக் என்பவன் 1762ம்௵ நவம்பர்மீ 11ம்வ கொழும்புவந்து சேர்ந்தான். இவன் 1763ம்௵ கண்டி நகரைக்கைக் கொண்டபோது அங்குண்டாயிருந்த ஊர்க்கலகத்தையடக்குவதற்குக் கத்தோலிக்குக் குருக்களுடைய விசேஷ உதவி வேண்டியதிருந்தமையால் அவன் கத்தோலிக்கரைச் சமாதானம் பண்ணிக்கொண்டான். அத்தோடு இலங்கையில் கத்தோலிக்கருக்குண்டாயிருந்த இக்கட்டு நிவாரணமாயிற்று. பரதர் கைநெகிழ விட்டிருந்த வர்த்தகத்தை இலங்கையில் மீண்டும் ஆரம்பித்து நடத்திவந்தார்கள்.

அந்தோனி மோயார்த் என்பவன் யாழ்ப்பாணத்தில் மேலதிகாரியாயிருந்த காலத்தில் இவன மன்னாரில் வசித்து வந்த பரதகுலத்தவர்க்கென்று ஓர் புதிய சட்டத்தை யுண்டு செய்து அதை 1765ம் ௵ பகிரங்கப்படுத்தினான். அதில் "மன்னாரில் வசிக்கும் பரதர் உலாந்த அதிகாரியினுடைய உத்தரவின்றிக் கடல் படுதிரவியங்களைக் கைக்கொள்ளப் படாதென்றும், உத்தரவு பெற விரும்பு[illegible] வருஷமொன்றுக்கு இருபது இறயால் முன் பணங்கட்டி

யாழ்ப்பாணம் கொவான்மெந்து (Government) அ[illegible] தில் அநுமதிச்சீட்டுப்பெற்றுக்கொள்ளலாமென்றும்" க[illegible]. இந்தப்புதிய சட்டதிட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிய மனதற்ற[illegible] பரதகுலத்தார் தாங்கள் அவ்வூரில் பாரம்பரையாய் ஆ[illegible] வித்துவந்த வீடு, தோட்டம், துரவு முதலியவற்றை அ[illegible] யாய்ப் போட்டுவிட்டு தங்கள் பிதாமாதாக்களின் ஜெனன நா[illegible] பரதர் தேசத்திலே வந்து குடியேறினார்கள். ஐமென் வில்லியம் பால்க் (Iman Willem Falck) என்பவன் இலங்கைக்குத் தேசாதிபதியாய் வந்தபின் இக்கொடிய சட்டத்தை ரத்துச் செய்தமையால் மறுகரைக் கேகிய மன்னார் ஊரவர்கள் திரும்பி அவ்வூரிற் போய்க் குடியேறினார்கள்.

மீனவர் கோமானை எம்மிறைவன் இருபத்தொன்பது வருஷம் பரதர் தேசத்தைப்பராக்கிரமத்தோடாண்டுசெங்கோலோச்சித்தன் குமாரனாகிய தொன்கபிரியேல் தெக்குருஸ் வாஸ் கோமஸ் பரதவர்மபாண்டியனென்பவனுக் கொப்புவித்து 1779ம்௵ நித்யசமாதான வீட்டை யடைந்தான்.

சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன்கபிரியேல் தெக்குருஸ் வாஸ் கோமஸ் பரதவர்ம பாண்டியனின் அரசியல்.

கூடற் கோமானாகிய இவன் தனது வயதுக்கேற்ற கல்வியும், க்ஷத்திரிய குலத்திற்குரிய உதாரமும், அரசியற்குரிய தந்திரமுமுடையவன். இவனுடைய காலத்தில் பரதர் தேசமெங்கும் அமர்க்கையும், சமாதானமு முண்டாயிருந்தது. அக்காலத்தில் தூத்துக்குடிக்கு மேற்கே பன்னிரண்டு மைல் தூரத்திலுள்ள பாஞ்சாலம் குறிச்சியைக்கட்டப்பொம்ம நாய்க்கன், ஊமைத்துரை என்பவர்களாண்டு வந்தார்கள். மாட்சிமை பொருந்திய ஆங்கிலேயரின் தளகர்த்தனாகிய கர்னல் அக்னியூ என்பவன் 1799ம்௵ பாஞ்சாலங் குறிச்சியைக் கைப்பற்றிய காலத்தில் அங்கே நின்று தப்பியோ[illegible]

[illegible]லைமையின் திருமந்திர நகரையடைந்து என் கோமானிடத்தில் சில யாழ் அடைக்கலம் புகுந்திருந்து அப்பால் சிவகங்கைக்குச் சென்றான்.

எம்மிறைவனின் மாதாவாகிய தோனா மரியஆனாள் ஐடா தெக்குருஸ் கோமஸ் பூபாலராயாள் 1800ம் ஆண்டு ஆவணி மீ 28ம்உ மரண மானாள்.

சேர்ப்பர் கோமானாகிய எம்பெருமான் பரிசுத்த பனிமயத் தாய்க்கு நாற்பதினாயிரம் பொன்வராகன் செலவிட்டு ஓர் சித்திர இரதத்தைச் செய்வித்து அதை முதன்முதல் 1806ம்௵ ஆகஸ்டு மீ 5ம்உ ஓட்டுவித்து ஆத்தாளின் ஆசிர்வாதத்தைப் பெற்று ஆண்மை யோடரசியற்றித் தன்னுளிர் மகுடத்தைத் தனது புத்திரனுக் கொப்புவித்து 1808ம்௵ மரண மானான்.

சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன்கஸ்பார் அந்தோனி தெக்குருஸ் வாஸ் கொறே யா பரதவர்ம பாண்டியனின் அரசியல்.

பரவைபணியும் திருப்பாதங்களையுடைய பஞ்சவனாகிய இவன் சுயபாஷையில் பூரண பாண்டித்யமுடையவன். பரதர் தேசத்தின் பொக்கிஷதாரியாகிய ரூசை அந்தோனிபல்தான் என்பவனுடைய மகள் இவ்விறைவனின் மனைவி. கல்விப்பொருளிலும், செல்வப் பொருளிலும் மிகச்சிறந்தவரான முத்துக்கண்ணுச்செட்டியார் இவ் வேந்தனின் முதன் மந்திரி. மணப்பாரி தொமாசவியேர்லேயோன் அடப்பனாரின் மைந்தனாகிய அஷ்டாவதானி சவியேர் ஹென்றிலே யோன் இன்ப கவிராயர் என்பவரும், வீரபாண்டிப் புலவரும் இம் மீனவர் கோமானின் சமஸ்தான வித்வான்கள். பாண்டிய சமஸ் தானத்தின் முதன் மந்திரியாகிய முத்துக்கண்ணுச் செட்டியார் தனது புத்திரனின் விவாக சமயத்து, பரதராஜனது வருகையை பெ ரிதுநோக்கியும் வாய்க்காமையால் அம்மணப்பந்தரின்கண்ணே தூது வருதுணையாக ஓர் சீட்டுக்கவியை வரைந்து விடுத்தனர். அது வரு

இராகம்-ஆனந்தபைரவி-தாளம்-சாப்பு-

பல்லவி.

அன்னமே தேனே நான் சொன்னே னென்று மெல்ல
அழைத்துவாடி பெண்ணே.

அநுபல்லவி.

சென்னைப்பட்டணத்தின் கவர்னர் போர்ட்டுச்
சீமைத்துரைமார் சகலரு மெச்சும்
மன்னன் தொன் கஸ்பாரந் தோனிதக் குருசு
வாசக் கொறேர மகிபன் கொலுவினில் (அன்ன)

சரணங்கள்.

1. ஆசைவசமல்ல வென்று சொன்னே னவர்
அளப்பறிந்து வாடி
பாசமெல்லா மவர் மேலெனக் குண்டாச்சு
பாண்டியனைக் கூட்டிவாடி
காசுபணத்தின்மே லாசை யெனக்கில்லை
கருத்தறிந்து வாடி
தேசம்புகழ் தொன் கஸ்பாரந் தோனி
தெக்குருசு வாசக் கொறேரா சிகாமணி
ராஜாதி ராஜன் ராஜகெம் பீரன்
ராஜாவுந் தாண்டமா ராஜன் கொலுவினில் (அன்ன)

2. சிங்கமுகத் தண்டிகை வீதியிலே வரு
சிங்காரப்பாண்டிய னடி
வங்கத்தார் கண்டு தரிசிக்குஞ் சந்திர
வங்கிஷபாண்டியனடி
சங்கத்தமிழ்ப்பிர சங்கமா மேடையின்
றருமபாண்டியனடி
அங்கத்துடனே சொம் கட்டிய முழங்கு
மருமைப் பாண்டியனடி
திங்கள்குலத்துக் கதிபன் தொன் கஸ்பாரந்

...தானி தக்குருசு வாசுக் கொறெர வேள்
...ப் பிரகாசன் சமஸ்தான போஜன்
...லாசன் சமுகந்தனிற் சென்று

...பத்திரியின் மாதிரவா னென்னும்
செல்வப் பாண்டியனடி
பூவுலகெங்கு மரசாட்சி செய்திடும்
பொன்னுப் பாண்டியனடி
சேவல் கயல்மயில் சிங்கமாம் பல்கொடிச்
செங்கோற் பாண்டியனடி
கோவளன்றான் காபிரியேல்வாசு கோமசருள்
குபேரப் பாண்டியனடி
மேவலரை வெற்றிகொண்ட தொன் கல்பாரந்
தோனி தக்குருசு வாசுக் கொறெர வேள்
பாவலர் போற்றும் வணிகன் முத்துத் தமிழ்ப்
பாண்டியன், கொலுவினிற் பாராட்டி யிவ்வேளை (அன்ன)

இச்சீட்டுக்கவியைப்பார்த்த போது பாண்டியர் கோமான் மிக்க உவகைபூத்து அம்மஹோற்சவத்திற் கெழுந்தருளிச் சிறப்பித்ததுமன்றிப் பரிசுமளித்தான். இவ்விறைவனின் சமஸ்தான வித்வான்களிலொருவராகிய இன்பகவிராயர்: பல ராஜசபைகளிலும், சமஸ்தானங்களிலும் புகுந்து தனது வித்வத் திறமையைக் காட்டிப் பரிசு பெற்றுவரவேண்டுமென்னும் நோக்கத்துடன் சென்றார். இப்படிச் சென்றவர் தனது சுக செய்தியைப்பற்றி இருபத்தொரு வருஷகாலமாய்த் தனது மாதா, பிதா, மனைவி, மக்களுக்கறிவிக்காதிருந்தமையால் யாவரும் அவர் இறந்துபோனதாகவே எண்ணியிருந்தார்கள்.

ஒருநாள் பரதராஜன் தனது மந்திரி பிரதானிகளோடு வெகு உல்லாசமாய்ச் சம்பாஷித்துக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் தனது வாசல் வித்வானாகிய இன்பகவிராயருடைய ஞாபகம் வர, அரசன் மன...சலித்தவனாய் வித்வசிரோமணியினுடைய மரணத்தை நினைந்து ...க்கொண்டிருந்தான். மற்றவர்கள் இன்பகவிராயரினுடை-

ய வித்யா சாமர்த்தியங்களையும், உடனுத்தார முதலா... ஷங்களையும் வியந்து பேசி வாயூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். ...ளையில் திடீரென இன்பகவிராயர் அங்கே வந்து தோன்... ...ரைக்கண்ட யாவரும் பிரமித்து! அடடா! இதென்ன ஆச்சரியம்! இன்பகவிராயரன்றோ இதோ நிற்கின்றார் என்று சொ...ர்கள். அப்போது இறைவன் ஆவல்கொண்டு எழுந்தோடிப்போய் அவரைத்தழுவியழைத்துவந்து ஆசனம் நல்கிச் சொல்லுகிறான்: ஆ! இ... கவிராயரே! நீவிர் இறந்துபோனதாக வன்றோ வோர் வதந்தி ... விற்றெனவே! கவிராயர் இறைவனின் வாயினின்று வந்த அந்த அபத்தத்தைச் சுபத்தமாக்கத் துணிந்து உடனே ஓர் கவியைப்பாடினார். அதுவருமாறு:—

கழி நெடில் விருத்தம்.

"பெலத்தமொரு வானவரை முனிவரரை யுலகிலுள்ள
பெரியோர் தம்மை
யலைத்துவிடு மெமராயன் முன்சென்றே னவனெனைப்பார்த்
தெவனீ யென்றான்
வலத்திலுயர் தொன்கல்பா ரந்தோனி வாஸ்வாசல்
வித்வா னென்றேன்
மலைத்தவனு மெமதுநகர்க் கேதுமென்று ஞனுமிதோ
வந்திட் டேனே."

என்பதே. இக்கவியைக் கேட்டவுடன் சபையார் யாவரும் சந்தோஷித்து அவரை நோக்கி, கவிராயரே! நீரிவ்வளவு காலம் இங்கில்லாதிருந்தமையால் உமது வாய்மொழியைக் கேளாமல் எங்கள் செவிப்புலனுக்கு உணவு மிகவுங் குறைந்திருந்தது. ஆகையால் இனிக் கேட்கட்டும். தாங்களிவ்வளவு காலம் எங்கே சென்றிருந்தீர்கள்? அதை எங்கட்கறிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அப்போது இன்பகவிராயர் சொல்லிய நிச வரலாறு:—

பன்னிரண்டு சீரிரட்டை ஆசிரிய விருத்தம்.

"பல்வநீ டிகபர மனைத்தும் புரப்பமொரு
பரமபொரு ளுறையாலயம்
படிபவ விருட்படல மிடிபொடி படக்கருணை
பாலிக்கு மருளுதயம்

பூண்டொரு குமர்ச்சுதைக் கின்புறவே யேகப்
பதாம்புய விரகைக்ஷபித்த
பார்ப்பமெனு மரியதசு கேவிசெம தன்னைபரி
பூரண கடாக்ஷமதனல்

செவ்விதமிழ்க் கமலவயல் திகழும்யாழ்ப் பாணநகர்
சென்றுசங் கத்தின்மிக்க
சீர்ப்புட்பிர சங்கமது செய்துமச் சங்கச்
சிரேஷ்டர்முன் சீர்த்திபெற்றேன்
செப்பரிய தஞ்சைவளர் தத்தோஜி மந்த்ரிபாற்
சிவிகைப்ர திஷ்டைபெற்றேன்
சீர்பெருகு பெங்களூர் மைசூரி ரண்டிலுஞ்
செயராஜ விருதுபெற்றேன்

எவ்வரும் உனதடிமை யெனவதனை நோக்கிபூ
ரேதுகுல மேதென்பாயான்
இயல்புமிகு மத்தின புரத்தினது சக்ரபதி
எழுகடற் றுறைக்கதிபதி
எழிலுலவு சிம்மாசனாதிபதி பரதகுல
வெஜமானின் வாசல்வித்வான்
இன்பகவி யென்பெய ரெனச்சொலியி வுலகெனா
யினிதுகன மேன்மைபெற்றேன்

திவ்யசோ டசகிரண சசிமுக வசீகரா
திருமந்த்ர நகராதிபா
சிஞ்ஞோர்தொன் கபிரியேல் வாசுகோ மிசகுண
சிரோமணி வரத்தில்வந்த
சேயனே நினதபய மெனவக் கடைந்திடுஞ்
சிறியனேனை யாளல்கடனும்
சிஞ்ஞோர்தொன் கஸ்பார்த் தோணிதெக் குரூஸ்வாச
திடபுருட மாமேருவே!"

என்று இருந்த விருப்பி விக்கவிவை மழைபொழிவதுபோல் மொழிந்தார். அப்போது என்னுண்டவன் ஆனந்தங்கொண்டெழுந்து தன்னிரு கரங்களாலும் பொன் நாணயங்களை வாரிக்கவிச்சிங்கத்தின் சிரசிற் கனகாபிஷேகஞ் செய்தான்.

பரதகோமானின் இரண்டாவது வாசல் வித்துவானாகிய வீரபாண்டிப் புலவரைப்பற்றிச் சிறிது சொல்வாம். இவர் தூத்துக்குடியிலே தையல் தைக்கும் பாணர் குலத்திலே பிறந்தவர். இளமைப் பிராயத்தே இவரது உள்ளத்தில் கல்வி ஆசை மேலிட்டமையால் தன் பிதாவின் புன்தொழிலை விரும்பாது கலாப்பியாசஞ்செய்து கவிவாணருள் ஒருவராகிப் பாஞ்சாலங்குறிச்சியை யாண்டிருந்த கட்டப் பொம்மைய நாய்க்கனது தண்ணளியும் கடாட்சமும் பெற்று அவன் வாசல் வித்துவானாயிருந்தார். அப்பால் பாஞ்சாலம் குறிச்சி நாதனழிந்துபோனமையால் அவ்வூரைவிட்டுத் தமதுஜென்மபூமியை யடைந்து சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன் கஸ்பார் அந்தோனி தெக் குரூஸ் வாஸ்கொறையா பரதவர்ம பாண்டியனின் சமஸ்தானத்தில் இரண்டாவது வித்துவானாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு பாண்டியனது தயவைப்பெற்று காலக்ஷேபஞ் செய்துவந்தார்.

* "திருமந்திரநகர் அலங்காரக்கொம்மி, பிள்ளைத்தமிழ், மந்திரநகர் ஒடப்பாட்டு" முதலியவைகள் இவரியற்றிய நூல்களாகும். இவர் வாக்கு வல்லபத்திற் சிறந்தவர். தூத்துக்குடியிலுள்ள † ஒரு மந்திரக்கூடம் என்னும் மண்டபத்தில் இப்புலவர் ஓர்முறை ஓர் தாசியின் நாட்டியம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது இன்னோர் புலவர் இவர் குலத்தை இழந்துக் கேலிபண்ணுவதற்காக இவ்வரைக்கூவி, அத்தாசியைச் சுட்டிக்காட்டி "ஓய்புலவரே! தையல் நல்லதையல் பார்த்தீரா ?" என்றார். இப்படிச்சொல்லியவர் சாதியில் இடையனாதலால், இவர் அவர்குலத்தைச் சுட்டுதற்கும் தருணத்துக்குத்தக்க

* இந்நூல்களும் இன்னும் சில பாடல்களும் ஏட்டுப்பிரதிகளாக இப்புலவர் குடும்பத்தாரிடமிருப்பதாயறிவோம். இவைகளை எமது சொந்தச் செலவிலச்சிடுவதாகக் கேட்டபோது அவர்கள் தாமதித்துவிட்டார்கள். விசனம்.

† இம்மண்டபம் இப்போதழிந்துபோயிற்று. பரிதாபம்.

போனான் பழுந்தற்குமாக: ஓய்! என்னகாணும்! "ஆட்டுக்குத்திற[illegible]யால்" என்று சொல்லி எதிரியை நாணும்படி செய்தார்.

[illegible]முடி வேய்ந்த கௌரியனாகிய எம்பெருமான் கௌரவ்மார்ச் செங்கோல்செலுத்திவருங்காலத்தில், இவ்விறைவனுக்கு முதற்பேருக ஜோன்ருசை ஆந்தோனி தெக்குரூஸ் வாஸ்பல்தான் என்பவனும், இரண்டாம் பேருக ஜொன்சவியேர் தெக்குரூஸ் வாஸ்பல்தான் என்பவனும் பிறந்து ஸ்ரீராமலெட்சுமணரைப்போல் மிகவும் ஒற்றுமையாய் வளர்ந்துவந்தார்கள். அக்காலத்தில் ஊத்தர் மதாநுசாரிகளான உலாந்தர் கத்தோலிக்கரான பரதரைத் தங்களுடைய மதத்தைக் கைக்கொள்ளச்சொல்லி நாளடைவில் வலுவந்தம் செய்துவந்தமையால், இதையறிந்த பரதகுலாதிபன் இதற்கோர் தீர்மானஞ் செய்யும்பொருட்டுத் தனது மந்திரசபையைக் கூட்டி ஆலோசித்துக் கீழே வருமாறு தீர்மானம் செய்தான். அதாவது; "பரதகுலத்தில் எவனுவனொருவன் தான் அநுசரித்துவரும் மெய்யான கத்தோலிக்கு மார்க்கத்தைக் கைநெகிழவிட்டுப் பதிதர்களான உலாந்தருடைய மதத்தை யநுசரிப்பானேயாயின், அவன் கொலையுண்ணக்கடவன்" என்றுஓர் கட்டளையைப் பிறப்பித்து, அதை ஊரெங்கும் பகிரங்கப்படுத்தும்படி அடப்பன்மார்களுக்குக்கற்பிக்க, அவர்கள் ஆறூர்பட்டங்கட்டிமார்களுக்கும், ஆறூர்பட்டங்கட்டிமார்கள் ஐந்தூர்பட்டங்கட்டிமார்களுக்கும், ஐந்தூர்பட்டங்கட்டிமார்கள் நாலூர்பட்டங்கட்டிமார்களுக்கும், நாலூர்பட்டங்கட்டிமார்கள் மூன்றூர்பட்டங்கட்டிமார்களுக்கும், மூன்றூர்பட்டங்கட்டிமார்கள் இரண்டூர்பட்டங்கட்டிமார்களுக்கும், இரண்டூர்பட்டங்கட்டிமார்கள் ஓரூர்பட்டங்கட்டிமார்களுக்கும் முறையேதெரிவித்து, பரதநாடெங்கும் பாண்டியனின் கற்பனையைப் பரவச்செய்து உலாந்ததேசாதிபதியும் அவன் சேகரத்தாரும் குலைநடுங்கும்படி செய்தார்கள். ஆகையால் உலாந்தர் கோபங்கொண்டு, எப்படியாவது ஒரு பரதனையாகிலும் தங்கள் மார்க்கத்தை யநுசரிக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று தருணம்பார்த்துக் காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

தெய்வதூஷணை இராஜநிந்தனை பேசுவதும், பெரியோரை இக[illegible], பிறரை உதாசிப்பதும், அழிவழக்குச் சொல்லுவதும், மா

மூலைப்படுப்பதும்; நடுத்தெருவில் ஓட்டகார்ந்துகொண்டு [illegible] போகின்றவர்களை கையாண்டிடபண்ணுவதும் ஈன ஜெனங்[illegible]ளுக்கியல்பேயாம். எப்பொழுதும் அநுலோமபா[illegible] பாண்டியராசாட்சிக்குப் பல இக்கட்டுக்களுண்டாவது [illegible]போல், அக்காலத்தில் உயர்குலத்தோனாகிய பரதனொருவ[illegible]னது அடிமைப்பெண்ணின்பாலுதித்தோனாகிய அநுலோமனொருவன்; உலாந்ததேசாதிபதியினுடைய கபவஞ்சகமான வார்த்தைகளுக்கிசைந்து உயர்குலப் பரதனின் கட்டளையை உதாசீனித்து ஊத்தமத ஆலயத்துட் பிரவேசித்தவனாகக் காணப்பட்டான். உடனே இச்செய்தியைத் தூதுவர்கள் மீனவர் கோமானுக்கறிவிக்க அவன் தனக்குண்மையுள்ளவர்களும், துப்பாக்கியைக் கைக்கொண்டவர்களுமான சில வீரர்களோடு இரண்டாவது வரிசைப் பரதனைப் பதிதர்களுடைய ஆலயத்தின் வாசலிலே சந்திக்கும்படி சென்றான். வைகைபொருந்திய வேப்பமாலையணிந்த வெண்மதிக்குலத் துதித்தோனாகிய எம்மிறைவன் கோவிலண்டையிற் குறுகியவுடனே புதிதாய்ப் பதிதமதத்தைக் கைக்கொண்டோனாகிய அநுலோமன் அந்த ஆலயத்தினின்று வெளியேவந்தான். அப்போது எம்மரசன் அந்த அநுலோமனைக் சுடும்படி தன்னுடன்வந்த வீரர்களுக்குச் சொல்ல, அவர்கள் அவனை அவ்விடத்திற்றானே சாகும்படி சுட்டுக்கொன்றார்கள். அப்பால் சேர்ப்பனாகிய எம்மிறைவனும், அவன் சேகரத்தாரும் இச்சம்பவத்தைக் கண்ணுற்கண்டு திகில்கொண்டு பிரமித்து நிற்கும் உலாந்தருடைய கூட்டத்தை ஊடறுத்துக்கொண்டு வெகு அமரிக்கையுடன் (மெல்லென) தாங்கள் வந்தவழியே திரும்பிச் சென்றார்கள்.

க்ஷத்திரிய கோமானுடைய இச்செய்கையானது உலாந்த கவர்னருடையவும், அவன் கூட்டத்தாருடையவும் நெஞ்சை ஈர்வாளைக்கொண்டறுத்ததுபோல் புண்படச் செய்தமையால், அவர்கள் கோபங்கொண்டு எவ்விதமும் எம்மிறைவனைக் கொல்லவேண்டுமென்று தீர்மானித்தார்கள். அன்று நடுநிசி வேளையில் உலாந்த தேசாதிபதியானவன் தன் மைந்தர்களெழுவருடன் உலாந்த வீரர்களையழைத்துக்கொண்டு இரகசியத்தில் எம்மரசனுயிரை வாங்கப் புறப்பட்டான். இச்செய்தி எவ்வாறோ ஜான் டெப்போமூஸ் [illegible]

ன்னும் பிரபுவின் செவிக்கெட்டவே, அவன் எம்மரசனின் மனைவியின் சகோதரனாகிய மிக்கேல் பேதுருபல்தானுக்குத்தெரிவித்து அந்தப்பிரபுவையும் தன்னோடு அழைத்துக்கொண்டுசெழியர்கோனிடம் சென்று சேதியை விண்டு எம்மிறைவனையும், அவன் மனைவியையும் மைந்தர்களையும் அரண்மனையைவிட் டப்புறப்படுத்தி அவர்களை இரகசியமாகத் தூத்துக்குடிக்கு மேற்கே மாக்ஷிமைபொருந்திய ஆங்கில அரசாட்சிக்குட்பட்ட மேலூரிற் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தார்கள்.

சேர்ப்பர்கோமான் தன்னரண்மனையினின்று வெளிப்பட்ட அரைநாழிகைக்குப்பின் உலாந்தர் வந்து அவனுடைய மாளிகையை முற்றுகை போட்டுக்கொண்டு முன்பன்னிரண்டுகட்டு வாசல்களையும் தாண்டி உட்சென்று சோதனைசெய்தும் தென்னவர் கோமானைக் காணமையாற் றிகைத்து பின் பன்னிரண்டு கட்டுக்களையும் ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டு வெளியே சென்றார்கள்.

பூவுலகும் தேவுலகும் போற்றரிய பாண்டியர் கோமானாகிய எம்பெருமான் மேலூரிலிருந்துகொண்டு ஓர் நிருபத்தைவரைந்து தன்னுடன் பிறந்தோர், மந்திரிமார், பிரதானிகள், பிரபுக்கள், வித்வான்கள், வீரர்கள், குடிமைகள், அடிமைகள் யாவரையுந்தருவித்தபின், உலாந்ததேசாதிபதிக்குக் கீழே வருமாறு ஓர் கடிதத்தை யெழுதலானான். அது வருமாறு: ஓ! "உலாந்ததேசாதிபனே! யான்சத்தியம் பொருந்திய சந்திரகுலத்திலே யுதித்த பாண்டியனுக்கு அவன் பத்தினியாகிய மாபரத்தியின் வயிற்றிற் பிறந்த புத்திரனேயாயின்: உன்னையும், உன்னினத்தவர்களையும், அரசாட்சியையும் என் நகரினின்று தொலைத்து மாக்ஷிமைபொருந்திய ஆங்கிலருக் கங்கரளித்து அதன்பின் யானெனது ஆசனத்தி லடிவைப்பேனே யொழிய, உன்னைப்பணிந்து யான் இனி அரசுபுரிவதில்லை. இது சத்தியம். என்னுடைய சபதத்தை நீயே உன் கண்ணாற் காண்பாய்" என வரைந்து அதை உலாந்த தேசாதிபதிக் கனுப்பிவிட்டுத் தான் தன் பந்துக்களும், உத்தியோகஸ்தர்களும் பின்றொடர புன்னைப்பூவின் வாசனை கமழும் பின்னைக் காயலுக்குப் பிரயாணமானான்.

தூதுவர்கள் முன்னே சென்று பங்கயக்கயங்கள் சூழ்ந்த பழைய காயலூரவர்களுக்கும், பின்னைக்காயலூரவர்களுக்கும் எம்மிறைவ

னின் வருகையைத் தெரிவித்தார்கள். அப்போது பின்னைக்காயலடப்பனாரும், பாண்டிய கடற்சேனைக் கதிபனாகிய கிறிஸ்தியன் றோசவும், பரதகுல பிரபுக்களு மொருங்கே திரண்டு மேளவாத்தியங்களுடனும், விருதுகளுடனும் தங்கள் கோமானை யெதிர்கொண்டழைக்கப்புறப்பட்டு, பழைய காயல் வந்துசேர, அவ்வூர் அடப்பனாரும் ஊரவர்களும் மகிழ்ச்சியை யடைந்து விருதுகளுடன் அவர்களோடு சேர்ந்து தென்னவர் கோமான் வரும் திசையை நோக்கிச்சென்று அவனைக்கண்டு கரங்களைக்கூப்பி ஆசாரத்தோடு அழைத்துவந்து பழைய காயலிலெழுந்திருக்கச்செய்து அவ்வூரவர்கள் வேண்டிய உபசாரங்களைச் செய்தபின், அரசன் வந்தனத்தோடு அவர்களினுபசரிப்பையேற்று அவர்களை வாழ்த்திப் பின் பின்னைக்காயலிற் போய்ச்சேர்ந்தான். அங்கே சிலநாட் டங்கியிருந்தபின் வீரபாண்டிய மகாராஜனாற் கட்டப்பட்ட வீரபாண்டியன்பட்டணத்தையடைந்து அங்கேயோர் மாளிகையைக்கட்டி அதில் வாசஞ்செய்துவரும் நாளில் சூரபன்மனென்னும் இராக்ஷதனின் வாசஸ்தானமாகிய கந்தமாதன பர்வதத்தினருகேயுள்ள மணப்பாடு (மாப்பாடு) என்னுமூரிற்போய் வசிக்கஎண்ணங்கொண்டு, தன் மாளிகையை மரியான்பூபாலராயனென்னும் வீரபாண்டியன் பட்டணத் தடப்பனார்வச மொப்புவித்துத், தான் தன் சேகரத்தாரோடு மணப்பாட்டுக்குச் செல்லும்போது வழியில் திருச்செந்தூர், ஆலந்தலை, குலசேகரபாண்டியன் பட்டணமுதலான ஊரவர்களின் வந்தனைகளையேற்று, மணப்பாட்டைக்கிட்டியவுடனே, இன்பகவிராயரின் பிதாவும், அவ்வூர் அடப்பனாருமாகிய தொமாசவியேர்லேயோன் என்பவர் ரத, கஜ, துரக, பதாதியென்னும் நால்வகைச்சேனைகளுடனும், விருதுகளுடனும், மேளவாத்தியங்கள் முழங்க எம்மிறைவனை யெதிர்கொண்டழைத்துப்போய்ப் பட்டணப்பிரவேசம் செய்து தம்மனையிலெழுந்திருக்கச்செய்தார். தென்னவர் கோமான் சிலநாள் அடப்பனார் மனையிற்றங்கியிருந்தபின் ஓர்மாளிகையைக்கட்டி அதில் வாழ்ந்திருந்தான்.

இவ்வண்ணம் செழியர்கோமான் செல்வத்துடன் அங்கே வாழ்ந்துவரும் நாளில், இவனுக்கு மூன்றாம்பேறாக 1821-ம் ஆண்டு டிசம்பர்மீ மூன்றாம்தேதி தொன்பிலிபேயல் தெக்குருஸ் வாஸ்பா[illegible]ன் என்பவனுதித்தான். "எம்மிறைவனின் சிரேஷ்டபுத்திர[illegible]

தொன்ஜோசெ திக்குருஸ் வாஸ்பல்தானுக்குப்பின், இவனே அரசனுவானென்றும்; இவனது அரசாட்சியின்காலம் முப்பத்துமூன்று வருஷமென்றும், இவன் காலத்தில் முத்துச்சலாபம் மூன்று கொழிக்கப் படுமென்றும், இவன் அறுபத்தெட்டாம் வயதில் மரணமாவானென்றும், இவன்காலத்தில் பரதருக்குள்ள சுவாதீனங்கள் பல குன்றுமென்றும்" சமஸ்தான சோதிடர்கள் சாதகத்தைக் கணித்து இறைவனுக்கறிவித்தார்கள்.

திங்கள் குல கோமானாகிய எம்மிறைவன், அங்கு வசித்துவருநாளில் ஓர்நாள் சகல செல்வங்களுமொருங்கே வாய்த்த கந்தமாதனபர்வதத்தைத் தரிசிக்கச் சென்று அம்மலையின் சிகரத்தினின்று கரைகாணாத சமுத்திரத்தினழகையும், அச்சமுத்திரமாகிய தடாகத்திலே அழகிய அன்னப்பக்ஷிகள் நீந்தி விளையாடுமாப்போல் கப்பல்களும், தோணிகளும், படகு சோங்குகளும் வெண்மையான பாய்களை விரித்து விரைந்தோடுவதையுங்கண்டு களிப்புற்று, பின் தன் மாளிகைக்குத் திரும்பினான். அந்தோ! எம்பெருமான் திரும்பித் தன்னில்லம் போய்ச் சேருமுன், பிரசண்டமாருதமொன்று தோன்றிக் கடலிற்சென்ற கப்பல் முதலிய யாவையும் திரும்பிக் கரைசேராமல் சின்னாபின்னம் செய்துவிட்டது. இப்பெரும் புசலால் ஆழிவாய்க் கிரையான எம் சகோதரர்கள் பன்னீராயிரம் பேரெனக் கணக்கிடப்பட்டது. இத்தொகையில் நேர்பாதி பெரிய தாழையூரவர்களேயாம். இத்தோடு தாழையூர் தத்தளிக்கத் தொடங்கின. இப்பரிதாபமான சம்பவத்தை மீனவர் கோமானறிந்து மிகு கவலைகொண்டு, தங்கள் தகப்பனையும், புருஷனையும், பிள்ளைகளையும் ஆழிவாய்க்குத் தாரைவார்த்துவிட்டுத் தவிப்போர்க்குத் திரவிய சகாயஞ்செய்து, அவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்லித் தேறச்செய்தான்.

அப்பால் பரதர்கோமான் தூத்துக்குடியைக் கைக்கொள்ளும் பொருட்டு, அப்போது சென்னைக்கவர்னராயிருந்த மன்றோ என்பவரோடு எழுத்தின்மூலமாய் நடபடி செய்தான். மாக்ஷிமைபொருந்திய கவர்னரும் எம்மிறைவனின் கருத்திற் கிசைந்து, மீனவர்கோ[illegible] சிலகாலந் தாமதிக்கும்படி அறிவித்தார். எம்பெருமான் சலா[illegible]டைய வருமானத்தை மாக்ஷிமைபொருந்திய ஆங்கிலவரசா

ட்சியார் அறியும்பொருட்டு, தூத்துக்குடிக்கு வடக்கே இரண்டுகால தூரத்திலுள்ள * விஜயநகரிலோர் சலாபத்தைக் கட்[illegible] [illegible]கமகிழச்செய்தான். ஆங்கிலர் எம் இறைவனுக்குச் சன்மானமாக ஓர் ஆங்கிலத் துவஜத்தை (**The Royal Standard Flag**) அளித்தார்கள்.

மதிகுலமன்னன் மந்திரநகரை விட்டகன்ற எழுமாண்டாகிய 1825ம்௵ மாக்ஷிமை பொருந்திய சென்னை கவர்னர் கந்தசாமி பிள்ளையின்வசம் ஓர் ஆங்கிலதுவஜத்தையும், ஓர் நிருபத்தையும் ஒப்புவித்து, அவைகளை மணப்பாட்டிலிருக்கும் பரவர்களுடைய ராஜாவுக்குக் கொண்டுபோய்க் கொடுக்கக்கற்பித்தார். கந்தசாமி பிள்ளை கவர்னருடைய கட்டளைப்பிரகாரம் மணப்பாட்டையடைந்து மீனவர் கோமானைக்கண்டு தான் கொண்டுவந்த கொடியையும், கடிதத்தையும் அவனது திருக்கரங்களிலே அளித்து வணங்கிநின்றான். எம்மிறைவன் அவைகளையேற்றுக் கடிதத்தைப் பிரித்து வாசித்தபோது அதிற் குறித்திருந்தவைகளாவன:

பரவர்களுடைய அரசனும், எழுகடற்றுறைக் கதிபனுமாகிய சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன் கஸ்பார் அந்தோனி திக்குருஸ் வாஸ் கொறெயா அவர்களுக்கு: இந்தியாவின் மாக்ஷிமைபொருந்திய வைசிராயாகிய ஆடம் ஆமெரெஸ்டு என்பவரின் கற்பனைப்பிரகாரம் யாம் தெரிவித்துக்கொள்வதியாதெனின்;

உமது மன்றாட்டை மாக்ஷிமைபொருந்திய ஆங்கில வரசாட்சியார் ஒப்புக்கொண்டு உமது எண்ணத்தைத் திருப்தி செய்யும்படி எமக்கறிவித்தமையால், யாம் கந்தசாமிபிள்ளையின் வசமாக இந்நிருபத்தோடு மாக்ஷிமை பொருந்திய அரசாங்கத் துவஜமொன்றையுமனுப்பி யிருக்கிறோம். நீரதை யொப்புக் கொண்டு உமது சேகரத்தாரோடு பிரயாணமாகிப் பாளையங்கோட்டையை யடைந்து அங்கே உமது வரவுக்காகக் காத்து நிற்கும் ஆங்கில சேனை வீரர்களுடன்

---

* விஜயநகர் தூத்துக்குடிக்கு வடக்கேயுள்ள அர்ச் - அலங்கார மாதா கோவிலுக்கு மேற்கே யிருந்தது. இப்போது அவ்விடத்தில்முத்துச்சிப்பிகள் நிறைந்த மணல் மேடுகளே காணப்படுகின்றன.

கூடி நேரே தூத்துக்குடிக்குச்சென்று, உலாந்தருடைய கோட்டைக்குள் பறக்கின்ற கொடியைக் கீழேயிறக்கி விட்டு எங்கள் துவஜத்தை [illegible] கரத்தாலே மேலேயேற்றிப் பின்னுமது அரண்மனைசெல் [illegible] சகல ஏற்பாடுகளும் செய்திருக்கின்றோம் உமது மாளிகையைப் பாதுகாத்துவரும் சவியேர் வஸ்தியம் பருநாந்து என்பவனை உடக்கதை யொப்புவிப்பான்.

இங்ஙனம்

மன்றோ. இ. பா.

சென்னை மாகாண கவர்னர்."

எனவரைந்திருந்தது. இந்நிருபத்தைப் பரதர்கோமான்பார்வையிட்டானபின், கந்தசாமி பிள்ளைக்குக் கனகாபிஷேகஞ் செய்துவிட்டுத், தான் தன் குழுவினரோடு புறப்பட்டுப் பாளையங்கோட்டைக்குப் போய்ச்சேர்ந்தான். அங்கே எங்கோமானின் வருகைக்காக எதிர்பார்த்துக் காத்துநின்ற ஆங்கில வீரர்கள், எம்மிறைவனுக்கு ஆசாரம்செய்து அவனை வரவேற்றார்கள். எம் ஆண்டவன் அவ்வீரர்களுடன் தூத்துக்குடியை வந்தடைந்தான். திருமந்திர நகரவாசிகள் சில ஆண்டுகளாய்த் தங்களை விட்டு நீங்கியிருந்த அரசனையும், தங்கள் பந்துக்களையுங் கண்டுமகிழ்ந்தார்கள். சங்கு முழங்கும் சமுத்திரத்தையும், இனிய தமிழ் முழக்கும் தராதலத்தையுமுடைய எம்மன்னன் பரத வீரர்களும், ஆங்கிலவீரர்களும் அணியணியாய்த் தன்னைச் சூழ்ந்துவர, தான் அவர்களின் நடுவே சென்று, உலாந்தருடைய கோட்டையுட்புகுந்து, அங்கேஸ்தம்பத்தின் மீது அசைந்தாடிக் கொண்டிருந்த உலாந்தருடைய கொடியின் கயிற்றையவிழ்த்து, அதில் மாக்ஷிமைபொருந்திய ஆங்கில துவஜத்தைச்சேர்த்துத் தனது கரங்களால் மேலேயுயர்த்தினான். உடனே சங்கீத வாத்தியங்களின் தொனியும், பீரங்கிகளின் ஓசையும், ஆங்கில வீரர்களின் ஆனந்த கோஷ்டமும், பரதகுலமாக்களின் பாக்களினோசையும் அண்டமுகட்டை யதிரச்செய்தன. இவ்வண்ணம் பிறகொடிமேலே செல்ல முற்கொடி கீழேயிறங்கின. அப்போது அம்புவியின் சூலத்தெழுந்த எம்மிறைவன் உலாந்தருடைய துவஜத்தை யவிழ்த்துக் கீழேபோட்டுத் தனது தொடுதோல் கால்களாலதை மிதித்துநின்றான். இச்சம்பவத்தைக் கண்ணுற்கண்ட உலாந்த கவர்னரும், அவனினத் தவர்களும் அகம் நொந்து கண்ணீர் சொரிந்தழுதார்கள்.

சத்தியம் பொருந்திய சந்திரகுலத்தவனாகிய எம்மரசன் இவ்வண்ணம் தன்சபதத்தைப் பூர்த்திசெய்து, பின் [illegible] காடிச் சென்றான். அங்கே தன் மாளிகையைக் காவல் செய்துவந்த சவியேர் வஸ்தியம் பருநாந்து என்பவன், அதை [illegible] வித்தான். இங்ஙனம் தூத்துக்குடி மாக்ஷிமை தங்கிய ஆங்கில [illegible] சாட்சிக்குள்ளானது. மன்னர்புகழும் தென்னர் கோமான் திருமந்திர நகர் சிம்மாசனத் தமர்ந்து சிலகாலஞ் செங்கோல் செலுத்தி அரசை முதுமக்களாகிய தொன்குருசை அந்தோனி தெக்குருஸ் வாஸ் பல்தான் என்பவனுக் கொப்புவித்துத்தானுசனமே நியமுப்பத்திரண்டா மாண்டில் (1839ம் வரு) அறுபத்திரண்டு பிராயமுள்ளவனாய் மாண்மானான்.

சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன்குருசை அந்தோனி தெக்குருஸ் வாஸ்பல்தான் பரதவர்மபாண்டியனின் அரசியல்.

சிறப்புப் பொருந்திய வரத்தினையுடைய சந்திரகுலத்திறைவனாகிய இவன், தன்முன்னோர்களுடைய முறைமைகளை யனுசரித்துச் செங்கோல் செலுத்திவருங்காலில், இச்சேர்ப்பனுக்கு ஓர் குமாரனுதித்துச் சிறிது காலம் வாழ்ந்திருந்து பின் பரகதியடைந்தான். எம்மிறைவனுக்கு கேரிளையோனாகிய தொன் சவியர் தெக்குருஸ் வாஸ் பல்தான் என்பவன், இலங்கையைச் சேர்ந்த மன்னாரில் கட்டப்பட்ட சலாபத்திற்குச் சென்று அதன் வருவாயைக்கைக்கொண்டு வரும் வழியில் நோயின் வாய்ப் பட்டுத் தூத்துக்குடியையடைந்து சில தினங்களுக்குப் பின் பரலோக பிராப்தியானான்.

இன்ப கவிராயரின் மைந்தனாகிய அன்னப்பூபதி லேயோன் இவ்விறைவனின் வாசல் வித்வான். இவ்வேந்தனின்காலத்திற்றான் தூஆஸ் சேசு சபைக்குருக்கள் பரதர்தேசத்தில் வேதம் போதிக்க வந்து பரதருள் கக்ஷிப் பிரிவினையையுண்டுசெய்து,பலம்குன்றச்செய்தார்கள். எம், ஆண்டவன் தனக்குப்பின் தாரணியை யாளத்தனயனில்லாக் கவலையினால்,அரசைவெழுத்தும குடத்தைக்கடை[illegible]

...தொன்கபிரியேல் தெக்குரூஸ் வாஸ் பல்தானுக் கொப்பு ...த்தான் 1856ம் ஆடு பொய்யுலகைநீத்து மெய்யுலகையடைந் ...

...ர், சிஞ்ஞோர் தொன்கபிரியேல் ...குரூஸ் வாஸ் பல்தான் பரதவர்ம பாண்டியனின் அரசியல்.

இவன் குணத்திலும், சௌரியத்திலும் குமரவேளுக் கொப் பானவன். இவ்வரசனுடைய அரசாட்சியினால் இவனுக்குண்டாயி ...சுவாதீனங்களின் பெரும் பாகத்தையும் பஞ்சு வர்த்தகத்தா ..., பரதருட் புதிதாய்க் குடிகொண்ட கக்ஷிப்போரினாலும் பெரு ...தொகையான திரவியத்தையு மிழக்கலானான். இவன் மூன்று ...லாபங்களைக்கட்டி அதன் வருமானத்தைக் கைக் கொண்டபோதி லும் அவைகள் அக்கஷ்டத்தைத் தாங்கக் கூடியதாயிருக்கவில்லை.

மணப்பாடு மஹா வித்வான் இன்ப கவிராயரின் மைந்தனாகிய அன்னப்பூபதி லேயோன் இவ்வறைவனின் வாசல் வித்வானாயிருந்து காலஞ்சென்றபின், இக்கவி வாணரின் மைந்தர்களான * ஜோசேப் லேயோசிம்மராய பரதவர்மா என்பவரும், † ம-- சவியோர்ஹென்றி லேயோ இன்ப கவிராயர் என்பவரும் சமஸ்தான வித்வான்களாக நியமனம் பெற்றார்கள்.

செழியர்கோமானாகிய இவன், முப்பத்துமூன்று வருஷகாலம் அரசாண்டான். இவனைப்போல் நீண்டகாலம் பரதர்தேசத்தை யாண் டவரொருவருமிலர். இத்தென்னர்குலசேகரனுக்கு தோனுமரிய

* இவர் திருவனந்த புரத்தில் இராமவர்மாவின் சமஸ்தானத்தில்சிறிது காலம் வாசல் வித்வானாயிருந்து பரிசுபெற்றவர். "பரதகுலபாண்டியர் பழமை" என்னும் பிரபந்த மியற்றியவ ரிவரே.

† இவர்தான் "பரதவம்ச சரித்திர சங்க்ஷேபம்" "அர்ச். பிலோ மீனம்மாள் நாடகம்" "அருளானந்தர் நாடகம்" "ஆட்டு வாணியனாகிய மர்த்தீன் கஷாயிக்காரன் நாடகம்" "உதாரிப்பிள்ளை நாடகம்" "கற்பலங் ...ரி சரித்திரம்" "திவ்ய பனிமயமாதாபேரில்ப்பதிகம்" "சகதிமாலை" ...ரால் நாடகம்" முதலானவைகளைச் செய்தவர்.

கஸ்பார் தெக்குரூஸ் வாஸ் பீரிஸ் என்னும் ஓர் ... வேறு சந்ததி யில்லாமையால், அம்மாதை ...லென்னும் மாபிரபுவுக்கு மணமுடித்து, தனது ... திரிகா புத்திரனுக்கொப்புவித்து அறுபத்தெட்டாம் ...தியடைந்தான்.

ஸ்ரீவல்ஸ்ரீ மதுரைத்தட்டுடன்சேர்ந்த எழுகடல் ... பரதகுலபாண்டியருக்கும் அதிபதியாகிய இவ்வரசனிறந்தபின், இவ்விறைவனின் சமஸ்தானவித்வான்களி லொருவராகிய ... யேசு ஹென்றி லேயோ இன்பகவிராயர் என்பவர் இருவாலமலர்... ளிய சரமகவிகளை இங்கே கூறுவாம்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி விருத்தங்கள்.

"கடல்வளையு மெழுதுறைக்கு மதிப னாகக்
காசினியி லெழுந்தசிதொன்கஸ் பாரத் தோனி
திடமுடையெம் மரசனின் னேய புத்ரா
செவ்வேளை நிகர்த்தவழ குடைய பூமா
அடல்வினைக்குந் துஷ்டர்தமை யடக்கி யாண்ட
ஐயனே! தொன்கபிரியேல் வாஸ்பல் தானு
இடமுனக்குத் தெரிந்துகொள்ள வுன்னி யிப்போ
தெவ்விடநீ யெமைவிடுத்துச் சென்றாய் மன்னா? (1)

மன்னாநீ யாயிரத்தெண் ணூற்றோர் பத்தும்
மற்றொருபத் தொடுமோன் றுஞ் சேர்ந்த நல்ல
தென்னுமா மார்கழியின் மூன்றாந் தேதி
இலகுமணப் பாட்டி லுதித் தாண்டு மூவேழ்
தன்னொடு பன் னிருவருஷ முலகி லெங்கள்
ஜாதிமுறை வழுவாது நடத்தி யெம்மாற்
பன்னரிய மோக்ஷசுக மடைய வேண்டிப்
பாரினைவிட் டேகினையோ வையோ! வையா! (2)

இந்துகுலத் துதித்திங்கதில் வளர்ந்த திவ்ய
வூர்பெறுமிந் நாவலந்தீ வதனை யாண்ட...

சந்திரனை யாதகுல கோமா னையுன்
சுதந்தரனும் பாண்டியசுந் தரற்கே யன்று
வந்துறைடை யக்கால்மீ னாகூழி தன்னை
ஈந்தவனே சிந்துவதி பதியே நீயுந்
தொந்தமுறு மூலைவிட்டுப் பரத்தை நாடித்
தொருப்புறவே சென்றனையோ?வையோ! ஐயா! (3)

சீர்தவழும் அங்கிலேய வரசிக் குன்றாற்
செய்யக்கூ டியதாய மேன்மை போந்த
ஏர்தவழ்முத் தினைக்கொழிக்குஞ் சலாப மூன்று
நீயேஉன் னுத்தாரப் படி நடாத்திப்
பேர்தவழ்மா செல்வமதை யவட் களித்த
பெருமானே! சந்த்ரகுல கோமா னே! நீ
ஏர்தவழும் பரலோகஞ் சேர வுன்னி
எம்மையுமிவ் விகத்தையுநீ யிகழ்ந்தாய் கொல்லோ?

அறுபத் தெட்டாம்வயதி லெம்மோ டிந்த
ஆழ்ந்தகடல் சூழுலகம் மனைவி தன்னோ
டொருபுத்ரி யானவந்த நங்கை யுந்தம்
மூரியமகர் தம்மையுமே கை நெகிழ்ந்து
துரிதத்தி லேகிடவே நினைந்த தென்னோ?
துன்றயே நீ யுனைமறக்க வெம்மா லாமோ?
மறுபத்தங் கொண்டெமது தேவ னை
வானவர்கோன் பதமதனை யடைந்தாய் கொல்லோ? "(5)

சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன்கபிரியேல் தெக்குரூஸ் லாசரூஸ் மோத்தாவாஸ் பாதவர்மபாண்டியனின் அரசியல்.

சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன்கபிரியேல் தெக்குரூஸ் வாஸ்பல்தான் பாதவர்மபாண்டியனின் குமாரத்தியான தோனும்ரியகஸ்பார் தெக்குரூஸ் வாஸ்பிரிஸ் என்னும் ஆத்தாள்: மொசாரியு

மோத்தாவென்னும் பிரபுவை மணமுடித்து, பஞ்ச [illegible] கொப்ப ஐந்து ஆண்மாக்களைப்பெற்றாள். அவர்களுள் [illegible] கிய லாசரூஸ் மோத்தாவாஸ் என்னும் பிரபுவே தன் [illegible] குப்பின் சிஞ்ஞோர், சிஞ்ஞோர் தொன்கபிரியேல் தெக்குரூஸ் லாசரூஸ் மோத்தாவாஸ் பாதவர்மபாண்டியனென்னும் [illegible] பாராளும்பாத்ருக்கரசனாகஆசனமேறினன். இவ்விறைவன் 1864ம்ஞு நவம்பர்மீ 11-ம்உ பிறந்தவன். சத்தியமே நித்தியமென்றும் தர்மமே ஜெயமென்றும் நன்குணர்ந்தவன். பொறுமையில் பூமிதேவிக் கொப்பானவன். இவ்வண்ணம் பாண்டியராஜ சிம்மாசனத்திற்கதிபதியான இவ்வரசனைத் திருமந்திர நகரமென்னும் திவ்ய [illegible] திரத்தில் திருக்கோவில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் பரிசுத்தபனிமயத்தாய் ஆசீர்வதிப்பாளாக.

ஸர்வஸாம்பிராஜ்ய ஸர்வமகத்துவ ஷட்குணனாகிய தேவாதி தேவன் எம்மிறைவனுக்கு நல்ல சுகத்தையும், நீடிய ஆயுளையு மளிக்கும்படி அவனதுபாதாம்புஜங்களையே ஸதா ஸ்தோத்தரிக்கின்றோம்.

விருத்தம்.

மதிமரபிற் புவிநிழற்று மாலைநெடுந் தனிக்குடையோர்
மன்னன் றோன்றிக்
கதிருமிழ்வெம் படையேந்து மந்தணர்தம் மொடுங்கூடிக்
கலியிற் றிங்க
ணதிர்திரைநீர்க் கடலுலகி னருமறையி னெறியொழுகா
தகன்றோ ராவி
கொதி யழல்வெஞ் சினந்திருகு கொடுங்கூற்று முணவிருந்து
கொடுக்கு மாதோ.

அதாவது: சந்திரகுலத்திலே யுதித்து இப்புவியைப்புரக்கின்ற மன்னர் மரபினின்று இவ்வுலகை ஓர் குடையின்கீழாள வல்லவோரரசன் இக்கலியுகத்திற்குள் தோன்றி அந்தணருடன் கூடி அருமையாகிய வேதாகமங்களிற்சொல்லிய வொழுக்கங்களைவிட்டு விலகியவர்களை எமனுக் கொப்புவிப்பானென்று வியாசபகவான் திருவாய் மலர்ந்தருளியிருக்கின்றமையாலும், தூத்துக்குடி, காயல், [illegible]

காயல், ஆத்தூர், முக்காணி, கொற்கை, மாறமங்கலம், திருப்பதி, திருக்கோளூர், ஆழ்வார் திருநகரி, ஏரல், ஸ்ரீவைகுண்டம், திருச்செந்தூர், வீரபாண்டியன்பட்டணம், ஆலந்தலை, குலசேகரபாண்டியன் பட்டணம், மணப்பாடு, தாழை, கூடுதாழை, கூட்டப்பனை, உவரி, கூத்தன்குழி, இசைந்தகரை, பஞ்சல், பெருமணல், கூட்டப்புளி, கன்னியாகுமரி, மதுரை, கமுதி, தேவிபட்டணம், பௌத்ரமாணிக்கதூர், மணாட்டம், வேம்பாறு, நரிப்பூர், வைப்பாறு, பாளையங்கோட்டை, பேட்டை, கலியாவூர் முதலான இடங்களிலும், சேர சோழ நாடுகளிலும், இலங்கையிலும் வாசஞ்செய்யும் பரதகுலமாக்களுள் கல்வி, நாகரீகம், செல்வம், நல்லொழுக்கம், தீரம், நீதி முதலானவைகள் நாளுக்குநாள் அபிவிருத்தியடைந்து வருவதாலும், எம் குலத்தார் கூடிய விரைவில் தாங்களிழந்துபோன சீரையும் செல்வத்தையும் பெற்றுப் புவியையாளுவார்களென்றெதிர்பார்க்கின்றோம். அதிநல்லவரும், சர்வவல்லவருமாகிய கடவுள் அனுக்கிரகம் புரிவாராக.

வாழி விருத்தம்.

தீரித்துவ வொருவன் வாழி திகழ்திருக் குடும்பம் வாழி
பரப்பொரு ளடியார் வாழி பரிசுத்த பாப்பு வாழி
பரிவுறு சந்த்ர வம்ச பாண்டியன் குலத்தோர் வாழி
பரமுனி னருளா லெந்தம் பாரம் பரையும் வாழி.

முற்றிற்று

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
4	12	யரேத்துக்கு	யாரேத்துக்கு
,,	22	நேசம்	சேம்
5	21	செத்தொழிந்தன.	செத்தொழிந்தனர்.
,,	22	அவர்களின	அவர்களின்
7	6	தேசத்தை,	தேசத்தை)
,,	30	(ஆரிய வாசம்)	(ஆரியர் வாசம்)
8	19	ஒப்பீா	ஒப்பீர்
10	24	சந்திரனின் மேற்கென்ட	சந்திரனின் மேற்கொண்ட
12	14	இதென்ன;	இதென்ன!
13	11	சக்கிரவர்த்தியைப் பார்த்து:	சக்கரவர்த்தியைப்பார்த்து:
17	4	மின்னலைப் பழிக்கும	மின்னலைப்பழிக்கும்
20	17	நீ யாா ?	நீயார்!
21	18	சொல்லுகிறன.	சொல்லுகிறான்:
22	2	சொல்லுகிறன்.	சொல்லுகிறான்:
,,	26	விருமபிய	விரும்பிய
23	2	வாழ்க	வாழ்க்
,,	23	மணஞ்செய்துகெள்ளத்	மணஞ்செய்துகொள்ளத்
24	4	ஆடகலோத்திறைவனே	ஆடகலோகத்திறைவனே
27	3	வஜ்ராமாபின்மேல்	வஜ்ரமார்பின்மேல்
35	30	நீலனும,	நீலனும்.
40	11	பெண்ணே;	பெண்ணே!

பக்கம்.	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
49	2	கந்தரு	காந்தரு
54	17	அவ	அவனு
61	14	மணமுடித்துக்க் கொடென்ற	மணமுடித்துக் கொடென்று
76	10	தேசஸ்	தேகஸ்
83	25	மிக்கேல்ஸ்	மிக்கேல்வாஸ்
86	25	சாகுநிக்கின்றது.	சாகுநிக்கின்றன.
87	5	உரோமாபுரியில்	உரோமாபுரியில்
,,	24	பலனற்றதாகவிருக்கின்றது	பலனற்றதாக இருக்கின்றன
93	8	சேசுக்கிறீஸ்வில்	சேசுக்கிறிஸ்துவில்
,,	12	அந்தோணிக்	அந்தோனிக்
103	10	Jeaw Fernanday	Jeam Fernandez
,,	31	அந்தத்தலைவனை	அந்தத் தலைவன்
104	25	வல்	வல்ல
105	19	சத்த	சத்து
,,	26	ரொன்றை	ரென்றே
106	7	கிரிமிவி	[illegible]ரெவி
110	19	ஜபத்தில்	[illegible]ஜப[illegible]தில்
113	4	Excllenti	Excellenti
114	8	சிஞ்ஞோ[illegible]லூயிஸ்	சிஞ்ஞோர்[illegible] சான் லூயிஸ்
120	15	வாளாயுதத்தையுடையை	வாளாயுதத்தையுடைய
127	2	தெக்குருஸ்	அ[illegible]ரா[illegible]பம் தெக்குருஸ்
137	21	ஒரு	இரு
146	16	இவ்வறைவனின்	இவ்விறைவனின்
,,	18	சவியோர்ஹென்றி	சவியேர் ஹென்றி
148	21	துறையே	துரையே

பிழை பொருப்பார் பெரியோர்.

119613